

Δήμος Ελευσίνος

1975 - 2005
30 Χρόνια Αισχύλεια

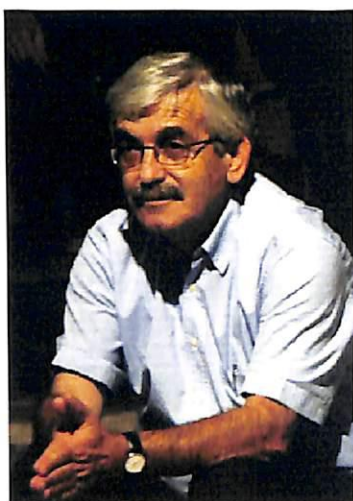
Παύλου Μπέλλου

Τα κείμενα του λευκώματος είναι από τα Προγράμματα των Αισχυλείων
Φωτογραφικό Αρχείο ΠΟΔΕ (Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Ελευσίνας) - Επιμέλεια: Παύλος Μπέλλος
Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση: Φάνης Καραδενιζλής, Παύλος Μπέλλος
Εκτύπωση: Κώστας Παυλάκης
Διορθώσεις: Σοφία Λάσκου
Γραβούρα Εξωφύλλου: Χαρακτικό 1887 “Ο μεγάλος Ναός της Δήμητρας”
στην Ελευσίνα, Α. Glos & Χ. J. Dicnus
Φωτογράφοι: Foto Αναγνωστόπουλος
Foto Γκιώνη
Foto Μάρρα
Foto Μαρούγκα
Foto Μπινιάρης
Foto Φυσσαράκη

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σημείωμα του Δημάρχου Ελευσίνας.	Σελ. 6
1975:	Η πρώτη διακήρυξη των Αισχυλείων.	
	Ελευσίνα	Σελ. 7
	Μετάλλια της πόλης	Σελ. 10
	Τελετή έναρξης Αισχυλείων	Σελ. 11
	Αισχύλος	Σελ. 16
	Το Ελληνικό Χορόδραμα	Σελ. 17
	Αισχύλου Επτά επί Θήβας συντελεστές	Σελ. 22
1976	Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 28
	Αισχύλου Πέρσες Θέατρο Τέχνης	Σελ. 32
1977	Αποκαλυπτήρια αδριάντα Αισχύλου	Σελ. 39
	Αισχύλου Ικέτιδες	Σελ. 40
	Σοφοκλή Ηλέκτρα	Σελ. 44
1978	Ελληνικό Χορόδραμα Κύκλος καταγγελίας	Σελ. 49
	Αισχύλου Οιδίπους Τύραννος	Σελ. 53
1979	Αισχύλου Πέρσες ΚΘΒΕ	Σελ. 57
	Αριστοφάνη Εκκλησιάζουσες	Σελ. 60
	Ευριπίδη Φοίνισσες Θέατρο ΔΕΣΜΟΙ	Σελ. 64
1980	Ανακήρυξη επιτίμων Δημοτών Γ. Μυλωνά, Ι.Τραυλού.	Σελ. 69
	Γ. Μυλωνά με θέμα Ελευσίνα και Ελευσίνια Μυστήρια	Σελ. 74
	Αισχύλου Ορέστεια Εθνικό Θέατρο	Σελ. 77
1981	Ανακήρυξη επίτιμου δημότη του Μ. Κατράκη	Σελ. 84
	Ευριπίδη Εκάβη Θέατρο Δεσμοί	Σελ. 87
	Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Ταύροις	Σελ. 91
1982	Ανακήρυξη επιτίμων Δημοτών Καρόλου Κουν και Α. Τάσσου	Σελ. 95, 96
	Αριστοφάνη Αχαρνής	Σελ. 98
	Αριστοφάνη Ειρήνη	Σελ. 102
	Αισχύλου Επτά επί Θήβας	Σελ. 106
1983	Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 110
	Ευριπίδη Ορέστης	Σελ. 113
1984	Αισχύλου Ικέτιδες	Σελ. 117
	Σοφοκλή Αντιγόνη	Σελ. 121
1985	Αριστοφάνη Νεφέλες	Σελ. 126
	Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 130
	Διεθνές Συνέδριο	Σελ. 133
1986	Αισχύλου Αγαμέμνονας	Σελ. 144
	Αισχύλου Ευμενίδες	Σελ. 147
	Αριστοφάνη Πλούτος	Σελ. 150
1987	Σοφοκλή Ηλέκτρα	Σελ. 155
	Αισχύλου Χοηφόροι	Σελ. 158
	Αριστοφάνη Λυσιστράτη	Σελ. 161
1988	Σοφοκλή Αντιγόνη	Σελ. 166
	Μενάνδρου Ασπίδα	Σελ. 169
1989	Σοφοκλή Φιλοκτήτης	Σελ. 174
	Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Αυλίδι	Σελ. 178
	Αριστοφάνη Νεφέλες	Σελ. 182
1990	Αισχύλου Αγαμέμνων	Σελ. 186
	Χορόδραμα Μητέρα γη- Δήμητρα- Περσεφόνη	Σελ. 189
	Αριστοφάνη Πλούτος	Σελ. 192
1991	Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Ταύροις	Σελ. 197
	Αριστοφάνη Όρνιθες	Σελ. 200
1992	Αριστοφάνη Ιππείς	Σελ. 204
	Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 208
	Η Χώρα των πουλιών	Σελ. 211
1993	Αριστοφάνη Λυσιστράτη	Σελ. 215
	Γ. Χορτάτζη Ερωφίλη	Σελ. 219
	Ευριπίδη Βάκχες	Σελ. 223

1994	Αριστοφάνη Πλούτος	Σελ. 228
	Ευριπίδη Τρωαδίτισσες	Σελ. 232
	Αισχύλου Πέρσες	Σελ. 235
	Μαγικός Αυλός	Σελ. 238
	Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 241
1995	Αισχύλου Επτά επί Θήβας	Σελ. 246
	Αριστοφάνη Ειρήνη	Σελ. 249
	Ευριπίδη Άλκηστη	Σελ. 252
1996	ΟΡΦΕΙΑ ΓΥΡΥΣ	Σελ. 259
	Σοφοκλή Οιδίππους Τύραννος	Σελ. 262
	Προμηθέας Δεσμότης	Σελ. 265
1997	Αριστοφάνη Όρνιθες	Σελ. 269
	Ομήρου Οδύσσεια	Σελ. 272
1998	Σοφοκλή Οιδίππους επί Κολωνώ	Σελ. 276
	Ηρακλής	Σελ. 280
1999	Σοφοκλή Αντιγόνη	Σελ. 284
2000	Αριστοφάνη Εκκλησιάζουσες	Σελ. 289
	Γ. Χορτάτζη Ο Κατζούρμπος	Σελ. 292
2001	Αριστοφάνη Ιππείς	Σελ. 296
	Ευριπίδη Τρωάδες	Σελ. 299
	Αριστοφάνη Ειρήνη	Σελ. 302
	Λοκαντιέρα	Σελ. 305
2002	Η θαυμαστή Μπαλωματού	Σελ. 309
	Ευριπίδη Ιφιγένεια εν Αυλίδι	Σελ. 312
	RACINE Φαίδρα	Σελ. 315
2003	Ευριπίδη Ηλέκτρα	Σελ. 321
	Αισχύλου Χοηφόροι Ιαπωνικό Θέατρο	Σελ. 324
	Κωνσταντίνου και Ελένης	Σελ. 327
2004	Αισχύλου Ευμενίδες	Σελ. 331
	Αριστοφάνη Λυσιστράτη	Σελ. 334
	Αριστοφάνη Εκκλησιάζουσες	Σελ. 337
	Δεν με χωρά ο τόπος (Χοροθέατρο)	
	Το κόκκινο σκουφί	Σελ. 340
	Διεθνές Συνέδριο	Σελ. 343
	Αισχύλου Επίγονοι	Σελ. 346
2005	Αισχύλου Προμηθέας δεσμότης	Σελ. 352
	Αριστοφάνη Αχαρνής	Σελ. 355
	Τα άνθη του Ουρανού Χοροθέατρο	Σελ. 358
	Ο Μεγάλος Βασιλέας	Σελ. 361
	Ευριπίδη Τρωάδες Σοφοκλή Αίας “Η τρέλλα”	Σελ. 367

Ο Δήμαρχος Ελευσίνας
κ. Γεώργιος Δ. Αμπατζόγλου

Συμπληρώνονται φέτος 32 χρόνια διοργάνωσης των Αισχυλείων. Ο καθιερωμένος θεσμός λειτουργεί πλέον σαν νόμος θεϊκός της θεσμοφόρου Δήμητρας.

Ο Κικέρωνας για την Ελευσίνα της αρχαιότητας δήλωνε: *"Αι Αθήναι έδωσαν στην ανθρωπότητα πολλά τα καλά αλλά τίποτε περισσότερο θεϊόν, έξοχο και βοηθητικό από τα Ελευσίνια Μυστήρια"*.

Στο όνομα της Ελευσίνας υπάρχουν ακόμα εικόνες αντιφατικές. Μακραίωνη πνευματική παράδοση, απόηχοι αρχαίων μύθων και μυστηρίων, εικόνες σημερινές του σύγχρονου βιομηχανικού παρόντος.

Οι δημοτικές αρχές της Ελευσίνας με την καθιέρωση των Αισχυλείων προσπάθησαν επί 32 χρόνια να προβάλλουν την περίλαμπρη και ιερή παρακαταθήκη μας.

Ένας ακόμη στόχος της Επιτροπής διοργάνωσης Αισχυλείων πραγματοποιείται σήμερα με την κυκλοφορία αυτού του λευκώματος με σπάνιες και πολλές ανέκδοτες φωτογραφίες όλων των παραστάσεων από το 1975 μέχρι το 2005

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Ο επισκέπτης που φτάνει σήμερα στην Ελευσίνα στέκεται μ' ένα παράξενο βλέμμα μπρος στα υπάρχοντα ερείπια της παλιάς θρησκευτικής δόξας της, ανήμπορος για μια στιγμή να συνεφέρει την παλιά της αίγλη σ' αυτά τα κομμάτια που κείνται κατά γης. Πεσμένα, κι άλλα θαμμένα μαρτυρούν παρ' όλη την χαμένη ομορφιά της, το κάλλος, το πέρασμα τόσων εποχών, την ηθική και μεγάλη σοφία της υπάρξεως - του προορισμού του ανθρώπου. Λαοί, Έλληνες και βάρβαροι προσήρχοντο ευλαβικοί προσκυνηταί και ασπάζονταν το θείο επί της γης δώρον. Τη μύηση.

Από την Αθήνα στη Ελευσίνα είναι ο ίδιος ιερός δρόμος που ακολουθούσαν οι 30.000 και πλέον πιστοί της εποχής εκείνης, για να έρχονται κάθε χρόνο, κατά τον μήνα Σεπτέμβριο, στον ιερό τόπο του προσκυνήματος και να μνηθούν. Το Τελεστήριο εδώ που σήμερα τελούνται οι γιορτές ήταν το κέντρο της Ελευσινιακής λατρείας και κτίσθηκε μεγαλύτερο στην εποχή του Περικλή. Είχε έκταση 54 X 54 μέτρα, εξάφυλο το δεύτερο πάτωμα υποβασταζόμενο με 42 κίονες σχέδιο του περίφημου αρχιτέκτονα Ικτίνου.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια εισήχθησαν κατά το έτος 1350 π. Χ. Μαζί δε εισήχθη στη περιοχή της Αττικής και η λατρεία της θεάς Δήμητρας. Τα Ελευσίνια Μυστήρια εχρησίμευαν τρόπον τινά σαν γέφυρα μεταξύ Θεού και των ανθρώπων δια των οποίων συμβολικά αποκαλύπτονται οι θελήσεις του Θεού και διά των οποίων οι μυσούμενοι σ' αυτά εξησφάλιζαν την μετά θάνατον ευδαιμονία και ψυχικήν ηρεμία. Να τι λέγει ο Πίνδαρος *“Μακάριος όστις ιδών τα υπό την γην εις την Ελευσίνα διότι γνωρίζει το τέλος του βίου του και υπό του Θεού δοθείσαν εις τον άνθρωπον αρχήν”*

Το τυπικό των Ελευσινίων Μυστηρίων στηριζόταν επί του τραγικού μύθου της Δήμητρας και της Περσεφόνης. Ο μύθος δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια διατύπωση της τελετής της βλαστήσεως. Έτσι με το χαρμόσυνο ανέβασμα της Περσεφόνης πάνω στη γη, στην αγκαλιά της μάνας της Δήμητρας, από το βασίλειο του Πλούτωνα, στον Άδη, έδωσε πάλι την χαρά και την καρποφορία στην ιερή γη της Ελευσίνας και οι κάτοικοί της για ευγνωμοσύνη προς την ευεργέτιδα έκτισαν ναόν.

Η Δήμητρα και η Περσεφόνη έκαναν τον Τριπτόλεμο πρώτο Ιεροφάντη και του έδωσαν το ιερό Δημητριακό καρπό και τον επεφόρτισαν να διδάξει στους ανθρώπους την τέχνη της καλλιέργειας.

Σ' αυτή την ιερή γη της Ελευσίνας γεννήθηκε ο Μέγιστος των τραγικών ποιητών των αιώνων, ο ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Η καταγωγή του και η ανατροφή του εις την Ελευσίνα ερμηνεύουν καθαρότατα την θρησκευτική ιδιοσυγκρασία, το θείο πάθος και το υψηλόν της μεγάλης του ποιήσεως.

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975

Κατόπιν πρωτοβουλίας του Δήμου Ελευσίνος συνεκροτήθη Επιτροπή εκπροσώπων οργανώσεων της πόλεως και παραγόντων διά τον εορτασμό των 2.500 ετών από της γεννήσεως του μεγάλου τέκνου της Ελευσίνας, του κορυφαίου τραγικού της αρχαιότητας ΑΙΣΧΥΛΟΥ και την διοργάνωσιν ανά τακτά χρονικά διαστήματα των “ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ”

Σκοπός των εκδηλώσεων είναι:

- Η εκλαϊκευσις και προβολή του έργου του ΑΙΣΧΥΛΟΥ.
- Η προβολή της ιστορίας του πολιτισμού και των αρχαιοτήτων της Ελευσίνας.
- Η ανάπτυξις υγιούς και υψηλού επιπέδου εκπολιτιστικής κινήσεως εις την Ελευσίνα.

Διά της διοργανώσεως των εκδηλώσεων τούτων η πόλις θα προβληθεί εις το Πανελλήνιον αλλά και διεθνώς και θα λάβει την θέσιν που της ανήκει, διότι η ιστορία της, τα ανεκτίμητα μνημεία της, η γεωγραφική της θέσις και η προοδευτικότητα των κατοίκων της συνηγορούν εις το να διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλον εις τοιαύτας εκδηλώσεις.

Την Επιτροπὴν διοργανώσεως “ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ” ὑπὸ την προεδρίαν του Δημάρχου κ. Μιχαήλ Λεβέντη αποτελοῦν οἱ:

1. Αλεξανδρή Όλγα, Έφορος Αρχαιοτήτων
2. Αποστολίδης Θεοδόσιος, υπεύθυνος Βιβλιοθήκης Ελευσίνας
3. Βασιλείου Ιωάννης, εκπρόσωπος Δημοκρατικής κινήσεως νέων Ελευσίνας
4. Γεράρδης Λεωνίδας, Ιδιωτικός Υπάλληλος
5. Δάλμα - Κουρούνη Ευγενία, Δημοτική Σύμβουλος, Δικηγόρος
6. Δούκα Αναστασία, Καθηγήτρια Σωματικής Αγωγής
7. Θεοδώρου Δημήτριος, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου, Καθηγητής
8. Καββαδίας Σταμάτιος, Πρόεδρος Εργατικού Κέντρου Ελευσίνας
9. Καρποδίνης Γουλιέλμος, Καθηγητής
10. Κλουβάτος Κώστας, Γλύπτης
11. Κοντρογιάννης Δημήτριος, Πρόεδρος Συλ. Διδασκάλων Ελευσίνας,
12. Λαζαρίδης Δημήτριος, Γενικός Έφορος Αρχαιοτήτων
13. Λάσκος Ορέστης, Σκηνοθέτης, Ποιητής
14. Λιάπης Ευάγγελος, Δικηγόρος, Συγγραφέας
15. Λιάσκος Πέτρος, Καθηγητής, εκπρ. ομάδος Ερεῦνης Ελευσινίων Μελετών
16. Λιάσκου - Κωνσταντοπούλου Έλλη, Διευθύντρια Ωδείου Ελευσίνας
17. Λινάρδου Μαρία, εκπρόσωπος Ομίλου Νεανίδων Ελευσίνας
18. Λυμπέρης Σπυρίδων, Ζωγράφος
19. Μάξης Γεώργιος, Ηθοποιός
20. Μαραγκάκης Μύρων, Δημοτικός Σύμβουλος, Επιχειρηματίας
21. Μελετίου Χρήστος, Εκτελωνιστής, Επίτιμος Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων
22. Μουρίκης Δημήτριος, Πρόεδρος Λιμενικής Επιτροπής, Δικηγόρος
23. Παπαδάκης Ιωάννης, Πρόεδρος “Πανελευσινιακού ΑΟ”, ιατρός
24. Πέππα Νίνα, Εκπρόσωπος Ελληνίδων Οδηγών Ελευσίνας
25. Σαράτσης Νικόλαος, Δημοτικός Σύμβουλος, Πρόεδρος Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου Ελευσίνας, Δικηγόρος
26. Σιδέρη Αικατερίνη, Δημοτική Σύμβουλος, Πρόεδρος Συλλόγου Φοιτητών
27. Τραυλός Ιωάννης, Αρχιτέκτων - Αρχαιολόγος
28. Τουλούπα Έβη, Έφορος Αρχαιοτήτων
29. Τσάκος Ευάγγελος, Πρόεδρος επαγγελματοβιοτεχνών Ελευσίνας
30. Χατζηβασιλείου Τιμολέων, Εκπρόσωπος Ομίλου Νέων Ελευσίνας.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΕΛΕΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

**ΩΡΑ 20.00 ΑΦΙΞΙΣ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΓΕΛΑΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ
ΚΟΜΙΖΟΝΤΟΣ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ ΧΩΜΑ ΕΝΤΟΣ ΥΔΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ
ΕΚΕΙ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.
ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ**

**ΩΡΑ 20.10 ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ
κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ**

**2500 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ
ΠΟΙΗΤΗ ΑΙΣΧΥΛΟΥ
525 π.Χ.- 1975**

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ

- A) ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑΤΟΣ Κας ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ
B) ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ του ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975

Το μετάλλιο της πόλης της Ελευσίνας που κυκλοφόρησε το 1975 για τα 2500 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου μας Τραγικού Ποιητή Αισχύλου. Το μετάλλιο φιλοτέχνησε ο Ελευσίνιος γλύπτης Κώστας Κλουβάτος.

**AESCHYLU'S 2500 YEARS IN ELEUSIS 525 B.C.
ELEUSI'S FESTIVAL 1975**

WITH

- A) GREEK DANCE BALLET BY MRS RALLOY MANOY
AESHYLU'S TEXTS
B) ART TEATRE BY MR. CHARLES KOON
ORGANIZATION:
COMMUNITY OF ELEUSIS
AND THE COMMITTEE
OF "AESCHYLU'S FESTIVAL 1975

ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΕΛΕΣΤΗΡΙΟ

ΟΜΙΛΙΑ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΓΕΛΑΣ κ. GAETANO PALADINO

Κατά την παράδοση του Αμφορέα με χώμα
από τη Γέλα στον Δήμαρχο Ελευσίνος
κ. Μιχάλη Λεβέντη.

Αισθάνομαι, πρώτα απ' όλα την ανάγκη να εκφράσω τις ευχαριστίες της Γέλας, της Δημοτικής της Αρχής και τις δικές μου προσωπικά για μια πρόσκληση που αποβλέπει, πέρα από τη δίκαιη μνημόνευση μιας μεγαλοφυΐας του κλασσικού πολιτισμού, στο να θίξει τα πιο γενικά θέματα των στοιχείων της παιδείας και του πολιτισμού τα οποία μετέχουν οι λαοί μας.

Πράγματι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το βαθύ νόημα της δικαιοσύνης, το πατριωτικό συναίσθημα της αξιοπρέπειας και της Εθνικής Ανεξαρτησίας, η ανεκτίμητη αξία της Ελευθερίας, όπως αυτά πηγάζουν από τις δραματικές πράξεις του θεάτρου του Αισχύλου, έχουν δώσει αφορμή αυτά καθ' εαυτά στην Ευρωπαϊκή Παιδεία και παρουσιάζονται σαν αναπόφευκτοι σκοποί των λαών. Φωνή από το μνήμα βοά και τα αγωνιώδη ερωτηματικά του αρχαίου τραγικού υπάρχουν και σήμερα με δραματική ενάργεια.

Η Γέλα φιλοξενεί τα λείψανα του Αισχύλου και με υπερηφάνεια έχει σαν σύμβολο εκείνη τη μορφωτική ενότητα που ακόμα αποτελεί μέρος της Εθνικής μας παιδείας. Η μορφή και το έργο του Αισχύλου είναι στη Γέλα αντικείμενο συνεχούς σπουδής, ζουν ακόμη τώρα και πάντοτε και συνεχίζουν τη μνήμη του μορφωτικά ιδρύματα με σπουδαία παράδοση, που ανάμεσά τους εξέχει το κλασικό Λύκειο που φέρει τον τίτλο Αισχύλος.

Σκοπός της δικής μας Δημοτικής Αρχής είναι να αυξήσει τις σπουδές για τον Αισχύλο και να αναπτύξει σχέσεις πάντοτε πιο καρποφόρες με την Δημοτική Αρχή της Ελευσίνος με τον σκοπό να δίνει πάντοτε πιο καθαρή μάρτυρία για το έργο εκείνου του τραγικού.

Μια βαθιά κρίση μαστίζει τον πολιτισμό μας, κρίση πολιτική, ιδεολογική αλλά και ηθική. Το να αναπτύξουμε τη Δημοκρατική συνείδηση όπως μας παρουσιάζεται από τις ένδοξες παραδόσεις της Αρχαίας Ελλάδος ανήκει προπαντός στις χώρες μας, οι οποίες με την περισυλλογή της πνευματικής κληρονομιάς θα μάθουν να αντιμετωπίσουν τις τυφλές δυνάμεις της αντίδρασης και να μεγαλώσουν τις αδάμαστες αξίες της λευτεριάς και της Δημοκρατίας.

Κύριε Δήμαρχε,
Εξοχότατε,
Αδελφέ λαέ της Ελευσίνας.

Σας φέρνω λίγο χώμα από την πόλη της Γέλας που το μεγάλο τέκνο της Ελευσίνας, ο Αισχύλος του Ευφορίωνα, την αγάπησε σαν δεύτερη πατρίδα του και που από αιώνες αναπαύεται. Το αθάνατο πνεύμα του ας ενώνει τους λαούς μας και ας παραμείνει πολύτιμος και υπέρτατος οδηγός ολόκληρης της Ανθρωπότητας.

Μιχάλης Δεβέντης
Δήμαρχος Ελευσίνος

Ιερή τούτη η στιγμή που το χώμα αυτό της Γέλας ανακατεμένο με την σποδό του μεγάλου Τραγικού Αισχύλου έρχεται να ενωθεί με το χώμα της μάνας Ελευσινιακής γης που επί 2.500 χρόνια καρτερεί την εξαίσια τούτη μετακομιδή.

Αναπαύσου τώρα Αισχύλε στα χώματα της μητρώας γης που γεννήθηκες, της γης που υπερασπίστηκες στο Μαραθώνα και στη Σαλαμίνα, της γης που ύμνησες στις τραγωδίες σου, της γης που σκεπάζει τα μεγάλα αδέλφια σου και τους ένδοξους προγόνους σου.

Πανοσιολογιώτατε,
κύριε Υπουργέ
κύριε Νομάρχα
Αγαπητοί μας προσκεκλημένοι, κυρίες και κύριοι

Ευχαριστούμε το υπουργείο Πολιτισμού και προσωπικώς τον υπουργό Πολιτισμού κ. Τρυπάνη για την ηθική και υλική βοήθειά του.
Ευχαριστούμε όλους όσους μας βοήθησαν οικονομικά.
Ευχαριστούμε το Ε.Ι.Ρ. καθώς και τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο για την προβολή των εκδηλώσεων.
Ευχαριστούμε τα συγκροτήματα του Ελληνικού Χοροδράματος και του Θεάτρου Τέχνης καθώς και τον κ. Αλέξη Διαμαντόπουλο για τη συμμετοχή τους στις εκδηλώσεις μας.
Ευχαριστούμε όλους όσους εργάστηκαν για την επιτυχία των εκδηλώσεων.
Ευχαριστούμε, τέλος, όλους εσάς που τιμήσατε με την παρουσία σας τη σημερινή μας εκδήλωση.
Και τώρα παρακαλείτε ο υπουργός Πολιτισμού κ. Τρυπάνης όπως κυρήξει την έναρξη των εκδηλώσεων.

**Ο υπουργός Πολιτισμού
κ. Τρυπάνης κυρήσσει την έναρξη των
ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975.**

Πανοσιολογιώτατε,
κ. πρόεδρε του Ε.Ο.Τ.
κ. Νομάρχη,
κύριοι Δήμαρχοι
κύριε Αντιδήμαρχε του Δήμου Γέλας
κύριοι εκπρόσωποι του Στρατού και της Χωροφυλακής, κυρίες και κύριοι.

Μεγάλη η συγκίνηση όταν σ' αυτό το ιερώτατο Τελεστήριο, το Τελεστήριο των Μυστηρίων, κυρήσω την έναρξη των Αισχυλείων, τα οποία Αισχύλεια υπάρχουν δυνατότητες να τελούνται κατ' έτος.

Να τιμήσουμε μ' αυτόν τον τρόπο τη μνήμη του μεγάλου τέκνου της Ελευσίνας, του μεγάλου τέκνου της Ελλάδος της αρχαίας αυτής μορφής της Ελληνικής πνευματικής παραδόσεως, η οποία είναι η μακροτέρα άνευ διακοπής παράδοσις και η λαμπροτέρα.

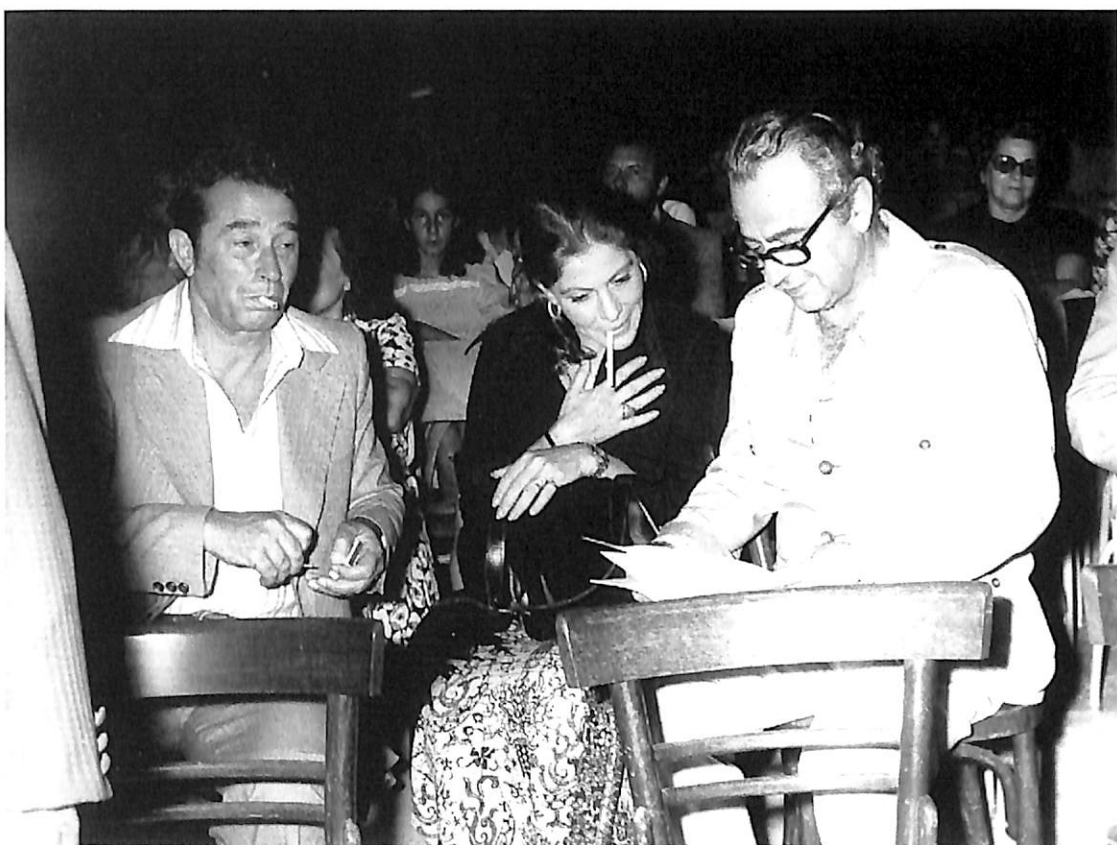
Θέλω να συγχαρώ τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιον της Ελευσίνας διά την προσπάθεια αυτή, γνωρίζω τους κόπους τους οποίους υπέστησαν, γνωρίζω πόσοι ήσαν μαζί όταν ξεκίνησαν, θέλω να ευχαριστήσω επίσης τον κ. Αλέξη Διαμαντόπουλο που έχει κάνει πολλά για την Ελευσίνα, αλλά επειδή εκείνος, ο Αλέξης Διαμαντόπουλος, είναι ο ομιλητής της ημέρας και είναι λαμπρός επιστήμων θα παραχωρήσω τον λόγο σε εκείνον αφού και πάλι ευχαριστήσω όλους για την παρουσία σας.

Ο κ. Gaetano Paladino κομίζων χώμα από την Γέλα, πόλη όπου ετάφη ο Αισχύλος.

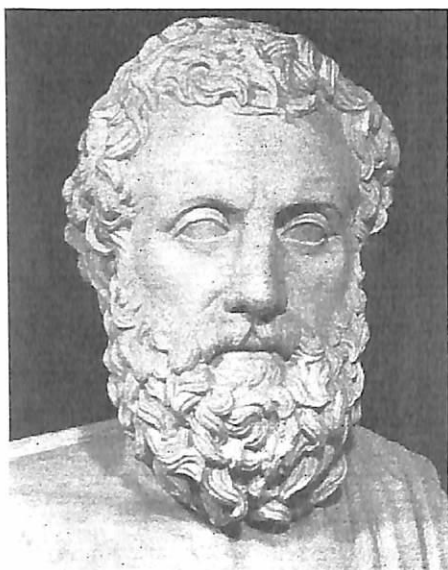
Ο Δήμαρχος Ελευσίνος κ. Μιχάλης Λεβέντης παραλαμβάνει την Υδρία με το χώμα από τη Γέλα.

Ο κ. Ιάκωβος Καμπανέλης παρακολουθεί τις εκδηλώσεις στο Τελεστήριο

Ο Ίαν Ξενάκης παρακολουθεί τις εκδηλώσεις στο Τελεστήριο

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Γιος του Ευφορίωνα, γόνος μεγάλης οικογένειας της Ελευσίνας, γεννήθηκε περί το 525 π.Χ. Λέγεται πως ο ίδιος ο Διόνυσος παρουσιάστηκε όταν ήταν ακόμη παιδί και του είπε να γράψει τραγωδίες. Επίσης λέγεται πως ήταν οπαδός του Πυθαγόρα. Από τα γεγονότα της ζωής του ελάχιστα είναι γνωστά. Ξέρουμε πάντως ότι πολέμησε γενναία στον Μαραθώνα και δέκα χρόνια αργότερα, στις κυριότερες μάχες της Αθήνας και των συμμάχων της εναντίον του Ξέρξη.

Παρουσίασε για πρώτη φορά τραγωδίες στην έβδομη Ολυμπιάδα (500 - 487 π.Χ.) και βραβεύτηκε για πρώτη φορά το 484π.Χ, γεγονός που τον έκανε, για αρκετό καιρό, εξαιρετικά δημοφιλή στην Αθήνα. Δέχθηκε μια πρόσκληση του Ιέρωνα και πήγε στις Συρακούσες μεταξύ 472 π.Χ και 468 π.Χ. γύρισε μετά στην Αθήνα αλλά έφυγε πάλι το 458 π.Χ, για να μην επιστρέψει ποτέ. Πέθανε στη Γέλα της Σικελίας το 456 / 455 π.Χ. είναι γνωστό ότι πήρε 13 πρώτα βραβεία συνολικά.

Πιο σημαντικά όμως από τα γεγονότα της ζωής του είναι τα έργα του. Έγραψε περίπου ενενήντα τραγωδίες από τις οποίες έχουν μείνει μόνον επτά: *Ικέτιδες, Πέρσες, Επτά επί Θήβας, Προμηθεύς Δεσμώτης* και η *τριλογία της Ορέστειας*, δηλαδή οι τραγωδίες *Αγαμέμνων, Χοηφόροι, Ευμενίδες*. Ο Αισχύλος υπήρξε ο κατ' εξοχήν δημιουργός της Αττικής Τραγωδίας. Στα χέρια του, η Αττική Τραγωδία ξεπέρασε τα στενά όρια ενός τοπικού θεατρικού γεγονότος και έγινε κτήμα της ελληνικής φυλής, ύστερα απέβη ίσως το μεγαλύτερο δώρο της Αθήνας στον Κόσμο.

Ο Αισχύλος ήταν ένας μεγάλος λυρικός ποιητής και αν δέχεται την ύπαρξη μιας συγκρούσεως, η σύγκρουση αυτή πρέπει να είναι υψίστης ηθικής ή θρησκευτικής σημασίας. Ο Αισχύλος δεν αμφισβητούσε ούτε την ύπαρξη των θεών ούτε την δικαιοσύνη τους. Αντίθετα έβλεπε παντού το χέρι τους και στις σχέσεις ανθρώπου και θεού ή έστω θεού και θεού, εύρισκε πλούσιο υλικό και για τραγωδία και για ποίηση.

ΤΟ “ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ”

Διεύθυνση: ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Παρουσιάζει το χορόδραμα

“ΟΡΕΣΤΗΣ”

Μουσική: MAURICE OHANA - MILOSLAV KABELAC

(Με το συγκρότημα Κρουστών του ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ)

Κείμενο:

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Θέμα και Χορογραφία:

ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Σκηνοθεσία:

ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΟΙΚΟΣ

Σκηνογραφία - Κουστούμια:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΟΥ

Καλλιτεχνική Συνεργασία: MILOSLAV MISKOVICH

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ

Το “Ελληνικό χορόδραμα” απετέλεσε Σωματείο καλλιτεχνικό χωρίς κερδοσκοπικούς στόχους το 1951, με τη συμμετοχή εξεχόντων αντιπροσώπων του Θεάτρου, της Μουσικής, της Ζωγραφικής και γενικά της πνευματικής ζωής του τόπου, και με την Ραλλού Μάνου σαν συνδετικό κρίκο όλων αυτών των δυνάμεων.

Βασικός σκοπός του “Ελληνικού Χοροδράματος” είναι η χρησιμοποίηση των χορογραφικών, μουσικών, ρυθμικών, και ενδυματολογικών στοιχείων της πλούσιας ελληνικής παράδοσης για τη δημιουργία χαρακτηριστικής ελληνικής χορευτικής τέχνης και η διάδοση μέσω αυτής των εθνικών μας παραδόσεων, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Από ιδρύσεώς του μέχρι σήμερα (1975) το “Ελληνικό Χορόδραμα” έχει αναπτύξει πλούσια και ποικίλη δράση, με εκδηλώσεις καλλιτεχνικού, πνευματικού και τουριστικού ενδιαφέροντος, εντός και εκτός της Ελλάδος και με ευρεία εκπολιτιστική δραστηριότητα στο ενεργητικό του, που απλώνεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και σε ολόκληρο τον ελληνικό χώρο.

.....Δεν είναι τυχαίο ότι οι κυριότεροι, οι πιο ζωντανοί ζωγράφοι, ποιητές και μουσικοί, που πρωτοστατήσανε στις καλλιτεχνικές ζυμώσεις της εποχής μας και δώσανε με την προσωπικότητά τους τον τόνο στην πνευματική μας ζωή, συγκεντρώθηκαν γύρω από τη Ραλλού Μάνου. Στο ανοιχτό, προοδευτικό πνεύμα της διείδανε τη δυνατότητα να συνεργασθούν αρμονικά, και να δώσουν για πρώτη φορά μια σύνθεση από στοιχεία που ο καθένας, μόνος, είχε συνεισφέρει στον τομέα του. (Οδυσσέας Ελύτης)

.....Η δράσις του “Ελληνικού Χοροδράματος” διά των πολλαπλών καλλιτεχνικών εκδηλώσεών του, αναφερομένων εις την διδασκαλίαν αλλά και εις την ερμηνείαν της τέχνης του χορού, όχι μόνον είναι λίαν ευδόκιμος, αλλά, και, αποτελεί σπουδαίαν συμβουλή, εις την ανύψωσιν της καλλιτεχνικής στάθμης της χώρας. Η μέχρι σήμερον συνεχής και συνεπής παρουσία του χορευτικού συγκροτήματός του και η εμφάνισις αυτού τόσο εις το εσωτερικόν όσον και εις το εξωτερικόν καταχωρίζεται μεταξύ των σοβαρωτέρων δεδομένων της ελληνικής καλλιτεχνικής δραστηριότητος των τελευταίων ετών (Γ. Καρνούτσος)

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ακατάληπτοι ήχοι αρχαίου κειμένου ακούγονται. Τεράστιο “κόκκινο πανί” κυριαρχεί στη σκηνή. Το αίμα των Ατρείδων, το αίμα της ανθρωπότητας, χρησιμοί σκοτεινοί φορτίζουν την ατμόσφαιρα. Οι πόνοι της ορθομαντείας έφθασαν. Η Κασσάνδρα φρενοπαρμένη σφαδάζει. Καινούργια δεινά έρχονται. Ο θάνατος του Αγά- μέμνονα είναι κοντά. Η καταστροφή, ο νόμος της εκδίκησης συνεχίζεται. Τι ετοιμάζει το μέλλον;

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Το αίμα τρέχει πάλι στο σπίτι των Ατρείδων. Η Κλυταιμνήστρα κείται σφαγμένη δίπλα στον Αίγισθο. Ο παμπάλαιος νόμος της εκδίκησης λειτούργησε πάλι, φοβερός κι αδυσώπητος όπως πάντα. Το είδωλο του Ορέστη ζώνεται με λευκή ταινία. Το μίasma ποτίζει αργά - αργά τον μητροφονιά. Η Ηλέκτρα κι ο χορός θρηγούν. Καινούργια δεινά έρχονται. “που τάχα θα βγει και που θα σταθεί, η ουχία να βρει αυτή η άγρια λύσσα”; Η απάισια πράξη, ο φόνος της μάνας του βυθίζει τον Ορέστη σ' ένα ιερό λήθαργο. Ο διπλούς πέλεκυς, το ιερουργικό έμβλημα, το φονικό όργανο, κυριαρχεί εδώ. Το συγγενικό αίμα είναι νωπό στα χέρια του Ορέστη. Η παράκρουση, ο ταραγμός του νου, οι ερινύες είναι κοντά πια.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ο Ορέστης πορεύεται, αναζητά τη λύτρωση, τον καθαρισμό. Σκότωσε τη μάνα του, εκδικήθηκε το φόνου του πατέρα του. Ερωτήματα ορθώνονται αναπάντητα. Ο Απόλλωνας όμως υπόσχεται δικαίωση. Από το νου του Ορέστη περνούν εικόνες του παρελθόντος. Το είδωλο της Κλυταιμνήστρας εμφανίζεται “τον πιο ακριβό μου πόνο εμένα, την Ιφιγένεια, για τους ανέμους την θυσίασε της Θράκης”. Ο Αχαιϊκός στρατός έχει ανάγκη από την “τοτεμική μετάληψη”. Η Ιφιγένεια θυσιάζεται. Είναι ανθρωποθυσία, θα βαραίνει τους Ατρείδες για πάντα.

Κλυταιμνήστρα και Αίγισθος σχεδιάζουν το φόνου του Αγαμέμνονα. Ο διπλούς πέλεκυς ξεκινά σέρνοντας το τεράστιο “κόκκινο πανί”, το αιμάτινο ποτάμι των Ατρείδων. Ο Αγαμέμνονας φονεύεται τελετουργικά επί σκηνής. Η φονική πάλη Ορέστη, Κλυταιμνήστρας, Αίγισθου άρχισε. Ο διπλούς πέλεκυς, αποτρόπαια πράξη.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

Οι Ερινύες ζώνουν τον Ορέστη μ' ένα φοβερό μαγικό χορό που φέρνει ταραγμό στο νου του. Οι μητριαρχικές θεές του κάτω κόσμου διεκδικούν τα πανάρχαια δικαιώματά τους. Ο νόμος της εκδίκησης περνάει κρίση. Η ανθρωπότητα βρίσκεται σε καινούργιο εξελεκτικό στάδιο. Το πατριαρχικό δίκαιο με τον Απόλλωνα ορθώνεται, η σύγκρουση έφτασε. Η Αθηνά αναλαμβάνει τη σύνθεση των αντιθέσεων και ο Ορέστης αθώνεται. Η ανθρωπότητα περνάει σε μια καινούργια νομοτέλεια.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Ορέστης, ο άνθρωπος, λυτρωμένος από τον βάρβαρο νόμο μπαίνει σ' έναν καινούργιο κόσμο, για να συναντήσει όμως, νέους αγώνες, δεινά και θυσίες. Το “κόκκινο πανί” αναδύεται μέσα απ' τα σπλάχνα μιας γονιμικής θεάς. Είναι το ανθρώπινο αίμα που χιλιάδες χρόνια τώρα κυλάει ασταμάτητα. Το αίμα για τη γέννηση και την ανανέωση, το αίμα της θυσίας που θα γίνει σπόρος γόνιμος για ένα καλλίτερο αύριο..

ΔΙΑΝΟΜΗ (κατά σειρά εισόδου)

Κασσάνδρα

ΛΙΛΗ ΜΠΕΡΔΕ

Ηλέκτρα

ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ορέστης

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Κορυφαία

ΕΛΕΝΗ ΡΕΠΑΝΑ

Συνοδός

ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑΓΕΜΟΥ

Ιφιγένεια

ΑΛΕΚΑ ΡΑΓΚΟΥΣΗ

Ιέρειες

ΣΟΥΛΑ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΥΛΑΚΗ

Τρωάδα

ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΙΒΟΥΛΙΔΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΓΚΑΣΟΥΚΑ

Κλυταιμνήστρα

ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΑΛΙΝΑ ΜΠΟΓΚΟΕΒΑ

Αίγισθος

ΙΤΣΚΟ ΛΑΖΑΡΩΦ

Ερινύες

ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΟΥΛΑ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ,
ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑΓΙΕΜΟΥ, ΑΛΕΚΑ ΡΑΓΚΟΥΣΗ,
ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΥΛΑΚΗ,
ΕΛΕΝΗ ΡΕΠΑΝΑ

Τρωάδες

ΕΥΑ ΚΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, ΒΑΣΩ ΝΙΑΚΑΚΗ,

Ακόλουθες

ΒΑΣΩ ΜΠΑΡΜΠΟΥΣΗ, ΕΛΕΝΗ ΡΕΠΑΝΑ,

ΠΙΤΣΑ ΒΥΤΙΝΑΡΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΓΚΑΣΟΥΚΑ,

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΖΕΡΜΠΙΝΟΥ, ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΙΒΟΥΛΙΔΟΥ,

ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΥΒΑΛΑ

Ιεροφάντες

Φ. ΑΡΜΕΝΗΣ, Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Γ. ΒΟΡΕΙΝΟΣ,

Α. ΔΡΑΚΟΥΛΙΝΑΚΟΣ, Γ. ΚΑΡΑΧΙΣΑΡΙΔΗΣ,

Ν. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ,

Κ. ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ, Δ. ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΤΗΣ,

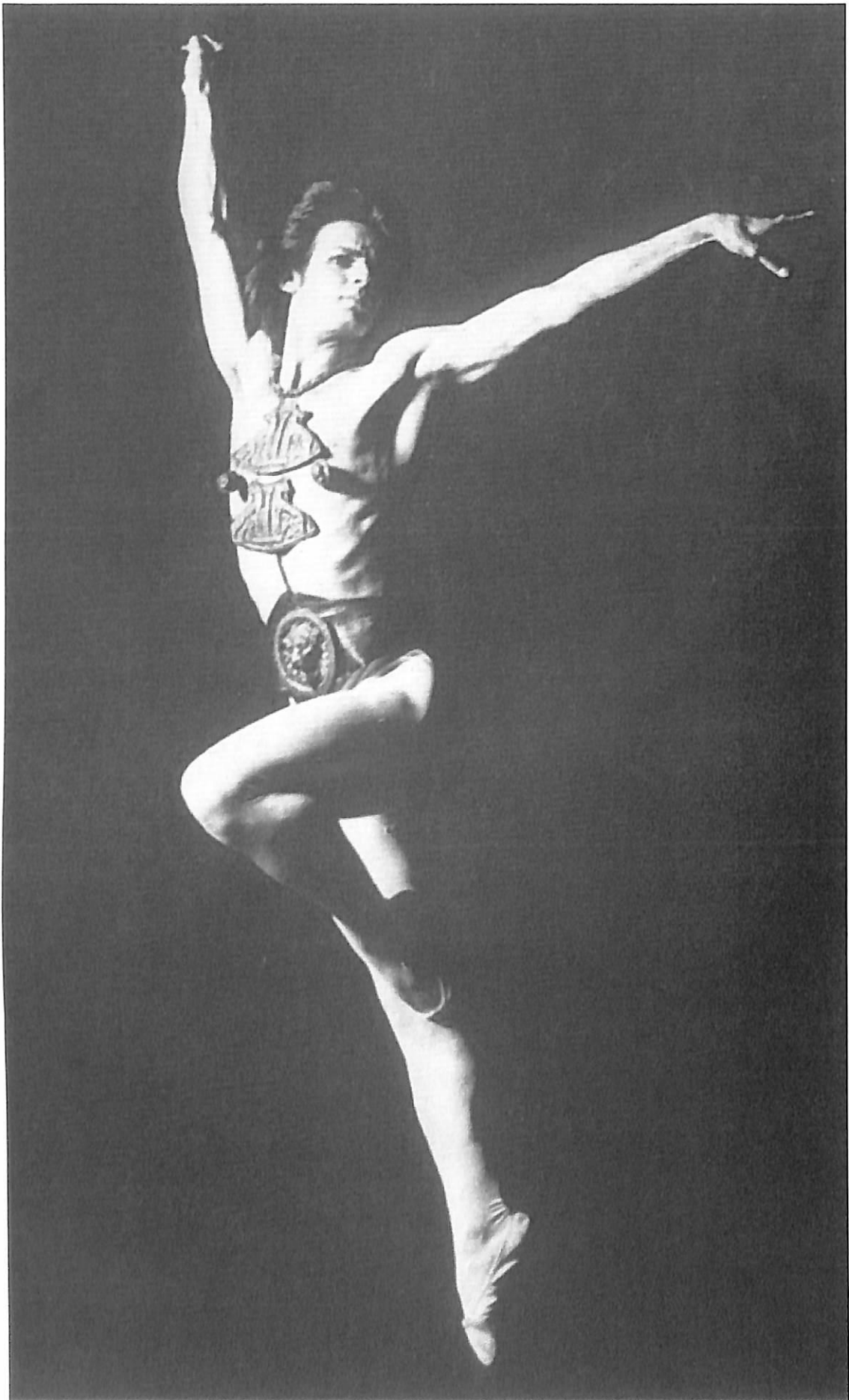
Γ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ερμηνεία Κειμένου

ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Η Λιλή Μπερδέ Κασσάνδρα

Χάρης Μανταφούνης, Ορέστης

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Όταν το το 1942 αναγγέλθηκε η ίδρυση του “Θεάτρου Τέχνης”, κανένας δεν υποψιάστηκε τη σημασία που θα αποκτούσε σύντομα αυτός ο νέος θίασος για το ελληνικό θέατρο. Μεγάλοι ηθοποιοί και σπουδαίες δημιουργίες δεν είχαν λείψει ως τότε από την ελληνική σκηνή. Κάθε άλλο. Όμως αυτός ο “φτωχός” θίασος κατόρθωσε να δημιουργήσει ένα ομόψυχο σύνολο, όπου

οι ηθοποιοί υπηρετούν το έργο και όχι το έργο τους ηθοποιούς. Και το “Θέατρο Τέχνης”, μέσα στο σκοτάδι της κατοχής, έγινε πηγή μαγείας για το ελληνικό κοινό και ακριβό σχολείο αυταπάραρσης, υπεύθυνης ερμηνείας και εργασίας συνόλου για το ελληνικό θέατρο.

Χωρίς μέσα, με άπειρες στερήσεις, παλεύοντας με πλήθος αντιξοότητες, ο Κάρολος Κουν συνέχισε τον αγώνα του με βαθιά πίστη. Έπαιξε Ibsen, Schaw, Pirantello, και μετά την απελευθέρωση γνώρισε στο κοινό μας τον Lorka, τον Tennessee Williams, τον Miller τον Wilder. Οικονομικοί κι άλλοι λόγοι τον ανάγκασαν, ωστόσο το 1949, να διακόψει προσωρινά τη λειτουργία του “Θεάτρου Τέχνης”. Όμως το 1954, με μια ομάδα νέων μαθητών του, ο Κουν ανοίγει πάλι το “Θέατρο Τέχνης”, σε δική του στέγη τώρα, όπου υιοθέτησε το σχήμα του κυκλικού θεάτρου. Οι Αθηναίοι ξαναβρήκαν εκεί μια ατμόσφαιρα μυσταγωγίας, και το μικρό υπόγειο θέατρο έγινε υπόδειγμα σοβαρής και θαρραλέας δουλειάς για την ελληνική σκηνή. Πλάι στους παλαιότερους συγγραφείς - Shakespeare, Τσέχωφ, O’ Case, Buchner, Vitrak ο Κουν παρουσιάζει τώρα τα καινούργια ρεύματα του ξένου μεταπολεμικού θεάτρου: Brecht, Ionesco, Beckett, Frisch, Zenet, Albe, Peter Weiss, Arrabal, Pinter, Bond, Van Italie, Γκομπρόβιτς, Dario Fo και παράλληλα, δίνει τη στοργή και το “βήμα” του σε αρκετούς από τους νέους και πιο προικισμένους συγγραφείς μας - Σεβαστίκογλου, Καμπανέλη, Κεχαΐδη, Αγνωστάκη, Σκούρη.

Το 1957, από τον ερμητικό χώρο και την πρωτοπορία της κυκλικής σκηνής του, ο Κουν γυρίζει στο ύπαιθρο και τις αρχαιότερες πηγές του θεάτρου. Ανεβάζει τον “Πλούτο” πρώτα, κι έπειτα τους “Ορνιθες” το 1959. Με την παράσταση αυτή κέρδισε ο Κουν και τη διεθνή αναγνώριση στο Θέατρο των Εθνών” του Παρισιού, το 1962, και στο διεθνές θεατρικό φεστιβάλ του Λονδίνου, το 1964. Η επιτυχία ήταν τόσο μεγάλη, ώστε το Θέατρο Τέχνης να κληθεί και πάλι τον επόμενο χρόνο στο Λονδίνο, όπου παρουσιάζει τους “Ορνιθες” και για πρώτη φορά τους “Πέρσες” του Αισχύλου, όπου έγιναν δεκτοί με τον ίδιο ενθουσιασμό. Οι “Πέρσες” τον ίδιο χρόνο παίζονται και στο “Φεστιβάλ των Εθνών” στο Παρίσι. Το 1966 παρουσιάζει στο Φεστιβάλ Αθηνών τους “Βατράχους” του Αριστοφάνη, και με τους “Ορνιθες” και τους “Πέρσες” πραγματοποιεί περιοδεία στην Ευρώπη (Ζυρίχη, Μόναχο, Μόσχα, Λένινγκραντ Βαρσοβία Βενετία). Το 1969 επισκέπτεται πάλι το Λονδίνο με τη “Λυσιστράτη” και τον “Οιδίποδα Τύραννο”.

Το 1972 το “Θέατρο Τέχνης” συμπληρώνει 30 χρόνια από την ίδρυσή του και με την ευκαιρία αυτά ανεβάζει έργα Ελλήνων συγγραφέων που είχε πρωτοπαρουσιάσει. Συγχρόνως αποκτά θερινό θέατρο και δεύτερη χειμερινή σκηνή, που του δίνει τη δυνατότητα να απευθύνεται σε ευρύτερο κοινό.

ΣΑΒΒΑΤΟ, ΚΥΡΙΑΚΗ 13 & 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνοθεσία - Κοστούμια
Μουσική

ΛΕΩΝΙΔΑ ΖΑΝΑΚΟΥ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
ΙΩΑΝΝΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ετεοκλής
Άγγελος Κατάσκοπος
Άγγελος - Κήρυκας
Πρώτη Κορυφαία - Αντιγόνη
Πρώτοι Κορυφαίοι

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΟΣ
ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

Κορυφαίες

ΕΙΡΗΝΗ ΙΓΓΛΕΣΗ, ΑΝΝΙΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ,
ΡΑΜΣΥ ΤΣΟΠΕΛΑ, ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΑΚΑ,
ΕΛΕΝΗ ΣΟΡΟΚΟΥ

Κορυφαίοι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΚΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Χορός

Μ. ΜΙΧΑ, Β. ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΟΥ, Ο. ΔΑΜΑΝΗ,
Α. ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ, Μ. ΠΑΠΑΝΕΣΤΟΡΟΣ,
Τ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ, Μ. ΚΑΤΣΑΝΔΡΗ,
Ο. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ, Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ,
Χ. ΣΩΖΟΣ, Ν. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Σ. ΛΙΠΠΕΤ,
Σ. ΚΑΚΑΡΕΛΙΔΟΥ, Χ. ΚΕΡΚΕΝΤΑΛ,
Ε. ΣΤΑΘΟ ΠΟΥΛΟΥ, Ρ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ,
Μ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κ. ΜΑΛΙΔΑΚΗ, Γ. ΡΗΓΑΣ,
Ν. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ, Β. ΚΟΕΜΤΖΗΣ,
Π. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ, Γ. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ,
Σ. ΒΟΥΤΟΣ, Δ. ΚΟΜΗΣ,
Δ. ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ,
Θ. ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Άγγελοι - Κατάσκοποι

Γ. ΔΕΓΑΪΤΗΣ, Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ,
Π. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Ν. ΜΗΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Α. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ (Η υπόθεση)

Οι “Επτά επί Θήβας” πρωτοδιδάχθηκαν το 467 π. Χ. στα κάτ’ Άστυ Διονύσια. Η τραγωδία διαδραματίζεται σε προϊστορική εποχή, στην ακρόπολη της Θήβας, όπου βρίσκονται οι βωμοί και τα αγάλματα διαφόρων θεοτήτων.

Μετά τον Τρωϊκό ο Θηβαϊκός κύκλος, είναι η κυριότερη πηγή απ’ όπου η τραγωδία αντλεί τις υποθέσεις της. Σ’ αυτόν τον κύκλο ανήκουν οι “Επτά”. Η οικογενειακή κατάρα των Λαβδακιδών, του βασιλικού οίκου της Θήβας, βρίσκεται στην τρίτη φάση της, όταν ο Ετεοκλής και ο Πολυνείκης, οι γιοί του Οιδίποδα, που είχε σκοτώσει τον πατέρα του και είχε παντρευτεί τη μητέρα του, επαληθεύουν τη κατάρα που τους είχε αφήσει ο πατέρας τους και λύνουν τις κληρονομικές διαφορές τους με το σπαθί.

Ο Πολυνείκης, δυσαρεστημένος με τον αδελφό του, έχει φύγει από τη Θήβα, έχει συγκεντρώσει στρατό με έξι άλλους αρχηγούς, και τώρα πολιορκεί την πόλη.

Το έργο αρχίζει με την εμφάνιση του Ετεοκλή που ανακοινώνει στους υπηκόους του ότι οι πολιορκητές ετοιμάζουν μεγάλη έφοδο, και καλεί τον πληθυσμό της πόλεως να αντισταθεί με κάθε τρόπο.

Η κορύφωση του έργου έρχεται, όταν ο Ετεοκλής πληροφορείται ποιός από τους αρχηγούς έχει ταχθεί στην κάθε πύλη και ανάλογα οργανώνει την άμυνα, αντιπαράσσοντας κάθε φορά έναν αντάξιο δικό του πολεμιστή, για να μάθει τελικά ότι στην έβδομη πύλη βρίσκεται ο αδελφός του Πολυνείκης. Ο Ετεοκλής θα τον αντιμετωπίσει ο ίδιος. Στην αναμέτρησή τους οι αδελφοί αλληλοσκοτώνονται. Η πολιτεία απαγορεύει την ταφή του Πολυνείκη για να τον τιμωρήσει με μεταθανάτια ατίμωση για την επίθεσή του ενάντια στην πατρίδα του. Αλλά η Αντιγόνη, αδελφή των σκοτωμένων, εναντιώνεται σ’ αυτή την απόφαση και αναλαμβάνει την ευθύνη να θάψει τον Πολυνείκη. Ο χορός διχάζεται: ένα μέρος του ακολουθεί την κηδεία του Ετεοκλή και άλλο την κηδεία του Πολυνείκη.

“Άρεως μεστόν”, δηλαδή γεμάτο πόλεμο, είχε χαρακτηριστεί από την αρχαιότητα αυτό το έργο του Αισχύλου. Και πράγματι, το πολεμικό μέρος του έργου είναι πλούσιο και επιβλητικό, ιδίως χάρη στην παρουσία του Χορού, που εκφράζει τον μεγάλο φόβο των πολεμιστών. Όλα αυτά όμως είναι κυρίως το πλαίσιο, μέσα στο οποίο συντελείται μια βαθιά κοινωνική αλλαγή και ξετυλίγεται ένα συγκλονιστικό οικογενειακό δράμα. Τόσο η μοίρα όσο και η βούληση του Ετεοκλή και του Πολυνείκη είναι σαν να τους ωθούν εμπρόθετα στον αλληλοσκοτωμό, που θα αφανίσει τους τελευταίους άρρενες γόνους των Λαβδακιδών και θα σημάνει για τη Θήβα τη μετάβαση σε μια καινούργια μορφή εξουσίας.

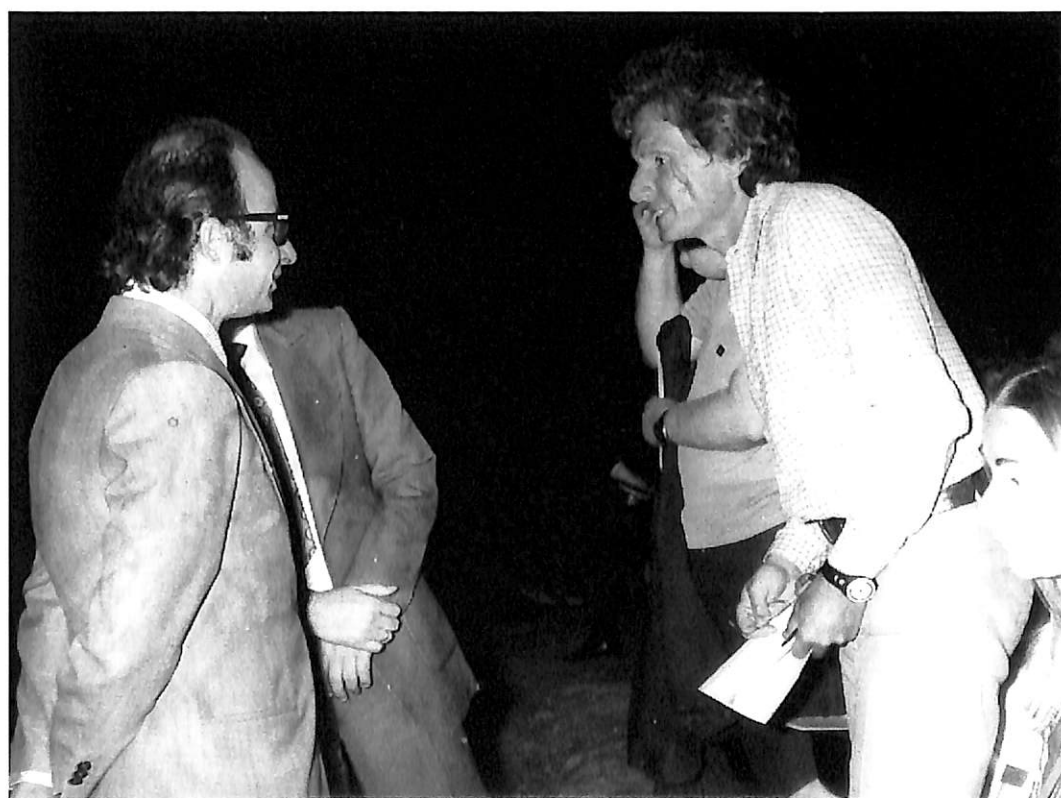
Ο Χρήστος Καλαβρούζος και η Ρένη Πιπτακή
Άγγελος - κήρυκας και Αντιγόνη

Χορός γυναικών

Ο Δήμαρχος Ελευσίνος κ. Μιχάλης Λεβέντης,
ο Κάρολος Κουν και ο Νομάρχης Δυτικής Αττικής
κ. Χαμπίμπης

Ο Νομάρχης Δυτικής Αττικής κ. Χαμπίμπης
υποδέχεται τον κ. Ιάννη Ξενάκη.

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1976

ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

**ΩΡΑ 21.00 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ “ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ”
ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΛΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ**

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

**ΩΡΑ 21.00 ΕΠΑΝΑΛΗΨΤΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ “ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ”
ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΛΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

**ΩΡΑ 21.00 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ “ΠΕΡΣΕΣ” ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ κ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ**

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

**ΩΡΑ 21.00 ΕΠΑΝΑΛΗΨΤΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ “ΠΕΡΣΕΣ” ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ κ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ**

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Το 1955, μετά από πολλούς αγώνες, ιδρύθηκε το Ελληνικό λαϊκό Θέατρο, δημιουργώντας συγχρόνως και έναν νέο θεατρικό χώρο στο Πεδίο του Άρεως, που για πολλά χρόνια ήταν η μόνιμη στέγη του κατά τη θερινή περίοδο.

Ο βασικός στόχος του Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου υπήρξε η παραγωγή της ντόπιας θεατρικής παραγωγής με κύριο χαρακτηριστικό την επιστροφή στις ρίζες του λαού μας. Έτσι στα 14 χρόνια της δραστηριότητάς του παρουσίασε 27 ελληνικά έργα μεταξύ των οποίων: “Αγαπητικός της Βοσκοπούλας”, “Ο Χριστός ξανασταυρώνεται”, Πατούχας”

“Γκόλφω”, “Κορίτσι με το κορδελάκι”, Καληνύχτα Μαργαρίτα”, “Καπετάν Μιχάλης”, “Αντιγόνη της κατοχής”, “Οδύσσεια”, Βασίλισσα Αμαλία”, “Αυλή των θαυμάτων”, “Δομήνικος Θεοτοκόπουλος και άλλα.

Το Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο εκτός απ’ τις εμφανίσεις του σε διάφορα κεντρικά θέατρα των Αθηνών, πραγματοποίησε μεγάλες περιοδείες σ’ όλο τον χώρο της Ελληνικής Επικράτειας καθώς και στην Κωνσταντινούπολη και Κύπρο με αριθμό συνεργατών ποτέ μικρότερο από 50. Και με εναλλασσόμενο ρεπερτόριο που έφτανε πολλές φορές τα επτά έργα.

Το 1968 εξώστηκε βιαιώς από το φυσικό του χώρο, το Πεδίο του Άρεως, από το δικτατορικό καθεστώς. Παρ’ όλες τις αντιξοότητες και τις αντιδράσεις στα κατοπινά χρόνια, το Ελληνικό λαϊκό Θέατρο εξακολούθησε την δραστηριότητά του άλλοτε περιοδεύοντας και άλλοτε σε θέατρα των Αθηνών μέχρι το 1972.

Μετά την πτώση της δικτατορίας το Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο εγκαινίασε μια καινούργια περίοδο, με τον “Χριστόφορο Κολόμβο” του Νίκου Καζαντζάκη, που πρωτοπαρουσιάστηκε το χειμώνα του 1975 - 1976 στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιώς με σκηνοθεσία Αλέξη Σολωμού, σκηνικά - κοστούμια Σπύρου Βασιλείου, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, μουσική διδασκαλία Στέφανου Βασιλειάδη και με τους: Μάνο Κατράκη, Βύρωνα Πάλλη, Ηλία Σταματίου, Άννα Μακράκη και Γιάννη Κοντούλη στους βασικούς ρόλους. Το Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο παρουσίασε το έργο αυτό εκτός απ’ τον Πειραιά και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Το Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο θεωρεί εξαιρετική τιμή την πρόσκληση του Δήμου Ελευσίνος και της Επιτροπής διοργανώσεως Αισχυλείων 1976 για να συμμετάσχει στα εφετινά Αισχύλεια. Η εκλογή του Προμηθέα Δεσμώτη έγινε από κοινού με το Δήμο Ελευσίνος και η παράσταση ετοιμάστηκε ειδικά για τη συμμετοχή του Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου στα εφετινά Αισχύλεια.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Κοστούμα
Μουσική
Χορογραφίες
Επιμέλεια (κοστούμα, μάσκες)

ΤΑΣΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΣΟΛΩΜΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
ΝΕΛΛΥ ΝΤΑΪΚΣ - ΚΑΡΡΑ
ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΠΑΛΑΚΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Κράτος
Βία
Ηφαιστος
Προμηθέας
Ωκεανός
Ιώ
Ερμής
Α' Κορυφαία

ΛΑΖΟΣ ΤΕΡΖΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ
ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΑΡΑΣ
ΑΝΝΑ ΜΑΚΡΑΚΗ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΚΑ ΠΑΪΖΗ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

ΑΝΝΑ ΜΑΚΡΑΚΗ
ΚΕΛΛΥ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΪΑΚΩΒΟΥ
ΑΛΙΚΗ ΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
ΝΑΤΑΣΣΑ ΖΟΥΚΑ

ΧΟΡΟΣ

ΤΖΙΑ ΓΙΟΒΑΝΗ
ΜΑΡΙΑ ΚΟΝΔΥΛΗ
ΕΒΙΤΑ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
ΚΑΚΙΑ ΠΕΤΡΑΚΟΥ
ΜΑΡΩ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ
ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

Προμηθέας Δεσμώτης

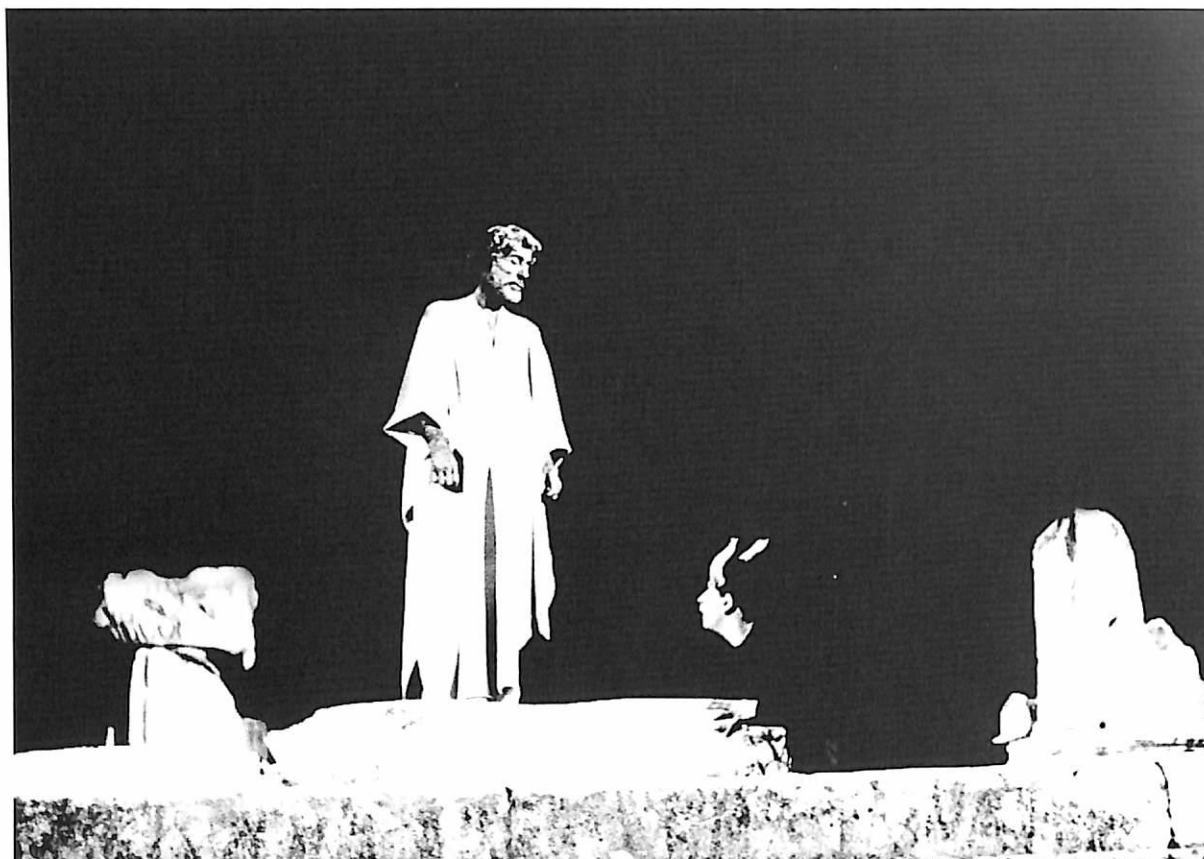
Ο Προμηθέας, υπερασπιστής και ευεργέτης των ανθρώπων, τους χάρισε τη φωτιά, τους δίδαξε τέχνες και τούς έκανε τη ζωή πιο υποφερτή. Όμως, επειδή με τις προσφορές του αυτές διατάραξε την τάξη που είχε επιβάλλει στον κόσμο ο Δίας, τιμωρήθηκε να αλυσσοδεθεί στους γκρεμούς του Κανκάσου.

Από εδώ αρχίζει το έργο και ο Προμηθέας οδηγείται από το Κράτος και τη Βία, ενώ τους ακολουθεί ο Ήφαιστος, για να εκτελέσει τη διαταγή του Δία. Πράγματι αλυσσοδένεται ο Προμηθέας και όταν μένει μόνος, απευθύνεται στη φύση και τα στοιχεία της και τα επικαλείται για να δουν το άδικο μαρτύριό του.

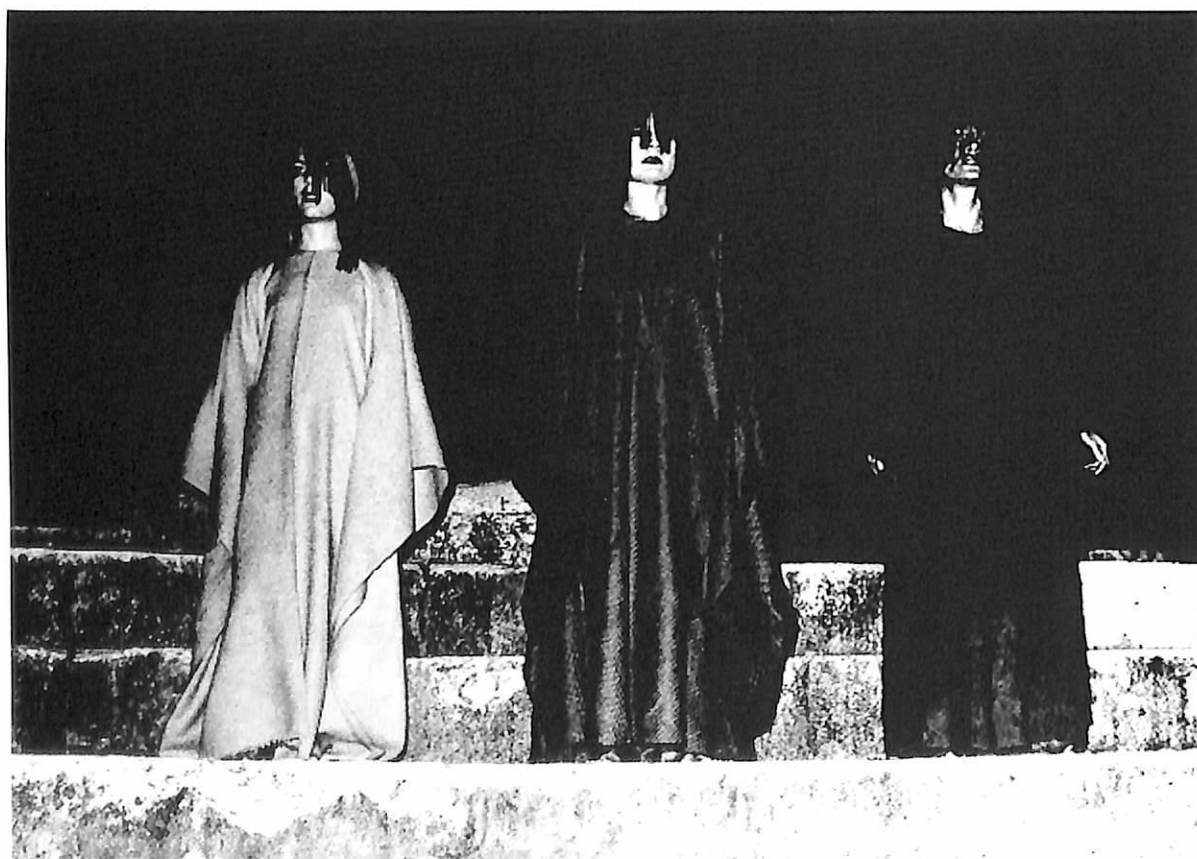
Σε λίγο εμφανίζονται οι Ωκεανίδες που άκουσαν το θρήνο του και συμμετέχουν στο πάθος του. Εκείνος τους εξιστορεί τις ευεργεσίες του στους ανθρώπους και προφητεύει ότι κάποτε ο Δίας θα χάσει την εξουσία του και θα αναγκαστεί να προσφύγει στον Προμηθέα, για να σώσει τους θρόνους του.

Έρχεται ο Ωκεανός, πατέρας των Ωκεανίδων που συμβουλεύει τον Προμηθέα να συμφιλιωθεί με τον Δία κι υπόσχεται ο ίδιος να μεσολαβήσει. Ο Προμηθέας όμως αρνιέται με αγανάκτηση και ο Ωκεανός φεύγει. Μπαίνει στη σκηνή η Ιώ, τρομαγμένη από τον οίστρο. Διηγείται τα παθήματά της και ο Προμηθέας προφητεύει την πολύμοχθη περιπλάνησή της στον κόσμο και ότι θα γεννήσει, με άγγιγμα του Δία, τον Έπαφο.

Απ' αυτόν θα γεννηθεί μετά πολλές γενιές, ο Ηρακλής, που κάποτε θα τον ελευθερώσει. Η τρέλλα ξανακυριεύει την Ιώ και αυτή φεύγει παραδέρνοντας. Ο Προμηθέας μιλάει και πάλι για την εκθρόνιση του Δία και για το μυστικό που κατέχει. Έρχεται ο Ερμής και προσπαθεί με καλοπιάσματα και απειλές να μάθει αυτό το μυστικό. Ο Προμηθέας τον αποπαίρνει θυμωμένος κι ο Ερμής τον προειδοποιεί ότι θα πέσει επάνω του φριχτή η οργή του Δία. Σε λίγο, ενώ έχει φύγει ο Ερμής, πέφτουν κεραυνοί και σχίζεται η γή και καταχώνουν στα τάρταρα τον Προμηθέα και τις Ωκεανίδες που τον συμπαραστέκουν.

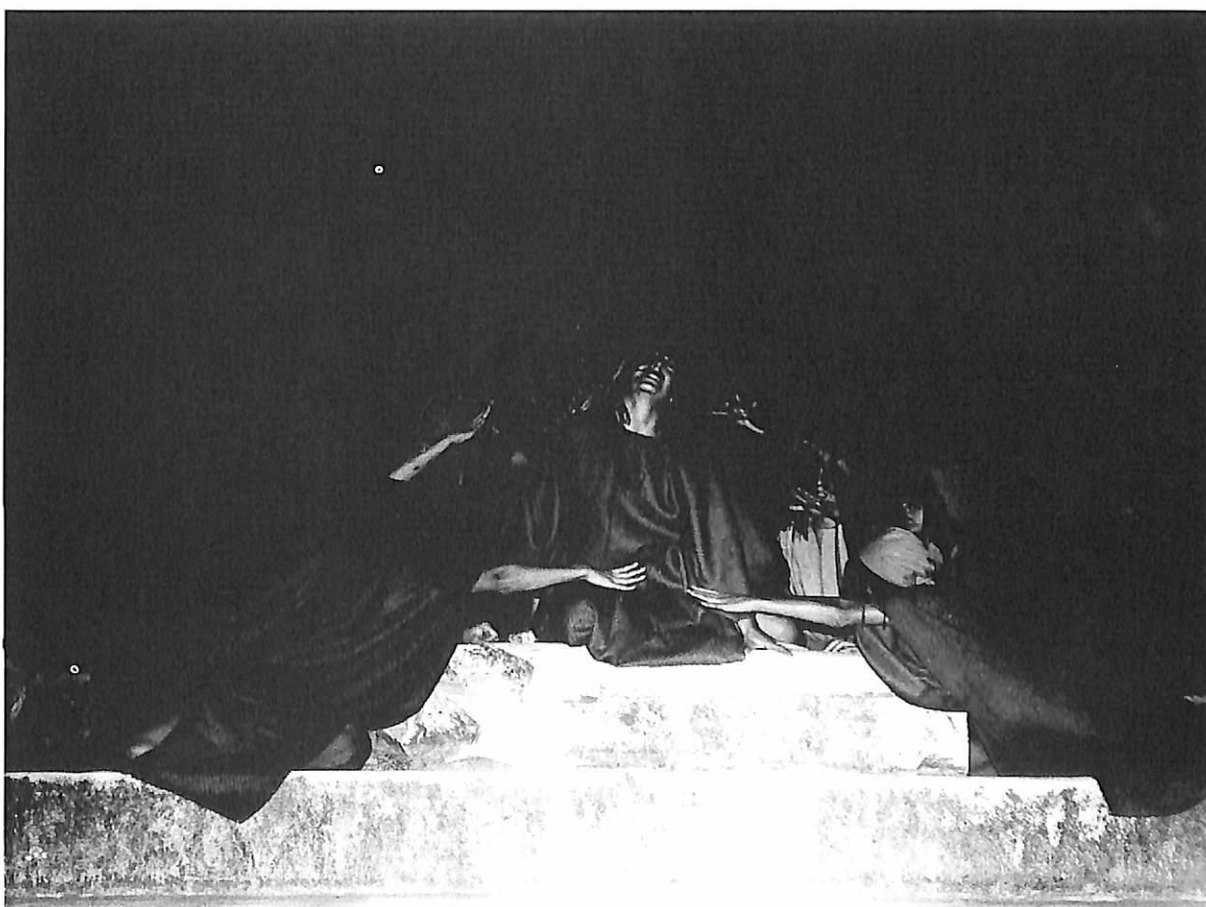
Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας, Μεγάλα Προπύλαια
Μάνος Κατράκης, Προμηθέας, Άννα Μακράκη, Ιώ

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας, Μεγάλα Προπύλαια
Μάνος Κατράκης, Προμηθέας, Άννα Μακράκη, Ιώ

Ο Μάνος Κατράκης, Προμηθέας και ο
Γιώργος Κατσαράς, Ωκεανός

Ο Χορός

ΠΕΡΣΕΣ

Αν και ο Θέσπις (550 - 500 π.Χ.) θεωρείται ο πατέρας του δράματος, ο Αισχύλος (525 - 456 π.Χ.) είναι ο καθαντό δημιουργός της τραγωδίας. Πρώτος αυτός χρησιμοποίησε δεύτερο ηθοποιό στη σκηνή μεταβάλλοντας μ' αυτό τον τρόπο το δραματικό αφήγημα σε θεατρική δράση και πρώτος αυτός επεξεργάστηκε το τραγικό ύφος, τοποθετώντας την τραγωδία στον χώρο ενός ηθικού, θρησκευτικού και κοινωνικού προβληματισμού. Ο Αισχύλος εξύψωσε την πρωτόγονη και τελετουργική λατρεία του Διονύσου σε μια ολοκληρωμένη θεατρική πράξη.

Οι Πέρσες είναι ασφαλώς το αρχαιότερο από τα επτά σωζόμενα έργα του (472 π.Χ.). Κανείς δεν ήταν σε θέση καλύτερη να γράψει μια τέτοια πολεμική τραγωδία από τον Αισχύλο, γιατί, εκτός από ποιητής ήταν και στρατιώτης, διακρίθηκε μάλιστα στις μάχες του Μαραθώνα 490 π.Χ.) και της Σαλαμίνας (480 π. Χ.).

Θα μικραίναμε όμως τις διαστάσεις του έργου, αν βλέπαμε τους "Πέρσες" σαν απλή περιγραφή ενός ιστορικού και πολεμικού γεγονότος και σαν εορτασμό ενός θριάμβου. Αντίθετα, μέσα απ' αυτά τα στοιχεία, ο Αισχύλος εκφράζει για άλλη μια φορά τον ηθικό και θρησκευτικό του προβληματισμό η υπερβολική υπερηφάνεια αποτελεί μια ύβρι που οι θεοί πάντα τιμωρούν.

Ύβρις και η κατακτητική εκστρατεία τους στην Ελλάδα, γι' αυτό θα πρέπει να τιμωρηθεί και αυτή. Μαζί με αυτά, το έργο είναι ένας ύμνος στην ελευθερία, γιατί ελεύθεροι άνθρωποι, έχοντας το δίκαιο και την ηθική με το μέρος τους, νικούν τις τυφλές και ανελέητες δυνάμεις που αντιπροσωπεύει ο βάρβαρος κατακτητής.

Η δράση του έργου εξελίσσεται έξω από το παλάτι του Ξέρξη στα Σούσα της Περσίας, μπροστά στον τάφο του Βασιλιά Δαρείου. Ο Χορός των Γερόντων (συμβούλων της αυτοκρατορίας) περιγράφει την αναχώρηση του πάνοπλου Περσικού στρατού με σκοπό την κατάληψη της Ελλάδος.

Η Άτοσσα, χήρα του Δαρείου και μητέρα του Ξέρξη, είναι αναστατωμένη από ένα δυσοίωνο όνειρο. Ο Χορός την συμβουλεύει να παρακαλέσει την ψυχή του Δαρείου να βοηθήσει να πάνε όλα καλά.

Ένας αγγελιοφόρος ανακοινώνει την μεγάλη καταστροφή του Περσικού στρατού από τους Έλληνες στην ναυμαχία της Σαλαμίνας. Πληροφορεί την Άτοσσα ότι ο Ξέρξης ζεί, και περιγράφει την μάχη και την ήττα των Περσών. Η Άτοσσα αποχωρεί για να προσευχηθεί στους Θεούς με σκοπό να μάθει το μέλλον.

Ο Χορός θρηνεί τον χαμό του Δαρείου, αναγνωρίζει σαν υπαίτιο της Περσικής συμφοράς τον Δία, που τιμώρησε την αχαλίνευτή τους υπερηφάνεια. Η Άτοσσα επιστρέφει φέρνοντας προσφορές για τους Θεούς. Ο Χορός προσεύχεται να εμφανισθεί ο νεκρός Βασιλιάς να τους συμβουλεύσει. Το φάντασμα του Δαρείου βγαίνει από τον τάφο. Θρηνεί το λάθος του γιού του και προμαντεύει την επερχόμενη ήττα των Περσών στις Πλαταιές.

Στο τέλος εμφανίζεται ο Ξέρξης με τα ρούχα του κουρελιασμένα. Θρηνεί την θλιβερή μοίρα της Περσίας, και ο Χορός συνοδεύει τον συντριμμένο βασιλιά στο παλάτι του.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική

ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΛΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΞΕΡΞΗΣ, Βασιλιάς της Περσίας
ΑΤΟΣΣΑ, μητέρα του Ξέρξη
ΔΑΡΕΙΟΣ, πατέρας του Ξέρξη
ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΝΕΛΛΗ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ
Κορυφαίοι

ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΠΕΚΟΣ,
ΤΑΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ,
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΚΟΣ,
ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ,
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Χορός

ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ,
ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΚΟΜΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ, ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ,
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ,
ΗΛΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ

Μουσική και κινησιακή επιμέλεια
Φωτισμοί

ΜΑΡΙΑ ΚΥΝΗΓΟΥ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Νέλλη Αγγελίδου σαν Άτοσσα, Γιώργος Λαζάνης σαν Αγγελιοφόρος
και ο Χορός

Ο Γιώργος Λαζάνης σαν Αγγελιοφόρος

Ο Χορός των Περσών

Ο Δημήτρης Χατζημάρκος, Δαρείος

**ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ**

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1977

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

3 Σεπτεμβρίου 7 μ. μ. αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του ΑΙΣΧΥΛΟΥ από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟ (έργο του γλύπτη Παρμακέλη)

3 και 4 Σεπτεμβρίου 8 μ. μ. Αισχύλου “ΙΚΕΤΙΔΕΣ” από το ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

11 Σεπτεμβρίου 8 μ. μ. Σοφοκλή “ΗΛΕΚΤΡΑ” από τον Εταιρικό Θίασο ΔΕΣΜΟΙ της κ. ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσάτσος συνοδευόμενος από τον Υπουργό Πολιτισμού κ. Κ.Τρυπάνη και τον Νομάρχη Δυτ. Αττικής κ. Δαβάκη εισέρχεται στην Πλατεία Ηρώων

Ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Μιχάλης Λεβέντης υποδέχεται τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ελευσίνα.

Ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Μιχάλης Λεβέντης προσφωνεί τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Αντιφώνηση του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του Αισχύλου
από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ο Δήμαρχος Ελευσίνας προσφέρει το μετάλλιο της πόλης
στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Μετάφραση Κ. Χ. ΜΥΡΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Δαναός ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΟΚΟΒΙΤΣ
Πελασγός ΖΩΡΑΣ ΤΣΑΠΕΛΗΣ
Κήρυκας ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

Χορός Ικέτιδων ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ, ΚΑΚΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,
ΟΛΓΑ ΤΟΥΡΝΑΚΗ.
ΠΙΤΣΑ ΚΑΠΙΤΣΑΝΕΑ

Χορός Ακολούθων ANNY ΠΑΣΠΑΤΗ, ΜΙΡΑΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΡΗΓΑ, ΝΙΤΑ ΠΑΓΩΝΗ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΜΟΥΤΑΦΗ,
ΡΑΝΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ, ΤΙΤΙΚΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ,
ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, ΝΕΦΕΛΗ ΟΡΦΑΝΟΥ,
ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΡΑΛΛΗ, ΤΖΕΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,
ΗΛΕΚΤΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ,
ΠΕΝΥ ΠΑΠΟΥΤΣΗ, ΒΑΝΑ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ,
ΑΡΕΤΗ ΠΙΤΣΙΚΑ, ΛΥΔΙΑΚΟΝΙΟΡΔΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΤΖΟΜΠΑΝΑΚΗ, ΚΑΚΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΑΛΑΣ, ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΓΕΙΔΗΣ,
ΡΟΔΙΤΗΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ, ΚΩΣΤΑΣ ΤΥΜΒΙΟΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ, ΘΑΝΟΣ ΚΑΛΗΩΡΑΣ

Σκηνοθεσία ΣΠΥΡΟΥ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Μουσική ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ
Σκηνικά-Κουστούμια ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΕΛΗ
Χορογραφία ΜΑΡΙΑΣ Μ. ΧΟΡΣ
Μουσική διδασκαλία ΕΛΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
Βοηθός Μουσικός ΙΣΜΗΝΗ ΑΥΓΕΡΗ
Χρέη Βοηθού ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΑΛΑΣ
Σκηνοθέτη

“ΙΚΕΤΙΔΕΣ” ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Οι “ΙΚΕΤΙΔΕΣ” του Αισχύλου είναι ίσως μία από τις παλαιότερες τραγωδίες του, διότι δεν έχει πρόλογο, ο οποίος υπάρχει μόνο στα τελευταία έργα του ποιητή, αποτελεί δε το πρώτο δράμα, και το μόνο που διασώθηκε, από την τετραλογία του “ΔΑΝΑΪΣ”. Τον τίτλο πήρε από τις 50 θυγατέρες του Δαναού.

Το έργο αρχίζει με την εμφάνιση των “ΔΑΝΑΪΔΩΝ”, των 50 θυγατέρων του Δαναού, ντυμένων με τα Αιγυπτιακά έθιμα, που φθάνουν στη χώρα του Νείλου. Μαζί με τον πατέρα τους τρέχουν και γονατίζουν στους βωμούς των θεών κρατώντας τα σύμβολα της ικεσίας, κλαδιά ελιάς δεμένα με άσπρο μαλλί, και ζητούν άσυλο στη χώρα των Αργείων.

Ο Χορός αρχίζει να εξιστορεί τις περιπέτειές τους και λέει ότι προτίμησαν για άσυλο το Άργος γιατί από εκεί καταγόταν η Ιώ, η “αρχιγέτις” του γένους τους. Η Ιώ, χωρίς να το θέλει, προκάλεσε την ερωτική επιθυμία του Δία πράγμα που εξόργισε την ζηλότυπη Ήρα και τη μεταμόρφωσε εις “βούκερον” παρθένον. Από την Ιώ κατήγοντο οι αδελφοί Αίγυπτος και Δαναός, από τους οποίους ο πρώτος είχε 50 γιούς και ο δεύτερος 50 θυγατέρες. Ο Αίγυπτος όμως αφού σφετερίστηκε την βασιλεία θέλησε να σκοτώσει τον αδελφό του και οι γιοί του θέλησαν να παντρευτούν με τη βία τις εξαδέλφες τους. Αυτό ήθελε και ο ίδιος ο Αίγυπτος, που προσπάθησε να εκβιάσει τον αδελφό του να δεχθεί, γιατί έτσι θα διατηρούσε ασφαλή την εξουσία.

Οι Δαναίδες όμως απεχθάνονται αυτόν τον ανίερο γάμο και προτιμούν να φύγουν με τον πατέρα τους μακριά. Ο Αίγυπτος, φοβούμενος μήπως οι Δαναίδες παντρευτούν άλλους και επιστρέψουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους στο θρόνο, στέλνει τους γιους του να τις καταδιώξουν και να τις επαναφέρουν με τη βία. Οι Δαναίδες καταφεύγουν στο Άργος για να ζητήσουν προστασία.

Εμφανίζεται ο βασιλιάς Πελασγός, ο οποίος, όταν πληροφορείται ότι κατάγονται από την Αργεία Ιώ συγκινείται και θέλει να τις βοηθήσει. Διστάζει όμως να ρίξει σε πολεμική περιπέτεια το λαό του. Οι Ικέτιδες προσπαθούν να τον πείσουν ότι θα έχει σύμμαχο τη θεά Δίκη και, ότι, εάν δεν βοηθήσει, θα προκαλέσει την οργή του ικέσιου Δία. Ο Πελασγός διστάζει να αποφασίσει μόνος του και λέγει ότι θα συμβουλευθεί το λαό του για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Απελπισμένες οι Ικέτιδες απειλούν να απαγχονισθούν όλες μπροστά από τα αγάλματα των θεών κάνοντας βρόγχους τις ζώνες τους. Ο Πελασγός τρομοκρατείται από την απειλή και τους υπόσχεται, ότι θα κάνει ευνοϊκή εισήγηση στη εκκλησία του δήμου, για να παρθεί η απόφαση που πρέπει. Πράγματι, η εκκλησία του δήμου πήρε παμψηφεί απόφαση να προστατεύσει τις παρθένες. Την απόφαση αναγγέλλει μετά από λίγο ο Πελασγός στις Ικέτιδες, οι οποίες συγκινημένες τον ευχαριστούν και του εύχονται όλα τα καλά γι αυτόν και τον λαό του.

Τη χαρά όμως και την αγαλλίαση διακόπτει η είδηση ότι ένα Αιγυπτιακό πλοίο πλησιάζει το Άργος. Οι Ικέτιδες πανικοβάλλονται και επανέρχονται στην απόφασή τους να αυτοκτονήσουν, εάν πρόκειται να απαχθούν. Ο πατέρας τους προσπαθεί να τις εμψυχώσει και ο Πελασγός πηγαίνει στην πόλη να συγκεντρώσει στρατό. Σ’ αυτό το διάστημα φτάνει ο κήρυκας των Αιγυπτίων και, βρίσκοντας αφρούρητες τις παρθένες, προσπαθεί να τις απαγάγει, διότι, ως λέγει, ανήκουν εις τον βασιλέα των Αιγυπτίων. Προφταίνει ο Πελασγός και τις σώζει από τα χέρια του και αυτός φεύγοντας απειλεί πόλεμο της Αιγύπτου εναντίον του Άργους.

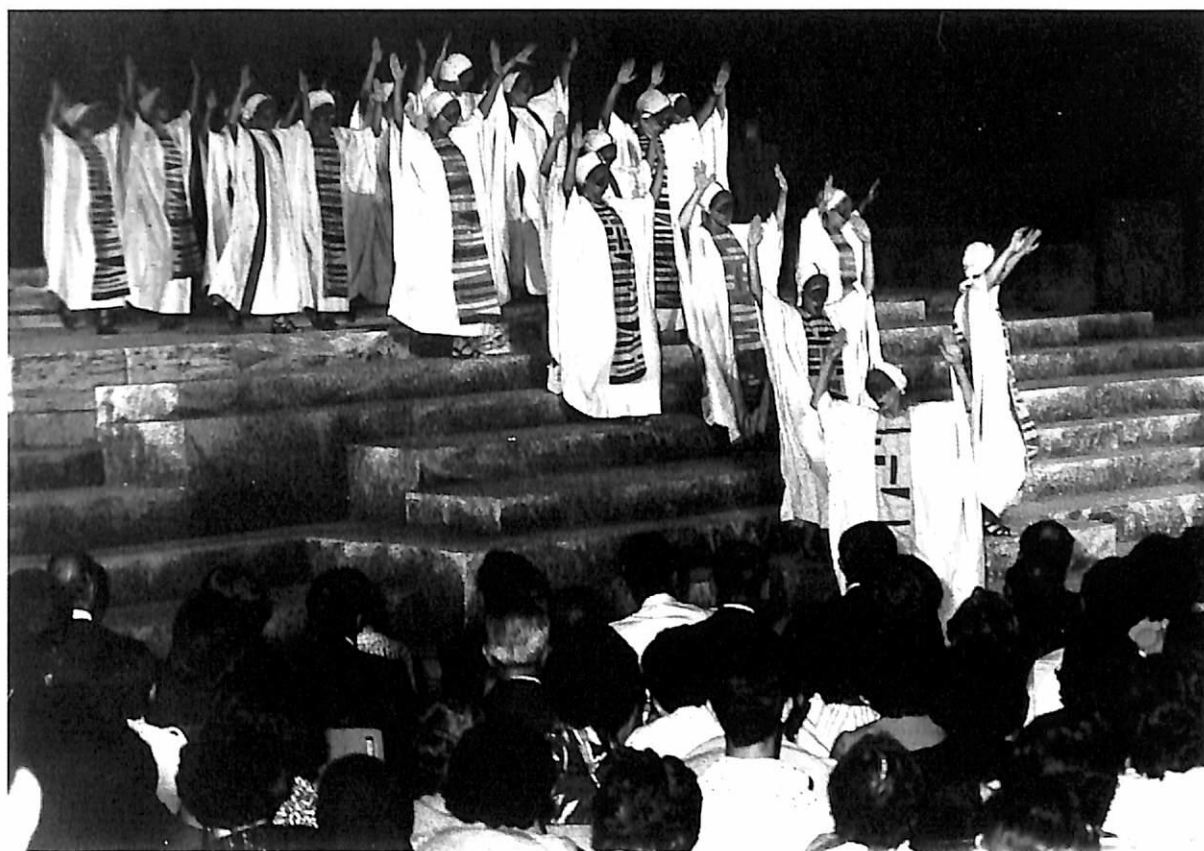
Το τέλος της τραγωδίας έρχεται με τραγούδια του Χορού και με τις Δαναίδες -καθησυχασμένες- να σκέπτονται για το μέλλον τους και να ευχαριστούν τους θεούς για τη σωτηρία τους.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρακολουθεί την παράσταση της τραγωδίας
του Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ στον αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνας

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ Εθνικό Θέατρο

Αιχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ ο Χορός

Ο Στέλιος Βόκοβιτς σαν Δαναός

ΣΟΦΟΚΛΗ ΗΛΕΚΤΡΑ

Μετάφραση
Σκονοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Βοηθός Σκηνοθέτη
Βοηθός Σκηνογράφου

Κ. Χ. Μύρης
Ασπασία Παπαθανασίου
Γιάννης Κύρου
Χρήστος Πήττας
Μαρία Γκούτη
Βασίλης Κυρίτσης
Κώστας Βελινόπουλος

Παίρνουν μέρος με σειρά εμφάνισης

Παιδαγωγός
Ορέστης
Πυλάδης
Ηλέκτρα

Γιάννης Ροζάκης
Μιχάλης Τσαλδάρης
Άντρος Κρητικός
Ασπασία Παπαθανασίου

Κορυφαίες

Νανά Λέκκα, Σοφία Μιχοπούλου,
Κάτια Τσαλινόβα, Τίτικα Γεωργίου

Χορός

Ιωάννα Γκαβάκου, Μαρία Ζαχαρία,
Μαρία Ζούλια, Γιούλα Ζουμπουλάκη,
Βούλα Μέξη, Νότα Μπενετάτου

Χρυσόθεμις
Κλυταιμνήστρα
Αίγισθος
Στρατιώτες - Λαός

Μαρία Ξενουδάκη
Ελένη Μαρίνου
Βασίλης Κυρίτσης

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Γεννήθηκε το 496 π.Χ. στην Αθήνα. Η ζωή του καλύπτει ακριβώς τον ενδοξότερο αιώνα στην ιστορία της αρχαίας Ελλάδος, και ιδιαίτερα της Αθήνας, και μία από τις λαμπρότερες περιόδους της ανθρωπότητας.

Τα έργα του έφτασαν τα 123 περίπου, διασώθηκαν όμως μόνο επτά τραγωδίες: “Αντιγόνη”, “Ηλέκτρα”, Τραχίνιαι”, “Οιδίπους τύραννος”, “Αίας”, “Φιλοκτήτης” και “Οιδίπους επί Κολωνώ” και ένα σατυρικό δράμα “Οι Ιχνευταί”, από το οποίο σώζονται περίπου 400 στίχοι. Το επίπεδο των τραγωδιών του βρίσκεται στην κορυφή της ανθρώπινης διανοήσεως. Γνωρίζουμε ότι 18 από αυτές πήραν πρώτο βραβείο στα Διονύσια (και 6 ακόμη σε άλλους διαγωνισμούς), όπου ο Σοφοκλής συναγωνίστηκε επιτυχώς, μεταξύ άλλων και τον Αισχύλο, τον Ευριπίδη, τον Θέσπι, τον Ευφορίωνα και άλλους.

Κύριο πρόβλημα στις τραγωδίες του Σοφοκλή αποτελεί το εύθραυστο της ανθρώπινης ευτυχίας, η αξιοπρέπεια, η ολοκλήρωση της προσωπικότητας και η αναζήτηση της μιάς και μόνης απόλυτης αλήθειας. Η ειρωνεία όμως είναι το μέσο που χρησιμοποιεί, για να τονίσει την αντίθεση ανάμεσα στις αυταπάτες με τις οποίες ζουν, ιδίως οι μεγάλοι και ισχυροί αυτού του κόσμου, και στην αμείλικτη πραγματικότητα που αργά ή γρήγορα τους συντρίβει. Σ’ αυτή την αντίθεση βρίσκεται η “τραγική σύγκρουση” και αυτό είναι το επίκεντρο του τραγικού κόσμου του Σοφοκλή.

Πριν αρχίσει το έργο.

Πριν από 10 χρόνια η Κλυταιμνήστρα με τον εραστή της τον Αίγισθο σκότωσαν τον Αγαμέμνονα την ημέρα που γύρισε στις Μυκήνες νικητής από την Τροία και από τότε κυβερνούν τη χώρα με τη βία και την τυραννία.

Την ίδια νύχτα μια από τις κόρες της, η Ηλέκτρα, φυγάδευσε τον μικρό αδελφό της Ορέστη δίνοντάς τον στον παιδαγωγό του, με σκοπό να επιστρέψει μια μέρα, να σκοτώσει τους δολοφόνους του πατέρα του και να αποδώσει δικαιοσύνη

Στον πρόλογο του δράματος φτάνουν νύχτα στο Άργος τρεις ξένοι. Ο Ορέστης, ο φίλος του Πυλάδης και ο παιδαγωγός του Ορέστη. Ο παιδαγωγός δείχνει στον Ορέστη τα ανάκτορα μέσα στα οποία σκότωσαν τον πατέρα του και αυτός δηλώνει ότι σκοπός της επιστροφής του είναι να εκδικηθεί τους δολοφόνους. Οι τρεις άνδρες αποσύρονται και εμφανίζονται η Ηλέκτρα -βυθισμένη σε βαρύ πένθος- να θρηνεί για το φόνο του πατέρα της και παρακαλεί τους Θεούς να στείλουν γρήγορα πίσω τον Ορέστη για να τιμωρήσει τους δολοφόνους. Ο χορός προσπαθεί να την παρηγορήσει και τη συμβουλεύει να έχει υπομονή και να μη χειροτερεύει τη θέση της με τους θρήνους της. Η Ηλέκτρα παραδέχεται ότι θρηνεί έντονα, αλλά η ελπίδα της για την επιστροφή του Ορέστη φαίνεται ότι έσβησε, αφού ο Ορέστης έπρεπε να είχε γυρίσει. Η αδελφή της η Χρυσόθεμις, πηγαίνει στον τάφο του Αγαμέμνονα να προσφέρει θυσίες και κακίζει την αδελφή της που εξακολουθεί να θρηνεί, αν και πέρασε τόσος χρόνος.

Η Ηλέκτρα εξοργίζεται και την κατηγορεί ότι συμπράττει με τους δολοφόνους του πατέρα τους. Η Χρυσόθεμις προσπαθεί να δικαιολογηθεί, λέγοντας ότι ήθελε να την προστατεύσει, επειδή έμαθε, ότι, εάν δεν σταματήσει τους θρήνους, θα την κλείσουν φυλακή. Η Ηλέκτρα την ρωτά, γιατί η Κλυταιμνήστρα την έστειλε να πάει θυσίες στον τάφο του πατέρα τους και εκείνη απάντησε ότι η μητέρα τους είδε ένα κακό όνειρο, πως αναστήθηκε ο Αγαμέμνονας. Παίρνοντας χαρά από το όνειρο η Ηλέκτρα πείθει την αδελφή της να μην προσφέρει τις θυσίες της Κλυταιμνήστρας, αλλά να βάλει στον τάφο μαλλιά των δύο αδελφών και να ευχηθεί να γυρίσει γρήγορα ο Ορέστης. Ο χορός παίρνει θάρρος από το όνειρο και προβλέπει το τέλος των δολοφόνων.

Στο δεύτερο επεισόδιο εμφανίζεται η Κλυταιμνήστρα, η οποία κακίζει την Ηλέκτρα που βρίζει τη μητέρα της και λέγει ότι τον Αγαμέμνονα δεν τον σκότωσε αυτή, αλλά η θειά Δίκη, γιατί θυσίασε την Ιφιγένεια..., η Ηλέκτρα απαντά, ακόμη και αν είχε δίκιο, δεν έπρεπε να σκοτώσει τον άνδρα της και την κατηγορεί ότι συζεί με τον εχθρό και δολοφόνο του πατέρα της τον Αίγισθο. Έξω φρενών η Κλυταιμνήστρα λέγει ότι τη θεωρεί ανάξια προσοχής, αφού τολμά και βρίζει την μητέρα της και θα ζητήσει την τιμωρία της μόλις γυρίσει ο Αίγισθος. Έρχεται ο παιδαγωγός του Ορέστη και αναγγέλλει στην Κλυταιμνήστρα το θάνατο του Ορέστη στους αγώνες των Πυθίων. Η είδηση γεμίζει χαρά την Κλυταιμνήστρα και θλίψη την Ηλέκτρα. Εμφανίζεται η Χρυσόθεμις γεμάτη χαρά και λέει ότι ο αδελφός τους πρέπει να ζει, γιατί βρήκε μαλλιά του στον τάφο του πατέρα τους.

Στο τρίτο επεισόδιο έρχεται ο Ορέστης -σαν δεύτερος αγγελιοφόρος- με τον Πυλάδη, φέρνοντας, τάχα, τα λείψανα του νεκρού. Η Ηλέκτρα θρηνεί, πράγμα που αναγκάζει τον Ορέστη να αποκαλυφθεί και να δηλώσει ότι είναι ζωντανός και έτοιμος να εκδικηθεί το θάνατο του πατέρα τους. Αφήνει την Ηλέκτρα και μπαίνει στο ανάκτορο.

Σε λίγο ακούγονται οι γοερές κραυγές της Κλυταιμνήστρας που καλεί τον Αίγισθο σε βοήθεια. Οι φωνές σταματούν, η Κλυταιμνήστρα είναι νεκρή. Φτάνει ο Αίγισθος έτοιμος να πανηγυρίσει το θάνατο του Ορέστη. Αντί όμως να αντικρίσει τα πειστήρια του θανάτου του, βλέπει την Κλυταιμνήστρα νεκρή. Την τύχη της όμως θα έχει και ο ίδιος για να επέλθει η κάθαρση της τραγωδίας.

Ασπασία Παπαθανασίου, Ηλέκτρα
Μιχάλης Τσαλδάρης, Ορέστης

Ηλέκτρα, η Ασπασία Παπαθανασίου
Πυλάδης, ο Άντρος Κοητικός

Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ
Ο θίασος ΔΕΣΜΟΙ της κ. Ασπασίας Παπαθανασίου

Ο Δήμαρχος Μάνδρας κ. Χατζημήτρος, η κ. Ασπασία Παπαθανασίου
και ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Μιχάλης Λεβέντης στο τέλος της παράστασης

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1978

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

27 Αυγούστου, 8.30 μ.μ. στον αρχαιολογικό χώρο

**“ΚΥΚΛΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ”, “ΟΡΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΙΔΙΚΗ”,
“ΜΗΔΕΙΑ”
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ**

2 και 3 Σεπτεμβρίου, 8.30 μ.μ. αρχαιολογικός χώρος

**ΑΙΣΧΥΛΟΥ “ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ”
ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ**

ΚΥΚΛΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

*“Τρελός εκείνος που πολιτείες ρημάζει, Ναούς και τάφους, των νεκρών ιερά.
Σαν θα τα ρίξει αυτά θα πέσει και ο ίδιος”.*

Ευριπίδης

Μουσική
Θέμα και Χορογραφία
Σκηνικά - Κοστούμια

Θόδωρος Αντωνίου
Ραλλού Μάνου
Αλίκη Παπαζαχαρίου

ΤΟ ΘΕΜΑ

Το Χορόδραμα αυτό εμπνέεται από τις Τρωάδες του Ευριπίδη και από τις ανείπωτες δυστυχίες που προξενεί ο πόλεμος στις γυναίκες και τα παιδιά. Θέλει να είναι μια κραυγή διαμαρτυρίας εναντίον στην σκληρότητα και την απάνθρωπη βία που μας είναι οδυνηρά συνειδητές, γιατί βρίσκονται τόσο κοντά μας. Ακόμη, θέλει να είναι ένα μήνυμα προς τον πολιτισμένο κόσμο, που επιτρέπει τη βαρβαρότητα και την αδικία, σ' ένα μαρτυρικό νησί, μια πανάρχαια κοιτίδα του Ευρωπαϊκού πολιτισμού. Την επιτρέπει ουσιαστικά εναντίον στον ίδιο του τον εαυτό. Όμως αύριο θα φέξει μια καινούργια αυγή. Ένα παιδί σκοτώνεται, ένα άλλο γεννιέται και η τιμωρία θα έρθει κάποτε για τους βαρβάρους. *“Τρελός εκείνος που πολιτείες ρημάζει.....”*

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Νέες και Νέοι - Ανδρομάχη, η σύζυγος, - Έκτωρ, ο άνδρας. - Το παιδί - Κασσάνδρα, η αφιερωμένη στο Θεό - Πολυξένη, η μικρή κόρη - Οι αρχηγοί των βαρβάρων - Άνδρες δικοί και εχθροί - Γυναίκες - Το παιδί της καινούργιας μέρας.

ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Το Ευτυχισμένο Νησί

α) Χτίζοντας τον Πολιτισμό.

β) Η οικογένεια: Πατέρας, μητέρα και παιδί

γ) Έρωτας

Καταστροφή

α) Θρήνος για τα νεκρά σύμβολα

β) Ο άσκοπος φόνος της Πολυξένης

γ) Ο βιασμός της Κασσάνδρας και ο χορός της τρέλλας.

δ) Γενοκτονία

ε) Θρήνος και κοπετός

Προμάντεμα Καταστροφής

α) Οι προφητείες της Κασσάνδρας

β) Αποχωρισμός

Επόλογος

Αύριο θα φέξει μια καινούργια αυγή

ΟΡΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΙΔΙΚΗ

Απόσπασμα

Μουσική
Χορογραφία
Κοστούμια

Μίκης Θεοδωράκης
Ραλλού Μάνου
Γιάννης Τσαρούχης

α) Νύμφες και αντίλαλοι

β) Ορφέας και Ευριδίκη

ΜΗΔΕΙΑ

Μουσική
Θέμα και Χορογραφία
Κοστούμια

Μίκης Θεοδωράκης
Ραλλού Μάνου
Νίκος Νικολάου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Μήδεια - Γλαύκη - Ιάσων - Κορυφαίες - Χορός Παιδιά

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

1. Πάροδος, είσοδος των προσώπων του δράματος
2. Μήδεια και Χορός
3. Γλαύκη - Ιάσων - Μήδεια
4. Μήδεια και παιδιά
5. Μήδεια και Χορός
6. Θρήνος
7. Έξοδος

Ο ΜΥΘΟΣ

Το αίσθημα, που δεσπόζει σε τούτο το Χορόδραμα, είναι η απέραντη μοναξιά, που περιβάλλει τη Μήδεια. Ίσως οι παρακάτω στίχοι από τη Μήδεια του Ευριπίδη να στάθηκαν αφορμή όλου του έργου:

*Κι εγώ παντέρμη και πρόσφυγα ως είμαι
την καταφρόνηση του ανδρός σηκώνω....
Δίχως μάνα ούτε αδέλφι ή συγγενάδι
που ν' αράξω μακριά απ' τη συμφορά μου"*

Η Μήδεια εγκαταλελειμμένη από τον Ιάσωνα, πληγωμένη στο βάθος της γυναικείας υπόστασης και του έρωτά της, ολοκληρώνει με τα ίδια της τα χέρια την καταστροφή της, θυσιάζοντας στο φλογερό πάθος της, ακόμα και τα παιδιά της.

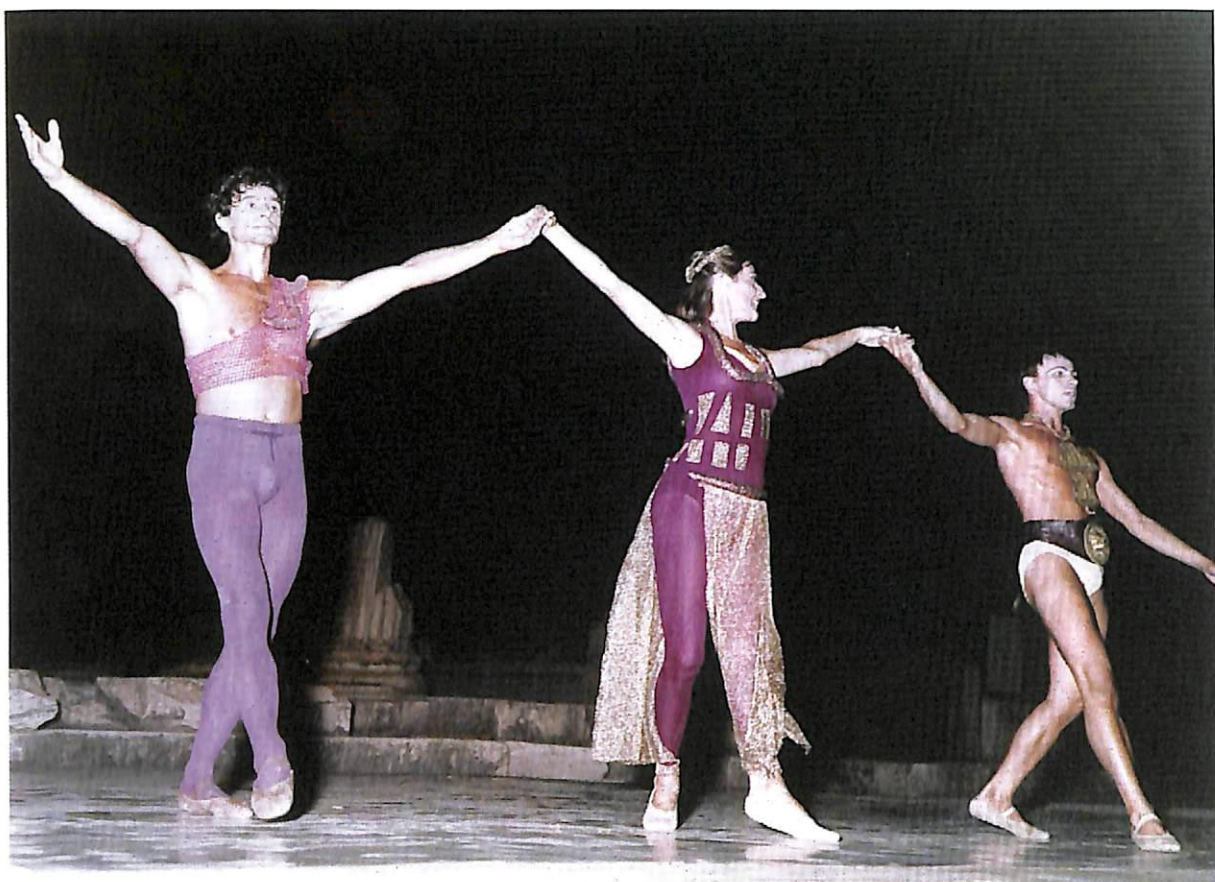
“Αμή τα πάθη μου με βάζουν κάτω. Κι ας νιώθω τι κακό πάω να τολμήσω, ο θυμός καβαλάει τα λογικά μου”. Καταδικάζει έτσι τον εαυτό της στη μεγαλύτερη μοναξιά του ξεκληρισμένου. “Χωρίς εσάς έχω μπροστά μου ζήση να σύρω θλιβερή και πονεμένη”.

Μετάφραση Παντελή Πρεβελάκη

Ελληνικό Χορόδραμα Ραλλούς Μάνου
ΚΥΚΛΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ - ΜΗΔΕΙΑ

Μεγάλα Προπύλαια
Κύκλος Καταγγελίας

Η κ. Ραλλού Μάνου και ο θίασος

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κουστούμια
Μουσική

ΜΙΝΩΣ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Οιδίπους
Κρέων
Τειρεσίας
Ιοκάστη
Άγγελος
Θεράπων
Εξάγγελος κορυφαίος

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΤΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΒΑΣΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΔΗΣ
ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΤΖΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ,
ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ιερείς - Κορυφαίοι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΠΕΚΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ,
ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Κορυφαίοι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ,
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Χορός, Λαός

Κ. ΧΑΛΚΙΑΣ, Χ. ΝΙΝΗΣ,
Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,
Η. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΒΑΝΤΖΟΣ,
Β. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

Φωτισμοί
Κινησιακή Επιμέλεια Χορού

ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΤΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

Ο ΜΥΘΟΣ

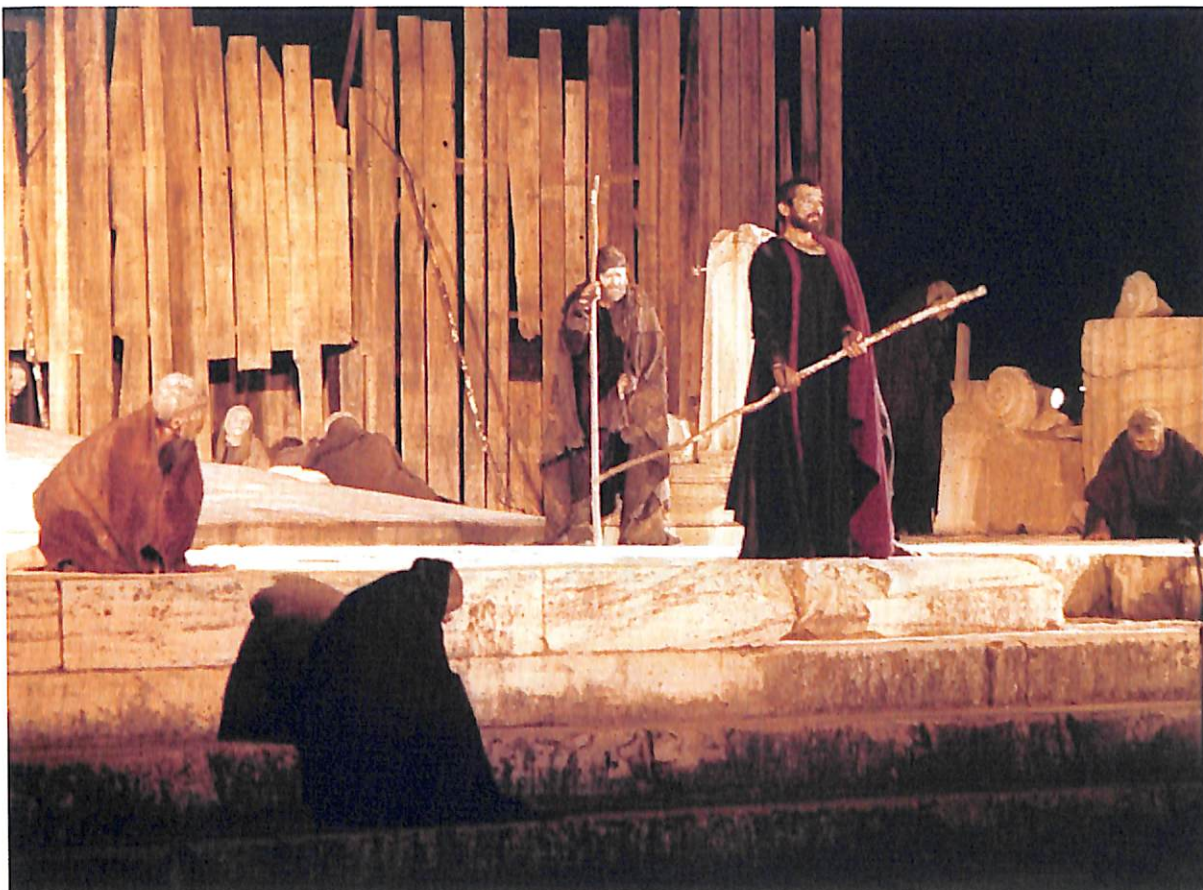
Πανικοβλημένοι οι Θηβαίοι από το λοιμό που μαστίζει τη χώρα, καταφεύγουν στο παλάτι του Οιδίποδα για να ζητήσουν τη βοήθειά του. Στο μεταξύ, ο Οιδίποδας είχε στείλει τον γυναικαδελφό του, τον Κρέοντα, να συμβουλευτεί το μαντείο των Δελφών. Το μαντείο δίνει το χρησμό ότι η Θήβα δε θα λυτρωθεί από το λοιμό, όσο παραμένει στη χώρα ο φονιάς του Λαΐου, του προηγούμενου βασιλιά. Ο Οιδίποδας, από φροντίδα για το λαό του, χρησιμοποιεί κάθε δυνατό μέσο, για να ανακαλύψει το φονιά. Η έρευνά του φέρνει στο φως τα πιο φοβερά γεγονότα. Ανακαλύπτει όχι μόνο ότι αυτός ο ίδιος, πολλά χρόνια πριν, είχε σκοτώσει το Λαΐο, αλλά και ότι ο Λαΐος ήταν ο πατέρας του, και η τωρινή γυναίκα του, η Ιοκάστη, είναι η μητέρα του. Γεμάτος φρίκη, καταριέται, να μη δει το φως του ήλιου ποτέ πια τυφλώνεται με τα ίδια του τα χέρια και εγκαταλείπει τη Θήβα, για να απαλλαγεί η πόλη από την κατάρρα της παρουσίας του.

Γιώργος Λαζάνης, Οιδίπους
Ρένη Πιττακή, Ιοκάστη

Μεγάλα Προπύλαια Αρχαιολογικού χώρου Ελευσίνας
Θέατρο Τέχνης ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Οιδίπους Τύραννος, Γιώργος Λαζάνης και ο Χορός

Ο Γιώργος Λαζάνης και η Ρένη Πιττακή

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1979

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

18 και 19 Αυγούστου

Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ, Από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

26 Αυγούστου

Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ, Θίασος Μίνου Βολανάκη

2 Σεπτεμβρίου

Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ, ΔΕΣΜΟΙ κ. Ασπασίας Παπαθανασίου

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Μουσική διδασκαλία

Βοηθός Σκηνοθέτης

ΤΑΣΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ
ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΧΑΛΑΡΗΣ
ΡΕΓΓΙΝΑ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΧΑΛΑΡΗΣ
ΑΙΓΛΗ ΧΑΒΑ - ΒΑΓΙΑ
ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ (με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΑΤΟΣΣΑ
ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ
ΦΑΝΤΑΣΝΜΑ ΔΑΡΕΙΟΥ

ΞΕΡΕΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΤΣΑΚΑΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΑΚΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΕΛΛΗΣ
ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ -
ΝΙΚΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΗΣΙΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

ΧΟΡΟΣ (με αλφαβητική σειρά)

ΡΗΓΑΣ ΑΞΕΛΟΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΑΝΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ,
ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΚΑΤΡΑΜΑΔΑΣ,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΤΡΟΥΛΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΦΑΣ,
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΗΤΤΑΣ,
ΤΑΣΟΣ ΠΑΛΑΝΤΙΔΗΣ,
ΤΑΣΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΓΙΟΥ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ,
ΧΑΡΗΣ ΤΣΙΣΑΚΗΣ,
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΦΟΡΤΟΤΗΡΑΣ

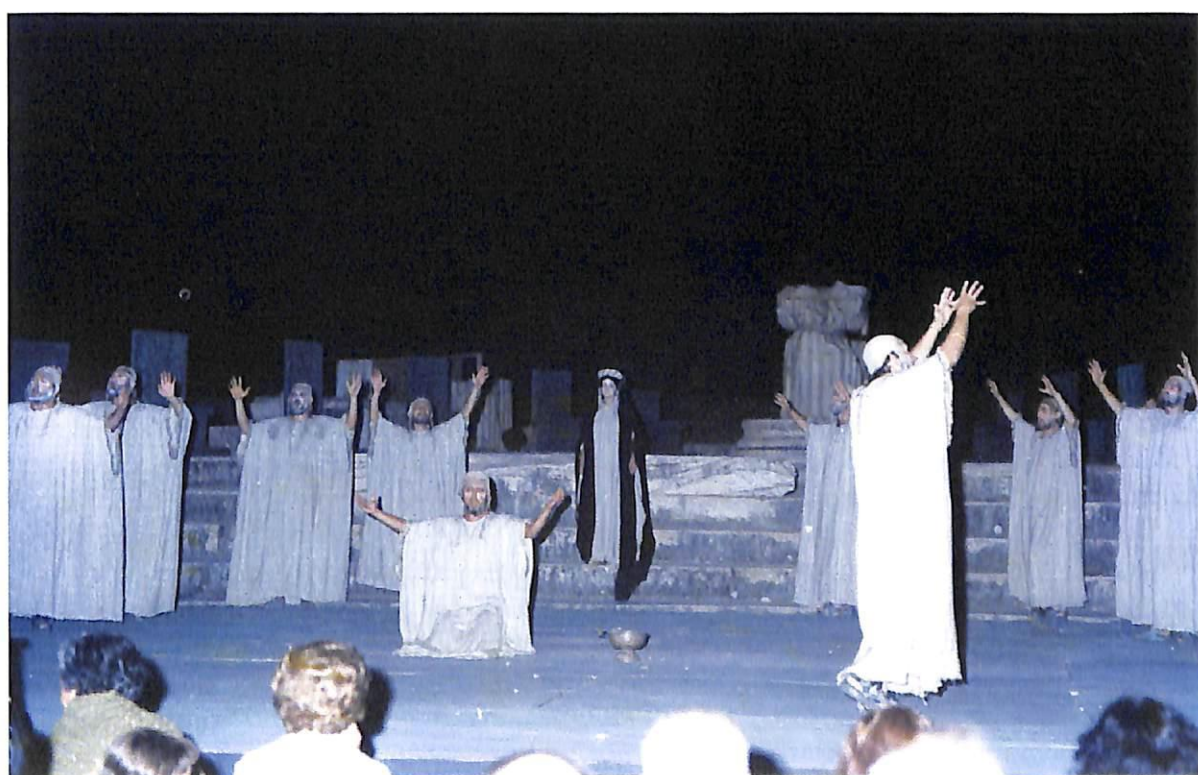
Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος,
Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ

Κ.Θ.Β.Ε. ΠΕΡΣΕΣ,
Ο Χορός των Περσών

Ο Νίκος Βρεττός, Φάντασμα του Δαρείου

Κ.Θ.Β.Ε. ΠΕΡΣΕΣ
Άτοσσα, η Αντιγόνη Βαλάκου και ο Χορός

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Μετάφραση, Σκηνοθεσία
Σκηνικά, Κοστούμια:
Μουσική:
Μάσκες :
Επιμέλεια Κοστούμιών:
Βοηθός Σκηνοθέτης:

ΜΙΝΩΣ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΡΩ ΣΕΙΡΛΗ
ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΓΚΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με σειρά εμφάνισης)

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ
ΒΛΕΠΥΡΟΣ
ΓΕΙΤΟΝΑΣ
ΧΡΕΜΗΣ
ΑΝΔΡΑΣ
Α' ΓΡΗΑ
Β' ΓΡΗΑ
Γ' ΓΡΗΑ
ΝΕΑ
ΝΕΟΣ
ΔΟΥΛΑ

ΜΑΙΡΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΒΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΠΕΤΣΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΡΟΣ
ΔΕΣΠΩ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ
ΝΤΟΡΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΑΒΒΙΔΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΩΠΗΣ
ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΛΙΒΑ

ΧΟΡΟΣ, ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

ΝΤΟΡΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΑΜΠΡΙΝΗ
ΛΙΒΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ,
ΕΥΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑ, ΘΑΛΕΙΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΑΒΒΙΔΗ, ΣΟΦΙΑ
ΣΦΥΡΟΕΡΑ, ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ,
ΝΑΤΑΣΑ ΖΟΥΚΑ, ΑΝΕΖΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΝΤΩΝΗΣ
ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΚΟΜΗΣ,
ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ο Αριστοφάνης είναι ο διασημότερος αντιπρόσωπος της αρχαίας Κωμωδίας, είναι εξ άλλου ο μόνος από τους κωμικούς ποιητές της εποχής του, του οποίου μερικά έργα έφτασαν ως εμάς. Εξαιρετικό λοιπόν είναι το ενδιαφέρον μας τόσο για το έργο του όσο και για το πρόσωπό του, αλλά, αν γνωρίζουμε αρκετά το πρώτο, οι πληροφορίες μας για το δεύτερο είναι πολύ πενιχρές.

Ο Αριστοφάνης γεννήθηκε στα 445 π. Χ. Αυτή είναι η πιθανότερη χρονολογία. Ο πατέρας του Φίλιππος και η μητέρα του Ζηνοδώρα ήταν Αθηναίοι και πολίτες ελεύθεροι. Ήταν από τον Δήμο των Κυδαθηναίων της Πανδιονίδας φυλής. Οι γονείς του ήταν από τους κληρούχους εκείνους που εγκαταστάθηκαν στην Αίγινα κατά το 430π.Χ.. Ώστε είχαν τουλάχιστον εκεί κι εκμεταλλεύονταν ένα μικρό κομμάτι γης. Η πνευματική ωριμότης του Αριστοφάνη υπήρξε εξαιρετική. Οποιαδήποτε και αν ήταν η μόρφωσή του κι οποιεσδήποτε κι αν ήταν οι επιδράσεις που υπέστη, φανέρωσε τη μεγαλοφυΐα του σχεδόν ακόμη παιδί. Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη, που έφθασαν ως εμάς, είναι οι ακόλουθες: "Αχαρνής", "Ιππείς", "Νεφέλες", "Σφήκες", "Ειρήνη", "Ορνιθες", "Λυσιστράτη", "Θεσμοφοριάζουσες", "Βάτραχοι", "Εκκλησιάζουσες" "Πλούτος".

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Οι Εκκλησιάζουσες, η προτελευταία από τις σωζόμενες έντεκα κωμωδίες του Αριστοφάνη, διδάχτηκε πρώτη ανάμεσα σ' εκείνες που παραστάθηκαν το 392 ή 391 π.Χ.

Η Πραξαγόρα μεταμφιεσμένη σε άντρα, βγαίνει από το σπίτι της προτού χαράξει. Φτάνουν και άλλες γυναίκες. Το σχέδιό τους είναι, έτσι όπως ήρθαν μεταμφιεσμένες, να καταλάβουν πρωϊ - πρωϊ την εκκλησία του Δήμου και να ψηφίσουν τη μετάβαση της εξουσίας από τους άντρες στις γυναίκες. Η Πραξαγόρα, που κυριαρχεί ανάμεσα στις Αθηναίες, τις εξασκεί με αυστηρότητα για το ρόλο που πρόκειται να παίξουν και κάνει μια γρήγορη ανασκόπηση της τότε εσωτερικής και εξωτερικής κατάστασης. Οι γυναίκες ξεκινούν για την Πνύκα.

Ο Βλέπυρος βγαίνει από το σπίτι του φορώντας αναγκαστικά τα ρούχα της Πραξαγόρας μιας και αυτή φόρεσε τα δικά του. Ο γείτονάς του αναζητάει κι αυτός μάταια τα ρούχα του. Ο φίλος του Βλέπυρου ο Χρέμης, γυρίζοντας από τη συνέλευση, του περιγράφει πως στην εκκλησία του Δήμου εμφανίστηκε πρωτοφανές πλήθος πολιτών και ψήφισε νόμο, οι άντρες να παραδώσουν την εξουσία στα χέρια των γυναικών.

Οι γυναίκες γυρίζουν θριαμβευτικά. Ο Βλέπυρος αγανακτισμένος ζητάει εξηγήσεις από τη γυναίκα του Πραξαγόρα. Αυτή, αφού καθυσηχάσει τις υποψίες του για την πρωϊνή της εξόρμηση, τού εκθέτει το πρόγραμμά της που περιλαμβάνει την κοινοκτημοσύνη όλων των υλικών αγαθών και των γυναικών με όλα τα επακόλουθα.

Ενθαρρυμένη από το Χορό η Πραξαγόρα, πείθει τον Βλέπυρο και το φίλο του για υπακοή στην απόφαση. Ο Χρέμης, ως νομιμόφρων πολίτης, ετοιμάζεται να παραδώσει τα υπάρχοντά του, ενώ ένας άλλος, τον αποπαίρνει και προσπαθεί να τον πείσει για την αναποτελεσματικότητα των νέων μέτρων.

Μια γυναίκα - κήρυκας καλεί όλους τους πολίτες σε κοινό γεύμα. Μια κοπέλα και μια γριά παραβγαίνουν στα ερωτικά τραγούδια, περιμένοντας εραστή. Εμφανίζεται ένας νεαρός φίλος της κοπέλας. Προτού όμως μπορέσει να μπει στο σπίτι της, τον αρπάζει η γριά και ζητά τα δικαιώματά της που της δίνει το νέο καθεστώς. Δυο άλλες, πιο γριές και άσχημες, εμφανίζονται και απαιτούν η καθεμιά για τον εαυτό τους το νέο, που υποχρεώνεται από το νόμο να υποκύψει στις αξιώσεις τους πριν χαρεί την αγαπημένη του. Τέλος, μια δούλα αναζητά τον Βλέπυρο, για να πάνε όλοι μαζί με το Χορό στο συμπόσιο της γιορτής.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ, Ο Χορός

Ντόρα Σιμοπούλου - Αλεξάνδρα Παντελάκη
Γιάννης Σιώπης

Επάνω: Πραξαγόρα, η Μαίρη Χρονοπούλου και ο Χορός

Κάτω: Η Δέσπω Διαμαντίδου και ο Σταύρος Παράβας

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική

ΚΩΣΤΑ ΦΡΙΛΙΓΓΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΤΟΥΦΕΞΗ
ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΖΑΡΙΦΗ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΗΤΤΑ
ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Ιοκάστη
Θηβαίοι

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ, ΙΩΣΗΦ ΛΙΖΑΡΔΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ
ΛΟΥΚΑΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ, ΑΡΗΣ
ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

Φοίνισσες

ΑΝΘΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, ΓΙΟΥΛΗ
ΔΑΜΒΕΡΓΗ, ΓΙΟΥΛΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ,
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΤΑΛΟΥ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΜΟΔΑΡΑΚΗ, ΒΙΚΥ ΣΤΑΥΡΑΚΑ, ΜΑΙΡΗ
ΧΗΝΑΡΗ

Πολυνείκης

ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ

Ετεοκλής

ΑΡΗΣ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Κρέων

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ

Τειρεσίας

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Μενοικέας

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Πρώτοι Αγγελιοφόροι

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ, ΙΩΣΗΦ ΛΙΖΑΡΔΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ
ΛΟΥΚΑΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ, ΑΡΗΣ
ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

Δεύτεροι Αγγελιοφόροι

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ, ΚΩΣΤΗΣ
ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ, ΑΡΗΣ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Αντιγόνη

ΑΝΘΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Οιδίποδας

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Σαλαμίνα το 485 π. Χ..Ο πατέρας του πλούσιος κτηματίας του εξασφάλισε μεγάλη μόρφωση. Σύγχρονος του Σωκράτη, του Θουκυδίδη, του Ιπποκράτη, του Πρωταγόρα συναναστράφηκε με τον Ηρόδοτο, τον Φειδία, τον φιλόσοφο Αναξαγόρα, που τον επηρέασε με τις ιδέες του. Γνωρίστηκε με σοφιστές και στα έργα του υπάρχει η επιρροή τους. Είχε τη μεγαλύτερη βιβλιοθήκη της εποχής και συχνά κατέφευγε στη Σαλαμίνα, όπου έγραφε τα έργα του στη μοναξιά, απέναντι στην ανοιχτή θάλασσα. Δεν του άρεσε ο θόρυβος της αγοράς, σπάνια έβλεπε θέατρο, ήταν κλειστός χαρακτήρας και δύσκολος στις επαφές του, πράγμα που τον εμπόδιζε να παρακολουθεί την πολιτική ζωή και να νοιάζεται για την τύχη της πατρίδας του. Λίγα χρόνια πριν από το θάνατό του πήγε στην Πέλλα της Μακεδονίας, όπου τον φιλοξένησε ο βασιλιάς Αρχέλαος. Εκεί πέθανε το 406 π. Χ. Ο Αριστοφάνης συχνά τον διακωμώδησε στη σκηνή και ειρωνεύτηκε τους στίχους του. Είχε συλλάβει από νωρίς τις αλλαγές στην κοινωνική, πολιτική και ηθική ζωή και τις αντικατόπτριζε στις τραγωδίες του.

Θεωρήθηκε ασεβής και άθεος άδικα. Ήταν βαθιά φιλοσοφημένη προσωπικότητα που είχε υψηλή αντίληψη για το Θεό. Αμφισβήτησε τις μυθολογικές αντιφάσεις, τις λαϊκές θρησκευτικές αντιλήψεις, αλλά στη θέση τους ύψωσε μια σύλληψη για ένα Θεό απρόσιτο και ανεξερεύνητο, -ώστε οι ήρωές του-, υπεύθυνοι και μόνοι απέναντι στις πράξεις τους να είναι τελείως ελεύθεροι και κατά συνέπεια τραγικότεροι. Ο Αριστοτέλης τον ονόμασε “από σκηνής φιλόσοφο”.Ο άνθρωπος του Ευριπίδη είναι τελείως μόνος με τον εαυτό του, αποφασίζει μόνος και μόνος αναλαμβάνει τις ευθύνες των πράξεών του. Να μερικά απ’ τα θέματα που τον προβλημάτισαν: η σύγκρουση του ενστίκτου με τη λογική, το παράλογο γεγονός του πολέμου, η βία,

η απανθρωπιά, τα ανθρώπινα πάθη και τα ελατήρια που τα κινούν, η θέση της γυναίκας στην κοινωνία, το δικαίωμα του ανθρώπου να παλεύει για το δίκιο του. Λαϊκότερος από τους προκατόχους του μια και στα θέματά του αναφέρονταν έμμεσα στα πολιτικά και ηθικά προβλήματα του καιρού, καίριος στις εκφράσεις του, ρεαλιστής στη διαγραφή των χαρακτήρων, δεν φρόντιζε πάντα στη μορφή των έργων του, αλλά η τεχνική του παρέσυρε με τον καταιγισμό της δράσης, τις απότομες μεταπτώσεις και τον νευρώδη διάλογο.

Θεωρείται πατέρας του σύγχρονου δράματος. Αυτόν μιμήθηκαν οι Λατίνοι και ύστερα οι αναγεννησιακοί συγγραφείς. Στην εξέλιξη του δράματος συνέβαλε με τη μονιμοποίηση των προλόγων, την εισαγωγή του από μηχανής θεού, τον περιορισμό των χορικών και τη συχνή χρήση της μονωδίας. Έφερε από την Ανατολή νέους ρυθμούς και μελωδίες, γι αυτό κατηγορήθηκε ότι χρησιμοποιεί βαρβαρικούς ήχους..

Σώθηκαν 19 έργα του: “Άλκηστη”, “Μήδεια”, “Ηρακλείδαι”, “Ιππόλυτος”, “Ανδρομάχη”, “Εκάβη”, “Ηρακλής μαινόμενος”, “Ικέτιδες”, “Ίων”, Τρωάδες”, “Ίφιγένεια εν Ταύροις”, “Ίφιγένεια εν Αυλίδι”, “Ελένη”, “Φοίνισσαι”, “Ορέστης”. “Βάκχαι”, “Κύκλωψ”, (το μόνο πλήρες σατυρικό δράμα), και ο “Ρήσος” (αμφισβητείται αν του ανήκει).

ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ

Ποια χρονιά παίχτηκε η τραγωδία του Ευριπίδη “Φοίνισσες” δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με ακρίβεια. Οι περισσότερες πηγές αναφέρουν το 407 ή 409 π. Χ.. Ακριβώς την περίοδο που ο αδελφοκτόνος Πελοποννησιακός Πόλεμος βρισκότανε στην πιο άγρια φάση του.

Το θέμα του έργου είναι από τον Θηβαϊκό κύκλο και βασικά εξιστορεί την πτώση της Δυναστείας του Οίκου των Λαβδακιδών. Μιας δυναστείας που έχει τις ρίζες της στη μακρινή Φοινίκη, απ’ όπου ήρθε ο Κάδμος, ο ιδρυτής της Δυναστείας, στη Θήβα.

Ένας απ’ αυτή τη δυναστεία ήταν ο Λαΐος, που σύμφωνα με την παράδοση, απο-πλάνησε τον Χρυσίππο, γιο του Πέλοπα, βασιλιά της Πίσας. Ο Πέλοπας καταράστηκε τον Λαΐο, αν αποκτήσει παιδί, να τον σκοτώσει το ίδιο του το παιδί. Ο Λαΐος αποκτάει τον Οιδίποδα, που πάνω σε μια φιλονικία σκοτώνει τον Λαΐο -χωρίς να ξέρει ότι είναι ο πατέρας του- παντρεύεται τη μάνα του την Ιοκάστη και γίνεται βασιλιάς της Θήβας. Με την Ιοκάστη αποκτά τέσσερα παιδιά. Τον Ετεοκλή, τον Πολυνείκη, την Αντιγόνη και την Ισμήνη. Όταν μαθαίνει πως είχε παντρευτεί τη μάνα του, τυφλώνεται με τα ίδια του τα χέρια.

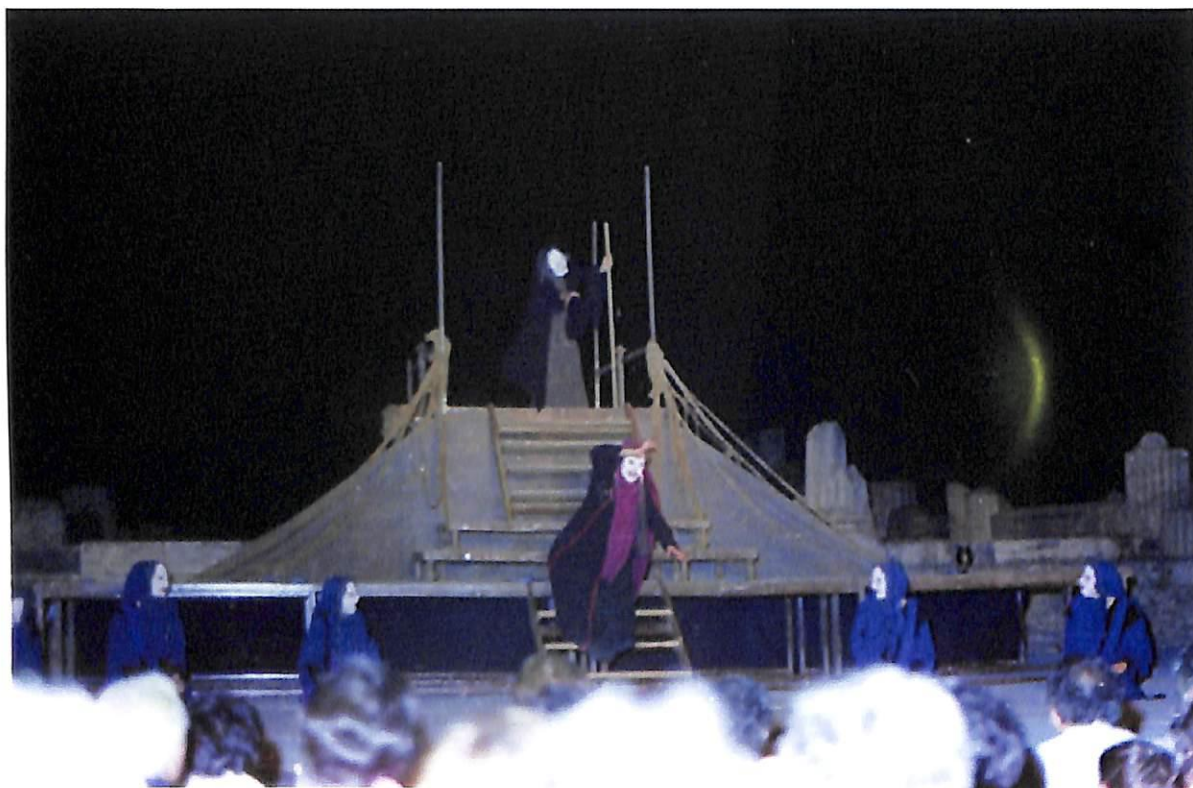
Οι δυο του γιοι, συμφώνησαν να κυβερνούν τη Θήβα με τη σειρά, ένα χρόνο ο ένας και ένα χρόνο ο άλλος. Ο Ετεοκλής όμως αρνείται να παραδώσει την εξουσία και διώχνει τον Πολυνείκη από τη Θήβα. Ο Πολυνείκης με Αργίτικο στρατό πολιορκεί τη Θήβα. Εδώ αρχίζει και η υπόθεση της τραγωδίας.

Άγρια μάχη αρχίζει και τελικά, σε μονομαχία, σκοτώνονται τα δύο αδέρφια. Πάνω στα πτώματα των παιδών της αυτοκτονεί και η μάνα τους Ιοκάστη, η Θήβα αποκρούει τους εισβολείς. Βασιλιάς της Θήβας γίνεται ο Κρέοντας, αδελφός της Ιοκάστης και διατάζει να αφήσουν άταφο τον Πολυνείκη και να φύγει από τη Θήβα ο γέρος, τυφλός Οιδίποδας. Η Αντιγόνη δηλώνει ότι θα θάψει τον αδελφό της και φεύγει με τον πατέρα της μακριά από τη Θήβα.

Η ονομασία της τραγωδίας “Φοίνισσες” προέρχεται από τον χορό της, που τον απαρτίζουν κοπέλες σταλμένες από τη Φοινίκη, σαν αφιέρωμα στο ναό του Απόλλωνα των Δελφών. Πριν πάνε στους Δελφούς, πέρασαν από τη Θήβα, όπου αποκλείστηκαν, γιατί στο μεταξύ ξέσπασε ο πόλεμος ανάμεσα στο Άργος και τη Θήβα.

Ο Χορός των ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ

Ασπασία Παπαθανασίου, Ιοκάστη
Ανθή Ανδρεοπούλου, Αντιγόνη

ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ
Ανθή Ανδρεοπούλου, Γιούλη Δαμβέργη, Γιούλα Ζουμπουλάκη,
Μαριάννα Κουτάλου, Βασιλική-Βίκυ Σταύρακα
Μαίρη Χήναρη

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ
Θίασος ΔΕΣΜΟΙ Ασπασία Παπαθανασίου

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1980

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

A) Κυριακή 24 Αυγούστου στις 7 μ.μ.

Ανακύρρηση επιτίμων Δημοτών Ελευσίνος του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών κ. Γεωργίου Μυλωνά και του αρχιτέκτονα - αρχαιολόγου κ. Ιωάννη Τραυλού, με την ευκαιρία των 50 χρόνων από την έναρξη των ανασκαφών στην Ελευσίνα και για όσες υπηρεσίες έχουν προσφέρει στην προβολή των αρχαιοτήτων και της Πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελευσίνος.

B) Κυριακή 24 Αυγούστου και την Τετάρτη 27 Αυγούστου

Στον αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος παράσταση της τριλογίας του Αισχύλου "ΟΡΕΣΤΕΙΑ" από το Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν.

Στα πλαίσια των εφετινών ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

Γ) Την Κυριακή 31 Αυγούστου

Θα γίνουν τα εγκαίνια της έκθεσης Νεοελληνικής ζωγραφικής στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου μας, σε συνεργασία με την Εθνική Πινακοθήκη και την Πανελλήνια Πολιτιστική Κίνηση

Δ) Την Κυριακή 31 Αυγούστου

Στην Πλατεία Ηρώων, μεγάλη Λαϊκή Συναυλία.

Απόφαση - Ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου Ελευσίνος

Απόφαση του Δημ. Συμβουλίου Ελευσίνος

Το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνος στην συνεδρίαση του της 13ης Ιουνίου 1980, παρουσία και του Δημάρχου Μιχαήλ Λεβέντη,

Αποφάσισε ομόφωνα

Συμφωνεί με την εισήγηση του Προέδρου και ανακηρύσσει τον Καθηγητή και Πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών κ. Γεώργιο Μυλωνά και τον Αρχιτέκτονα - αρχαιολόγο κ. Ιωάννη Τραυλό επίτιμους δημότες της πόλεως Ελευσίνος για τις προσφερθείσες υπηρεσίες τους στην ανάδειξη καί προβολή των Αρχαιοτήτων της πόλεως μας, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην εισήγηση. Απονέμει σ' αυτούς το χρυσό μετάλλιο της πόλεως και αποφασίζει η απονομή των τιμητικών αυτών διακρίσεων να γίνει σε ειδική τελετή στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου την 24ην Αυγούστου 1980, ημέρα ενάρξεως των εφετινών Αίσχυλίων.

Να επακολουθήσει δε προς τιμήν τους και σχετική δεξίωση μετά το πέρας της Όρεστικής.

Εξέδωκε την αριθ. 77/80 απόφαση.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

ΤΑ ΜΕΛΗ

**ΑΛΚ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
Γ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
Β. ΔΙΑΣΑΚΟΣ
ΧΡ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

**Ι. ΚΑΝΑΚΗΣ
ΧΡ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ
ΑΝ. ΜΟΥΡΙΚΗΣ
ΧΡ. ΚΟΛΙΖΕΡΑΣ**

Η επιστολή προς τόν κ. Γ. Μυλωνά

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αριθ. Πρωτ. : 4505
Ελευσίνα 27 Ιουνίου 1980

Προς
Τον Αξιότιμο κ. Γεώργιο Μυλωνά
Πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών
ΑΘΗΝΑ

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,
Με την παρούσα επιστολή θέλουμε να σας γνωρίσουμε την ομόφωνη απόφαση 77/80 της 13-6-80 του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλεώς μας, κατά την οποία: Ανακηρύσσεσθε σεις καθώς και ο κ. Τραυλός επίτιμοι δημότες της πόλεως της Ελευσίνας για τις προσφερθείσες υπηρεσίες σας στην ανάδειξη και προβολή των αρχαιοτήτων της πόλεως, όπως ειδικότερα αναφέρονται στην εισήγηση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου.
Απεφασίσθη να σας απονεμηθή το χρυσό μετάλλιο της πόλεως.
Η απονομή των τιμητικών αυτών διακρίσεων θα γίνει σε ειδική τελετή στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Ελευσίνας την 7 μ.μ. της 24ης Αυγούστου 1980, ημέρα ενάρξεως των εφετινών Αίσχυλείων.
Μετά την τελετή να παρακολουθήσουν οι τιμώμενοι και οι προσκεκλημένοι την παράσταση της "ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ" που θα παιχθεί από το Θέατρο Τέχνης του κ. Καρόλου Κουν στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας.
Θά επακολουθήσει δεξίωση προς τιμήν σας μετά το πέρας της παραστάσεως της "ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ".
Με την ευκαιρία αυτή κ. Πρόεδρε, θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε να μας μιλήσετε με θέμα σχετικό με την ιστορία της Ελευσίνας και της πολιτιστικής κληρονομιάς που εκπροσωπεί.

Μετά τιμής
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Και η απάντηση προς τον Δήμο Ελευσίνος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μυκήναι τη 12η Ιουλίου 1980

Αξιότιμον κ. Μιχαήλ Λεβέντην
Δήμαρχον Ελευσίνος

Αξιότιμε Κύριε Δήμαρχε,
Σας ευχαριστώ από καρδιάς, τόσον υμάς όσον και τα αξιότιμα Μέλη του Συμβουλίου σας, διά τας τιμητικές διακρίσεις τας οποίας είχατε την καλωσύνην νά ψηφίσετε δι εμέ. Μου προκάλεσαν πραγματικήν συγκίνησιν διότι για τόσα χρόνια ειργάσθην στην Ελευσίνα και πολύ περισσότερα ακόμη προσπάθησα νά αναβιώσω τη δόξα της και να την απαλλάξω από τας αναληθείας που την βαρύνουν.
Αποδέχομαι με εύγνωμοσύνην την τιμήν που μου δώσατε και με χαρά προσβλέπω προς την 24ην Αυγούστου που θα είμαι μαζί σας στα Αισχύλεια. Σας ευχαριστώ διά την τιμητικήν πρόσκλησιν να ομιλήσω για την Ελευσίνα την βραδιά εκείνη και θα το κάμω ευχαρίστως.
Και πάλιν με πολλές ευχαριστίας προς υμάς προσωπικώς κ. Πρόεδρε και προς το Συμβούλιόν σας, διατελώ.

Όλως υμέτερος
Γ. Ε. ΜΥΛΩΝΑΣ

Ο Δήμαρχος Ελευσίνος ανακηρύσσει επίτιμους Δημότες της Πόλης
τους Ιωάννη Τραυλό και Γεώργιο Μυλωνά

Ο Ιωάννης Τραυλός και Γεώργιος Μυλωνάς παραλαμβάνουν
την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Ελευσίνος με την οποία
ανακηρύσσονται επίτιμοι Δημότες από τον
Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Δημήτρη Θεοδώρου

Μετά την απονομή

Οι επίτιμοι Δημότες Ελευσίνος Γεώργιος Μυλωνάς και Ιωάννης Τραυλός
εισέρχονται στον αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος για να παρακολουθήσουν την
παράσταση ΟΡΕΣΤΕΙΑ του Αισχύλου

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΥΛΩΝΑ
ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΜΕ ΘΕΜΑ "ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ".**

Στην ευλογημένη πατρίδα μας υπάρχουν πολλοί ιεροί χώροι, πού απέκτησαν την ιερά αυτή ιδιότητα είτε γιατί σ' αυτούς εθυσιάσθηκαν οι ολίγοι για την ελευθερία και υπόσταση των πολλών είτε γιατί εκεί η ανθρώπινη διάνοια επέτυχε και εχάρισε αργότερα στην ανθρωπότητα σπουδαία μεγάλα επιτεύγματα στον κύκλο των γραμμάτων, των ιδεών, των καλών τεχνών και του θεάτρου, είτε τέλος γιατί τους χώρους αυτούς καθηgίασε μακροχρόνια θρησκευτική λατρεία. Σήμερα βρισκόμαστε σ' ένα ιερό και ξακουστό χώρο πού λατρεία αιώνων είχε μεταβάλει σε προσκύνημα του πολιτισμένου της αρχαιότητας κόσμου. Στο θαυμαστό αυτό τέμενος της Δήμητρος και της κόρης, εδώ κάθε χρόνο συνέρρεαν οι πιστοί για να μνηθούν στην ειδική λατρεία της Δήμητρος, να μνηθούν στα "Μυστήρια της Έλευσίνος".

Η λατρεία αυτή διαφέρει από τις κοινές και συνήθεις θρησκευτικές τελετές του αρχαίου κόσμου γιατί προϋποθέτει επιλογή πιστών, ειδική διδασκαλία και κατήχηση και γιατί εκείνοι πού ελάμβαναν μέρος ήσαν υποχρεωμένοι να κρατήσουν σαν απαραβίαστο μυστικό, τα όσα είδαν, τα όσα ήκουσαν, τα όσα εδιδάχθησαν. Γι' αυτή την απόλυτη μυστικότητα που επέβαλε στους λάτρεις της αυτή η Θεά, η λατρεία της στην Ελευσίνα ωνομάσθη "τα μυστήρια της Έλευσίνος". Ο Ομηρικός ύμνος της Δήμητρος που χρονολογείται στον 6ον π.Χ. αιώνα περιγράφει την αρχή της λατρείας, όπως διετηρείτο τότε στην παράδοση της περιοχής. Στον ύμνον αυτόν λέγεται πως η μονάκριβη κόρη της θεάς Δήμητρος, η Περσεφόνη, ανηρπάγη από τον θεό του Άδου Πλούτωνα, η απαρηγόρητη μητέρα περιήρχετο οδυρομένη τον Ελληνικό χώρο για να βρη την κόρη της, πως ήλθε στην Ελευσίνα, πως φανερώθηκε στον βασιλέα της Έλευσίνος Κελεόν και τον διέταξε να της κτίση Ναό, μέσα στον όποιον εκλείσθη και ηρνείτο να επιτρέψη στη Γη να καρποφορήση. Αυτό ανάγκασε τον Δία να διάταξη την επιστροφή στη Γη της Περσεφόνης αφού συνεφωνήθηκε ένα μέρος του χρόνου η Κόρη (Περσεφόνη) να μένη με την μητέρα της στον επάνω κόσμο και τον υπόλοιπο χρόνο με τον άνδρα της στον Άδη. Στην Ελευσίνα και στο Ναό της Δήμητρος, τον νεοφτιασμένο, έγινε η ευτυχισμένη συνάντησι μητέρας και Κόρης. Τότε η μεγάλη Θεά δίδαξε τους Έλευσίνιους πως να την λατρεύουν σε ειδική τελετή και διέταξε τα της τελετής αυτής να κρατούνται μυστικά "απολύτως". Η λατρεία εκείνη εξελίχθη εις τα Μυστήρια της Έλευσίνας και άρχισε περί τα 1500 π.Χ. τουλάχιστον.

Αρχικά η λατρεία ήταν οικογενειακή και τοπική. Με το πέρασμα του χρόνου η φήμη της διεδόθη στα πέρατα του κόσμου και Έλληνες και Ελληνόφωνοι της περιοχής της Μεσογείου, άνδρες, γυναίκες ακόμη και παιδιά και δούλοι φιλοδοξούσαν να μνηθούν στα μυστικά της. Όσο ηυξάνετο η δημοτικότητα της λατρείας, τόσο μεγάλωνε και η περιοχή και ο πλούτος του ιερού της. Τους μικρότερους ναούς διεδέχοντο μεγαλύτεροι, μνημειωδέστεροι, πλούσια αναθήματα πλημμύριζαν τον Ιερό χώρο και ισχυρά τείχη και πύλαι τον περιτριγύριζαν. Πάνω από όλα υψούτο ο περιλαμπρος Ναός της Δήμητρος, το Τελεστήριον. Μία φορά κάθε χρόνο, ο λόφος, που μας φιλοξενεί απόψε, αντιλαλούσε τους παιάνας, τους ύμνους και τους ενθουσιασμούς των πιστών της Θεάς, και έλαμπε με θείο φως, ο λόφος που τώρα, όπως και η λατρεία μαράθηκε από τα κτίσματα της τεχνολογίας του λεγομένου πολιτισμού μας.

Ο πρώτος Ναός της Θεάς που κτίσθηκε κατ' επιταγήν της καθώς και οι άλλοι που τον διεδέχθηκαν απεκαλύφθησαν από Έλληνες αρχαιολόγους που από το 1882 ως σήμερα ανασκάπτουν το ιερό χώμα του τεμένους της Δήμητρος με αφοσίωσι και θείο ζήλο. Ο Φίλιος, ο Κουρουνιώτης, ο Γιάννης Φρεσιάδης, έχουν συνδέσει άρρηκτα το όνομα τους με το Ιερό της Δήμητρος, απέβησαν οι νέοι Ιεροφάνται που φανέρωσαν τα θεία κτίσματα, και οι συνεργάται των Ιωάννης Τραυλός και Γεώργιος Μυλωνάς, συνεχίζουν την εργασία που σκοπεύει να φέρη στο άλλοτε λαμπρό Ελληνικό φως τα λείψανα και να περιγράψουν τη δόξα ενός από τα μεγαλοπρεπέστερα Ιερά της αρχαιότητας.

Αλλά παραμένει το ερώτημα: Εκτός από τα ερείπια που ανασκάπτονται και από τα έργα τέχνης που πλουτίζουν τα Μουσεία μας, τι γνωρίζουμε για τη μυστική εκείνη λατρεία της Δήμητρος, για τα Ελευσίνια μυστήρια; Αι γενικαί πληροφορίαι που μας παρέχουν οι αρχαίοι συγγραφείς αποδεικνύουν ότι η λατρεία είχε δύο διάφορα μέρη: Το φανερό

μέρος, που ετελείτο εις το ύπαιθρον και μπροστά σε όλο το λαό, και το μυστηριακό που ετελείτο στο Ιερόν Τέμενος της Ελευσίνας, μόνο για τους λάτρεις που προπαρασκευάζοντο κατάλληλα από τους μυσταγωγούς. Η φανερά τελετή, που διήρκει 5 ημέρες περιελάμβανε τον ιστορικό αγυρμό, την συνάθροιση των πιστών εις τας Αθήνας κατά το 2ον ήμισυ του Σεπτεμβρίου, την 15ην του Ιερού της θεάς μηνός του Βοηδρομιώνος, την Πρόρρησιν εις την Ποικίλη Στοά, τη προκήρυξι δηλαδή, διά της όποιας εκαλούντο οι λάτρεις να λάβουν μέρος στην εορτή, οι λάτρεις που θα είχαν καθαράς τας χείρας, διότι όσοι ήσαν φονείς ή ιερόσυλοι ή απατεώνες απεκλείοντο, όπως απεκλείοντο -και την "φωνή αξύνετοι"- όσοι δεν κατενόουν Ελληνικά.

Ακολουθούσαν ημέραι εξαγνισμού, θυσιών πανδήμων, και διδασκαλίας και η όλη εορταστική περίοδος των 5 ήμερων στις Αθήνας εκλείετο με την περίφημον ιερών πομπή την επαναφορά των ιερών στο τέμενος της Δήμητρος στην Ελευσίνα. Με επί κεφαλής το άγαλμα του Ιάκχου και των ιερέων, οι πιστοί με θείον ενθουσιασμό και εκρήξεις χαράς βάδιζαν προς την Ελευσίνα. Από καιρού εις καιρόν οι πεζοπόροι προσέφεραν θυσίας, έψαλλαν ύμνους και προσήρχοντο σε βωμούς και ναΐδρια που είχαν ιδρυθή κατά μήκος της πομπικής οδού, που από την πομπήν ωνομάσθη Ιερά οδός.

Στη λίμνη των Ρειτών εγένετο στάσις και από εκεί η πορεία συνεχίζετο κατά μήκος της θαλάσσιας ακτής, κάτω από το φως αναμένων δάδων που εκράτουν οι λάτρεις, γιατί η νύκτα κάλυπτε με το σκοτάδι της το περίφημο Θριάσιο Πεδίον. Η πορεία από τας Αθήνας εις την Ελευσίνα ήτο μία από τις λαμπρότερες πομπές του αρχαίου κόσμου και με λαμπρότητα και θρησκευτική έξαρση μπορεί να παραβληθή προς την περιφορά του Ιερού Επιταφίου των ήμερων μας.

Στον Δήμο της Ελευσίνας, η πομπή εισήρχετο από τη γέφυρα του Ελευσινιακού Κηφισού, όπου εγένοντο οι περίφημοι Γεφυρισμοί. Στη γέφυρα εκείνη περιέμεναν "άνδρες με την κεφαλήν κεκαλυμμένην", όπως περιγράφεται από τους αρχαίους, "οι όποιοι εξετόξευαν λαιδορίας και ύβρεις κατά των μετεχόντων της πομπής" που προκαλούσαν γενική θυμιδίαν και γέλωτας. Και αυτό εγένετο εις ανάμνηση της Βαυούς της Μαίας που με τις φλυαρίες της προσπάθησε να διασκεδάση τη Θεά.

Η πομπή κατέληγεν εις την μεγάλη εξωτερική αυλή του Ιερού όπου οι ιερείς υπεδέχοντο τους λάτρεις στολισμένους με λαμπρά φορέματα και στεφανωμένους με κλάδους μυρσίνης. Εις την αυλή "παννύχιοι" καθ' όλη την νύκτα ετελούντο χοροί προς τιμήν της Θεάς "παρά το Καλλίχορον Φρέαρ" που ακόμη διασώζεται κοντά στα Μικρά Προπύλαια. Τέλος οι λάτρεις απεχώρουν δια να αναπαυθούν.

Την επομένη νύκτα ήρχιζε η τελετή της μνήσεως, το μυστηριακό δηλαδή μέρος της τελετής. Ποιο ήτο το περιεχόμενο της τελετής της μνήσεως παραμένει μέγα και άλυτον αίνιγμα. Γνωρίζομε πολύ ολίγα και αυτά όχι τόσον ουσιώδη δια το μυστικόν μέρος της τελετής. Γνωρίζομε ότι η πλήρης μύησις είχε 3 στάδια. Την Μύηση στα Μικρά Μυστήρια που εγένετο την άνοιξιν εις τας Αθήνας και εν Αγραις, παρά τον Ιλισσόν, την μύησι εις τα Μεγάλα Μυστήρια που εγένετο στην Ελευσίνα τον Βοηδρομιώνα μήνα και τα Εποπτικά στην Ελευσίνα, που εμυούντο οι λάτρεις ύστερα από ένα χρόνο αφού είχαν μνηθή στα Μεγάλα Μυστήρια. Τι απετέλει την μύησιν; Και αυτή είχε τρία μέρη ως διδασκόμεθα από τους αρχαίους συγγραφείς. Τα δρώμενα, τα λεγόμενα και τα δεικνύμενα. Είναι δυνατό να υποτεθή ότι τα δρώμενα περιελάμβαναν μία δραματική αναπαράσταση της αρπαγής της Κόρης, την περιπλάνησιν της μητέρας θεάς, το πένθος, την οδύνην και τέλος την επιστροφή της Κόρης στην Ελευσίνα. Οι μνύμενοι όχι μόνο παρακολουθούσαν (όπως γίνεται εις το Θέατρο) τους ιερείς και την ιέρεια που υπεδύοντο τα θεών πρόσωπα, όπως έγγραφε ο Αριστοτέλης "τους τετελεσμένους ου μαθεΐν τι δει, αλλά παθεΐν", αλλά μετείχαν εις τας περιπλανήσεις της θεάς, εις τη μητρική οδύνη, με πυρσούς αναμμένους επήγαιναν από ιερό ορόσημο σε άλλο ορόσημο που διεσώζετο στον περίβολο του τεμένους, για να σταθούν στο Καταβάσιον της Ελευσίνας, στη σπηλιά του Πλούτωνος και με θάμβος να παρακολουθήσουν την άνοδο της Κόρης από τον Άδη. Με απέραντη χαρά και εκρήξεις ενθουσιασμού, με αναμμένους πυρσούς συνόδευαν την Κόρη στην άνοδο της στο Τελεστήριον όπου εγένετο η συνάντηση μητέρας και Κόρης και ακολουθούσε η άφατος χαρά και αγαλλίασις.

Δεν είναι δυνατόν να γνωρίζομε εάν τα δρώμενα περιωρίζοντο σ' αυτή και μόνη την αναπαράσταση του μύθου που άλλωστε ήτο παγκοίνιος γνωστός. Ίσως υπήρχαν και άλλα άγνωστα σε μας επεισόδια. Ουδέ είμεθα βέβαιοι για την εξήγησιν του μύθου που θα

έδιδαν οι Ιερείς. Σήμερα λέγεται πως ο μύθος φανέρωνε ποιητικά τον κύκλον της βλαστήσεως ακόμη και την διαιώνιση του ανθρωπίνου γένους και την αθανασία. Τίποτε δεν διεσώθη που να βεβαιώνει τας υποθέσεις.

Εάν γνωρίζουμε ολίγα μόνον για τα δρώμενα, ευρισκόμεθα στο σκότος της αγνοίας για τα άλλα δύο μέρη της μνήσεως, δια τα λεγόμενα και τα δεικνύμενα και αυτά ήσαν τα σπουδαιότερα στοιχεία της μυστικής λατρείας. Είναι αξιοθαύμαστο πως ετηρήθη απόλυτος μυστικότης για την ουσία της μνήσεως. Πρέπει να τονισθή ότι τα μυστήρια ετελούντο επί 2000 τουλάχιστον χρόνια, ότι μία γενεά πιστών, διεδέχετο χωρίς διακοπή την άλλην ότι στην λατρεία εέμουντο άνδρες, γυναίκες, παιδιά ακόμη και δούλοι, ότι τα νεώτερα χρόνια μερικοί τουλάχιστον από τους μινυμένους θα έγέγοντο Χριστιανοί και θα έξομολογούντο στους Πατέρες της Εκκλησίας το μυστικό. Παρ' όλα αυτά το μυστικό της λατρείας ετηρήθη και μόνον αστήρικτες υποθέσεις διασώζονται στα συγγράμματα των Πατέρων της Εκκλησίας. Ακόμη και τώρα παραπαίουμε στο σκοτάδι. Βαρύς και αδιαπέραστος πέπλος καλύπτει τα μυστήρια ακόμη και σήμερα. Πόσες ήμερες και νύκτες ξοδεύτηκαν πάνω σε βιβλία, σε επιγραφές, σε έργα τέχνης από διάσημους, διεθνείς ερευνητές πού ήλπιζαν να παραμερίσουν το βαρύ πέπλο και να φανερώσουν την αλήθεια. Πόσες νύκτες και εγώ εξόδευσα εδώ στο Τελεστήριον πλημμυρισμένο με το μαγικό φως της Σελήνης, με την ελπίδα ότι η ανθρωπίνη ψυχή θα διαισθάνετο, να διαισθανθώ την έξαρση και την αλήθεια που ο λογικός νους δεν ήτο δυνατόν να συλλάβη. Όλα εις μάτην. Τα Μυστήρια της Ελευσίνης παραμένουν ακατάληπτα και ο αρχαίος κόσμος κράτησε πιστά το μυστικό του που ετάφη με τον τελευταίο Ιεροφάντη της Θεάς.

Εκείνο όμως για το οποίον είμεθα βέβαιοι είναι ότι οι "μυηθέντες" επέστρεφαν από το προσκύνημα τους στην Ελευσίνα καλλίτεροι ηθικώς, γιομάτοι χαρά και ευτυχία, με μειωμένο φόβο για το θάνατο και με αυξημένη την ελπίδα για καλλίτερη τη ζωή και στη γη μας και στον τόπο των Σκιών. Αυτή την ελπίδα εξυμνεί ο Πίνδαρος όταν ενθουσιασμένος αναφωνεί "Όλβιος όστις ειδών κείν' (τα Μυστήρια δηλ.) είν' υπό χθόνα. Οίδε μεν βίου τελευτάν, οίδεν δε διόσδοτον αρχάν". Ταυτόν αντιλαλεί ο Σοφοκλής ψάλλοντας "ω τρισόλβιοι κείνοι βροτών, οι ταύτα δερχθέντες τέλη μολωσ' εις Αΐδου τοίσδε γάρ μόνοις εκεί ζην έστι, τοις δ' άλλοις παντ' εκεί κακά" και συμπληρώνει ο Ομηρικός ύμνος με το "Όλβιος ός τάδ' όπωπεν έπιχθονίων ανθρωπων". Όταν φέρουμε στο νου αυτά και άλλα λεχθέντα από τους μεγάλους στοχαστάς της Αρχαιότητας, όταν αναπαριστούμε τα θαυμαστά κτίρια και μνημεία που Ίδρυσαν στο Ιερό τής Δήμητρος μεγάλοι πολιτικοί ως ο Πεισίστρατος, ο Κίμων, ο Περικλής, ο Αδριανός, ο Μάρκος Αυρηλίου, δεν είναι δυνατόν παρά να συμπεράνουμε πως τα Ελευσίνια μυστήρια δεν ήτο μία κενή, παιδαριώδης υπόθεση που δημιούργησαν πανούργοι ιερείς για να εξαπατούν και εκμεταλλεύονται τους αφελείς και άξεστους αλλά φιλοσοφία της ζωής με περιεχόμενο και σημασία πού φανέρωνε κόκκο αλήθειας στους πιστούς και επλούτιζε και ενεθάρρυνε τη ζωή τους. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από την περίφημη ρήσι του Κικέρωνος πού λέγει "αι Αθήναι έδωσαν στην ανθρωπότητα πολλά τα καλά αλλά τίποτα περισσότερον θεϊόν, έξοχον και βοηθητικόν από τα Ελευσίνια Μυστήρια".

Ας ενθυμηθούμε και πάλι πως η τελετή της Ελευσίνας πανηγυριζέτο περί τα 2000 χρόνια με συνέχεια και ενθουσιασμό. Τότε θα αντιληφθούμε τη σπουδαιότητα και την έννοια της Ελευσίνης στη ζωή της αρχαιότητας κατά την προχριστιανικήν περίοδον. Ότε ο Χριστιανισμός επεβλήθη στην Ελληνική γη, η τελετή της Δήμητρος βρήκε το τέλος της. Η θεία πηγή που ανάβλυζε παρά το Καλλίχορο Φρέαρ εξηράνθη και ο κόσμος εστράφη προς άλλη ζώσα πηγή για να βρη θάρρος και ένίσχυσι. Η λατρεία που επί αιώνες ενέπνεε τον κόσμον λησμονήθηκε και τα μυστικά της ετάφησαν με τον τελευταίον Ιεροφάντη.

Πρέπει να είμεθα ευγνώμονες στο Δήμο της Ελευσίνης που παρά την σημερινή τεχνολογική καταστροφή μας φέρει εδώ, Αυτόν τον ιερό μήνα Βοηδρομιώνα, στο θείο αυτό τέμενος για να σκεφθούμε την παλιά δόξα και προσφορά του τόπου στην ανθρωπότητα. Ευγνώμονες και στο Θρυλικό Κουν τον νεώτερο ιεροφάντη του Θεάτρου και τον θίασο του πού ξαναζωντανεύουν δράματα για την μοίρα των ανθρώπων που συνέλαβε ένας μεγάλος πολίτης της Ελευσίνης ο ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΣΤΕΙΑ

Η Τριλογία

Ξέρουμε πως για να πάρει μέρος στους δραματικούς αγώνες που γίνονταν δυο φορές το χρόνο στην Αθήνα, κάθε τραγικός ποιητής έπρεπε να παρουσιάσει τρεις τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα. Αν και τα τέσσερα αυτά έργα παίζονταν στις γιορτές του Διονύσου το ένα πίσω από το άλλο, σε μια μέρα, αρχίζοντας από το πρωί, δεν ήταν καθόλου υποχρεωτικό να αποτελούν το ένα συνέχεια του άλλου, ούτε καν οι υποθέσεις τους να είναι παρμένες όλες από τον ίδιο μυθολογικό κύκλο. Και πραγματικά, σε πολλές τριλογίες (ή τετραλογίες) που μας είναι γνωστές, κάθε έργο είναι ανεξάρτητο, τουλάχιστον από την άποψη της υπόθεσης. Ήταν ωστόσο φυσικό ένας μεγάλος δραματουργός, σαν τον Αισχύλο, να θελήσει κάποτε να δέσει σε μian ενότητα τουλάχιστο τα τρία τραγικά έργα, παρουσιάζοντας διαδοχικά επεισόδια από τον ίδιο μύθο: οι δομικές του δυνατότητες πολλαπλασιάζονταν έτσι, και η όλη κατασκευή αποκτούσε μνημειακό χαρακτήρα. Τέτοια είναι η περίπτωση της Ορέστειας, που μάλιστα είναι και η μόνη τριλογία που μας σώζεται ακέραια - το χαμένο σήμερα σατυρικό της δράμα, ο "Πρωτεύς", φαίνεται να σχετιζόταν με την επιστροφή των Ατρείδων (του Μενέλαου) από τον Τρωικό πόλεμο, όμως όχι άμεσα με την υπόθεση της Ορέστειας.

Η σύνθεση

Ο μνημειακός χαρακτήρας που αναφέραμε γίνεται πάνω απ' όλα φανερός στη δομή της τριλογίας. Η κατάρα του Θυέστη βαραίνει πάνω στο σπίτι των Ατρείδων και προκαλεί μian αλυσιδωτή σειρά από "εγκλήματα", που όμως δεν είναι εγκλήματα, από την άποψη ότι ο καθένας δράστης, δίκαια ή άδικα (όμως τι είναι δίκαιο και τι άδικο;), πιστεύει πως πρέπει να σκοτώσει, ή τουλάχιστο νιώθει πως δεν μπορεί να κάνει αλλιώς.

Στον ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ η Κλυταιμνήστρα προετοιμάζει με τη βοήθεια του Αίγισθου και εκτελεί το φόνο του άντρα της, του Αγαμέμνονα, και της Κασσάνδρας. Στις ΧΟΗΦΟΡΕΣ ο γιος του Αγαμέμνονα, ο Ορέστης, προετοιμάζει με τη βοήθεια της αδελφής του, της Ηλέκτρας, και εκτελεί το φόνο της μητέρας του και του Αίγισθου.

Ο θεληματικός παραλληλισμός ανάμεσα στις δύο πρώτες τραγωδίες εκδηλώνεται πολλαπλά: η προσποιητή αγαλλίαση της Κλυταιμνήστρας στη θριαμβική υποδοχή, όταν παγιδεύει τον Αγαμέμνονα, αντιστοιχεί στη δίκαιη χαρά που θα νιώσει από την ψεύτικη είδηση για το θάνατο του Ορέστη, όταν πια θα παγιδευτεί κι αυτή με τη σειρά της.

Ακόμα και ο Αίγισθος, ο γιος του Θυέστη, που μεγάλωσε εξόριστος σ'ά ξένα και τώρα έχει έρθει ζητώντας εκδίκηση, θυμίζει με τη μοίρα του τον Ορέστη, που φυγάδας γυρίζει πίσω κι αυτός για ένα διάστημα, να εκδικηθεί για το σκοτωμό του πατέρα του.

Ετσι συζυγοκτονία και μητροκτονία παραλληλίζονται και ισοζυγιάζουν στα δύο πρώτα δράματα, για να απομείνει στο τέλος, βαριά κριματισμένος ο Ορέστης, τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα των αντεκδικήσεων και μόνος πια φορέας της πατρογονικής κατάρας. Το τρίτο δράμα, οι ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ, ακολουθεί αποκλειστικά τον άξονα της δικής του μοίρας. Από τους Δελφούς, όπου βρέθηκε κυνηγημένος από τις Ερινύες, θα καταφύγει στην Αθήνα, ζητώντας τη λύτρωση που δεν έστερξε να του προσφέρει ο Απόλλωνας. Εκεί, στον Αρειο Πάγο, ανθρώπινη και θεϊκή μαζί δικαιοσύνη θα τον απαλλάξει από το κρίμα - και οι Ερινύες, ως Ευμενίδες πια, θα δεχτούν τη λατρεία που τους προσφέρουν η Αθήνα και οι Αθηναίοι.

Αυτή η "λύση", που καταξιώνει αθηναϊκούς θεσμούς και λατρείες είναι, το ξέρουμε, χαρακτηριστική για τον Αισχύλο. Την εποχή που η Αθήνα σφυρηλατεί την πολιτική και πολιτιστική κυριαρχία της, πριν ακόμα η γενιά των Μαραθωνομάχων να αποσυρθεί από το προσκήνιο, ο Αισχύλος, που και ο ίδιος πολέμησε στο Μαραθώνα, στήνει μνημεία στους παλιούς αθηναϊκούς θεσμούς, μνημεία λόγου, όχι κατώτερα από τα μαρμάρινα που άξιοι επίγονοι θα στήσουν επάνω στο λόφο της Ακρόπολης. Ίσως αυτή η γενική διαπίστωση να είναι πιο σημαντική για τη γενετική ερμηνεία της Ορέστειας από άλλους, σωστούς, συσχετισμούς του έργου με σύγχρονά του ιστορικά γεγονότα, όπως ο περιορισμός των δικαιοδοσιών του Αρείου Πάγου και η αθηναϊκή συμμαχία με το Άργος.

Η παράσταση

Ακούστηκε συχνά ότι η Ορέστεια είναι ίσως το μεγαλύτερο επίτευγμα της ανθρώπινης διανόησης όμως αυτός ο λόγος είναι τριμμένος, και αφορά πάνω απ' όλα το κείμενο της τριλογίας - εκφραστικούς τρόπους, δομή και νοήματα - όπως τα μελέτησαν και τα μελετούν αιώνες τώρα οι φιλόλογοι και οι ιστορικοί του πνεύματος. Ωστόσο, το θεατρικό έργο καταξιώνεται στην παράσταση, και για την παράσταση του 458 π.Χ., τότε που ο "ίδιος ο ποιητής, όπως συνηθιζόταν την κλασική εποχή, ανέβασε το έργο του στο θέατρο του Διονύσου, κάτω από την Ακρόπολη, δεν ξέρουμε πολλά πράγματα". Έχει βέβαια σημασία ότι οι κριτές των δραματικών αγώνων του έδωσαν το πρώτο βραβείο· ίσως όμως αποκαλυπτικότερο από θεατρική άποψη να είναι ένα ανέκδοτο που περιέχεται στην αρχαία βιογραφία του ποιητή. Εκεί διαβάζουμε ότι στην παράσταση των Ευμενίδων ο Αισχύλος όρισε οι Ερινύες του χορού να βγουν στην ορχήστρα διαδοχικά, σε μικρές ομάδες· και ήταν τόσο η έκπληξη του πλήθους (από το φοβερό θέαμα), ώστε τα μικρά παιδιά λιποθύμησαν και οι έγκυες απόβαλαν! Η αγάπη του Τραγικού για εντυπωσιακά σκηνικά ευρήματα μας είναι και γενικότερα γνωστή. Ο ίδιος ανώνυμος βιογράφος σημειώνει πως πρώτος ο Αισχύλος στόλισε τη σκηνή και έκανε το ακροατήριο να σαστίσει από τη λαμπρότητα του θεάματος - ζωγραφισμένα σκηνικά, μηχανικά μέσα, βωμοί και τάφοι, σάλπιγγες, φαντάσματα νεκρών, Ερινύες - σκεπάζοντας τους υποκριτές με φαρδομάνικα και ρούχα που τους έδιναν όγκο, ψηλώνοντας τους με μεγαλύτερους κοθόρνους".

Όλα αυτά τα στοιχεία μπορούν και σήμερα να αξιοποιηθούν σε μια παράσταση· όμως εύκολα καταλαβαίνουμε ότι κάθε προσπάθεια το αρχαίο δράμα να σκηνοθετηθεί όπως ήταν στην εποχή του θα ήταν μάταιη όσο και άσκοπη. Μάταιη θα ήταν, γιατί, παρόλη τη φιλολογική γνώση που συσσωρεύτηκε, είναι αδύνατο να στηθεί μια παράσταση αντίγραφο της αυθεντικής όσο μας λείπουν, δίπλα σε πλήθος λεπτομέρειες, στοιχεία σημαντικά, όπως η μουσική, η χορογραφία και το υποκριτικό ύφος. Και ακόμα άσκοπη, γιατί το ίδιο θεατρικό φαινόμενο δεν φέρνει το ίδιο αισθητικό αποτέλεσμα, όταν αλλάξουν τα ιστορικά δεδομένα. Η πολιτιστική υφή, οι κοινωνικές συνθήκες, η ανθρώπινη γνώση, η θρησκευτικότητα και τόσα άλλα, μετασχηματίζονται με τον καιρό, και ο μετασχηματισμός τους αλλοιώνει ανεπανόρθωτα έναν πολύ σημαντικό παράγοντα και μέτοχο της παράστασης: το ακροατήριο.

Είμαστε έτσι εμείς οι θεατές, πρώτα απ' όλα, που έχουμε ανάγκη κάποιος να μας ερμηνέψει το αρχαίο έργο (όπως τη γλώσσα έτσι και τη θεατρική του ουσία ολόκληρη), αν είναι να το δούμε και να το δεχτούμε όχι ως μουσειακό έκθεμα, αλλά ως ζωντανό έργο της τέχνης του θεάτρου. Αυτό προσπάθησαν πάλι τούτη τη φορά να κάνουν ο Κάρολος Κουν και οι συνεργάτες του.

Το θέατρο Τέχνης έχει παράδοση στην ερμηνεία του αρχαίου δράματος. Μακριά από κάθε ακαδημισμό ή νατουραλισμό, ο Κ. Κουν συνηθίζει να σκηνοθετεί παραστάσεις, όπου το αρχαίο έργο μετασχηματίζεται βέβαια, για να γίνει πάλι προσιτό, όμως δεν φορτώνεται με στοιχεία ξένα, και κυρίως δε χάνει κανένα από τα βασικά του χαρακτηριστικά: κρατά την κλασική του διαύγεια και λιτότητα, την αρμονική συζυγία της μορφής με το περιεχόμενο, τον τελετουργικό χαρακτήρα που το συνδέει με τη θρησκεία και με τη ζωή.

Θα δούμε.

ΦΑΝΗΣ ΚΑΚΡΙΔΗΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΟΡΕΣΤΕΙΑ

Σκηνοθεσία:
Μετάφραση:
Σκηνικά - Κοστούμια:
Μουσική:
Βοηθός Σκηνοθέτη:
Κίνηση χορού:
Φωτισμοί:

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΥΝΗΓΟΥ-ΦΛΑΜΠΟΥΡΑ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΥΔΗΣ - ΦΟΥΞ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Φρουρός:
Κλυταιμνήστρα
Κήρυκας:
Αγαμέμνων:
Κασσάνδρα:
Αίγισθος:

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΠΕΚΟΣ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΟΣ
ΜΑΓΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Κορυφαίοι

ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΠΕΚΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΠΑΝΝΗΣ

Χορός:

Χ. ΝΙΝΗΣ, Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,
Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Κ. ΒΑΝΤΖΟΣ,
Β. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ, Γ. ΚΡΑΝΑΣ,
Κ. ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ, Τ. ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ,
Τ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Β. ΧΑΛΑΚΑΤΕΒΑΚΗΣ,
Ν. ΣΑΚΑΛΙΔΗΣ

Στρατιώτες:

Τ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Γ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ,
Φ. ΒΟΥΡΛΙΩΤΗΣ, Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΧΟΗΦΟΡΕΣ

Ορέστης:
Πυλάδης:
Ηλέκτρα :
Πυλῳρός :
Δούλος :
Κύλισσα :
Αίγισθος :
Κλυταιμνήστρα :

ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΠΟΥΜΤΖΗΣ
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΠΑΝΝΗΣ
ΑΛΕΚΑ ΠΑΪΖΗ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΧΟΡΟΣ

Πρώτες Κορυφαίες

Κορυφαίες:

Χορός:

ΑΝΝΙΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ
ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ, ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ
ΒΑΝΑ ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΟΥ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΕΡΚΕΝΤΑΛ
ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΑΒΑΚΟΥ
Μ. ΒΑΜΒΑΚΑ, Ο. ΔΑΜΑΝΗ,
Ρ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Τ. ΣΑΜΠΑΝΗ,
Ε. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Α. ΜΟΥΤΟΥΣΗ,
Β. ΜΕΛΙΣΗΝΟΥ, Α ΜΠΡΟΥΣΚΟΥ,
Ε. ΤΣΑΜΠΟΔΗΜΟΥ, Ε. ΛΥΡΑ,
Μ. ΓΑΛΑΤΗ, Χ. ΤΣΑΦΟΥ,
Μ. ΚΑΤΣΙΑΔΑΚΗ.

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ

Πυθία:
Ορέστης:
Απόλλων:
Φάντασμα Κλυταιμνήστρας:
Αθηνά:
Προπομπός:

ΑΝΝΙΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΠΟΥΜΤΖΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΠΑΝΝΗΣ

ΧΟΡΟΣ

Πρώτες Κορυφαίες:

Κορυφαίες:

Χορός:

ΜΑΓΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΝΙΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ
ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΒΑΝΑ ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΟΥ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΕΡΚΕΝΤΑΛ
ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΑΒΑΚΟΥ
Μ. ΒΑΜΒΑΚΑ, Ο. ΔΑΜΑΝΗ,
Ρ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Τ. ΣΑΜΠΑΝΗ
Ε. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Α. ΜΟΥΤΟΥΣΗ,
Β. ΜΕΛΙΣΗΝΟΥ, Α. ΜΠΡΟΥΣΚΟΥ, -
Ε. ΤΣΑΜΠΟΔΗΜΟΥ, Ε. ΛΥΡΑ,
Μ. ΓΑΛΑΤΗ, Χ. ΤΣΑΦΟΥ,
Μ. ΚΑΤΣΙΑΔΑΚΗ

Η Μελίνα Μερκούρη, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Ο Χορός των ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ

Μάγια Λυμπεροπούλου, Μίμης Κουγιουμτζής, Μελίνα Μερκούρη, Χρήστος Καλαβρούζος και ο Σταύρος Τσαπέκος στην ΟΡΕΣΤΕΙΑ

Μελίνα Μερκούρη Κλυταμνήστρα και κήρυκας ο Χρ. Καλαβρούζος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1981

Κυριακή 23 Αυγούστου

- Ωρα 8 μ.μ. στην Πλατεία Ηρώων, Τιμητική βραδιά αφιερωμένη στα 50χρονα της θεατρικής ζωής του ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ. Ο μεγάλος Έλληνας Ηθοποιός θα ανακηρυχθεί επίτιμος δημότης Ελευσίνος και θα του επιδοθεί το χρυσό μετάλλιο της πόλεως.
- Ωρα 8.30 μ.μ. Συναυλία των Συνθετών Θάνου Μικρούτσικου και Χρήστου Λεοντή με το εκλεκτό επιτελείο των συνεργατών τους
- Ωρα 10 μ.μ. Δεξίωση των προσκεκλημένων στον κήπο της Αισχυλείου Δημοτικής Βιβλιοθήκης, δίπλα στον αρχαιολογικό χώρο.

Κυριακή 30 Αυγούστου

- Ωρα 8.30 μ.μ. Στον αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος. Παράσταση με την τραγωδία του Ευριπίδη “Εκάβη” από τους “Δεσμούς” της κ. Ασπασίας Παπαθανασίου.

Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου

- Ωρα 8.30 μ.μ. Στον αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος Παράσταση με την τραγωδία του Ευριπίδη “Ιφιγένεια εν Ταύροις” από τον θίασο της κ. Έλσας Βεργή.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνος στην τακτική του συνεδρίαση της 11ης Αυγούστου 1981, παρόντος και του Δημάρχου ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΒΕΝΤΗ, αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ προτείνοντας την απονομή διακρίσεων από τον Δήμο Έλευσίνος στον μεγάλο Έλληνα Ηθοποιό ΜΑΝΟ ΚΑΤΡΑΚΗ για την επί πενήντα ολόκληρα χρόνια μεγάλη καλλιτεχνική προσφορά του στο Θέατρο και στον Κινηματογράφο.

-Επειδή το Συμβούλιο έχει άμεση γνώση της μεγάλης αξίας και της προσφοράς του καλλιτέχνη που αναγνωρίζεται Πανελληνίως και Διεθνώς.

-Επειδή κατ' επανάληψη είτε επί κεφαλής του Θιάσου του είτε συμμετέχοντας σε τοπικές εκδηλώσεις έχει δώσει στον Λαό της Ελευσίνος δείγματα της υψηλής του Τέχνης.

-Επειδή τέλος, πάντοτε ο ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ και σαν πολίτης και σαν καλλιτέχνης στέκει απαρασάλευτα στο πλευρό του Ελληνικού Λαού κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες και αντιξιοότητες.

ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Ανακηρύσσει τον μεγάλο Έλληνα Ηθοποιό ΜΑΝΟ ΚΑΤΡΑΚΗ επίτιμο Δημότη της πόλεως της Ελευσίνος.

Απονέμει σ' αυτόν το χρυσό μετάλλιο της πόλεως.

Η απονομή του ψηφίσματος και του μεταλλίου να γίνει σε επίσημη τελετή ενώπιον του Λαού της πόλεως, την 23ην Αυγούστου 1981, ημέρα ενάρξεως των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1981.

Να επακολουθήσει καλλιτεχνική εκδήλωση και δεξίωση προς τιμήν του. Έξεδωσε την αριθμ. 91/81 απόφαση του.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΓΕΩΡ. ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΑΛΚΙΒ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ,
ΧΡ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ,
ΑΝΑΣΤ. ΜΟΥΡΙΚΗΣ, ΧΡ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΑΝΑΣΤ. ΜΟΝΟΧΟΛΙΑΣ

Για την Δημοτική Αρχή Ελευσίνος
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Η απονομή του μεταλλίου στον μεγάλο μας Ηθοποιό από τον
Δήμαρχο κ. Μιχάλη Λεβέντη και τον Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Δ. Θεοδώρου

Ο Μάνος Κατράκης μετά την απονομή
στην πλατεία ηρώων

Επάνω: Ο Γενικός Γραμματέας της Κ. Ε. του Κ. Κ. Ε. κ. Χαρίλαος Φλωράκης
συγχαίρει τον Μάνο Κατράκη
Κάτω: Παρακολουθώντας την συναυλία των Θάνου Μικρούτσικου
και Χρήστου Λεοντή στην Πλατεία Ηρώων.

“ΕΚΑΒΗ”

του Ευριπίδη

Μετάφραση:	Νίκου Σούλια
Σκηνοθεσία:	Νίκου Περέλη
Σκηνικό - κοστούμια:	Θεοδόση Δαυλού
Μουσική:	Νικηφόρου Ρώτα.

ΔΙΑΝΟΜΗ (Με σειρά εμφάνισης)

Φάντασμα:	Νίκος Νικολαΐδης
Εκάβη:	Ασπασία Παπαθανασίου
Μια τρωαδίτισσα:	Ράσμη Τσόπελα
Πολυξένη:	Λαμπρινή Λίβα - Μαίρη Χήναρη
Οδυσσέας:	Κωστής Μεγαπάνος
Ταλθύβιος:	Νίκος Νικολαΐδης
Ακόλουθος:	Ματίνα Μόσχοβη
Αγαμέμνωνας:	Γιάννης Λιακάκος
Πολυμήστορας:	Βασίλης Ανδρεόπουλος

Χορός:

Γιάννα Ανδρεοπούλου, Λαμπρινή Λίβα, Κάτια Λυτρίδου,
Μαρία Μάλιου, Ματίνα Μόσχοβη, Μαρία Σαμαρτζή,
Αικατερίνη Σουφλή, Βίκυ Σταυράκου, Ράσμη Τσόπελα,
Μαίρη Χήναρη.

Αγαπητέ θεατή,

Τό 1975 ιδρύσαμε τον πολιτιστικό και μη κερδοσκοπικό φορέα "ΔΕΣΜΟΙ". Ξεκινήσαμε απ' τη δική μας ανάγκη να πάρουμε μέρος στην προσπάθεια για την ανάπτυξη πολιτιστικού κινήματος, που να εκφράζει το σημερινό εαυτό μας. Ξεκινήσαμε απ' τη δική μας ανάγκη να επικοινωνήσουμε σαν καλλιτέχνες με όσο μπορούμε πλατύτερο κοινό. Στα επτά χρόνια της λειτουργίας των ΔΕΣΜΩΝ έχουμε πάει σ' όλες σχεδόν τις περιοχές της Ελλάδας, παίξαμε θέατρο, οργανώσαμε εκθέσεις ζωγραφικής, βιβλίου, οργανώσαμε παιδικές θεατρικές παραστάσεις και άλλες εκδηλώσεις για το παιδί, οργανώσαμε διαλέξεις για την ποίηση και την πεζογραφία. Στήσαμε το πατάρι του θεάτρου σε τριστράτα, πλατείες, γήπεδα, προαύλια σχολείων, παρουσιάσαμε τα έργα "Ηλέκτρα" του Σοφοκλή, "Τρωαδίτισσες" και "Φοίνισσες" του Ευριπίδη, "Πλούτος" του Αριστοφάνη, "Τυχοδιώκτης" του Χουρμούζη, "Ο Φίλος μας ο Αίσωπος" του Γ. Νεγρεπόντη, "Η Νίκη" της Λούλας Αναγνωστάκη και "Ο Βυσσινόκηπος" του Τσέχωφ.

Συνεργαστήμε με πάνω από 80 Δήμους και Κοινότητες και 70 πολιτιστικούς φορείς της επαρχίας. Η συνεργασία αυτή και η επικοινωνία με ολόκληρο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο μας πλούτισε σαν καλλιτέχνες και μας προβληματίσε βαθύτερα για τον σημερινό άνθρωπο της χώρας μας.

Χωρίς καμιά αλλαγή στην εσωτερική λειτουργία του φορέα, στους στόχους μας, στις καλλιτεχνικές απόψεις μας για επιλογή ρεπερτορίου και τρόπο παρουσίασης του, αναλάβαμε απ' το χειμώνα 1981 την ευθύνη να λειτουργήσουμε σαν "Ημικρατικό Θέατρο Πελοποννήσου".

Αναλάβαμε αυτή την ευθύνη, γιατί νομίζουμε ότι πιο ουσιαστική και δημιουργική γίνεται η επικοινωνία καλλιτέχνη και κοινού όταν μπορεί να εξασφαλιστεί συνεχής λειτουργία του καλλιτεχνικού φορέα κατά κύριο λόγο σ' ένα συγκεκριμένο χώρο.

Με την ίδια μορφή συνεχίζουμε και φέτος το καλοκαίρι. Σας παρουσιάζουμε την "Εκάβη" του Ευριπίδη. Ένα από τα συγκλονιστικότερα έργα του παγκόσμιου δραματολογίου όλων των εποχών. Ποιητικό έργο βγαλμένο από την αγωνία του ποιητή για τις καταστροφές που φέρνει στους λαούς ο πόλεμος. Βγαλμένο απ' την αγανάκτηση του για την αλαζονία την αγριότητα των νικητών και της εξουσίας. Βγαλμένο απ' την αγάπη του για τον άνθρωπο, απ' την αγανάκτηση του ενάντια στην αδικία που σ' αυτό το έργο παίρνει συγκεκριμένη μορφή.

Με την παράσταση που θα δείτε προσπαθήσαμε, μέσα από τις εμπειρίες των συγχρόνων προβλημάτων, να πλησιάσουμε όσο γίνεται πιο πολύ το περιεχόμενο αυτού του ποιητικού έργου.

Όταν θα δείτε κι αυτό το καλοκαίρι τις παραστάσεις μας, θα σας παρακαλούσαμε να μας γράψετε. Η γνώμη σας μας είναι πολύτιμη. Η κρίση σας, ο διάλογος μαζί σας, μας χρειάζεται, γιατί έτσι θα μπορέσουμε πιο ολοκληρωμένα να προβληματιστούμε για τις μελλοντικές μας δαστηριότητες.

Ευχαριστούμε
"ΔΕΣΜΟΙ"

Η Ασπασία Παπαθανασίου, Εκάβη και ο Βασίλης Ανδρεόπουλος
Πολυμήτορας και Τρωαδίτισσες

Βασίλης Ανδρεόπουλος,
Πολυμήτορας

Από την ΕΚΑΒΗ

Μια Τρωαδίτισσα
Ράμση Τσόπελα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ:

ΑΠ. ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ

ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ:

ΖΟΥΖΟΥ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΟΥ

ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ:

ΕΛΣΑ ΒΕΡΓΗ

ΟΡΕΣΤΗΣ:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ

ΠΥΛΑΔΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΕΦΤΟΠΑΝΝΗΣ

ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ:

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

ΘΟΑΣ:

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ:

ΚΩΣΤΑΣ ΛΥΠΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ:

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

ΚΕΛΥ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΥ, ΑΚΤΗ ΔΡΙΝΗ,
ΑΤΑΛΑΝΤΗ ΚΛΑΠΑΚΗ,
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΟΜΑΖΑΝΔΙΡΗ - ΓΡΗΓΟΡΕΑ,
ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΥΡΙΤΣΗ, ΛΕΤΤΑ ΜΟΥΣΟΥΤΗ,
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, ΔΩΡΟΘΕΑ ΣΤΕΡΠΩΤΗ,
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΝΤΣΕΤΑ

Θόας, ο Νίκος Παπαναστασίου
Ιφιγένεια, η Έλσα Βεργή

Χρήστος Φράγκος, ΟΡΕΣΤΗΣ
Έλσα Βεργή

Ιφιγένεια εν Ταύροις
Έλσα Βεργή, Χρήστος Φράγκος

Ιφιγένεια εν Ταύροις

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1982

Κυριακή 22 - 8 - 1982

Ανακήρυξη επιτίμων δημοτών Ελευσίνας του σκηνοθέτη Καρόλου Κουν,
και του χαρακτή Α. Τάσσου
“ΑΧΑΡΝΗΣ”, Αριστοφάνη Θέατρο Τέχνης Κ. Κουν

Κυριακή 29 - 8 - 1982

“ΕΙΡΗΝΗ”, Αριστοφάνη Δεσμοί Άσπ. Παπαθανασίου

Κυριακή 5 - 9 - 1982

“ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ”, Αισχύλου Ιδρυμα Γιάννη Τσαρούχη”

*Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας
Ώρα ενάρξεως παραστάσεων 8.30 μ.μ.*

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Το Δημοτικό Συμβούλιο Έλευσνος κατά την συνεδρίαση του στις 13 Αυγούστου 1982 αφού άκουσε την εισήγηση του Δημάρχου Μιχαήλ Λεβέντη που πρότεινε την απονομή τιμητικής διακρίσεως από τον Δήμο Ελευσίνος στον Μεγάλο Έλληνα Δάσκαλο του Θεάτρου ΚΑΡΟΛΟ ΚΟΥΝ για τα πενήντάχρονα της καλλιτεχνικής του δραστηριότητας και τα σαραντάχρονα από της ιδρύσεως του Θεάτρου Τέχνης. Επειδή το Συμβούλιο έχει γνώση της μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας του Καρόλου Κουν και της ανεκτίμητης προσφοράς του στο Ελληνικό Θέατρο που απολαμβάνει της Πανελλήνιας και Παγκόσμιας αναγνώρισης. Επειδή τέλος ο Κάρολος Κουν και το Θέατρο Τέχνης είναι στενά συνδεδεμένοι με τα ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ, στα όποια σχεδόν ανελλιπώς λαμβάνουν μέρος προσφέροντας στο Λαό της πόλεως δείγματα της απαράμιλλης τέχνης τους.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Ανακηρύσσει τον Μεγάλο Δάσκαλο του Θεάτρου ΚΑΡΟΛΟ ΚΟΥΝ
Επίτιμο Δημότη της πόλεως Ελευσίνος.

Απονέμει σ' αυτόν το χρυσό μετάλλιο της πόλεως.
Η απονομή του ψηφίσματος και του μεταλλίου να γίνει σε επίσημη τελετή ενώπιον του Λαού της πόλεως, την 22αν Αυγούστου 1982, ημέρα ενάρξεως των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1982, στον Αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος.

Ο πρόεδρος
ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο γραμματεύς
Γ. ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Τα μέλη

ΧΡ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝ. ΜΟΥΡΙΚΗΣ
ΧΡ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ
ΑΛΚ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
ΑΝ. ΜΟΝΟΧΟΛΙΑΣ
Γ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
ΧΡΙΣΤ ΚΟΛΙΖΕΡΑΣ
ΕΥΓ. ΔΑΛΜΑ-ΚΟΥΡΟΥΝΗ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνος κατά την συνεδρίαση του στις 13 Αυγούστου 1982 αφού άκουσε την εισήγηση του Δημάρχου Μιχαήλ Λεβέντη που πρότεινε την απονομή τιμητικών διακρίσεων από τον Δήμο Έλευσίνος στον Μεγάλο Έλληνα Χαράκτη Α. ΤΑΣΣΟ για τα πενήντάχρονα της καλλιτεχνικής του ζωής.
Επειδή το Συμβούλιο έχει γνώση της μεγάλης αξίας και της προσφοράς του Καλλιτέχνη που αναγνωρίζεται Πανελληνίως και Διεθνώς.
Επειδή κατ' επανάληψη είτε σαν Πρόεδρος της Πανελληνίας Πολιτιστικής Κίνησης είτε σαν πνευματικός άνθρωπος και καλλιτέχνης έχει τα μέγιστα βοηθήσει τον Δήμο Έλευσίνος στις τοπικές πολιτιστικές του εκδηλώσεις και στον Αγώνα της Δημοτικής Αρχής για την προστασία του περιβάλλοντος.
Επειδή τέλος σαν πολίτης και σαν καλλιτέχνης στέκει πάντα κοντά στο Λαό και συμμετέχει στους αγώνες του.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Ανακηρύσσει τον Μεγάλο Έλληνα Χαράκτη Α. ΤΑΣΣΟ επίτιμο Δημότη της πόλεως Ελευσίνος.

Απονέμει σ' αυτόν το χρυσό μετάλλιο της πόλεως.
Ή απονομή του ψηφίσματος και του μεταλλίου να γίνει σε επίσημη τελετή ενώπιον του Λαου της πόλεως, την 22αν Αυγούστου 1982 ημέρα ενάρξεως των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1982, στον Αρχαιολογικό χώρο Έλευσίνος.

Ο πρόεδρος
ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο γραμματεύς
Γ. ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Τα μέλη

ΧΡ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝ. ΜΟΥΡΙΚΗΣ
ΧΡ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ
ΑΛΚ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
ΑΝ. ΜΟΝΟΧΟΛΙΑΣ
Γ. ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
ΧΡΙΣΤ ΚΟΛΙΖΕΡΑΣ
ΕΥΓ. ΔΑΛΜΑ-ΚΟΥΡΟΥΝΗ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Ο Κάρολος Κουν συνοδευόμενος από τον Γιώργο Λάζαρη εισέρχεται στα
Μεγάλα Προπύλαια.

Ο Κάρολος Κούν και ο χαράκης Α. Τασσος
παραλαμβάνουν το μετάλλιο της πόλης και την απόφαση του Δημ. Συμβουλίου
από τον Δήμαρχο Ελευσίνας κ. Μιχάλη Λεβέντη

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

ΑΧΑΡΝΗΣ του ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Μετάφραση:
Σκηνοθεσία:
Σκηνικά - Κοστούμια:
Μουσική:

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΕΝΑΚΟΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΟΝΤΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Διακαιοίπολις:
Κήρυκες:

Αμφίθεος - Καταδότης:
Απεσταλμένοι:

Ψευταρτάβας - Ισμηνίας:
Θεωρός:
Ευριπίδης:
Παράνυμφος-Χαφίης:
Λάμαχος:
Υπηρέτης του Λάμαχου:
Μεγαρίτης, Κόρη του Δικαιοίπολη,
Δούλος του Ευριπίδη, Κουμπάρα,
Αγγελιαφόρος:
Κόρες του Μεγαρίτη:

Βοιωτός, Γυναίκα του Δικαιοίπολη:
Νίκαρχος:
Τελάλης:
Γεωργός:
Μαντατοφόρος - Διαλλαγή Καταδότης:
Δούλος του Δικαιοίπολη:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ,
ΤΑΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ,
ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΤΤΗΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΠΙΑΝΝΗΣ,
ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΕΚΤΩΡ ΚΑΛΟΥΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
ΒΑΣΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ,
ΘΑΝΑΣΗΣ ΦΟΥΣΚΑΡΙΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ
ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΝΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ

Πρώτοι Κορυφαίοι: ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΠΟΥΜΤΖΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

Κορυφαίοι: ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ,
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΝΗΣ,
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ,
Χορός: Κ. ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ, Τ. ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ, Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ,
Θ. ΦΟΥΣΚΑΡΙΝΗΣ, Ε. ΚΑΛΟΥΔΗΣ, Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ, Κ. ΠΑΜΠΙΚΙΔΗΣ,
Δ. ΞΥΣΤΡΑΣ, Ν. ΖΟΥΚΑΣ, Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Αρχοντες, Ευνούχοι, Χωροφύλακες, Οδόμαντες, Μουσικοί, Στρατιώτες,
Πόρνες, Χορεύτριες.

Βοηθός Σκηνοθέτη: ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
Φωτισμοί: ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΠΟΥΜΤΖΗΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ

Οι "Αχαρνής" είναι η αρχαιότερη από τις σωζόμενες κωμωδίες του Αριστοφάνη και μαζί το αρχαιότερο δείγμα του είδους που έχει φτάσει ακέραιο σε μας. Διδάχτηκαν το 425 π.Χ. στα Λήναια, κατά την διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου. Θέμα τους, το προσφιλέστερο για τον Αριστοφάνη: ο τερματισμός του πολέμου.

Απηνυδισμένος με τα δεινά της συνεχιζόμενης σύρραξης ο πρωταγωνιστής Δικαιοπόλις, Αθηναίος πολίτης, κλείνει χωριστή ειρήνη με την Σπάρτη και επιχειρεί να πανηγυρίσει το γεγονός. Τον εμποδίζει ο Χορός, γέροντες καρβουνιάρηδες από τις Αχαρνές, εξαγριωμένοι από την σύναψη ειρήνης, που την θεωρούν προδοσία. Ο Δικαιοπόλις δημηγορεί και μεταπείθει τον Χορό, ενώ δεν παύει νά ξεσκεπάζει, νά γελοιοποιεί και να καταχερίζει τους πολεμοκάπηλους, τους απατεώνες, τους συκοφάντες, τους καταδότες, για να επιδοθεί τελικά απερίσπαστος στα έργα της ειρήνης.

Ανάμεσα στους τυπικούς παράγοντες της φαυλοκρατίας του καιρού του, ο Αριστοφάνης έχει εδώ για κύριο στόχο του τον στρατηγό Λάμαχο, εκπρόσωπο της φιλοπολεμικής μερίδας αλλά και ήδη τέλειο δείγμα του αλαζόνα στρατιώτη, του πολεμιστή με τα παχιά λόγια, που όμως στο πεδίο της μάχης αποδεικνύεται εντελώς ατελέσφορος. Επίσης, στο έργο τούτο, ο Αριστοφάνης βρίσκει για μια ακόμη φορά την ευκαιρία νά διακωμωδήσει τον Ευριπίδη, όταν ο Δικαιοπόλις, με το πρόσχημα ότι θέλει νά έχει αξιοθρήνητη εμφάνιση κατά την ομιλία του προς τον Χορό για νά τον συγκινήσει ευκολότερα, δανείζεται από τον τραγικό μερικά κουρέλια από το βεστιάριο των έργων του.

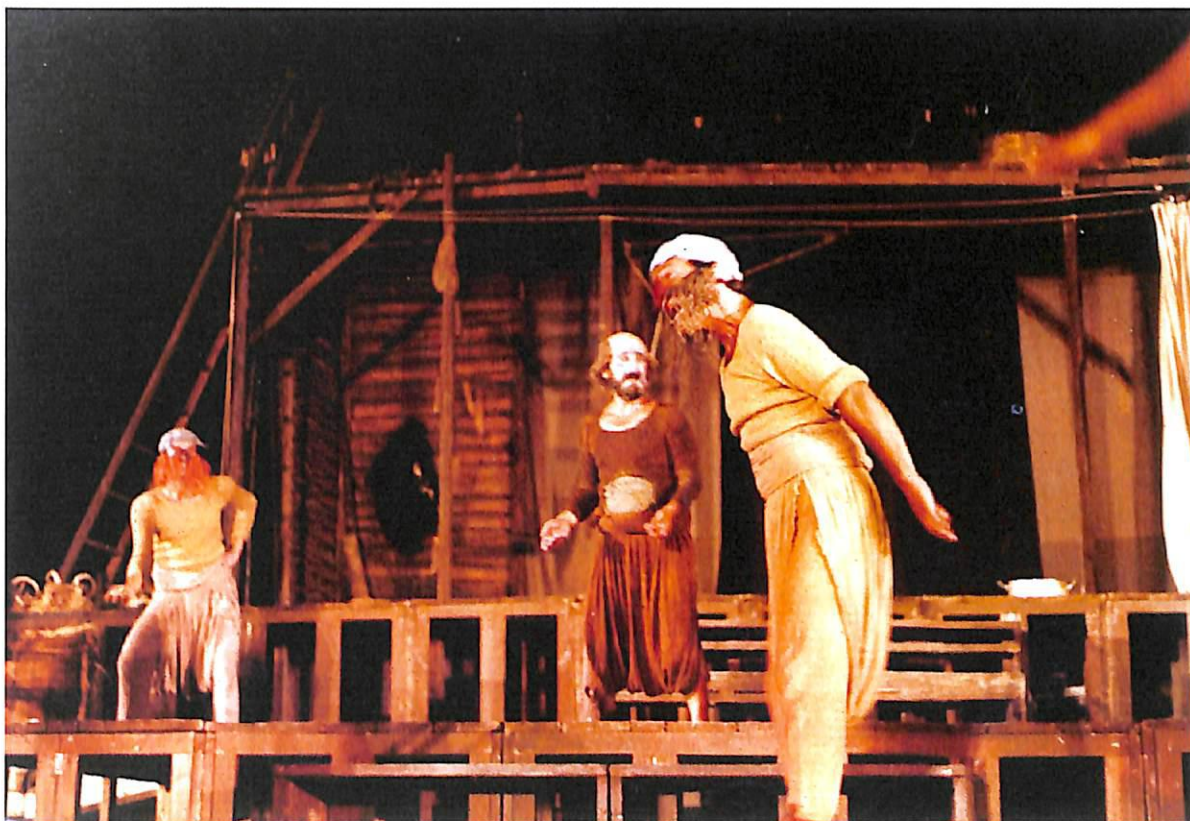
Οι "Αχαρνής" είναι από τα σημαντικότερα έργα του Αριστοφάνη, μεστό από τις χαρακτηριστικές αρετές του ποιητή: οξύτητα στη σκέψη και στη διατύπωση, πάθος και ειρωνεία, αυστηρότητα και ανθρωπιά. Πάνω απ' όλα όμως, είναι μία απaráμιλλη εικόνα αντιπαράθεσης ανάμεσα στον πόλεμο με τις συμφορές του και στην ειρήνη με τις καλοσύνες της. Οι σκηνές με τον Μεγαρέα και τον Βοιωτό, απολαυστικές στιγμές κωμικής δραματουργίας, μεταδίνουν επίσης γνήσια και βαθιά συγκίνηση, όταν οι δυο χωριάτες, ταλανισμένοι από τους άγριους περιορισμούς του πολέμου, σπεύδουν νά δρέψουν τους καρπούς αυτής της ιδιότυπης ειρήνευσης. Άλλα ο οίστρος του Αριστοφάνη φτάνει στο αποκορύφωμα του με τις τελευταίες σκηνές. Ο Λάμαχος επιστρέφει στραπατσαρισμένος από τον πόλεμο, θρηγνώντας και υποβασταζόμενος από δύο ακολούθους του, ενώ ο Δικαιοπόλις επιστρέφει πλωμένος και χορτάτος από το πανηγύρι, τραγουδώντας και αγκαλιασμένος με δύο ομορφονιές. Η οιμωγή και ή αγαλλίαση ποτέ άλλοτε, ούτε πριν ούτε μετά, δεν βρέθηκαν κοντά μ' αυτόν τον τρόπο και δεν έδωσαν τόσο παραστατικά το μάθημα της ειρήνης.

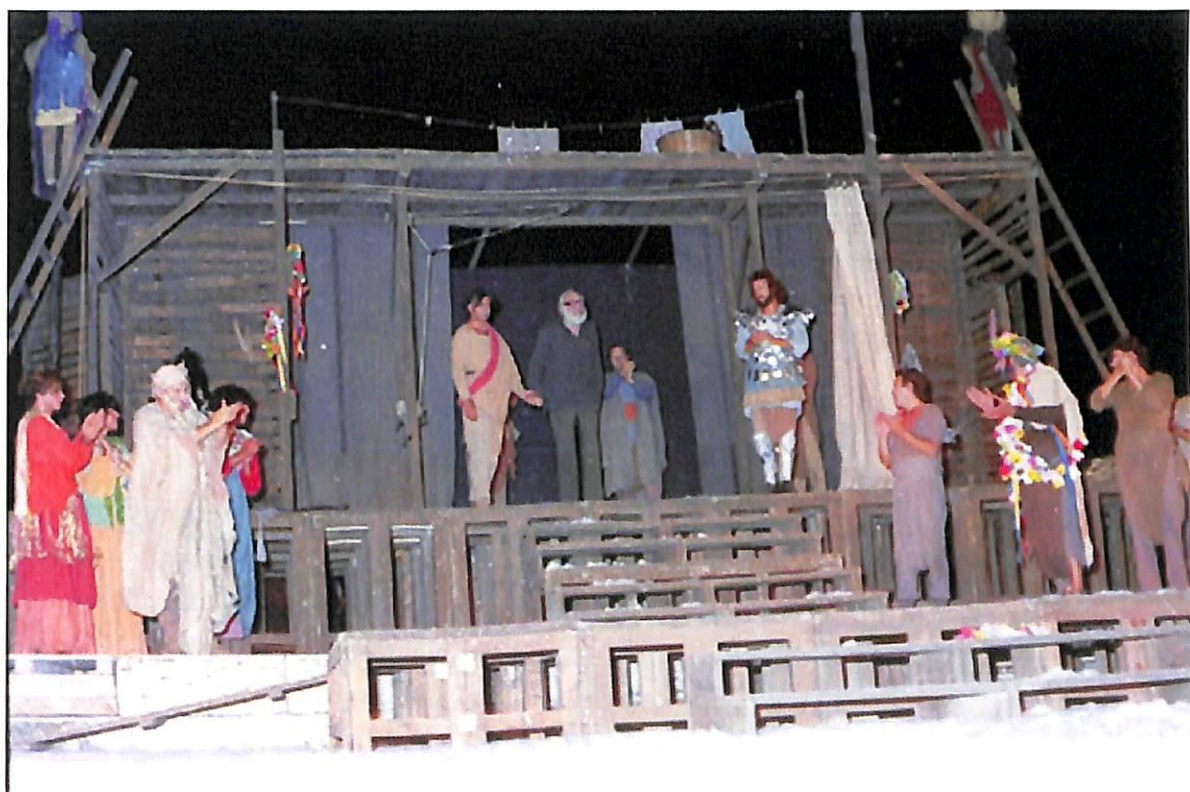
Ο Γιώργος Λαζάνης, Δικαιοπόλις

Λάμαχος, ο Γιάννης Καρατζογιάννης

Ο Δικαιοπόλις, Γιώργος Λαζάνης και ο Έκτωρ Καλούδης

Ο Κάρολος Κουν, ο Μίμης Κουγιουμτζής και οι συντελεστές της παράστασης στη σκηνή

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΙΡΗΝΗ

Μετάφραση:	Θρασύβουλος Σταύρου
Κείμενο Παράβασης:	Βαγγέλης Γκούφας
Σκηνοθεσία:	Νίκος Παπαδάκης
Σκηνικά, Κοστούμια, Μάσκες:	Θεοδόσης Δαυλός
Μουσική:	Σταμάτης Κραουνάκης
Χορογραφίες:	Αντρέας Πέρης

ΔΙΑΝΟΜΗ (Με τη σειρά που μιλάνε)

Δούλος Α΄	ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΛΗΟΣ
Δούλος Β΄	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΑΠΤΑΚΗΣ
(Λαϊκοί άνθρωποι, δεν τους λείπει η πονηριά, πιστοί στον Τρυγαίο τον κατακρίνουν και τον συμβουλεύουν όταν χρειάζεται)	
Τρυγαίος:	ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
(Αγρότης, μυαλό ανήσυχο, μισεί τον πόλεμο, μαχητικός)	
Κόρες του Τρυγαίου:	ΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ ΣΙΣΥ ΑΛΑΤΑ
(Πρώιμες γεροντοκόρες)	
Ερμής:	ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
(Το εμπόριο με όλη του την πονηράδα, κουτσομπόλης, καλόκαρδος όταν δεν θίγονται τα συμφέροντά του).	
Πόλεμος:	ΣΩΤΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
(Έκφραση της βίας και της βαρβαρότητας του πολέμου)	
Οπώρα:	ΣΙΣΥ ΑΛΑΤΑ
(Προσωποποίηση του καρπού της γονιμότητας)	
Θεωρία:	ΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ
(Προσωποποίηση της ψυχής του πανηγυριού, της ανοιξιάτικης γιορτής)	
Ιεροκλής:	ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΡΙΚΟΣ
(Ξελιγομένος άρχοντας. Αρπαχτικός)	
Έμποροι ειρηνικών εργαλίων γης:	ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Λοφιοπώλης:	ΝΤΙΝΟΣ ΣΟΥΤΗΣ
Κρανοπώλης:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ
(Μεγαλέμποροι όπλων. Άπληστοι)	
Παιδί Α΄	ΗΛΙΑΣ ΜΕΝΕΞΕΣ
Παιδί Β΄	ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΟΡΟΣ	Όλος ο θίασος

Ασπασία Παπαθανασίου

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΙΡΗΝΗ

Η ΕΙΡΗΝΗ πρωτοδιδάχθηκε το 421π.Χ..Ο Αριστοφάνης σ' αυτή την κωμωδία του με μεγάλη ποιητική δύναμη, γελοιοποιεί Θεούς και ανθρώπους, που για τα συμφέροντά τους κάνουν πολέμους και ρίχνουν στη δυστυχία και στη φτώχεια τους λαούς. Δίνοντας την ΕΙΡΗΝΗ ο ποιητής την παρουσιάζει σαν γεγονός τετελεσμένο, περιγράφοντας τα αγαθά της τόσο ζωηρά, ώστε όλοι να ποθήσουν την απόκτησή της.

Ο Τρυγαίος το κύριο πρόσωπο του έργου, είναι όπως θα λέγαμε σήμερα ένας ιδεολόγος φιλειρηνιστής. Ο αμπελουργός Τρυγαίος, ένας απλός και τίμιος αγρότης, δεν αντέχει άλλο τις συμφορές από τον πόλεμο και αποφασίζει ν' ανέβει στον ουρανό καβάλα σ' ένα σκαθάρι που ο ίδιος είχε αναθρέψει γι αυτό το σκοπό. Στόχος του είναι να συναντήσει τον Δία και να συζητήσει μαζί του.

Φτάνοντας στον ουρανό, μαθαίνει από τον Ερμή ότι οι θεοί έχουν αποτραβηχτεί στο πιο ψηλό σημείο του, αγανακτισμένοι από τις διαρκείς εχθροπραξίες των αντιπάλων. Στη θέση τους έχει μείνει μόνο ο θεός Πόλεμος, ο οποίος έκλεισε σε μια σπηλιά την Ειρήνη και ετοιμάζεται να βάλλει όλες τις πόλεις σ' ένα γουδί να τις καταστρέψει.

Ο Τρυγαίος καλεί όλους τους Έλληνες και κυρίως τους απλούς πολίτες να βοηθήσουν, ώστε όλοι μαζί να μετακινήσουν το βράχο που φράζει την είσοδο της σπηλιάς, για να ελευθερώσουν την Ειρήνη. Η προσπάθεια στέφεται με επιτυχία την τρίτη φορά. Η Ειρήνη ξεπροβάλλει από τη σπηλιά συνοδευόμενη από δύο ωραίες κόρες, την Οπώρα τη θεά των καρπών και τη θεά των επίσημων τελετών και εορτών, τη Γιορτή.

Το υπόλοιπο της κωμωδίας είναι ένας ύμνος για την Ειρήνη, ένα γλέντι για την απε-λευθέρωση της θεάς. Κυριαρχεί η χαρά της ζωής και η δημιουργία. Μετά το θρίαμβο και μέσα στη γενική ευθυμία, βρίσκει ο Αριστοφάνης την ευκαιρία να γελοιοποιήσει τους πολεμοκάπηλους και τους εμπόρους των όπλων.

Ο Παύλος Κοντογιαννίδης, Τρυγαίος

Ο Χορός

Σκηνή από την ΕΙΡΗΝΗ

Ο σκηνοθέτης της Παράστασης Νίκος Παπαδάκης
με όλο το Θίασο

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Ο Γιάννης Τσαρούχης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1910. Σπούδασε στη σχολή Καλών Τεχνών και η πρώτη του έκθεση στην Αθήνα έγινε το 1938. Στο εξωτερικό πρωτοεξέθεσε το 1951 (Λονδίνο - Παρίσι) και το 1961 έγινε μεγάλη έκθεση έργων του στη Νέα Υόρκη. Έχουν πραγματοποιηθεί πολλές εκθέσεις του στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΘΕΑΤΡΟ: Σκηνογραφίες για, Κοτοπούλη, Κουν, Βεάκη, Ζαφιεύλη, Μινωτή, Παξινοῦ. Πρωτοσκηνοθέτησε το 1977 τις "Τρωάδες"

του Ευριπίδη στην Αθήνα σε δική του μετάφραση.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Το 1982 σκηνοθετεί την τραγωδία του Αισχύλου "Επτά επί θήβας" και πάλι σε δική του μετάφραση. Το έργο ανεβαίνει σε διδασκαλία ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ σε συνεργασία με τον Γώργο Οικονόμου.

Για τις ενδυμασίες και τα σκηνικά εργάστηκαν:

Μπιάνκα Νικολαρεϊζα

Κατερίνα Ανέστη

Ναταλία Μελά

Ασπασία Παπαδοπεράκη

Επιμέλεια ήχου

Κατερίνα Ανέστη

ΔΙΑΝΟΜΗ (με σειρά εμφανίσεως)

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

ΚΗΡΥΚΑΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΙΣΜΗΝΗ

Γιώργος Ορφανός

Νίκος Ζαμπέτης

Κίμων Ρηγόπουλος

Μηνάς Κωνσταντόπουλος

Αντιγόνη Αμανίτου

Κλαίρη Τσαλουχίδη

ΧΟΡΟΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ

ΧΡΥΣΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

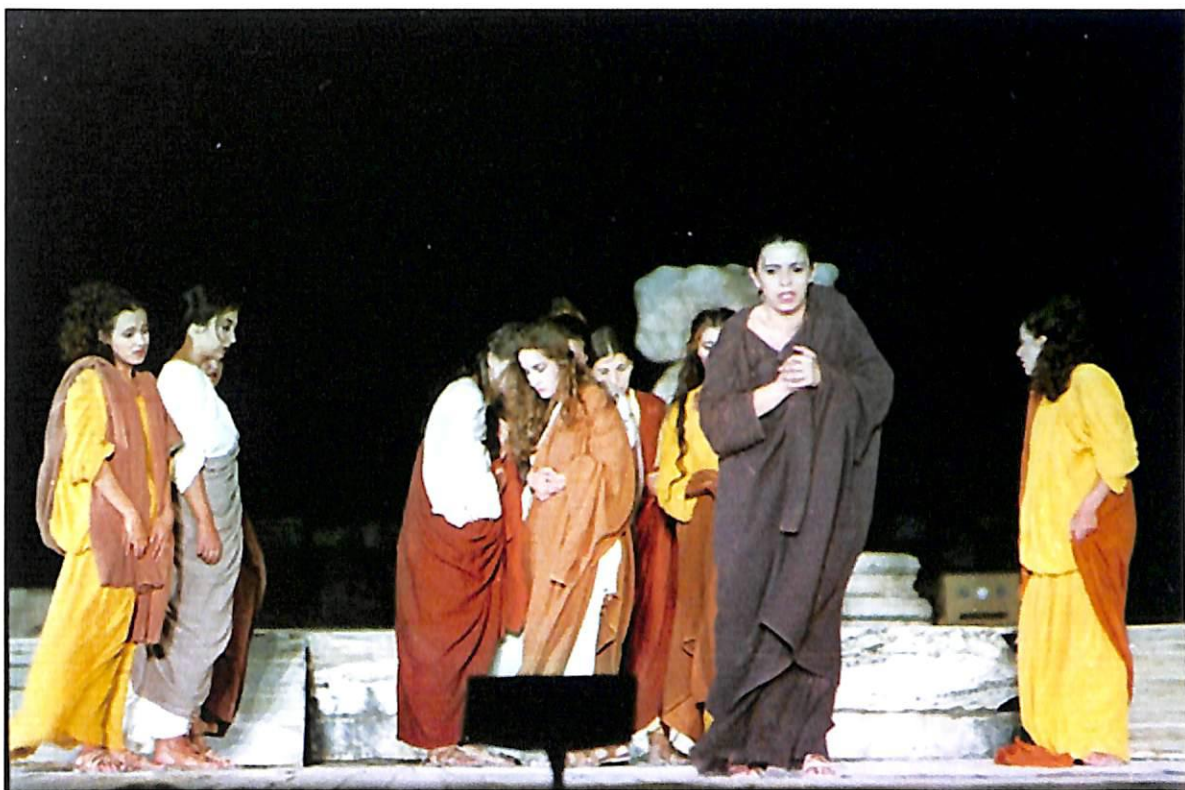
Παρή Κοραχάη, Ματίνα Μοσχόβη,

Αγγελική Λυμπεροπούλου, Τζίνα Δράκου,

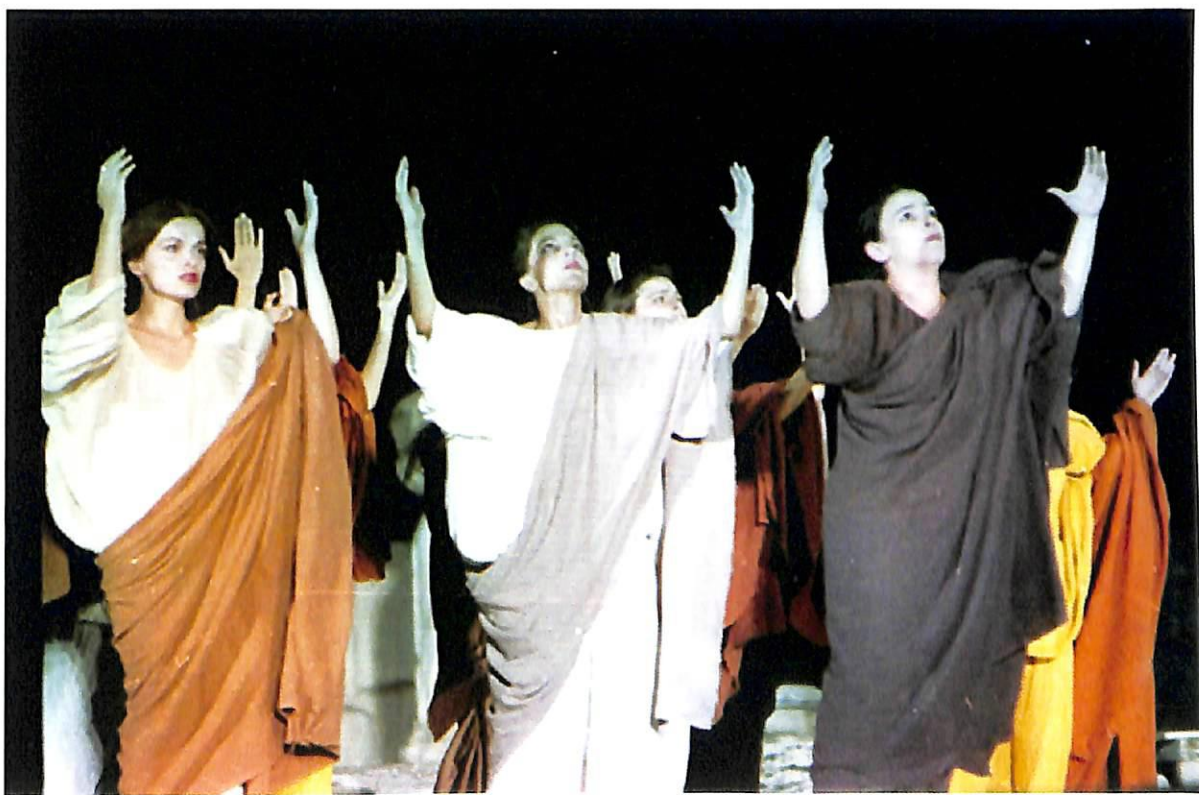
Αναστασία Μπάσσα, Αργυρώ Πιπίνη,

Κατερίνα Ραζέλου, Τάνια Μέξη, Μαρία Σάββα,

Ιουλία Βατικίδου

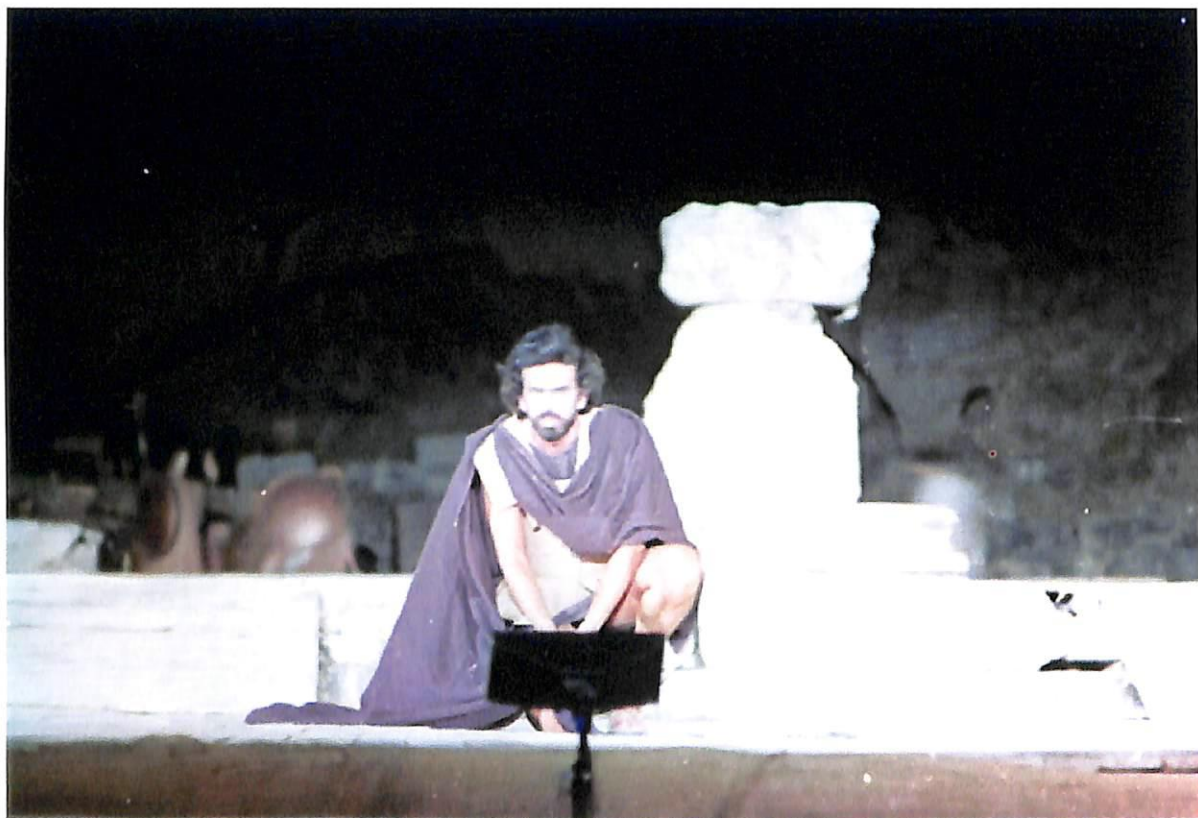
Αντιγόνη Αμανίτου σαν Αντιγόνη, Κλαίρη Τσαλουχίδη, Ισμήνη
και ο Χορός, Κορυφαία η Χρύσα Παπαϊωάννου

Επτά Επί Θήβας: Ο Χορός

Αισχύλου Επτά επί Θήβας
Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνας

Ο Μηνάς Κωνσταντόπουλος Κήρυκας

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1983

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος

1. Κυριακή 21 Αυγούστου
Αισχύλου “Προμηθέας Δεσμώτης” από το Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν.
2. Κυριακή 28 Αυγούστου
Ευριπίδη “Ορέστης” από το Εθνικό Θέατρο

Έναρξη παραστάσεων 8.30 μ.μ.

Στα πλαίσια των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1983

1. Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας
 - α) 22 - 29 Αυγούστου Αγώνες μπάσκετ
 - β) 29 Αυγούστου Αγώνες στίβου - Απονομή επάθλων και συναυλία με τον Ελευσίνιο συνθέτη Πάνο Ρουμελιώτη.
2. Πλατεία Ηρώων
Τετάρτη 31 Αυγούστου 1983, ώρα 8 μ.μ.
 - α) Λαϊκή συναυλία με τον Αντώνη Καλογιάννη
 - β) Ακροβατικό συγκρότημα VIRIDOV

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Σκηνοθεσία
Μετάφραση
Σκηνικά - Κουστούμια
Μουσική

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ
(με τη σειρά εμφάνισης)

Κράτος
Βία
Ήφαιστος
Προμηθέας
Ωκεανός
Ιώ
Ερμής

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ

Πρώτες Κορυφαίες
Κορυφαίες

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ
ΒΑΝΑ ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΟΥ
ΟΛΓΑ ΔΑΜΑΝΗ
ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΙΑΔΑΚΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Χορός,

ΜΑΡΙΑ ΓΑΛΑΤΗ,
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΦΟΥ,
ΜΑΝΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΛΙΛΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,
ΒΑΣΩ ΣΑΚΕΛΑΡΗ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΙΩΤΑΚΗ,
ΝΑΝΤΙΑ ΜΟΥΡΤΣΟΥΚΟΥ,
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΕΞΕΡΤΖΟΓΛΟΥ

Ήχοι ζωντανοί:

ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΚΑΣ,
ΛΑΖΑΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΜΠΙΚΙΔΗΣ

Βοηθός Σκηνογράφου -
Ενδυματολόγος

ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ

Ρέννη Πιττακή, Ιώς

Προμηθέας Δεσμώτης (Γ.Λαζάνης)
και ο Χορός των Ωκεανίδων

Ο Γιώργος Λαζάνης

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΟΡΕΣΤΗΣ

Μετάφραση - Σκηνοθεσία
Σκηνικό - Κοστούμια
Μουσική
Κίνηση Χορού
Μουσική Διδασκαλία
Βοηθός Σκηνοθέτης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΒΑΣΤΙΚΟΓΛΟΥ
ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΡΑΤΣΙΔΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ
ΝΕΛΛΗ ΚΑΡΡΑ
ΕΛΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ
(Με σειρά παρουσίας)

Πρόλογος
Ηλέκτρα
Ελένη
Ερμιόνη
Ορέστης
Μενέλαος
Τυνδάρεως
Πυλάδης
Χωρικός
Φρύγας, Απόλλων

MIRANTA ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΝΤΖΟΥ
ANNY ΠΑΣΠΑΤΗ
ΠΕΝΥ ΠΑΠΟΥΤΣΗ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΑΛΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΨΑΡΡΑΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ

ΧΟΡΟΣ: ΑΡΓΙΤΙΣΣΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ

ΝΙΤΑ ΠΑΓΩΝΗ, ΠΕΝΥ ΠΑΠΟΥΤΣΗ, ΧΛΟΗ ΛΙΑΣΚΟΥ
ΝΕΦΕΛΗ ΟΡΦΑΝΟΥ, ΤΟΝΙΑ ΜΑΝΕΣΗ, ΜΙΚΑ ΦΛΩΡΑ,
ΚΑΡΜΕΝ ΡΟΥΓΓΕΡΗ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΕΛΙΟΥ-ΚΟΥΠΑΡΟΥΣΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΟΥΡΛΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΚΙΣΚΥΡΑ,
ΣΟΦΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΠΥΡΟΥΝΑΚΗ, ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ,
ΡΕΝΑΤΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, ΕΦΗ ΤΣΑΜΠΟΔΗΜΟΥ,
ΑΝΘΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΑΝΑ ΖΑΚΑ, ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΗ,
ΝΑΝΑ ΚΑΚΑΒΑ, ΚΟΝΝΗ ΣΟΦΙΑΔΟΥ, ΑΘΗΝΑ ΤΣΙΛΥΡΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ο Τρωϊκός πόλεμος τελειώσε. Οι Έλληνες ρημάξανε τη μακρινή Τροία και επιστρέφουν νικητές, κουβαλώντας πλούσια λάφυρα, σκλάβους και σκλάβες και την άπιστη γυναίκα του βασιλιά Μενέλαου, την Ελένη. Την είχε κλέψει ο Πάρις ο γιος του βασιλιά της Τροίας και αυτό έγινε αφορμή να εκστρατεύσει, πανστρατιά, η Ελλάδα, για να ξεπλύνει την προσβεβλημένη τιμή του συζύγου.

Επέστρεψε και ο Αγανέμνονας, βασιλιά του Άργους, στρατηλάτης των Ελλήνων και αδελφός του Μενέλαου. Την ίδια μέρα τον σκότωσαν η γυναίκα του (μητέρα του Ορέστη και της Ηλέκτρας) η Κλυταιμνήστρα και ο εραστής της ο Αίγισθος, και κάθισαν οι ίδιοι στον θρόνο.

Μ' εντολή του θεού Απόλλωνα τους σκότωσε και αυτούς ο Ορέστης εκδικούμενος του φόνο του πατέρα του. Συνεργοί του, η Ηλέκτρα και ο πιστός φίλος του Πυλάδης. Εδώ τελειώνει η “προϊστορία” της τραγωδίας, που έχει και άλλες πιο βαθιές ρίζες, μυθολογικές: μια κατάρρα βαραίνει την γενιά των Ατρειδών που απόγονοί της είναι οι ήρωες του “Ορέστη”.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ο Ορέστης κείτεται βαριά άρρωστος, έχει κρίσεις παρανοϊκές, βλέπει να τον κυνηγούν, για το φόνο της μητέρας του οι Ερινύες, οι θεότητες που εκδικιούνται το αδικοχυμένο αίμα. Η Ηλέκτρα ξαγρυπνά στοργικά στο προσκέφαλό του.

Ξημερώνει η μέρα όπου οι Αργίτες θ' αποφασίσουν αν θα τους θανατώσουν ή θα τους εξορίσουν. Τους απομένει μια ελπίδα, έχει επιστρέψει από την Τροία ο Μενέλαος, αδελφός του δολοφονημένου πατέρα τους, μαζί του και η Ελένη.

Ο Μενέλαος συναντάει τον Ορέστη, τον συναντάει και ο Τυνδάρεως, βασιλιάς της Σπάρτης, πατέρας της Ελένης και της Κλυταιμνήστρας, παππούς της Ηλέκτρας και του Ορέστη. Ο Τυνδάρεως απειλεί τον Μενέλαο να τον διώξει από το θρόνο της Σπάρτης, αν τύχει και θελήσει να τους σώσει. Κι ο Μενέλαος δηλώνει στον Ορέστη πως δεν διαθέτει υλική δύναμη να συγκρουστεί με τους νέους άρχοντες του Άργους, φίλους - διαδόχους του σκοτωμένου Αίγισθου.

Πάνω στην ώρα, έρχεται από τη Φωκίδα, την πατρίδα του, ο Πυλάδης. Αποφασίζουν να κατεβούν στο Άργος, για να μπορέσει ο Ορέστης να υπερασπίσει τον εαυτό του στη δίκη.

Το Άργος αποφασίζει θάνατο στους μητροκτόνους. Η μόνη χάρη που τους κάνει, είναι να σκοτωθούν μόνοι τους. Για να εκδικηθούν το δειλό Μενέλαο, οι τρεις αποφασίζουν να σκοτώσουν την Ελένη, και να πάρουν όμηρο την κόρη του, την Ερμιόνη, για να τον εκβιάσουν να επέμβει να σωθούν.

Ο Μενέλαος αρνείται, καλεί σε βοήθεια τους Αργίτες. Οι συνομότες βάζουν φωτιά στα ανάκτορα κι ετοιμάζονται να σκοτώσουν την Ερμιόνη. Την ύστατη στιγμή επεμβαίνει, “από μηχανής Θεός”, ο Απόλλωνας που όλα τα πρόσωπα της τραγωδίας, ένα προς ένα τον θεωρούν μόνο υπεύθυνο για τόσο αίμα που χύθηκε. Η λύση που διατάζει είναι, το λιγότερο αυθαίρετη, άλλο τόσο παράλογη και πάνω απ' όλα κυνική: να παντρευτεί ο Ορέστης την Ερμιόνη, ο Πυλάδης την Ηλέκτρα και ο Μενέλαος να βρει άλλη γυναίκα γιατί την Ελένη την πήραν οι θεοί κοντά τους.

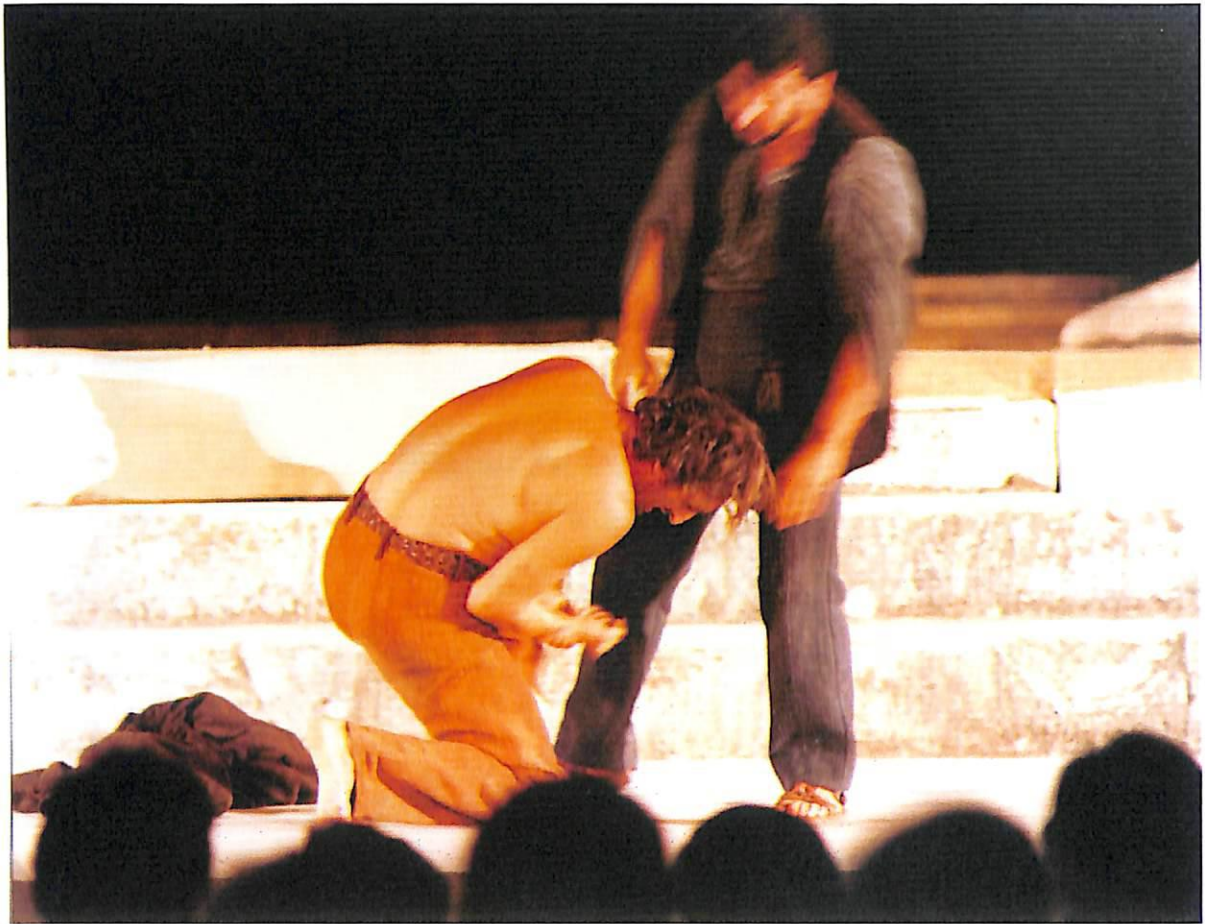
Και εξηγεί ο Απόλλωνας, οι θεοί κάναν τόσο ωραία την Ελένη για να προκαλέσουν πόλεμο μακελειό ανάμεσα στους Έλληνες και τους Τρωαδίτες κι έτσι να ξαλαφρώσει η γη από το υπερβάλλον βάρος των θνητών που την ενοχλούσε.

Τάκης Βουλαλάς και Νικήτας Τσακίρογλου
Μενέλαος και Ορέστης αντίστοιχα

Η Μαρία Σκούντζου Ηλέκτρα.

Επάνω: Ο Νικήτας Τσακίρογλου, Ορέστης και ο Τάσος Χαλκιάς, Πυλάδης
Κάτω: Ο Θίασος στο τέλος της παράστασης

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1984

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Κυριακή 19 Αυγούστου 1984

Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ
Από το Κρατικό Θέστρο Βορείου Ελλάδος

Κυριακή 26 Αυγούστου 1984

Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Από το Εθνικό Θέατρο

Στα πλαίσια των Αισχυλείων 1984 θα πραγματοποιηθούν:

1. Ξενάγηση στον Αρχαιολογικό χώρο, την Τετάρτη 22 Αυγούστου 1984 ώρα 6 μ.μ.
2. Αθλητικές εκδηλώσεις (αγώνες πιγκ - πογκ, μπάσκετ, ποδοσφαίρου, και στίβου) από 27 Αυγούστου μέχρι 9 Σεπτεμβρίου 1984.

Σε συνεργασία με τους καθηγητές των τριών Γυμνασίων κα των δύο Λυκείων της Ελευσίνας θα προκηρυχθεί διαγωνισμός, από 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1984, και θα βραβευθούν 3 καλύτερες εργασίες κάθε σχολείου, με θέμα τον Αισχύλο ή μία από τις τραγωδίες του.

4. Εβδομάδα Κινηματογραφικών προβολών.
5. Κατασκευή αδριάντα Βασίλη Λάσκου.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία - κίνηση
Σκηνικό - κοστούμια
Μουσική
Μουσική διδασκαλία
Χρέη βοηθού σκηνοθέτη

Κ. Χ. ΜΥΡΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΑΙΓΛΗ ΧΑΒΑ- ΒΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΑ ΤΕΝΤΖΟΥ - ΤΡΟΤΜΑΝ

Δαναός
Βασιλάς

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΤΣΑΚΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΪΔΩΝ

ΕΛΕΑΝΑ ΑΠΕΡΓΗ, ΕΛΛΗ ΚΑΡΠΕΤΑ,
ΛΙΝΑ ΤΡΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ,
ΛΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ,
ΣΜΑΡΩ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ,
ΚΑΙΤΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ,
ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΟΥ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ,
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΓΙΑ,
ΑΡΕΤΗ ΣΕΛΒΕΣΑΚΗ,
ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΙΣΟΓΛΟΥ,
ΦΙΛΑΡΕΤΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ,
ΑΝΝΕΤΑ ΜΟΛΥΒΑ,
ΑΝΝΑ ΜΑΝΟΥΣΑΡΙΔΟΥ.

Κήρυκας

ΧΟΡΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

ΧΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΑΚΗΣ,
ΤΑΣΟΣ ΠΑΛΑΝΤΖΙΔΗΣ,
ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΚΑΤΡΑΝΑΔΑΣ,
ΤΑΣΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ,
ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΙΤΣΙΟΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΟΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ,
ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚΟΣ ΣΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΛΙΘΑΡΗΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΕΣ

ΚΑΙΤΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ,
ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΟΥ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ,
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΓΙΑ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ Ο χορός των Δαναΐδων.
Η παράσταση ξεκίνησε με τον ερχομό των Δαναΐδων στα
Μεγάλα Προπύλαια μέσω της Πλατείας Ηρώων.

Δαναΐδες και ο Χορός των Αιγυπτίων

Ο Δαναός, Κώστας Ματσάκας και ο Χορός των Δαναίδων.

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΟΦΟΚΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Βοηθός Σκηνοθέτη

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
ΧΑΡΗΣ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ
ΓΚΡΑΖΙΝΑ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ (Με σειρά παρουσίας)

Αντιγόνη
Ισμήνη
Κρέοντας
Φύλακας
Αίμονας
Τειρεσίας
Άγγελος
Ευριδίκη
Εξάγγελος

ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΝΤΖΟΥ
ΑΘΗΝΑ ΤΣΙΛΥΡΑ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ
ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΑΛΑΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
ΜΙΡΑΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΥΜΒΙΟΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ - ΧΟΡΟΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΕΦ, ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΜΟΣ, ΘΑΝΟΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ,
ΦΩΤΗΣ ΓΚΑΒΕΡΑΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΙΑΝΟΣ,
ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΑΡΣΑΛΗΣ,
ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,
ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΟΥΛΗΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΘΕΜΕΛΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ, ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ,
ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ,
ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΣΥΜΕΩΝ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ,
ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΥΛΑΚΗΣ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΛΑΣΚΟΒΙΤΗΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Την άνοιξη του 411 π.Χ., και συγκεκριμένα στις γιορτές των Μεγάλων Διονυσίων ο Σοφοκλής δίδαξε την Αντιγόνη του. Το θέμα της παρμένο από τον θρύλο που αναφέρεται στα δεινά της δυναστείας των Λαβδακιδών στη Θήβα. Ο θρόνος των Θηβών χηρεύει. Μόνος διάδοχος, μετά τον θάνατο των δυο γιων του Οιδίποδα, απομένει ο Κρέοντας αδελφός της Ιοκάστης και θεός των δύο αδελφών που αλληλοεξοντώθηκαν. Με την ανάρρησή του στο θρόνο, τελειώνει η οικογενειακή τραγωδία των απογόνων του Οιδίποδα. Ο Κρέοντας εκδίδει την πρώτη του διαταγή, απαγορεύει με ποινή θανάτου την ταφή του Πολυνείκη γιατί ήρθε με συμμάχους ξένους, να πολεμήσει την πατρίδα του. Η Αντιγόνη, από σεβασμό στους άγραφους νόμους και από αδελφική στοργή αποφασίζει να θάψει το νεκρό Πολυνείκη. Την απόφασή της αυτή ανακοινώνει στη αδελφή της Ισμήνη η οποία δεν είναι διατεθειμένη να συμπράξει. Ο Κρέων εκφράζει την ικανοποίησή του για την απελευθέρωση των Θηβών και επαναλαμβάνει την απαγόρευση της ταφής του Πολυνείκη. Ένας φύλακας αναγγέλλει στο βασιλιά πως κάποιος άγνωστος έριξε χώμα πάνω στον νεκρό και τον ράντισε με νεκρικές σπονδές. Έξω φρενών ο Κρέων απειλεί ότι, αν δεν βρεθεί ο ένοχος θα στρέψει την οργή του εναντίον όλων. ο Χορός, κατάπληκτος για τα γεγονότα, εξυμνεί τον πολυμήχανο νου του ανθρώπου.

Ο Φύλακας φέρνει την Αντιγόνη και την καταγγέλλει πως αυτή έθαψε τον νεκρό. Σε ερώτηση του Κρέοντα, η Αντιγόνη απαντά, ότι γνώριζε την απαγόρευση και παράκουσε στο βασιλιά για να φανεί συνεπής στις ανώτερες υποχρεώσεις που επιβάλλει στους ανθρώπους το άγραφο Δίκαιο. Η Ισμήνη με γενναιοφροσύνη προτείνει και τον εαυτό της σαν συνένοχο. Η Αντιγόνη όμως τη διαψεύδει. Η Ισμήνη ζητάει από τον Κρέοντα να λυπηθεί την αδελφή της. Εκείνος αδυσώπητος διατάζει να τις συλλάβουν και καταδικάζει και τις δύο σε θάνατο. Μένει πάλι μόνος ο Χορός που θρηνεί την αστάθεια της ανθρώπινης ευτυχίας.

Ο Αίμονας, μοναχογιός του Κρέοντα που είναι αρραβωνιασμένος με την Αντιγόνη, έρχεται να μεσολαβήσει για τη σωτηρία της. Ο πατέρας του παραφέρεται, βρίζει το γιο του, κι εκείνος, αφού μάταια προσπάθησε να τον μεταπείσει, φεύγει τρελός από οδύνη. Ο Κρέων αποφασίζει να χαρίσει τη ζωή στην Ισμήνη, αλλά να τιμωρήσει οπωσδήποτε την Αντιγόνη που οδηγείται στο θάνατο. Θα διατάξει να την θάψουν ζωντανή, ενώ ο Χορός θρηνεί για το χαμό της κόρης.

Οι απαίσιες προρρήσεις του μάντη Τειρεσία και οι συμβουλές του Χορού εξαναγκάζουν τέλος τον Κρέοντα να μεταβάλει γνώμη, οι νέες όμως διαταγές να ταφεί ο Πολυνείκης και να αφεθεί ελεύθερη η Αντιγόνη φτάνουν αργά. Η Αντιγόνη θανατώθηκε, ο Αίμονας αυτοκτόνησε από απελπισία. Δεν είναι όμως αυτά τα μόνα δεινά για τον Κρέοντα. Και η βασίλισσα Ευριδίκη αυτοκτονεί για όσα έγιναν.

Η Μαρία Σκούντζου σαν Αντιγόνη

Αντιγόνη ο Χορός

Εθνικό Θέατρο Σοφοκλή Αντιγόνη
Σκηνοθεσία Γιώργου Ρεμούνδου ο Χορός

Σκηνή από την Αντιγόνη με τον Νικήτα Τσακίρογλου, Γιάννη Αργύρη
Κώστα Καστανά και το Χορό

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1985

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνος

1. Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου 1985, ώρα 8.30

Αριστοφάνη “Νεφέλες” από τον Εταιρικό Θίασο ΟΕΘ/ΣΕΗ Αιμίλιος Βεάκης.

2 Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 1985, ώρα 8.30

Αισχύλου “Προμηθέας Δεσμώτης” από το Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν.

Στα πλαίσια των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1985

1. Διεθνές Συνέδριο με θέμα: “**Αρχαιότητες και Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελευσίνας**” 6,7 και 8 Σεπτεμβρίου 1985 στη Λέσχη Πολιτισμού του Δήμου Ελευσίνας.
2. Αθλητικές Εκδηλώσεις από 26 Αυγούστου μέχρι 11 Σεπτεμβρίου (Τουρνουά μπάσκες, βόλεϋ γυναικών, αγώνες στίβου κ.λ.π.)
3. Δεκαήμερο Ελληνικού Κινηματογράφου από 1 - 10 Σεπτεμβρίου 1985 Συνεργασία Δήμου Ελευσίνος - Κινηματογραφικής Λέσχης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ “ΝΕΦΕΛΕΣ”

Μετάφραση
Σκηνικά Κοστούμια
Μουσική
Μουσική Διδασκαλία
Χορογραφίες
Βοηθός Χορογράφου

Γιώργος Σκούρτης
Ιωάννα Παπαντωνίου
Γιώργος Τσαγκάρης
Αντιγόνη Κερετζή
Γιάννης Φλερύ
Νικολέττα Κικκίνου

Σκηνοθεσία Ομαδική
με συντονιστή τον Θύμιο Καρακατσάνη

ΔΙΑΝΟΜΗ

Με τη σειρά εμφανίσεως ρόλων

Στρεψιάδης
Φειδιππίδης
Δούλος
3 μαθητές

Θύμιος Καρακατσάνης
Τάκης Χρυσικάκος
Μπάμπης Σαρηγιαννίδης
Παναγιώτης Μέντης,
Αργύρης Παυλίδης,
Χάρης Εμμανουήλ
Γιάννης Αργύρης
Γιώργος Κυρίτσης
Δημήτρης Παπαγιάννης

Σωκράτης
Δίκαιος Λόγος
Άδικος Λόγος

Οπαδοί Δίκαιου και Άδικου Λόγου, ο Χορός

Πασίας
Μάρτυρας
Αμυνίας

Λευτέρης Τζουλάκης
Λάζαρος Ανδριώτης
Δούρβας Προκόπης

Χορός Νεφελών

Κάτια Τσαλίνοβα, Νίκος Νικολάου, Χαρά Ρωμούδη, Κλωντίν Ιρντόρ,
Πάκη Βλούτη, Νατάσα Καψαμπέλη, Σίβη Σιδέρη, Σοφία Γασπαρινάτου,
Γεωργία Καλλέργη, Παναγιώτα Καραουλάνη, Μπάμπης Σαρηγιαννίδης,
Προκόπης Δούρβας, Λάζαρος Ανδριώτης, Παναγιώτης Μέντης,
Χάρης Εμμανουήλ, Αργύρης Παυλίδης, Λευτέρης Τζουλάκης

Μηχανικοί Σκηνής

Ηλεκτρολόγοι

Οργάνωση - Διαχείριση

Γιώργος Τζανετής,
Μενέλαος Κασίμης
Σπύρος Τζιωράς,
Θανάσης Σταυρόπουλος
Ντίνος Στεφάνου

“ΝΕΦΕΛΕΣ” ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Στον πρόλογο του έργου εμφανίζονται ο Στρεψιάδης και ο Φειδιππίδης ξαπλωμένοι στο κρεβάτι τους. Ο Στρεψιάδης παραπονείται για τα χρέη του εξαιτίας της ασωτείας του γιου του. Μόνη λύση για να γλυτώσει από τους δανειστές του είναι να πείσει τον Φειδιππίδη να πάει στους φιλοσόφους για να μάθει να υπεραπίζετα τον άδικο λόγο. Εκείνος αρνείται κι έτσι αποφασίζει να πάει ο ίδιος, φτάνει στο φροντιστήριο του Σωκράτη, όπου ένας μαθητής τον υποδέχεται και βλέπει το δάσκαλο να αιωρείται σ' ένα καλάθι.

Στην επίκληση του Σωκράτη εμφανίζονται οι Νεφέλες που συγκροτούν το Χορό, ο Σωκράτης τις παρουσιάζει στον Στρεψιάδη και εξηγεί τη φύση τους και τις θεικές τους ιδιότητες που επισκιάζουν τη δύναμη του Δία. Ο Στρεψιάδης πρόθυμος να μνηθεί στις καινούργιες θεωρίες, απαρνιέται όλους τους άλλους Θεούς και μπαίνει γδυτός στο φροντιστήριο του Σωκράτη. Στην παράβαση που ακολουθεί ο ποιητής παραπονιέται και κατακρίνει τους θεατές γιατί αποδοκίμασαν την πρώτη παράσταση (έκδοση) των Νεφελών. Οι Νεφέλες επικαλούνται το Δία, τον Ποσειδώνα, τον Αιθέρα και τον Ήλιο και παραπονιούνται πως οι άνθρωποι δεν τις λατρεύουν. Μια νέα επίκληση του Χορού στον Απόλλωνα, την Άρτεμη, την Αθηνά και το Διόνυσο συνοδεύεται από το παράπονο της Σελήνης, για την ακαταστασία του ημερολογίου. Ο Σωκράτης καλεί τον Στρεψιάδη στο φως και μάταια προσπαθεί να του διδάξει μέτρο και γραμματική. Το μόνο που απασχολεί τον Στρεψιάδη είναι να μάθει να επινοεί τεχνάσματα για να αποφύγει να πληρώσει τα χρέη του. Απογοητευμένος ο Σωκράτης από την αμυαλιά του γέρου αρνείται να του διδάξει περισσότερα. Ο Στρεψιάδης φεύγει και γυρίζει πίσω φέρνοντας το γιο του Φειδιππίδη να μαθητεύσει κοντά στον Σωκράτη. Οι δυο Λόγοι, ο Δίκαιος και ο Άδικος θα διδάξουν τον Φειδιππίδη. Αμέσως μετά, στον αγώνα, οι δυο λόγοι βρίζουν και απειλούν ο ένας τον άλλο. Ο Δίκαιος επαινεί την αλλοτινή παιδεία, ενώ ο Άδικος τον αντικρούει εγκωμιάζοντας την καινούργια. Τελικά ο Δίκαιος Λόγος νικιέται.

Ο Σωκράτης παραδίνει στο Στρεψιάδη το Φειδιππίδη που έχει μεταμορφωθεί σε ένα πελιδνό σοφιστή. Ο Στρεψιάδης τραγουδά χαρούμενος και καλεί το γιο του σε γεύμα. Φτάνουν οι δανειστές του Στρεψιάδη, οι αλλαζόνες Πασίας και Αμυνίας, και απαιτούν να τους πληρώσει τα χρέη του. Αυτός τους μπερδεύει με σοφίσματα και τεχνάσματα και τους διώχνει.

Ακολουθεί ένα χορικό, ενώ μέσα δίνεται το γεύμα. Ο Χορός προλέγει πως ο Στρεψιάδης θα μετανιώσει για την καινούργια εκπαίδευση του γιου του. Σε λίγο ορμάει έξω ενώ ο Φειδιππίδης τον κυνηγά και τον δέρνει. Στο δεύτερο αγώνα ο Στρεψιάδης περιγράφει τη διαμάχη τους στο γεύμα. Ο Φειδιππίδης αποδεικνύει πως είναι δίκαιο να τιμωρεί κανείς τον πατέρα του. Ο Στρεψιάδης εξοργίζεται από τις νέες απόψεις του γιου του. Απαρνιέται τον αθεϊσμό του, αναγνωρίζοντας ξανά τον Δία βασιλιά των Θεών. Ύστερα από τάχα συμβουλή του Ερμή ο Στρεψιάδης βάζει φωτιά στο φροντιστήριο του Σωκράτη και το γκρεμίζει.

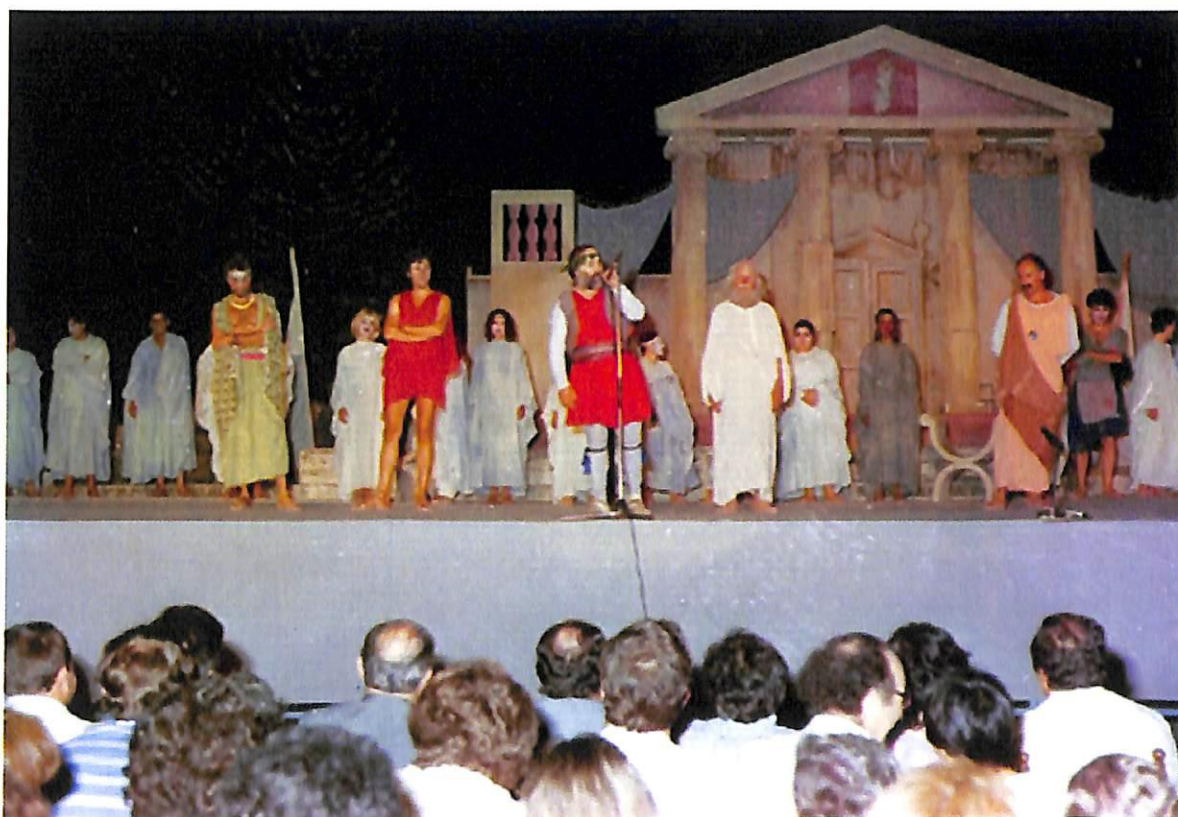
Ο Στρεψιάδης, Θύμος Καρακατσάνης, στο φροντιστήριο του Σωκράτη

Στρεψιάδης και ο χορός των Νεφελών

Ο Γιάννης Αργύρης, Σωκράτης, ο Χορός των Νεφελών και ο Στρεψιάδης Θύμιος Καρακατσάνης

Αριστοφάνη Νεφέλες: Χορός των Νεφελών
 Διακρίνονται ο Τάκης Χρυσικάκος, ο Θύμιος Καρακατσάνης,
 ο Γιάννης Αργύρης και ο Αντώνης Κυρίτσης

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Σκηνοθεσία
Μετάφραση
Σκηνικά - Κουστούμια
Μουσική

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΟΥΛΛΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ
(με τη σειρά εμφανίσεως)

Κράτος
Βία
Ήφαιστος
ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
Προμηθέας
Ωκεανός
Ιώ
Ερμής

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ

Πρώτες Κορυφαίες
Κορυφαίες

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ
ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΦΟΥ
ΤΖΕΝΗ ΣΑΜΠΑΝΗ

Χορός

ΛΙΛΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΝΑΝΤΙΑ ΜΟΥΡΟΥΖΗ,
ΝΤΙΝΑ ΑΒΑΓΙΑΝΟΥ, ΥΡΩ ΜΑΝΕ, ΑΝΝΑ ΑΥΓΟΥΛΑ,
ΖΩΓΙΑ ΣΚΑΦΙΔΑ, ΜΑΡΙΑ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΓΚΑΒΟΓΙΑΝΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΑΜΗΛΟΥ,
ΡΟΪΛΑ ΜΠΟΥΖΕΑ

Μικρά κρουστά:

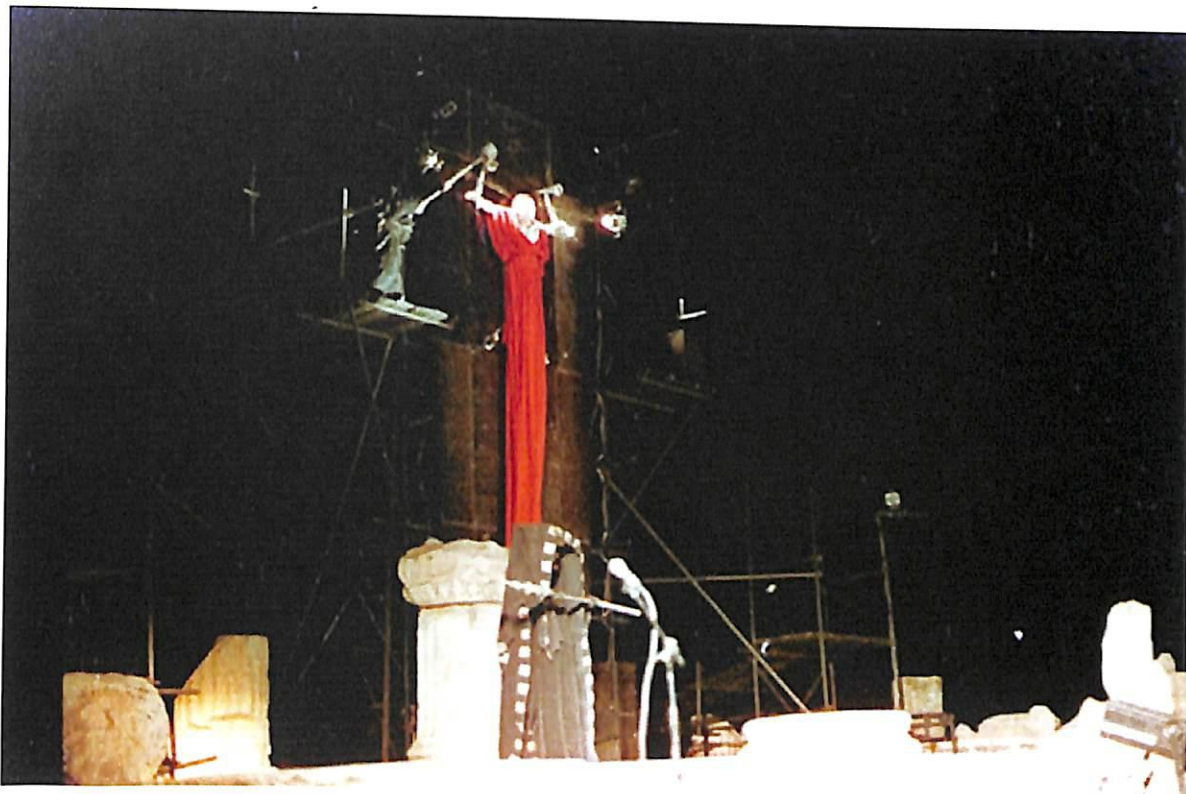
ΛΑΖΑΡΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΑΜΠΑΟΥΝΗΣ

Φωτισμοί

ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΟΥΜΤΖΗΣ

Βοηθός Σκηνογράφου -
Ενδυματολόγος

ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ

Θέατρο Τέχνης Αισχύλου Προμηθέας Δεσμώτης
 Προμηθέας ο Γιώργος Λαζάνης.
 Η ίδια παράσταση είχε ανέβει στον ίδιο χώρο το 1983

Επάνω: Προμηθέας και ο χορός
 Κάτω: Το τέλος της παράστασης, ο θίασος και ο Κάρολος Κούν
 υποκλίνονται στο κοινό

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ

ΕΛΕΥΣΙΝΑ 6-8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1985

Το εξώφυλλο της έκδοσης των πρακτικών του Διεθνούς Συνεδρίου το 1985
“Για τη σωτηρία της Ελευσίνας και των αρχαιοτήτων της”

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ 1985

Οργανωτική Επιτροπή

Μυλωνάς Γεώργιος,
Λεβέντης Μιχάλης,
Σφυρόερας Βασίλης,
Τραυλός Ιωάννης,
Τάσσος Α.

Ακαδημαϊκός, Πρόεδρος
Δήμαρχος Ελενσίνο, Αντιπρόεδρος
Καθηγητής Πανεπιστημίου, Γραμματέας
Αρχιτέκτονας - Αρχαιολόγος, μέλος
Χαράκης, μέλος

Τιμητική Επιτροπή

Έλληνες

Μελίνα Μερκούρη,	Υπουργός Πολιτισμού, Πρόεδρος
Ανδρόνικος Μανόλης,	Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Βουδούρης Γεώργιος,	Πρύτανης Ε.Μ.Π.
Γλύκατζη-Αρβελέρ Ελένη,	Πρύτανης Πανεπιστημίων Παρισιού
Κακριδής Θ. Ιωάννης,	Ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
Καράγιωργα Θ.,	Έφορος αρχαιοτήτων
Κουν Κάρολος,	Σκηνοθέτης
Μακρής Μέμος,	Γλύπτης
Μούσουλος Λουκάς,	Πρόεδρος Ακαδημίας Αθηνών
Παπαστάμος Δημήτριος,	Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης
Ρίτσος Γιάννης,	Ποιητής
Σκουλάς Νικόλαος,	Γενικός Γραμματέας Ε.Ο.Τ.
Σταθόπουλος Μιχάλης,	Πρύτανης πανεπιστημίου Αθηνών
Τρυπάνης Κωνσταντίνος,	Αντιπρόεδρος Ακαδημίας Αθηνών
Τσιμπούκης Θανάσης,	Νομάρχης Αττικής
Τσάτσος Κωνσταντίνος,	τ. Πρόεδρος Ελληνικής Δημοκρατίας

Ξένοι

Barta Jan,	Αρχιτέκτονας - Μηχανικός, Τσεχοσλοβακία
Browning Robert,	Καθηγητής Πανεπιστημίου, Αγγλία
Caringhton Smith Jill,	Υπ/τρια Αυστραλιανού Αρχαιολ. Ινστ. Αθηνών
Catling H.W.,	Διευθυντής Αγγλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών
Di Vita Antonio,	Διευθυντής Ιταλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών
Irmscher Johannes,	Ακαδημαϊκός, Γερμανική Λαϊκή Δημοκρατία
Miller Stephen,	Διευθυντής Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών
Palatino Gaetano,	Δήμαρχος Γέλας Σικελίας
Tomson George,	Καθηγητής Πανεπιστημίου, Αγγλία
Weber Federico	Καθηγητής Φιλοσοφίας, Ιταλία

Μιχάλης ΛΕΒΕΝΤΗΣ Δήμαρχος Ελευσίνος
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

Σεβασμιότατε,
Κύριοι Υπουργοί,
Κύριοι Πρεσβευτές και εκπρόσωποι Πρεσβειών,
Κύριε Νομάρχα Αττικής,
Κύριοι Βουλευτές,
Κύριοι Δήμαρχοι,
Κύριοι Σύεδροι,
Κύριοι εκπρόσωποι των αρχών και των μέσων μαζικής
ενημέρωσης,

Εκλεκτοί μας προσκεκλημένοι,

Κυρίες και κύριοι,

Σας καλωσορίζουμε στην πόλη μας. Σας ευχαριστούμε για τον ερχομό σας, “την έλευσή σας” στην Ελευσίνα, την πόλη της Δήμητρας, της Περσεφόνης και των Ελευσίνιων Μυστηρίων, την πατρίδα του Αισχύλου.

Εύχομαι οι εργασίες του Συνεδρίου που αρχίζουν απόψε να αποβούν καρποφόρες και να βοηθήσουν την πόλη μας να αναβαθμιστεί και να περισώσει ό,τι είναι δυνατόν να περισωθεί ακόμη.

Ο Δήμος μας θεωρεί το Συνέδριο αυτό κορύφωση της προσπάθειας που καταβάλλει τα τελευταία χρόνια για τη σωτηρία και την προβολή των αρχαιοτήτων μας και για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων γενικότερα.

Η οργάνωση του Συνεδρίου, πράγμα όχι και τόσο συνηθισμένο για τις δραστηριότητες ενός Δήμου, ήταν ομολογουμένως δύσκολη και κοπιαστική. Όμως η σημασία που ευθύς εξ αρχής του αποδώσαμε και οι προσδοκίες μας για την επιτυχή έκβαση των εργασιών του μας δημιούργησαν κλίμα αισιοδοξίας και βοήθησαν να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που καθημερινά συναντούσαμε.

Από αυτό το βήμα θα ήθελα να ευχαριστήσω δημόσια τον κ. Γεώργιο Μυλωνά, Ακαδημαϊκό και Γενικό Γραμματέα της Αρχαιολογικής Εταιρείας, καθηγητή και επίτιμο δημότη της Ελευσίνας, ανασκαφέα του Αρχαιολογικού Χώρου της για 50 χρόνια, γιατί δέχτηκε να είναι πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου, βοηθώντας και με τις γνώσεις και με το κύρος του στη μεγαλύτερη επιτυχία της όλης προσπάθειας μας. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω και τα άλλα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής: τον κ. Ιωάννη Τραυλό, Αρχιτέκτονα - Αρχαιολόγο, ανασκαφέα επίσης της Ελευσίνας για πολλές δεκαετίες, τον κ. Α. Τάσσο, Χαράκτη, Πρόεδρο της Πανελλήνιας Πολιτιστικής Κίνησης, που φιλοτέχνησε την αφίσα του Συνεδρίου και μας έδωσε πολύτιμες συμβουλές για την οργάνωση του, και τον καθηγητή κ. Βασίλη Σφυρόερα, ο οποίος είναι και ο συγγραφέας του 2ου τόμου της Ιστορίας της Ελευσίνας με τίτλο “Από τη Βυζαντινή περίοδο μέχρι σήμερα”. Τον 1ο τόμο της Ιστορίας, “Από την εποχή του Χαλκού μέχρι τη Ρωμαϊκή περίοδο”, συνέγραψε η Αρχαιολόγος κ. Πολύτιμη Μπάγια.

Ευχαριστούμε την Υπουργό Πολιτισμού κ. Μελίνα Μερκούρη, Πρόεδρο της Τιμητικής Επιτροπής του Συνεδρίου μας, και τον Νομάρχη Αττικής κ.

Τσιμπούκη για την ηθική και υλική βοήθεια τους, επίσης και για την παρουσία τους στο Συνέδριο.

Ευχαριστούμε τους δεκάδες Έλληνες και ξένους διαπρεπείς επιστήμονες που δέχτηκαν να είναι μέλη της Τιμητικής Επιτροπής.

Ευχαριστούμε τους ομιλητές, Έλληνες και ξένους, οι οποίοι κουράστηκαν να ετοιμάσουν τις ομιλίες τους που σε λίγο θα μας αναπτύξουν για την αναβάθμιση της πόλης μας και των αρχαιοτήτων της.

Ευχαριστούμε τους δημοσιογράφους και τους εκπροσώπους των μέσων μαζικής ενημέρωσης για την προβολή που έδωσαν - και που πιστεύουμε πως θα συνεχίσουν να την δίνουν στο Συνέδριο μας.

Ευχαριστούμε επίσης και όσους συνέβαλαν στην αρτιότερη προετοιμασία του Συνεδρίου: τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού, το εργατοϋπαλληλικό προσωπικό του Δήμου και το υπόλοιπο τεχνικό προσωπικό.

Τέλος, ευχαριστούμε όλους όσοι τιμούν με την παρουσία τους τη σημερινή εναρκτήρια συνεδρίαση του Διεθνούς Συνεδρίου με θέμα: "Αρχαιότητες και Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελευσίνας", που ελπίζουμε πως θα βοηθήσει στη σωτηρία και την αναβάθμιση της πόλης μας και των αρχαιοτήτων της.

Παρακαλείται ο πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής καθηγητής κ. Μυλωνάς να λάβει τον λόγο.

Γεώργιος ΜΥΛΩΝΑΣ
Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πριν από 1500 χρόνια οι Πανέλληνες, και μαζί τους πολλοί Ρωμαίοι άρχοντες και πολίτες, για τελευταία φορά μαζεύτηκαν εδώ στην Ελευσίνα, το ιερό τέμενος του κόσμου, για να πάρουν μέρος στη μοναδική λατρεία της Δήμητρας και της

Κόρης Περσεφόνης που χάριζε ελπίδα και μακαριότητα στους μύστες. Από την τελευταία εκείνη ομήγυρη των μυστών πέρασαν 1500 χρόνια θριάμβων, χρόνια της Βυζαντινής Ελλάδας, χρόνια πολέμων κατά βαρβάρων από βορρά, από δυσμάς, από ανατολή, χρόνια κατάρπτωσης, σκλαβιάς και λησμονιάς. Σήμερα, ύστερα από τόσους αιώνες, μαζευτήκαμε και πάλι οι Πανέλληνες για πρώτη φορά, θέλοντας να ξαναζωντανέψουμε τη μνήμη του τεμένους του κόσμου και της λατρείας που για αιώνες χάριζε σημασία στη ζωή. Και απεκάλεσα όσους προσήλθαν στην εορτή της Ελευσίνας Πανέλληνες, γιατί έφερα στη μνήμη μου το δίδαγμα που ο Ισοκράτης στα αρχαία χρόνια διεκήρυττε λέγοντας: "Έλληνες καλούνται οι της παιδείσεως της ημετέρας μετέχοντες". Τους Έλληνες αυτούς, συνέδρους και φίλους των γραμμάτων και επιστημών, εκ μέρους των συναδέλφων μου της Οργανωτικής Επιτροπής, χαιρετίζω και καλωσορίζω στην Ελευσίνα, με την ελπίδα πως όλους μας περιμένει ένα ποσοστό πείρας των μυστών της λατρείας της Ελευσίνας Δήμητρας. Σήμερα θα παρακολουθήσουμε ακόμη την εξέλιξη ενός αρχαίου θρησκευτικού κέντρου παγκοσμίου φήμης και λαμπρότητας, προς μία βιομηχανική πόλη που υπόσχεται πολλά για το μέλλον.

Τη συνάντηση μας αυτή συνέλαβαν σαν φωτεινή οπτασία ο Δήμαρχος της Ελευσίνας κ. Μιχαήλ Λεβέντης και το Δημοτικό του Συμβούλιο, την κατέστησε δε πραγματικότητα η Υπουργός Πολιτισμού κ. Μελίνα Μερκούρη που, παρ' όλες τις πολυειδείς ασχολίες και υποχρεώσεις της, προσέφερε αμέριστη την υποστήριξη στην προσπάθεια που κάνει η πόλη της Δήμητρας σήμερα. Η Ελευσίνα και οι φίλοι είμαστε ευτυχείς που έχουμε μαζί μας την κυρία Υπουργό, την οποία και παρακαλώ να κηρύξει την επίσημη έναρξη του Συνεδρίου.

Μελίνα ΜΕΡΚΟΥΡΗ
Υπουργός Πολιτισμού
ΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κύριοι Σύεδροι,
Όταν πριν από δύο χρόνια το Υπουργείο Πολιτισμού ζήτησε από την UNESCO να συμπεριλάβει την Ελευσίνα στον κατάλογο της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, δεν είχε καμιά δυσκολία να υποστηρίξει το αίτημα του: η ιδέα της παγκοσμιότητας είναι ταυτόσημη με την Ελευσινιακή ιδέα, την ιδέα μιας ειρηνικής, συναδελφωμένης, πανανθρώπινης κοινωνίας.

Δύο μέγιστα αγαθά χάρισε η θεά Δήμητρα στην ανθρωπότητα: το στάρι και τις σεβάσμιες τελετές της. Στον κάμπο της Ελευσίνας, την κοιτίδα της γεωργίας, όπου σπάρθηκε για πρώτη φορά το στάρι, εγκατέλειψαν οι άνθρωποι τον νομαδικό βίο, έπαψαν να ζουν σαν άγρια θηρία και αγκάλιασαν τα ιδανικά της πολιτισμένης και ειρηνικής ζωής. Ειρήνη και δικαιοσύνη επικράτησαν, γιατί με τη γεωργία αναπτύχθηκαν οι θεσμοί και η Ελευσίνα έγινε η κοιτίδα του πολιτισμού. Η "θεσμοφόρος" θεά δίδαξε ύστερα τους ανθρώπους πως, μέσα από τις τελετές της, θα αντλούσαν τις καλύτερες ελπίδες για τη ζωή αυτή και για την αιωνιότητα. Ο δρόμος των ελευσινιακών μυστηρίων ανοίχτηκε τότε διάπλατα σε όλους, άντρες και γυναίκες, ελεύθερους και δούλους, πολίτες της Αθήνας και ξένους απ' την άκρη του κόσμου. Ούτε το φύλο ούτε το είδος της ζωής ούτε η κοινωνική θέση του καθενός ούτε τα εθνικά σύνορα ήταν εμπόδιο σε όποιον ήθελε να ζήσει ευλαβικά μέσα στην ελευσινιακή πίστη και ηθική. Για χίλια χρόνια η ελευσινιακή θρησκεία έδωσε τα πιο εποικοδομητικά στοιχεία ζωής που γνώρισε ο αρχαίος κόσμος. Και διατηρήθηκε τόσο πολύ, ακριβώς γιατί δέθηκε με τους βαθύτερους πόθους της ανθρώπινης ψυχής για ευτυχία, ελευθερία, καλή θέληση και αδελφoσύνη. Και τι πιο ταιριαστό μήνυμα απ' αυτό θα μπορούσε να στείλει τούτο το Συνέδριο στον κόσμο σήμερα;

Ζωντανοί μάρτυρες της ιστορίας της Ελευσίνας τα αρχαιολογικά μνημεία της, ζουν δίπλα μας φέροντας πάνω τους τα σημάδια της περασμένης ζωής τους. Κάθε εποχή σφραγίζει το περιβάλλον και τα μνημεία που βρίσκονται μέσα σ' αυτό με τη σφραγίδα της.

Εντάσσοντας τα στο σύστημα των αξιών της, πληρώνει ανάλογα το κόστος αυτής της ένταξης. Στην περίπτωση της Ελευσίνας, η τιμή που πληρώθηκε ήταν και είναι ακόμη πολύ υψηλή. Το ελευσινιακό Ιερό έχασε το φυσικό του περιβάλλον που το προστάτευε και παραδόθηκε στη φθορά, που προχώρησε σε λίγα χρόνια με ρυθμούς δραματικά επιταχυνόμενους. Η λύση, είναι φανερό, βρίσκεται στη ριζική αλλαγή των συνθηκών του περιβάλλοντος. Κι εδώ υπάρχει φορτίο χρέους για τον καθένα μας.

Το Υπουργείο Πολιτισμού, όσον αφορά τη μερίδα του δικού του χρέους, πρόκειται σύντομα να προχωρήσει σε μια γενική, μελετημένη, συντονισμένη και δραστική επέμβαση για συντήρηση και αποκατάσταση των μνημείων της Ελευσίνας. Με την πείρα των παγκόσμια αναγνωρισμένων, υποδειγματικών έργων συντήρησης των μνημείων της Αθηναϊκής Ακρόπολης και εφαρμόζοντας ένα πρόγραμμα συλλογικής εργασίας και ευθύνης επιστημόνων και τεχνικών διαφόρων ειδικοτήτων, θα προχωρήσουμε στη στερέωση, συμπλήρωση και διαμόρφωση των μνημείων του ελευσινιακού Ιερού. Στόχοι μας, αφενός να περιοριστεί η φθορά και να διατηρηθούν τα μνημεία, αφετέρου να γίνουν πιο κατανοητά από όλους, πιο προσιτά και οικεία. Δεν υπάρχει για εμάς αφηρημένος σεβασμός του αρχαίου κόσμου. Υπάρχει φυσική συμβίωση με την αρχαιότητα που είναι μέρος της συλλογικής ταυτότητας και της ατομικής εμπειρίας του καθενός μας. Δεν υπάρχει ζωή των μνημείων ξεκομμένη από τη ζωή της πόλης που τα περιβάλλει. Η μοίρα τους άλλωστε είναι κοινή.

Με αυτή την πίστη, και η σημερινή πόλη της Ελευσίνας δεν ξεχωρίζει την απαίτηση για προστασία των αρχαιοτήτων και της πολιτιστικής της κληρονομιάς από την απαίτηση για μια καλύτερη, δική της, ανθρώπινη ζωή.

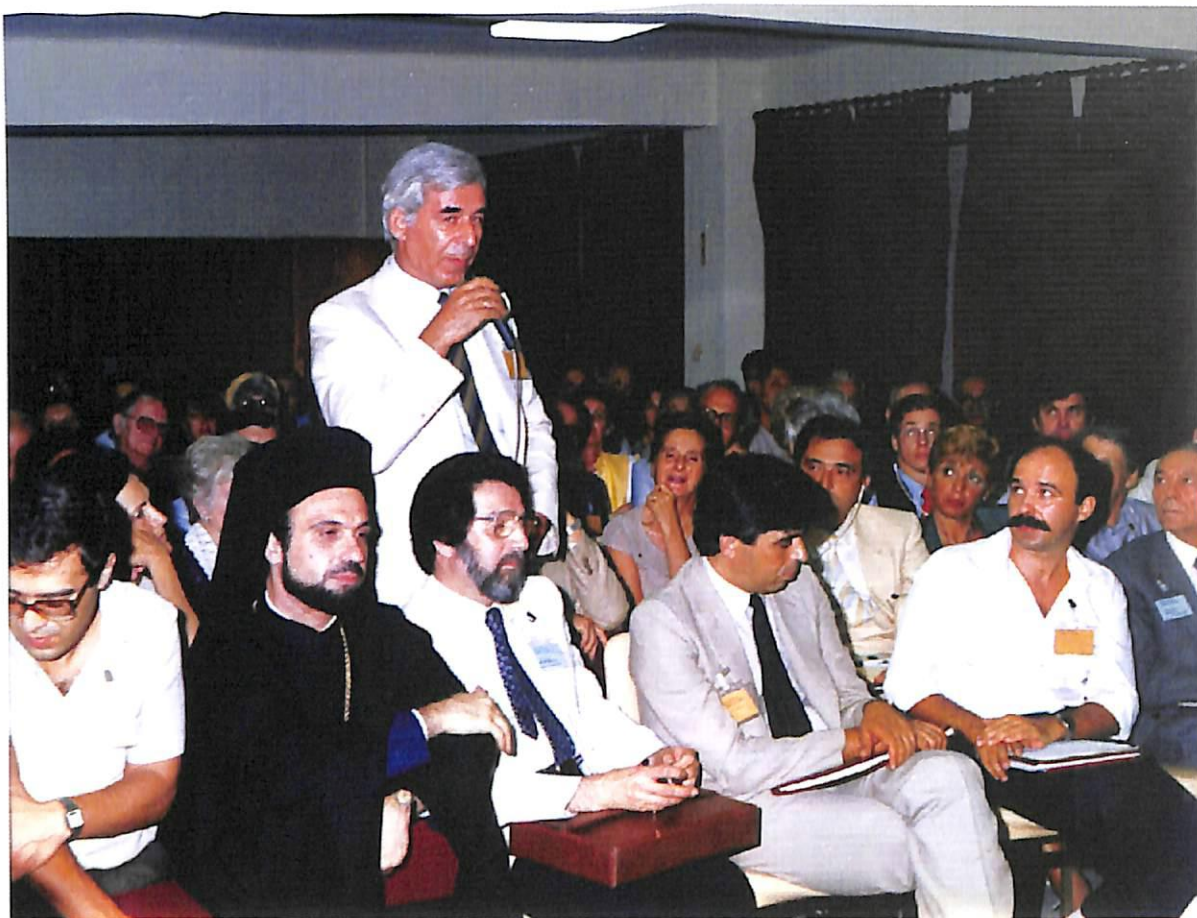
Με τη διαβεβαίωση αυτή, ότι θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια να γίνουν πραγματικότητα οι κοινοί οραματισμοί μας, κηρύσσω την έναρξη του Συνεδρίου για τις αρχαιότητες της Ελευσίνας και την πολιτιστική της κληρονομιά.

Ο Δήμαρχος Ελευσίνος Μιχάλης Λεβέντης υποδέχεται την Υπουργό Πολιτισμού κ. Μελίνα Μερκούρη

Ο Πρόεδρος του Συνεδρίου Ακαδημαϊκός κ. Μυλωνάς καλωσορίζει τους συνέδρους.

Η παρέμβαση του βουλευτή της περιοχής κ. Παπαγιάννη
κάτω η παρέμβαση του κ. Καμπάνη Γαβριήλ

Ομιλία του Γερμανού Καθηγητή κ. Johannes IRMSCHER
κάτω η παρέμβαση του Ηλία Μονοχολιά

Τα πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου κυκλοφόρησαν σε τόμο με τις εισηγήσεις των Συνέδρων
και πλούσιο φωτογραφικό υλικό.
ΕΚΔΟΣΗ: ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ 2000

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1986

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Στον Αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνας, ώρα 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αισχύλου “ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ” Από το Δημοτικό Θέατρο Ελευσίνας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αισχύλου “ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ” Από το Αμφιθέατρο του Σπύρου
Ευαγγελάτου

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αριστοφάνη “ΠΛΟΥΤΟΣ” Από το Δημοτικό Θέατρο Νίκαιας.

Στα πλαίσια των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1986

Εβδομάδα Εργατικού Κινηματογράφου

25 - 30 Αυγούστου, με την ευκαιρία των 100 χρόνων της Εργατικής
Πρωτομαγιάς, σε συνεργασία με την Κινηματογραφική Λέσχη
Ελευσίνας.

Αθλητικές εκδηλώσεις

10 - 12 Σεπτεμβρίου στο Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Όταν, πριν από δυο χρόνια, καλέστηκα από τη Δημοτική Αρχή Ελευσίνας να προσπαθήσουμε να θεμελιώσουμε Θέατρο, στο χώρο μάλιστα που γεννήθηκε ο Αισχύλος αποδέχτηκα με χαρά την πρόταση υπηρετώντας την πεποίθηση ότι η τέχνη παρέχει την δυνατότητα υλοποίησης της κοινωνικά καθορισμένης ανάγκης να μεταπλασθεί ο κόσμος σύμφωνα με τους νόμους του ωραίου...

Επιχείρησα λοιπόν τη “βουτιά” μου μέσα στις καμινάδες του Θριασίου Πεδίου, στην εργατομάνα Ελευσίνα της ρύπανσης και της μόλυνσης, της πνευμονοκονίασης και των 25.000 κατοίκων, όπου όμως διαπίστωσα παράλληλα ότι, σύμπασα η Δημοτική Αρχή, έχει αποδυθεί σ’ ένα πολύχρονο αγώνα για πρόοδο και πολιτισμό με αξιοσημείωτα μέχρι στιγμής αποτελέσματα και όπου, στο φυτώριο της Λέσχης Πολιτισμού και των άλλων πνευματικών και καλλιτεχνικών ιδρυμάτων το υλικό περίμενε...

Στρωθήκαμε στη δουλειά λοιπόν! Διπλός ο στόχος: από τη μια παραστάσεις - για ανύψωση του ηθικού, στήριξη στις ίδιες δυνάμεις - καρπός, δύο θεατρικά τμήματα.
1. Παιδικό (50 μέλη) με δύο μέχρι στιγμής έργα σε πολλές παραστάσεις
2. Των μεγάλων (30 μέλη) όλες και όλοι πολίτες της Ελευσίνας, με άλλα δύο έργα όχι τυχαία Ελευσινίων συγγραφέων.

Απ’ την άλλη θεατρική παιδεία - σκληρή και απαραίτητη προϋπόθεση για ουσιαστική προσφορά μέσω της “Τέχνης των Τεχνών” που είναι το θέατρο: Ιστορία πολιτισμού και Θεάτρου, Παγκόσμιο και Ελληνικό δραματολόγιο, Υποκριτική, Κινησιολογία και όλα τα άλλα μαθήματα.

Το βάπτισμα είχε γίνει, περιμέναμε το έναυσμα. Ήρθε με τη μορφή πρόσκλησης από τον καθηγητή φιλοσοφίας κ. Βέμπερ, που πήρε μέρος στο Διεθνές συνέδριο που έγινε πέρσι τον Σεπτέμβριο στην Ελευσίνα, να “διδάξουμε” τον Αγαμέμνονα του Αισχύλου στη Γέλα της Σικελίας. Αδράξαμε την ευκαιρία. Βαθιά και διεξοδική μελέτη όλων των σχετικών συγγραμμάτων, συγκρίσεις, σχόλια, φοβίες, ενθουσιασμός, το “καινούργιο”, το “πρωτοφανέρωτο”, το “μεγάλο” ξετυλιγόταν μέρα με τη μέρα μπροστά μας.....

Πολύμηνες σκληρές πρόβες κι η νοικοκυρά μεταμορφωνόταν σε Κλυταιμνήστρα, ο εργάτης σε Αίγισθο, ο Υπάλληλος σε Αγαμέμνονα, η μαθήτριά σε Κασάνδρα, ο γίγαντας λαός μας σε Λαό - Χορό σήμερα είναι γνώση, έκσταση Διονυσιασμός και πρόκληση για τα μελλούμενα.....

Οι πολύτιμοι συνεργάτες και φίλοι μου - το “καλλιτεχνικό” προσωπικό του Δήμου, που με αυτοθυσία και κέφι στήνουν το λειτουργικό χώρο των Ατρείδων, ο Γιώργος Κολλιαδήμας, που με ευαισθησία και σιγουριά φωτίζει και “ακούει” τους χτύπους της καρδιάς του οργανωμένου συνόλου, η Κλεοπάτρα Γαλανού, που με φαντασία “έλιωσε” σε σημερινές και χειροπιαστές τις φόρμες και τα σχήματα - προεκτάσεις συμπεριφοράς και ήθους- των ενδυμάτων και σκηνικών που με τολμηρή αφαιρετικότητα και σχηματική υποδούλωση δημιούργησε η φρέσκια και λαγαρή διαίσθηση της ενδυματολόγου και σκηνογράφου Ελένη Μανωλαράκη, βοηθούμενη απ’ τον Μενέλαο Κουτσοερέλη. Η ακούραστη Λούλα Κόρμαλη που σμίλεψε με σιγουριά και γνώση σε κίνηση τη συγκρατημένη εκρηκτική καταπίεση που υπέστη ο Λαός - Χορός από την εξουσία. Ο Κώστας Δρακάκης βαθύς γνώστης των μουσικών εκφραστικών μέσων, που σηματοδότησε με μελωδικούς ρυθμολογικούς και συναισθηματικούς δρόμους την ουσία, την καρδιά των δρώμενων με ήχους “προσέχοντες” και με βοηθό του την αξιοπρόσεκτη σε επιδόσεις μικτή χορωδία των Καλυβίων. Οι χιλιοπρόθυμοι ευγενικοί “ανώνυμοι” και τέλος “τα παιδιά μου” - ασκημένα και ευαίσθητα όργανα - το πολυσήμαντο και ακούραστο αυτό υλικό, που καταταυράνησα - μήνες τώρα - επιχειρώντας μια βαθυσκόπηση στα “μεγάλα”. Όλοι αυτοί κι εγώ μαζί, σας καλούμε, το πλατύ θεατρικό κοινό, σε λίγο, να επικοινωνήσετε εγκάρδια με τον Αρχαίο Θεατρικό Λόγο.....

Κώστας Κινής,
Σκηνοθέτης

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μετάφραση
Διδασκαλία, Σκηνοθεσία
Σκηνικά, Κοστούμια, Κοσμήματα
Μουσική Σύνθεση

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΝΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΝΩΛΑΡΑΚΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Συμμετέχει η Χορωδία Καλυβίων Αττικής

Χορογραφία
Επιμέλεια, εκτέλεση Κοστούμιών
Ηχητικά, Φωτιστικά

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΓΑΛΑΝΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΚΑΚΗΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ,
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Φροντιστής σκηνής
Τεχνικό προσωπικό

και το εργατοτεχνικό συνεργείο του Δήμου Ελευσίνος

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Φρουρός
Χορός

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ,
ΡΟΥΛΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ,
ΑΛΕΚΑ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΛΗ,
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΠΑΞΙΩΤΗΣ,
ΚΙΤΣΑ ΚΟΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΣΜΠΙΡΟΥΛΑ,
ΦΙΦΗ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΙΔΟΥ,
ΝΤΙΝΑ ΤΑΚΑΚΗ,
ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΣΑΝΤΙΛΑ,
ΕΦΗ ΤΣΙΛΙΚΑ

Κλυταιμνήστρα
Ιέρειες - Δούλες

ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ
ΣΟΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΧΑΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ,
ΒΙΚΥ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΛΗ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΙΝΗ,
ΠΟΠΗ ΦΟΥΣΚΑΡΗ,
ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΡΕΣ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΙΛΗΣΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΛΗΣ,
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΚΗΣ,
ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΑΡΟΥΓΚΑΣ
ΜΕΝΗ ΜΩΚΟΥ,
ΡΟΥΛΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ,
ΚΙΤΣΑ ΚΟΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΡΕΣ

Κήρυκες

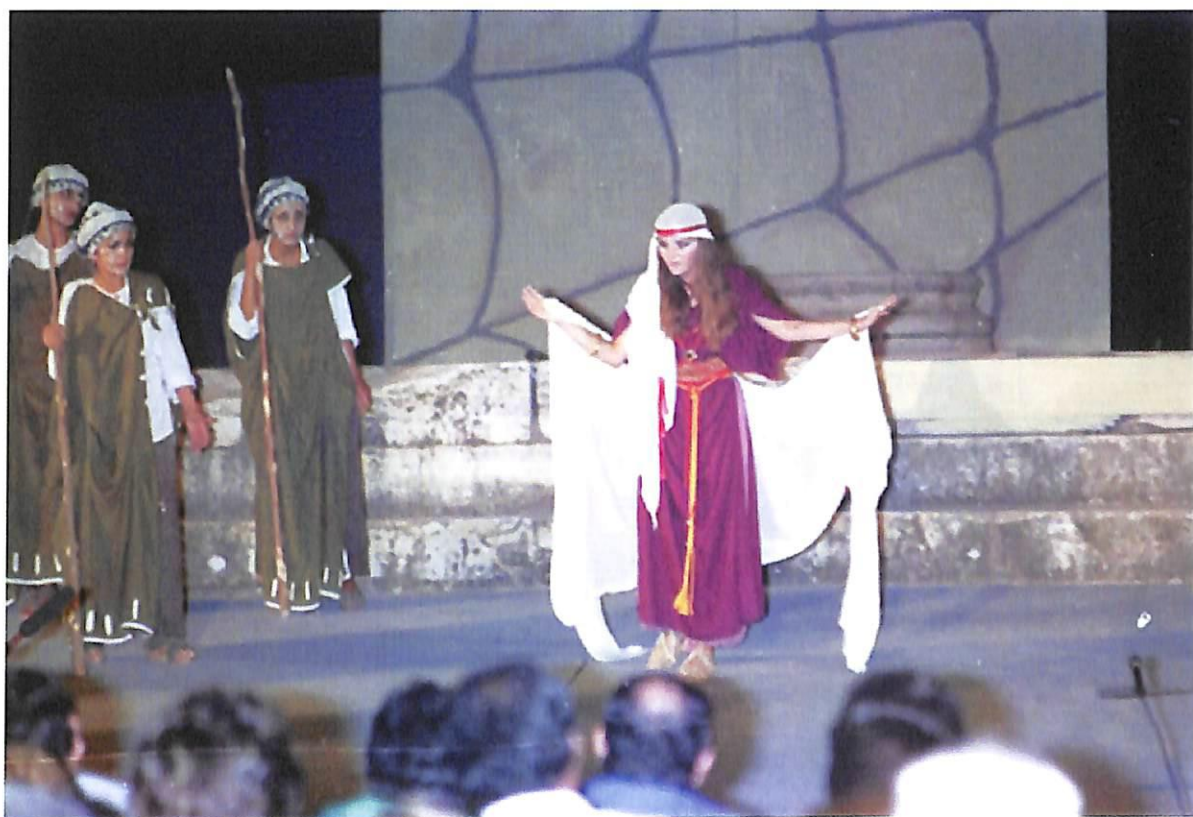
Αγαμέμνωνας
Στρατιώτες

Κασσάνδρα

Αίγισθος

Ο Αγαμέμνων, Θανάσης Μίλησης, επιστρέφει στις Μυκήναις

Κλυταιμνήστρα, η Μαρία Χρυσογονίδου, και ο Χορός

Κύρηκας, ο Περικλής Νικολάου

Αγαμέμνων, Ο Χορός

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Διεύθυνση Ορχήστρας
Χορογραφία
Μουσική Διδασκαλία

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ
ΜΑΡΙΑ Μ. ΧΟΡΣ
ΕΛΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Προφήτισσα
Ορέστης
Απόλλων
Κορυφαία Ευμενίδων
Αθηνά

ΤΖΕΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΒΙΔΗΣ
ΛΗΔΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΧΟΡΟΣ

ΟΛΓΑ ΔΑΜΑΝΗ,
ΤΖΕΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,
ΖΩΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΔΑΚΤΥΛΙΔΗ,
ΕΛΕΝΗ ΖΑΜΑΡΙΑ,
ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ,
ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ,
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗ,
ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΣΑΡΑΒΑΝΟΥ,
ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΤΣΟΝΤΑΚΗ

Σπύρος Μαβίδης Απόλλων, Αντώνης Θεοδωρακόπουλος, Ορέστης
και οι Ευμενίδες.

Ο Χορός των Ευμενίδων,
Κορυφαία η Λήδα Τασσοπούλου

Ο Αντώνης Θεοδωρακόπουλος, Ορέστης

Αντώνης Θεοδωρακόπουλος -Λήδα Τασσοπούλου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΠΛΟΥΤΟΣ

Καλλιτεχνική Επιτροπή

ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ δήμαρχος
ΤΑΚΗΣ ΧΡΥΣΙΚΑΚΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΒΔΟΥΛΟΣ

Καλοκαίρι 1986

Χρονιά πρώτη - Περίοδος πρώτη

Ο Πλούτος του Αριστοφάνους ελευθέρως παραφρασθείς εις την καθομιλουμένην υπό του Μιχαήλ Χουρμούζη.

Σκηνοθεσία

Σκηνογραφία - Κοστούμια

Μουσική

Χορογραφία

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΣΙΜΟΣ ΚΑΡΑΦΥΛΛΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΖΑΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Με τη σειρά που εμφανίζονται

Καρίων

Χρεμύλος

Πλούτος

Βλεψίδημος

Πενία

Μαντώ

Αγαθίας

Κλεψίθρων

Λαμπιτώ

Αλκίδας

Ερμής

Ιεροκλής

Αγροίκοι

ΤΑΚΗΣ ΧΡΥΣΙΚΑΚΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΖΑΚΙΔΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΕΖΑ

ΣΤΡΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΔΗΜΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΑΣΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ

ΧΑΡΗΣ ΝΑΖΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΑΤΖΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΧΥΤΑΣ,

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ,

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ,

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΤΑΛΗΣ,

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΑΣ

Αριστοφάνη, Πλούτος
Κώστας Ρηγόπουλος (Χρεμύλος) Πάνος Αναστασόπουλος (Πλούτος)
Τάκης Χρυσικάκος (Καρίων)

Οι συντελεστές της παράστασης

Πλούτος, ο Χορός

Ο Γενικός Γραμματέας της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. Χαρίλαος Φλωράκης και
πλήθος κόσμου παρακολουθεί την παράσταση του
Δημοτικού Θεάτρου Νικαίας.

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1987

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Στον Αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος ώρα 8.30 μ.μ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Σοφοκλή “ΗΛΕΚΤΡΑ”
Θέατρον ΑΘΗΝΑΙΟΝ,
Καρέζη Καζάκος.
ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Αισχύλου “ΧΟΗΦΟΡΟΙ”
Αμφιθέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου.
ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: Αριστοφάνη “ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ”
Θεατρικό τμήμα Λέσχης
Πολιτισμού Δήμου Ελευσίνας.

Στα πλαίσια των Αισχυλείων 1987

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: Μουσική βραδιά με την ορχήστρα
της Λέσχης Πολιτισμού Δήμου
Ελευσίνος
Πλατεία Νεολαίας. Έναρξη 8 μ.μ.
ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: Θίασος “ΚΥΒΟΣ”, Παιδική Σκηνή,
“ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΓΗ” Πλατεία
Ηρώων. Έναρξη 8 μ.μ.
ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: Σε συνεργασία με το Ε.Κ.Ε.Α.Π.
Συναυλία ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΚΗΛΛΗΔΟΝΗ.
Παραλία Ελευσίνας. Έναρξη 8 μ.μ.
1 - 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ στο
Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

Συμπληρώνονται εφέτος 12 χρόνια από τότε που καθιερώθηκαν τα “ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ” σαν μια κορυφαία Πολιτιστική Εκδήλωση, στην Ελευσίνα την πόλη που γέννησε τον μεγάλο τραγικό ποιητή της Αρχαίας Ελλάδας και του Παγκόσμιου Πνεύματος τον Αισχύλο.

Είναι αλήθεια ότι κάθε χρόνο από το 1975 για 15 μέρες ζούσαμε μια πραγματική Πολιτιστική Άνοιξη που σιγά - σιγά έφθασε να αγγίξει το σύνολο των Δημοτών μας και να προσελκύσει πολλούς άλλους από τους γύρω Δήμους.

Έχουν διδαχτεί όλες οι γνωστές Τραγωδίες του Αισχύλου, όπως επίσης και άλλων Τραγικών ποιητών και Κωμωδίες του Αριστοφάνη.

Έχουν γίνει πολλές εκδηλώσεις και ήδη έχει γραφτεί η Αρχαία και η Νεότερη Ιστορία της πόλης μας, ενώ το 1985 πραγματοποιήθηκε Διεθνές Συνέδριο με θέμα “Αρχαιότητες και Πολιτιστική κληρονομιά της Ελευσίνας. Η Νέα Δημοτική Αρχή συνεχίζει και φέτος το Θεσμό, με παραστάσεις Αρχαίας Τραγωδίας και Κωμωδίας, με Συναυλίες και άλλες Εκδηλώσεις. Θεωρούμε ότι είναι ανάγκη να διευρύνουμε το Θεσμό των Αισχυλείων και σε περιεχόμενο και σε χρονική διάρκεια, ώστε να γίνουν αναπόσπαστο μέρος της Πολιτιστικής και Κοινωνικής ζωής της πόλης μας, με την ΚΑΘΟΛΙΚΗ συμμετοχή όλων των φορέων της. Έτσι το διαρκές Πολιτιστικό γίγνεσθαι θα ολοκληρώνεται με κορυφαίες Εκδηλώσεις την περίοδο του Καλοκαιριού.

Στόχος της Δημοτικής Αρχής είναι μέσα από την Πολιτιστική Δημιουργία να επαναπροσδιορίσει τη θέση της Ελευσίνας σαν την πόλη εκείνη που μπορεί να προσφέρει πολλά στην Πολιτιστική Ανάπτυξη του τόπου μας. Μια θέση που χιλιάδες χρόνια κατείχε και η άναρχη Βιομηχανική Ανάπτυξη της αφαίρεσε. Η Ελευσίνα δεν είναι η πόλη που γεννά “τέρατα” αλλά μπορεί να είναι η πόλη που γεννά Πολιτισμό και να συμβάλλει στην εξέλιξη του Σύγχρονου Στοχασμού.

Οι εκδηλώσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν Σύγχρονο Θέατρο και συζητήσεις για σημερινά προβλήματα, αφού είναι καθολικά παραδεκτή η διαχρονική σχέση και επικαιρότητα των μηνυμάτων και διδαγμάτων των Αρχαίων Ποιητών με την σύγχρονη πραγματικότητα.

Σήμερα επίσης είναι επίκαιρες όσο ποτέ και οι προτάσεις του Διεθνούς Συνεδρίου που αφορούν την Προστασία και ανάδειξη του Αρχαιολογικού Χώρου της ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ η οποία υπήρξε λίκνο της Παγκόσμιας Σκέψης και Πολιτισμού.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

Δήμαρχος Ελευσίνος
και Πρόεδρος της Επιτροπής “ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ”

Θέατρο ΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΚΑΡΕΖΗ - ΚΑΖΑΚΟΣ
ΣΟΦΟΚΛΗ
ΗΛΕΚΤΡΑ

Έμμετρη μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Διερμηνέας

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ROBERT STURUA
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ
GEORGI KANCHELI
GEORGI ALEXIDJE
ΛΑΡΙΣΣΑ ΣΙΝΤΟΡΟΒΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Παιδαγωγός
Ορέστης
Πυλάδης
Ηλέκτρα
Χρυσόθεμις
Κλυταιμνήστρα
Αίγισθος

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ
ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ
ANNA ΜΑΚΡΑΚΗ
ΤΙΜΟΣ ΠΕΡΛΕΓΚΑΣ

Χορός γυναικών

ΒΑΣΩ ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ
ΕΥΔΟΚΙΑ ΣΟΥΒΑΤΖΗ
ΛΕΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΒΑ
ΟΛΓΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΙΝΑ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ
ΛΟΥΚΙΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ
ΜΑΡΙΓΩ ΤΣΕΡΙΝΤΖΟΥΛΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΙΡΟΝΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΑ ΜΠΟΝΤΗ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Φρουροί

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ

Ηχητικά - ηλεκτρολογικά:

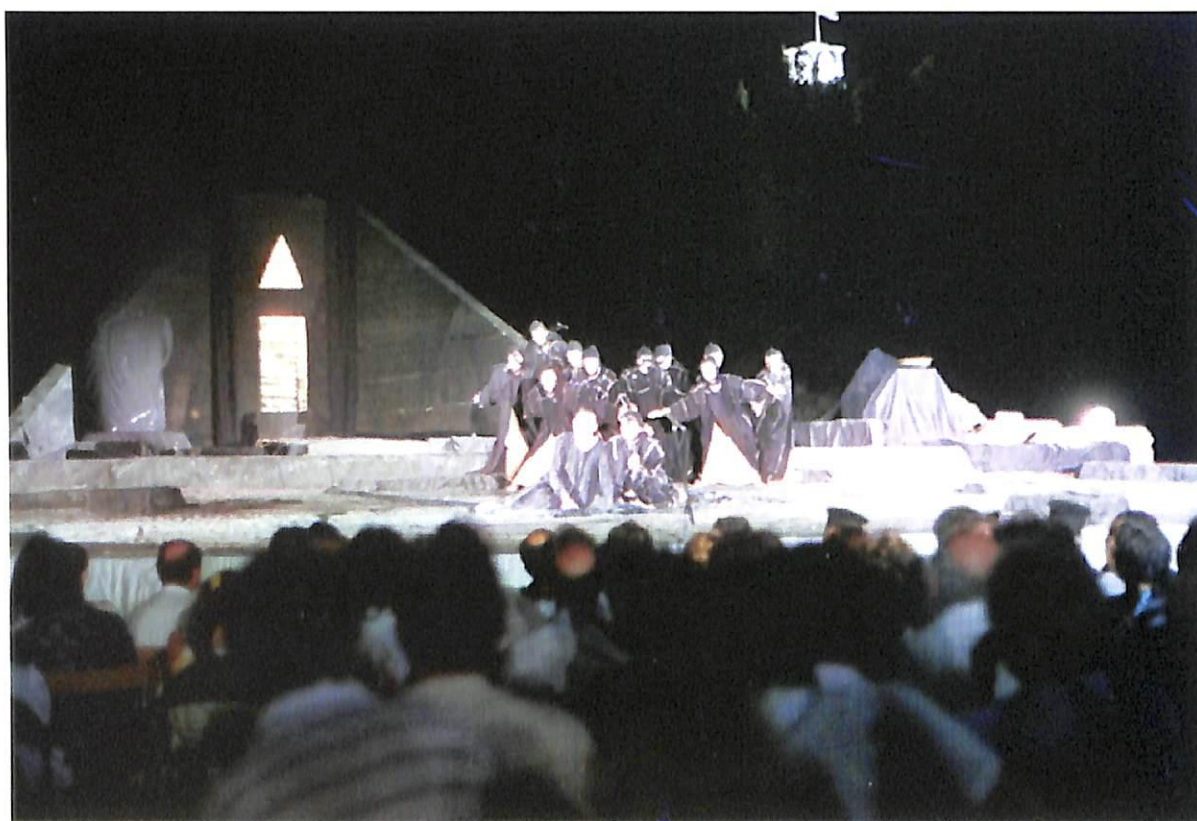
NATURAL SOUND

Εκτέλεση σκηνικού:
Εκτέλεση κοστούμιών:
Περούκες:
Φωτογραφίες:
Διευθυντής σκηνης:
Διαχείριση:

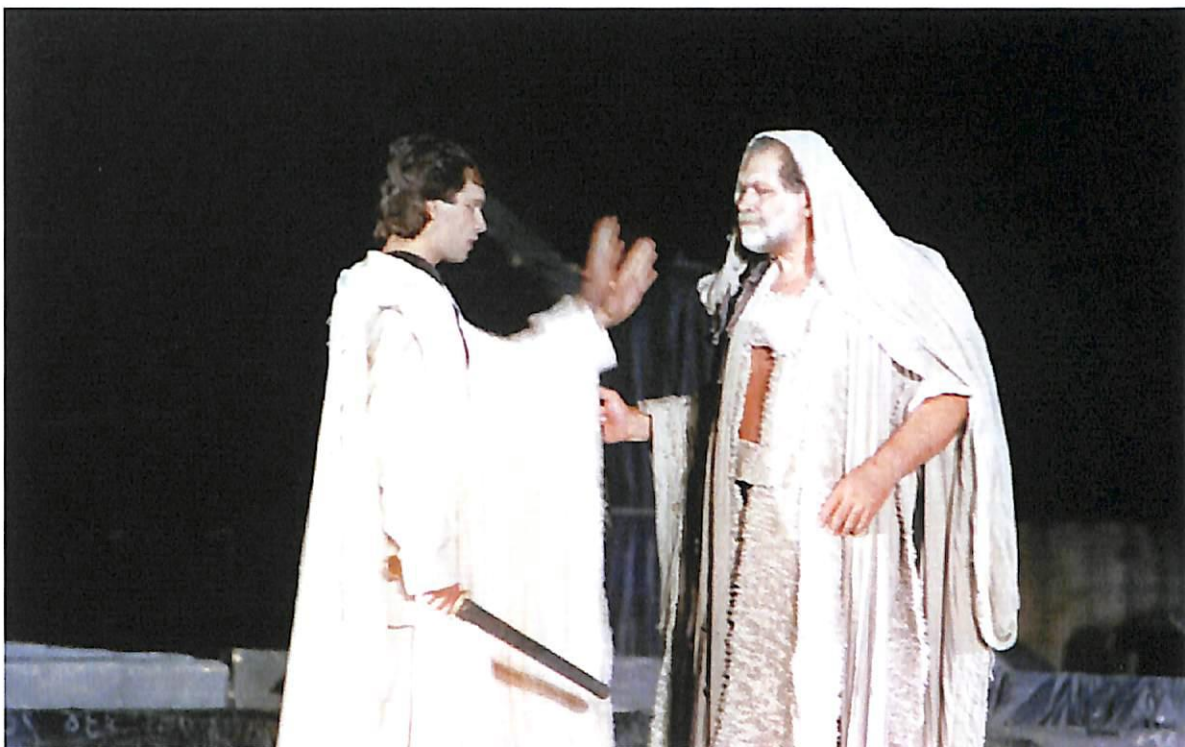
ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΟΥΡΤΑΣ
ΓΚΥ ΜΑΤΙΣ
ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΚΑΨΑΛΗΣ
STUDIO ΔΕΛΤΑ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΦΩΤΗΣ ΜΑΛΙΝΑΚΗΣ

Η Τζένη Καρέζη, Ηλέκτρα, και η Πέμη Ζούνη, Χρυσόθεμις

Ο Χορός μπροστά στο ανάκτορο του Αγαμέμνονα

Ο Νίκος Παπαδόπουλος, Ορέστης και ο
Κώστας Καζάκος, Παιδαγωγός

Χορός Γυναικών

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ

Μετάφραση:	Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Σκηνικά-Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
Μουσική:	ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Χορογραφία:	ΜΑΡΙΑ Μ. ΧΟΡΣ
Διεύθυνση ορχήστρας:	ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ
Μουσική Διδασκαλία:	ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ (Με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΟΡΕΣΤΗΣ:	ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΥΛΑΔΗΣ:	ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΒΙΔΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΑ:	ΛΗΔΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ:	ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΓΓΥΡΗ
ΤΡΟΦΟΣ:	ΤΖΕΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
ΑΙΓΙΣΘΟΣ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ
ΟΙΚΕΤΗΣ:	ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ-ΧΟΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΥ -
ΜΑΡΙΚΑ ΤΖΙΡΑΛΙΔΟΥ - ΕΙΡΗΝΗ ΙΓΓΛΕΣΗ -
ΜΑΡΙΑ ΛΙΑΠΙΚΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΔΗ -
ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΙΑ ΠΥΡΟΥΝΑΚΗ - ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΗ -
ΕΛΕΝΗ ΖΑΜΑΡΙΑ - ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ -
ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ - ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗ -
ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΣΑΡΑΒΑΝΟΥ

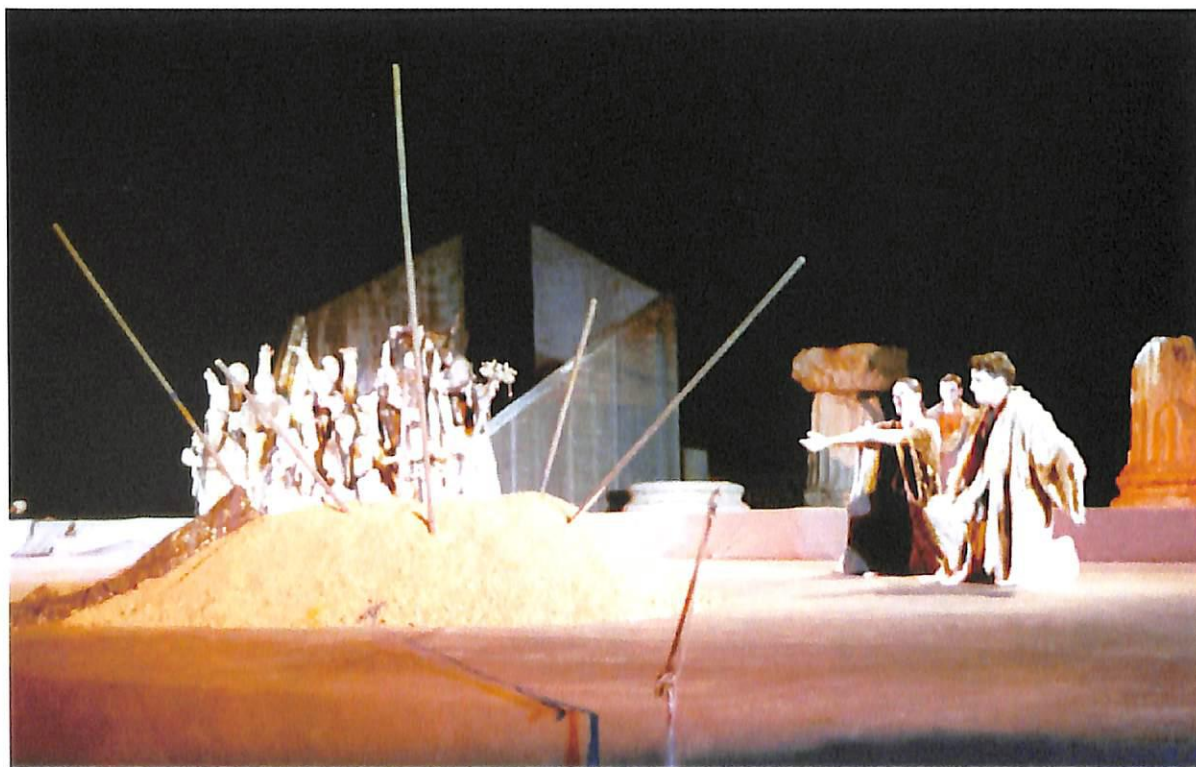
Αισχύλου, Χοηφόροι
Ηλέκτρα, η Λήδα Τασοπούλου

Χοηφόροι, ο Χορός

Ορέστης, ο Αντώνης Θεοδωρακόπουλος

Ο Ορέστης στον τάφο του Αγαμέμνονα

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΛΕΣΧΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Ελεύθερη απόδοση
Διδασκαλία - Σκηνοθεσία
Μουσική

ΛΑΚΗΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΝΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Τα Χορωδιακά των Χορικών εκτελεί χορωδία και ορχήστρα της “Χορωδίας
Πειραιώς 1960” υπό τη διεύθυνση του Μαέστρου ΚΩΣΤΑ ΔΡΑΚΑΚΗ

Μουσική διδασκαλία
Χορογραφίες
Σκηνικά - κοστούμια

ΝΙΚΟΣ ΝΤΑΜΑΔΑΚΗΣ
ΛΟΥΛΑ ΚΟΡΜΑΛΗ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΝΩΛΑΡΑΚΗ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ΚΛΕΟΝΙΚΗ
ΜΥΡΙΝΗ
ΑΘΗΝΑΙΕΣ:

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΕΦΗ ΤΣΙΛΙΚΑ
ΡΟΥΛΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ANNA ΚΑΛΑΜΠΟΚΗ
ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ (κορυφαία),
ΣΟΦΙΑ ΒΡΥΣΑΚΗ, ΒΑΣΩ ΠΡΕΒΕΖΑΝΟΥ,
ΚΙΤΣΑ ΚΟΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,
ΑΙΜΙΛΙΑ ΣΤΑΘΗ, ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗ,
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ,
ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΣΜΠΙΡΟΥΛΑ, ΝΤΙΝΑ ΤΑΚΑΚΗ,
ΝΤΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΛΑΜΠΙΤΩ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΣΕΣ:
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΙΝΗ
ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΣΟΦΙΑ ΒΡΥΣΑΚΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΠΑΞΙΩΤΗΣ (κορυφαίος),
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ,
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,
ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΡΕΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΟΥΛΙΑΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ,
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ,
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΛΣΗΣ, ΑΛ. ΚΙΝΗΣ,
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ

ΠΟΝΤΙΟΣ
ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ
ΤΟΞΟΤΕΣ ΣΚΥΘΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΡΕΣ
Θ. ΓΕΡΑΝΔΡΕΟΥ, Ν. ΚΑΛΑΣΚΑΝΗΣ,
Α. ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ, Μ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ
ΠΑΙΔΙ ΜΑΝΗΣ
ΚΗΡΥΚΑΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΠΡΥΤΑΝΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ (ΕΙΡΗΝΗ)
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΑΥΛΗΤΡΙΔΕΣ, ΘΕΡΑΠΕΙΝΙΔΕΣ
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ, ΑΛ. ΚΙΝΗΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΟΥΛΙΑΣ
ΧΑΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΛΣΗΣ
Σ. ΚΟΝΤΕΣΙΔΟΥ, Π. ΦΟΥΣΚΑΡΗ, Α. ΚΙΝΗ
Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, Β. ΤΖΟΑΝΟΥ,
Α. ΠΑΠΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Στη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ο Αριστοφάνης συνεχίζει επίμονα την προπαγάνδα του για την Ειρήνη. Αυτή τη φορά όμως την πρωτοβουλία τη δίνει στις γυναίκες. Παρουσιάζοντάς τες να πρωτοστατούν για την ειρήνη ήτανε σα να 'λεγε - με τη δική μας γλώσσα - στους Αθηναίους: Ντροπή σας που σας βάλανε οι γυναίκες τα γυαλιά!

Η Λυσιστράτη είναι μια Αθηναία με θάρρος και πρωτοβουλία που, αγανακτισμένη για τον πόλεμο και τον αλληλοσκοτωμό των Ελλήνων, αποφασίζει να κάνει ότι της περνούσε για να πετύχει την ειρήνη ανάμεσα στους εμπολέμους. Στο νου της έχει δύο σχέδια. Σύμφωνα με το πρώτο, μια ομάδα από γυναίκες θα καταλάβει την Ακρόπολη, όπου φυλαγόταν ο δημόσιος θησαυρός, και θα αναγκάσει τους κυβερνήτες, από έλλειψη οικονομικών μέσων, να σταματήσουν τον πόλεμο είτε θέλουν είτε όχι. Σύμφωνα με το δεύτερο σχέδιο οι γυναίκες θα κυρήξουν αποχή από κάθε σεξουαλική πράξη με τους άνδρες τους, και την "ερωτική τους απεργία" θα τη λύσουν -μονάχα- στην περίπτωση που θα σταματήσει ο πόλεμος.

Η Λυσιστράτη καλεί, λοιπόν, σε συγκέντρωση όχι μονάχα Αθηναίες αλλά και γυναίκες από εχθρικές χώρες (Σπάρτη, Θήβα, Κόρινθος). Στη συγκέντρωση αυτή ανακοινώνει τα σχέδιά της, αλλά οι γυναίκες σαν άκουσαν για ερωτική απεργία μουδιάσανε, γιατί η απεργία αυτή δε θα βασάνιζε μόνο τους άνδρες αλλά κι αυτές. Αρχισαν τότε τις αντιρρήσεις τους με περίσσια ελευθεροστομία. Όμως η Λαμπιτώ, που αντιπροσώπευε τη Σπάρτη, δέχεται το σχέδιο κι έτσι από φιλοτιμία το δέχτηκαν όλες. Στο αναμεταξύ οι γυναίκες που στάλθηκαν να καταλάβουν την Ακρόπολη πραγματοποίησαν το σκοπό τους. Ο θησαυρός είναι τώρα στα χέρια των γυναικών.

Ως ένα σημείο πάνε καλά τα πράγματα, αλλά η ερωτική απεργία γίνεται σε λίγο ανυπόφορη και για τα δύο φύλα. Άντρες και γυναίκες αρχίζουν να μη συγκρατούνται. Η Λυσιστράτη όμως στέκεται βράχος κι επιβάλλεται και στις άλλες γυναίκες. Αντίθετα, οι άντρες δεν αντέχουν. Πάνω στην ψυχολογική αυτή στιγμή έρχεται από τη Σπάρτη ένας απεσταλμένος που λέει πως η αρχηγίνα των γυναικών της Σπάρτης, η Λαμπιτώ, κήρυξε την ερωτική απεργία και πέτυχε, έτσι οι Σπαρτιάτες αναγκάστηκαν να ζητήσουν ειρήνη. Οι Αθηναίοι δέχονται κι αυτοί και καλούν τη Λυσιστράτη να μεσολαβήσει να υπογραφεί η Ειρήνη. Η Λυσιστράτη καλεί τη Διαλλαγή, μια πανέμορφη κοπέλα, και γύρω της συγκεντρώνονται οι αντιπρόσωποι των εμπολέμων.

Παίρνει τότε η ίδια το λόγο και καυτηριάζει τους Αθηναίους και τους Σπαρτιάτες για ό,τι έγινε και τους καλεί να συμφιλιωθούν. Οι εμπολέμοι δέχονται αλλά προβάλλουν εδαφικές αξιώσεις, ενώ κοιτάζουν το καλλίγραμμα σώμα της Διαλλαγής, σα να 'τανε ο γεωγραφικός, να πούμε, χάρτης. Η Λυσιστράτη έξυπνη και ικανή, όπως το έδειξε εξ αρχής, συμβουλεύει "αμοιβαίες υποχωρήσεις" κι έτσι κλείνεται η Ειρήνη. Ύστερα γίνεται συμπόσιο στην Ακρόπολη με χορούς και τραγούδια, σπαρτιατικά και αθηναϊκά.

Η Έφη Τσιλίκα Λυσιστράτη, ο Νίκος Κορρές Πριόβολος, ο Χορός και ο Αντώνης Βεντούρης, ένας τοξότης

Ο Ιπποκράτης Καρβελάς, Πόντιος και η Άννα Καλαμπόκη, Μυρίνη

Η Έφη Τσιλικά, Λυσιστράτη και οι Αθηναίες γυναίκες

Η Ρούλα Θεολόγου Κλεονίκη και ο
Αντώνης Βεντούρης

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1988

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

20 Αυγούστου έως 8 Σεπτεμβρίου:

Διεθνής υπαίθρια έκθεση γλυπτικής στην Πλατεία Ηρώων της πόλης και ατομική έκθεση ζωγραφικής του Νικόλα Κληρονόμου στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου, από το ίδρυμα “Σκιρώνειο Μουσείο Πολυχρονόπουλου” και το Σύλλογο “Φίλοι Σκιρώνιου Μουσείου”, αφιερωμένη στη Χρυσή Ολυμπιάδα 1996.

Εγκαίνια εκθέσεων Σάββατο 20 Αυγούστου στις 9 μ.μ.

Κυριακή 21 Αυγούστου και Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου:

Σοφοκλή “ΑΝΤΙΓΟΝΗ”. Θίασος από επαγγελματίες ηθοποιούς πλαισιωμένους από το Θεατρικό τμήμα του Πνευματικού Κέντρου Ελευσίνας. Αρχαιολογικός Χώρος ώρα 8.30 μ.μ.

Τετάρτη 24 Αυγούστου:

Η τριήρης “Ολυμπιάς” με πλήρωμα Ολυμπιονίκες θα μεταφέρει από τα Ίσθμια στο λιμάνι της Ελευσίνας την ολυμπιακή φλόγα, στη συνέχεια με δρομείς η φλόγα θα μεταφερθεί στο Παναθηναϊκό Στάδιο προκειμένου να ταξιδέψει για τους Ολυμπιακούς αγώνες της Σεούλ. Λιμάνι Ελευσίνας, ώρα 1.30 μ.μ.

Σάββατο 27 Αυγούστου:

Πανελλήνιοι Αγώνες Στίβου στο Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας, ώρα 4.30 μ.μ.

Κυριακή 28 Αυγούστου:

Μενάνδρου “ΑΣΠΙΔΑ”, άπαικτη κωμωδία από το Θεατρικό τμήμα του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ελευσίνας. Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, ώρα 8.30 μ.μ.

5 έως 10 Σεπτεμβρίου:

Προβολή Κινηματογραφικών ταινιών από την Κινηματογραφική Λέσχη Ελευσίνας, στον Κινηματογράφο της παραλίας, ώρα έναρξης 9 μ.μ.

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου:

Παιδική Σκηνή Ξένιας Καλογεροπούλου με το έργο του Κεν Κάμπελ “Ο ΦΑΤΣ ΚΑΙ Ο ΣΒΟΥ”. Πλατεία Νεολαίας, άνω Ελευσίνα ώρα έναρξης 8 μ.μ.

10 έως 30 Σεπτεμβρίου:

Συναυλία: ΓΑΛΑΝΗ - ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ - Αφων ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ. Πλατεία Ηρώων, ώρα έναρξης 8 μ.μ.

16 έως 30 Σεπτεμβρίου:

Έκθεση φωτογραφίας και Γκραβούρας των Zean Muller, Catherine Bolle, στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ελευσίνας. Εγκαίνια Παρασκευή 16 Σεπτεμβρίου, ώρα 8 μ.μ.

ΣΟΦΟΚΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Έμμετρος Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφίες
Μουσική Διδασκαλία
Βοηθός Σκηνοθέτη

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΝΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΔΗΣ
ΛΟΥΛΑ ΚΟΡΜΑΚΗ
ΝΙΚΟΣ ΝΤΑΜΑΔΑΚΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΙΛΗΣΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Αντιγόνη
Κρέων
Ισμήνη
Τειρεσίας
Αίμονας
Φύλακας, Άγγελος
Εξάγγελος
Ευριδίκη

ΣΩΤΗΡΙΑ ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΖΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΔΑΚΟΡΩΝΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΪΦΙΔΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΪΛΑΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΑΣΟΣ ΜΑΣΜΑΝΙΔΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ

Κορυφαίος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Χορός Θηβαίων γερόντων

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΠΑΞΙΩΤΗΣ,
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,
ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΡΔΗΣ,
ΦΟΙΒΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ,
ΧΡΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ,
ΣΟΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ, ΤΑΣΟΣ ΒΕΡΔΗΣ,
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ,
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ

Φρουροί

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΑΣΚΑΝΗΣ,
ΤΑΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΛΗΣ

Θεραπαινίδες

ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΚΟΥ,
ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΤΕΛΙΑ, ΕΜΥ ΝΟΔΑΡΑ

Παιδί

ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ ΚΙΝΗ

Ο Γιώργος Μάξης Κρέων και η Σωτηρία Λεονάρδου Αντιγόνη

Σωτηρία Λεονάρδου και οι φρουροί

Αντιγόνη, Ο Χορός

Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνας
Σοφοκλή Αντιγόνη

MENANDROS 342 - 292 π.Χ.

Ο Μένανδρος γεννήθηκε στην Αθήνα το 342 π.Χ.. Πατέρας του ήταν ο Διοπειθής πλούσιος κτηματίας και μητέρα του η Ηγησιστράτη. Λένε ότι είχε θείο τον περίφημο ποιητή της Μέσης Κωμωδίας Άλεξι, που είναι πολύ πιθανό να του στάθηκε ο πρώτος δάσκαλος στη θεατρική και ποιητική τέχνη. Ωραίος, έξυπνος, μορφωμένος, πλούσιος και προικισμένος με ποιητικό ταλέντο έζησε άνετα χωρίς σκληρές βιοτικές φροντίδες.

Μαθήτεψε στην “Περιπατητική Σχολή” όταν διευθυντής της ήταν ο Θεόφραστος και από αυτόν έμαθε την τέχνη να σκιαγραφεί ανθρώπινους χαρακτήρες. Στο θέατρο πρωτοπαρουσιάστηκε μόλις είκοσι χρονών με την κωμωδία “Οργή” κι ως το θάνατό του, μέσα σε τριάντα χρόνια, έγραψε πάνω από εκατό κωμωδίες. Νίκησε οκτώ φορές στους δραματικούς αγώνες. Κύριο θέμα του ήταν η αθηναϊκή κοινωνία με τις αδυναμίες της. Η φήμη του ξεπέρασε την Ελλάδα και ο βασιλιάς της Αιγύπτου Πτολεμαίος ο Σωτήρ του έστειλε το ωραιότερο καράβι του, για να τον φέρει στην αυλή του. Ο Μένανδρος όμως αρνήθηκε την πρόσκληση και δεν δέχτηκε να αφήσει την πατρίδα του.

Η τέχνη του Μενάνδρου, ως ποιητή της Νέας Αττικής Κωμωδίας, είναι αξεπέραστη τον παρομοιάζουν με τον Ευριπίδη. Από αυτόν διδάχθηκε την εξιδανίκευση του χαρακτήρα της γυναίκας, το ενδιαφέρον για τη ζωή και το ύφος. Θεωρείται ο κορυφαίος της Νέας Αττικής Κωμωδίας.

Ο Μένανδρος στο έργο του μιλάει για τη μοίρα των κοινών θνητών, περιγράφει τα ήθη της εποχής του και δίνει την ψυχολογία των διαφόρων ανθρώπινων χαρακτήρων. Πέθανε το 292 π. Χ. πνίγηκε ενώ κολυμπούσε στον Πειραιά. Η εποχή που έζησε - οι πρώτοι ελληνιστικοί χρόνοι - είναι η αρχή της ελληνικής παρακμής. Η παραλυσία που επικρατούσε στην Αθήνα προετοίμαζε την υποταγή των Ελλήνων στους Ρωμαίους. Όλο το έργο του έχει τροφοδοτηθεί από τις ιδέες αυτής της εποχής. Η Νέα Κωμωδία είναι το δείγμα και ο καθρέφτης της.

ΑΣΠΙΔΑ

Ο τίτλος της κωμωδίας “ΑΣΠΙΔΑ” είναι πολύ πετυχημένος. Από μια ασπίδα ξεκινάει όλη η υπόθεση του έργου. Πρόκειται για την σπασμένη ασπίδα του πολεμιστή Κλεόστρατου, που βρήκε ο παιδαγωγός του Δάος στο πεδίο της μάχης δίπλα σ’ ένα νεκρό στρατιώτη. Ένα στρατιώτη που τον νόμισε για τον Κλεόστρατο, γιατί, όπως ήτανε τουμπανιασμένος δεν μπορούσε να τον αναγνωρίσει κανένας. Απ’ αυτή την ασπίδα ξετυλίγεται η πλοκή του έργου.

Το έργο αρχίζει με την επιστροφή του Δάου, δούλου και παιδαγωγού του Κλεόστρατου, που μας πληροφορεί ότι ο κύριός του έπεσε στη μάχη. Μαζί με το χρυσάφι, τους αιχμαλώτους και τα λάφυρα φέρνει και τη μισοσπασμένη ασπίδα του νεκρού. Εδώ επεμβαίνει η θεά Τύχη που διορθώνει τον Δάο λέγοντας ότι ο Κλεόστρατος δεν είναι νεκρός, ζει αιχμάλωτος και θα γυρίσει. Πρώτος πληροφορείται το θλιβερό νέο ο θεός του Κλεόστρατου, ο γεροφιλάργυρος Σμικρίνης. Κάνει το λυπημένο, αλλά αμέσως σκέφτεται πως θα κληρονομήσει την περιουσία του νεκρού. Βάζει με το νου του λοιπόν, να παντρευτεί την αδελφή του σκοτωμένου, που είναι η κληρονόμος του. (Κληρονόμος είναι ο δεύτερος τίτλος του έργου).

Στη συνέχεια ο Σμικρίνης και ο Χαιρέστρατος, ο πλούσιος και πονόψυχος αδελφός του Σμικρίνη, μαλώνουν γιατί ο Σμικρίνης επιμένει ότι θα παντρευτεί τη νεαρή αδελφή του σκοτωμένου πράγμα που εξοργίζει το Χαιρέστρατο κι απειλεί τον ερωτευμένο Χαιρέα, απόγονο του Χαιρέστρατου και αρραβωνιαστικό της κοπέλας. Ο Δάος, βλέποντας αυτή την τραγική κατάσταση που δημιουργήθηκε, εμπνέεται με πονηριά. Θα προσποιηθούν ότι ο Χαιρέστρατος ξαφνικά πεθαίνει από τη στεναχώρια του, πράγμα που θα το βεβαιώσει ένας ψευτογιατρός που θα φέρουν. Ο Σμικρίνης τότε θα εγκαταλείψει την ιδέα να παντρευτεί την αρραβωνιαστικιά του Χαιρέα, γιατί τώρα θέλει να παντρευτεί την άλλη κληρονόμο, την κόρη δηλαδή του Χαιρέστρατου, αρραβωνιαστικιά του Κλεόστρατου, που έχει μεγαλύτερη κληρονομιά. Έτσι και γίνεται.

Ξαφνικά όμως παρουσιάζεται ο Κλεόστρατος, χαρούμενος που ξαναβλέπει την πατρίδα του και που θα ξαναβρεί την αρραβωνιαστικιά του. Ο Κλεόστρατος πληροφορείται από το Δάο τα συμβάντα καθώς και το παιχνίδι που έχει στήσει στον Σμικρίνη και παίρνει τώρα κι αυτός μέρος. Η κωμωδία κορυφώνεται με τη νεκρά ανάσταση του δήθεν πεθαμένου Χαιρέστρατου και το διπλό γάμο των ζευγαριών. Κουμπάρος γίνεται ο πιστός Δάος, που έγινε ελεύθερος για τις τόσες υπηρεσίες που προσέφερε. Ο Σμικρίνης νιώθει πια την πραγματικότητα. Αρνείται να φορέσει το στεφάνι για τη γιορτή και τραβιέται σε μια άκρη όπως του άξιζε. Αρχίζει το γλέντι του γάμου. Όλοι χορεύουν. Εμφανίζεται η θεά τύχη που χορεύει κι αυτή. Ο Κλεόστρατος τη δείχνει λέγοντας: Δίκαιη η Τύχη.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΑΣΠΙΔΑ

Μετάφραση Ελεύθερη Διασκευή
Σκηνοθεσία
Σκηνικά Κοστούμια
Μουσική
Βοηθός Σκηνοθέτη
Βοηθός Σκηνογράφου
Μουσική διδασκαλία

ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΝΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΝΩΛΑΡΑΚΗ, ΣΠ. ΡΩΜΑΝΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΙΛΗΣΗΣ
ΧΑΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΡ. ΜΑΡΟΥΤΚΑΣ, ΝΙΚΟΣ ΝΤΑΜΑΔΑΚΗΣ

Αφηγητής

Δάος
Σμικρίνης
Θεά Τύχη
Μάγειρας
Σπινθήρας
Τραπεζοκόμος
Χαιρέστρατος

Χαιρέας

Ψευτογιατρός
Κλεόστρατος
Γριά σκλάβας, η Ελλάδα
Γυναίκα Χαιρέστρατου
Κόρη Χαιρέστρατου
Ανεψιά του Χαιρέστρατου

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΣΟΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ, ΜΠΕΛΛΑ ΧΟΡΟΖΑΝΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΖΩΗ ΚΕΣΚΙΝΗ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΙΝΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΟΥΛΙΑΣ,
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΜΑΡΓΑΡΗΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΜΨΑΣ
ΦΟΙΒΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ,
ΤΑΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΡΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΒΕΡΔΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΚΟΥ
ΕΜΥ ΝΟΔΑΡΑ
ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΤΕΛΙΑ

Χορός (Νέες και Νέοι αιχμάλωτοι απ' τη Λυκία)
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΠΑΞΙΩΤΗΣ, ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ,
ΖΩΗ ΚΙΝΗ, ΣΟΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΡΔΗΣ, ΤΑΣΟΣ ΒΕΡΔΗΣ,
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ, ΦΟΙΒΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ, ΧΡΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ,
ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ, ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ ΚΙΝΗ, ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΚΟΥ,
ΒΑΓΙΑ ΤΖΟΑΝΟΥ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΙΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΕΥΠΟΥΛΤΟΣ,
ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΣΑΒΒΙΔΗ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Ασπίδα
Δάος, ο Παναγιώτης Βασιλείου

Ιπποκράτης Καρβελάς, μάγειρας και ο Περικλής Νικολάου, Σμικρόνης

Παναγιώτης Βασιλείου -Ιπποκράτης Καρβαλάς

Παναγιώτης Βασιλείου και ο Χορός

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1989

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Σοφοκλή “ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ” από το Θέατρο Τέχνης
Αρχαιολογικός Χώρος έναρξη 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ευριπίδη “ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ” Από το Θεατρικό τμήμα του Πνευματικού
Κέντρου Δήμου Ελευσίνας
Αρχαιολογικός Χώρος έναρξη 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αριστοφάνη “ΝΕΦΕΛΕΣ” από το Αμφιθέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου
Αρχαιολογικός Χώρος έναρξη 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ομιλία με θέμα: “Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ”
Ομιλητής κ. ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, σε συνεργασία με τις Επιτροπές Ειρήνης
Ελευσίνας.
Αρχαιολογικός Χώρος έναρξη 8. μ.μ.

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ έως 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Χορευτικά Συγκροτήματα από την πόλη ΠΡΑΒΕΤΣ της Βουλγαρίας με την οποία
η Ελευσίνα έχει αδελφοποιηθεί.
Πλατεία Ηρώων

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

“ΟΔΥΣΣΕΒΑΧ” από την Παιδική σκηνή της Ξένιας Καλογεροπούλου
Πλατεία Νεολαίας Άνω Ελευσίνα έναρξη 8 μ.μ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Συναυλία με τις ΧΑΡΟΥΛΑ ΑΛΕΞΙΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ
Παραλία Ελευσίνος έναρξη 8.30 μ.μ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Εκδήλωση για τις “ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ”
Έκθεση φωτογραφίας και ιστορικών αντικειμένων, σε συνεργασία με τον
Σύνδεσμο Αστών Προσφύγων Ελευσίνας.
Πλατεία Λαού Άνω Ελευσίνα έναρξη 8.30 μ.μ.

5 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αθλητικές εκδηλώσεις

20 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Διεθνής Χαρακτική έκθεση από το “ΣΚΙΡΩΝΕΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ”, αφιερωμένη στη Χρυσή Ολυμπιάδα 1996.
Εγκαίνια Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου 1989 ώρα 8 μ. μ. Πνευματικό Κέντρο Δήμου
Ελευσίνας.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

ΣΟΦΟΚΛΗ - ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Όταν οι Έλληνες με επικεφαλής τον Αγαμέμνονα, ξεκινούσαν για την Τροία, ένας από τους αρχηγούς που έπαιρναν μέρος στην εκστρατεία ήταν και ο Φιλοκτήτης. Οδηγούσε μάλιστα το στόλο, για να βρουν τη Χρύση, ένα νησί κοντά στη Λήμνο και να θυσιάσουν στο βωμό της ομόνυμης νύμφης.

Όταν λοιπόν έφτασε ο στόλος στη Χρύση και ο Φιλοκτήτης πλησίασε στο βωμό, ένα φίδι τον δάγκωσε στο πόδι. Ο πόνος ήταν αφόρητος, κι οι κραυγές του ενοχλούσαν τους Έλληνες στη θυσία τους, η οποία απαιτούσε απόλυτη ησυχία. Ενοχλητική ήταν επίσης και η δυσσομία από την πληγή του. Μεταφέρανε λοιπόν τον Φιλοκτήτη στη Λήμνο, όπου τον εγκατέλειψαν με λίγη τροφή και το τόξο του Ηρακλή.

Πέρασαν δέκα χρόνια από το θάνατο του Αχιλλέα και την αυτοκτονία του Αίαντα και οι Έλληνες αντιμετώπιζαν ανυπέρβλητες δυσκολίες στην Τροία. Ο μάντης Κάλχας τους συνέστησε να πάρουν χρησμό από τον Έλενο, γιο του βασιλιά της Τροίας Πριάμου. Ο Έλενος, τον οποίο συνέλαβε σε ενέδρα ο Οδυσσέας, προφήτευσε ότι, για να νικήσουν οι Αχαιοί θα έπρεπε να μεταφέρουν τον Φιλοκτήτη από τη Λήμνο, γιατί μόνο με τα βέλη του Ηρακλή θα έπεφτε η Τροία, και να έρθει από τη Σκύρο ο Νεοπτόλεμος, ο γιος του Αχιλλέα, για να πάρει την κληρονομιά του, την περίφημη ασπίδα που είχε φτιάξει για τον πατέρα του ο Ήφαιστος.

Πραγματικά, μ' ένα πλοίο του Αχιλλέα, με τους πιστούς του Μυρμιδόνες, ο Νεοπτόλεμος και ο Οδυσσέας φτάνουν στη Λήμνο, εκεί που ο Οδυσσέας είχε αφήσει τον Φιλοκτήτη. Απο το μέρος αυτό αρχίζει η τραγωδία.

Την μεταγωγή του Φιλοκτήτη στην Τροία δραματοποίησαν και οι τρεις μεγάλοι τραγικοί ποιητές. Οι σχετικές τραγωδίες του Αισχύλου και του Ευριπίδη έχουν χαθεί. Ο Σοφοκλής δίδαξε τον Φιλοκτήτη το 409 π.Χ, επί άρχοντος Γλαυκίππου. Σε ηλικία 87 ετών και πήρε το πρώτο βραβείο.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΣΟΦΟΚΛΗ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Επιμέλεια

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΕΝΑΚΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΣΗΦ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΥΝΗΓΟΥ - ΦΛΑΜΠΟΥΡΑ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Οδυσσέας
Νεοπτόλεμος
Φιλοκτήτης
Έμπορος

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΜΠΙΚΙΔΗΣ, ΕΚΤΩΡ ΚΑΛΟΥΔΗΣ,
ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΡΑΜΨΑΣ, ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ,
ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΦΩΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΟΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ,
ΝΙΚΟΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΑΝΥΖΙΚΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ

Επιμέλεια Λόγου
Βοηθός Σκηνοθέτη
Βοηθός Σκηνογράφου
Βοηθός στος Φωτισμούς
Γλυπτά - Μάσκες

ΚΑΙΤΗ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ
ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ
ΝΤΙΝΑ ΠΑΡΑΛΗ

Ο Γιώργος Λαζάνης, Φιλοκτήτης και ο Γιάννης Καρατζογιάννης, Νεοπτόλεμος

Φιλοκτήτης, ο Χορός

Ο Γιώργος Λαζάνης, Φιλοκτήτης

Γιώργος Λαζάνης και Γιάννης Καρατζογιάννης
στο Φιλοκτήτη του Σοφοκλή

ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

Το επί πέντε χρόνια εκπαιδευμένο δυναμικό του “Θεάτρου της Ελευσίνας”, αποτολμάει την παρουσίαση του πιο “ανθρώπινου” κλασικού ποιητή, του Ευριπίδη με τη διδασκαλία της Αυλίδειας Ιφιγένειας. Περιπετειώδης δημιουργία που, αν δεν παιζόταν στην αρχαιότητα, θα ήταν το πιο επιτυχημένο σήριαλ στις μέρες μας.

Οι “ποιούντες ήθη”, ηθοποιοί της Ελευσίνας είναι ήδη πολύ μακριά.... Απόψε θα “διδάξουν” Ιφιγένεια. Χαρήτε τους, μοχθήσαμε πολύ

Κώστας Κινής
Σκηνοθέτης

Η Υπόθεση του έργου

“Ιφιγένεια η εν Αυλίδι” ψυχολογικό τραγικό δράμα διαχρονικής εννοιολογικής σημασίας. Ο Ευριπίδης η πλέον επαναστατική έκφραση και παρουσία της εποχής του, του 5ου π. Χ. αιώνα, ρηξικέλευθα ξεσκονίζει τη φιλοσοφική και πολιτική θεώρηση της κοινωνίας του.

Για να πάρουν οι Έλληνες εκδίκηση για την αρπαγή της Ελένης ετοιμάζουν εκστρατεία, παγιδεύονται όμως στη Αυλίδα, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για έναν κατακτητικό πόλεμο προσάρτησης εδαφών με καθαρά οικονομικούς και εμπορικούς σκοπούς.

Η άπνοια όμως που επικρατεί στην Αυλίδα, ωθεί την ιερατική εξουσία (το μάντη Κάλχα) να δώσει χρησμό ότι ο ελληνικός στόλος θα αποπλεύσει μόνον, αν η Ιφιγένεια, η θυγατέρα του αρχηγού της εκστρατείας των Πανελλήνων, θυσιαστεί στη θεά Άρτεμη.

Από αυτό το σημείο ξεκινά το “μοιραίο” της τραγωδίας, που είναι ακριβώς ο ευμετάβλητος χαρακτήρας των προσώπων που περιβάλλουν την Ιφιγένεια. Τα πρόσωπα αυτά - Αγαμέμνωνας, Μενέλαος, Κλυταιμνήστρα, Αχιλλέας, αλλά και η ίδια η Ιφιγένεια - όλοι ανεξάρτητα σε κάποια στιγμή του δράματος, ο ένας μετά τον άλλο και σε διαφορετικές χρονικές στιγμές, πασχίζουν για τη σωτηρία της Ιφιγένειας.

Αν λοιπόν, συνέπιπταν οι θελήσεις τούτες, η Ιφιγένεια δε θα θυσιαζόταν. Όμως δεν συνέπεισαν. Η αστάθεια λοιπόν της βούλησης είναι το κυρίαρχο στοιχείο σ’ αυτήν την τραγωδία, ενώ από την άλλη μεριά ο χορός - που αποτελείται από Χαλκιδαίες γυναίκες - αναλαμβάνει να μιλήσει για το παράλογο του πολέμου, για την αγάπη, τον εγωισμό, την υστερία και την απληστία που καταλαμβάνει τον άνθρωπο για χάρη της εξουσίας και την αμφισβήτηση των θεών και των συμβιβασμένων ποιητών: Φιλοσοφικές θέσεις του Ευριπίδη που τις ξετυλίγει μέσω του χορού με έναν θαυμαστό ποιητικό λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

Έμμετρη μετάφραση
Σκηνοθεσία - Διδασκαλία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφίες
Μουσική Διδασκαλία
Βοηθός Σκηνοθέτη
Φωτισμοί

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΝΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ
ΝΙΚΟΛΑ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ
ΑΝΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΙΛΗΣΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΥΤΣΑΦΤΗΣ

Αγαμέμνονας
Γέροντας

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΠΑΞΙΩΤΗΣ,
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΓΑΝΙΔΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΡΟΥΛΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ,
ΑΝΝΑ ΚΑΛΑΜΠΟΚΗ, ΖΩΗ ΚΕΣΚΙΝΗ
ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ ΚΙΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΙΝΗ,
ΠΑΓΩΝΑ ΚΟΡΔΗ,
ΙΩΑΝΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΚΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΗ,
ΛΙΛΗ ΠΑΠΟΥΤΣΗ,
ΦΙΦΗ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΙΔΟΥ,
ΜΑΙΡΗ ΣΚΛΗΒΑΚΗ, ΜΑΙΡΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ,
ΒΑΓΙΑ ΤΖΟΑΝΝΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΦΙΛΙΠΠΗ,
ΜΑΡΘΑ ΦΡΙΝΤΖΙΛΑ, ΜΙΡΕΛΑ ΧΟΡΟΖΑΝΗ,
ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΙΔΟΥ, ΦΑΝΗ ΤΖΑΝΟΥ
ΧΑΡΟΥΛΑ ΗΛΙΑ, ΛΙΝΑ ΚΟΡΟΠΟΥΛΗ

Μενέλαος
Κλυταιμνήστρα
Ιφιγένεια

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΡΔΗΣ
ΡΟΥΛΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΜΑΡΘΑ ΦΡΙΝΤΖΙΛΑ
ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ ΚΙΝΗ, ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΚΟΥ,
ΛΙΛΗ ΠΑΠΟΥΤΣΗ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ, ΤΑΣΟΣ ΒΕΡΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΛΑΖΑΡΟΣ ΜΗΛΙΩΡΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αχιλλέας

Άγγελος

Ακόλουθοι, Θεραπεινίδες, στρατιώτες, ΡΙΤΑ ΠΕΠΠΑ, ΒΑΓΙΑ ΤΖΟΑΝΝΟΥ
Ιέρειες
ΛΙΛΙΑΝ ΑΡΑΟΥΖΟΥ, ΛΑΖΑΡΟΣ ΜΗΛΙΩΡΗΣ,
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ,
ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΡΑΚΗΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΞΥΠΟΛΗΤΟΣ,
ΜΑΡΙΑ ΒΙΟΛΕΤΗ

Ηχητικά

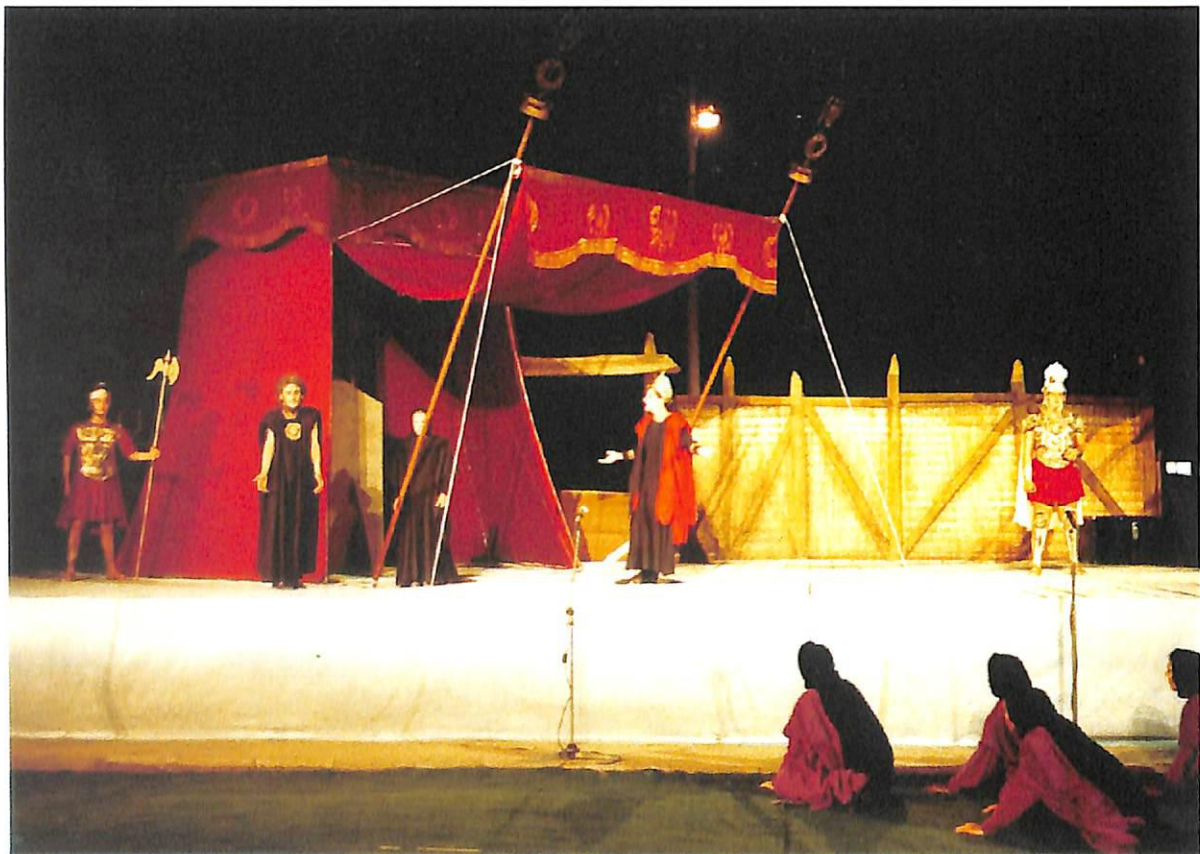
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΛΛΙΑΔΗΜΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΙΩΤΗΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΥΟΥΔΗΣ
ΜΑΙΡΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΘΑΝΟΣ

Φροντιστής
Τεχνική Διεύθυνση
Εκτέλεση Κοστούμιών
Κατασκευή Σκηνικών, αξεσουάρ
πανοπλιών
Βοηθός
Φωτογράφος

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ
ΦΩΤΟ - ΓΚΙΩΝΗ

Ιφιγένεια εν Αυλίδι, στρατόπεδο των Ελλήνων

Ιφιγένεια εν Αυλίδι, ο Χορός

Αχιλλέας, ο Τάσος Σταυρόπουλος

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΝΕΦΕΛΕΣ

Η κωμωδία “ΝΕΦΕΛΑΙ” παρουσιάστηκε στα Διονύσια του 423 π. Χ. χωρίς μεγάλη επιτυχία(3ο βραβείο), όχι όμως στη σημερινή μορφή της, γιατί αυτή είναι μια διασκευή της πρώτης. Το όνομά της προέρχεται από τον χορό των Νεφελών.

Θέμα της είναι ο η διακωμώδηση των Σοφιστών και περισσότερο του Σωκράτη. Κύρια πρόσωπα είναι ο Στρεψιάδης και ο γιος του Φειδιππίδης, οι οποίοι διδάσκονται από τον Σωκράτη τη φιλοσοφία του. Η κωμωδία αποτελεί σημαντική πηγή για το πρόσωπο του ιστορικού Σωκράτη, χωρίς όμως να παρουσιάζεται σ’ αυτήν, η γνωστή από τα έργα του Πλάτωνος και του Ξενοφώντος μορφή του Φιλοσόφου, αλλά μια πλαστογραφημένη εικόνα του, αφού του αποδίδονται θεωρίες, που είτε τις είχε αγνοήσει, είτε τις είχε καταπολεμήσει, γι αυτό και ο Πλάτων κατηγορήσε τον Αριστοφάνη ότι με το έργο του συνετέλεσε στο να δημιουργηθούν ψευδείς εντυπώσεις και αναληθής εικόνα του φιλοσόφου.

Σημαντικότερος ίσως για μας σήμερα είναι ο βασικός προβληματισμός του έργου που καταδεικνύει μια κοινωνία, στην οποία θεωρείται ύψιστη αρετή το να έχει κανείς άδικο και εκμεταλλευόμενος νομικίστικα τεχνάσματα να εμφανίζεται σαν να έχει δίκιο.

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά - Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία
Μουσική Διδασκαλία

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΑΖΟΥΛΕΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΕΡΥ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

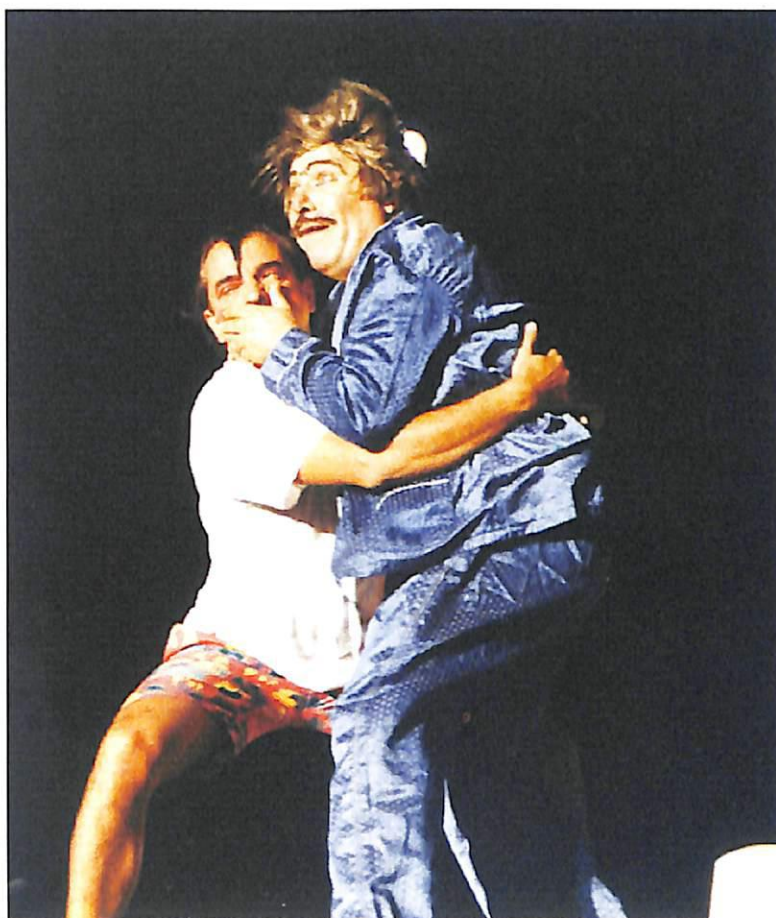
ΔΙΑΝΟΜΗ
(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ
ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ
Α΄ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
Α΄ ΚΟΡΥΦΑΙΑ
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
Α΄ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ
Β΄ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

ΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΒΙΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΑΛΕΙΦΟΣ
ΡΙΚΑ ΣΗΦΑΚΗ
ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΤΖΟΥΛΑΚΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΛΙΑΤΖΙΒΙΡΗΣ

ΧΟΡΟΣ
(αλφαβητική σειρά)

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΑΛΕΞΙΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ,
ΝΙΚΑΙΤΗ ΚΟΝΤΟΥΡΗ, ΜΑΡΑ ΚΟΥΚΟΥΛΑ, ΧΡΥΣΑ ΚΟΥΛΟΥΦΑΚΟΥ,
ΒΑΓΙΑ ΚΩΦΟΥ, ΥΡΩ ΜΑΝΕ, ΜΑΡΙΑ ΜΑΤΣΟΥΚΑ,
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΝΙΚΟΛΕΣΗ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Θύμος Καρακατσάνης, Στρεψιάδης και ο
Μιχάλης Μητρούσης Φειδιππίδης

Ο Θύμος Καρακατσάνης

Θύμος Καρακατσάνης (Στρεψιάδης) και οι Νεφέλες

Ο Δημήτρης Καταλειφός, Σωκράτης και ο χορός των Νεφελών

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1990

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ:

Αισχύλου “ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ” από το Αμφιθέατρο του Σπύρου

Ευαγγελάτου

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, ώρα έναρξης 8. 30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Χορόδραμα “ΜΗΤΕΡΑ ΓΗ” ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ από το Τμήμα
Μπαλέτου του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ελευσίνας.

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, ώρα έναρξης 8. 30 μ.μ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Αριστοφάνη “ΠΛΟΥΤΟΣ” από το Θέατρο “ΣΧΗΜΑ”

Εταιρικός ΣΕΗ - ΟΕΘ

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, ώρα έναρξης 8. 30 μ.μ.

10 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Παιδικό Θέατρο “ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΕ ΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ”

Από τον θίασο του Ονείρου Πλατεία Νεολαίας Άνω Ελευσίνα, έναρξη 8
μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Συναυλία ΜΑΝΩΛΗ ΜΗΤΣΙΑ - ΡΕΝΑΣ ΚΟΥΜΙΩΤΗ

Πλατεία Ηρώων, έναρξη 8 μ.μ.

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μετάφραση
σκηνοθεσία
Σκηνικά Κοστούμια
Μουσική
Διεύθυνση Ορχήστρας
Μουσική Διδασκαλία

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Φύλακας
Κλυταιμνήστρα
Κήρυκας
Αγαμέμνων
Κασσάνδρα
Αίγισθος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ
ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
ΛΗΔΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ

Κορυφαίοι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ

ΧΟΡΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΗΣ
ΦΩΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

Ο Νικήτας Τσακίρογλου, Αγαμέμνων και η
Ελένη Χατζηαργύρη, Κλυταιμνήστρα

Κλυταιμνήστρα, η Ελένη Χατζηαργύρη

Αγαμέμνων, ο Χορός

Ο Νικήτας Τσακίρογλου, η Ελένη Χατζηαργύρη, η Λύδα Τασοπούλου
και ο Χορός

ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ
ΜΗΤΕΡΑ ΓΗ (ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ)

Με “φυσικό” σκηνικό ένα ανθρώπινο δημιουργήμα, όπως είναι ο αρχαιολογικός χώρος της Ελευσίνας, προσπάθησα μέσα από το μύθο της Δήμητρας (Μητέρας - Γης) και της αρπαγής της κόρης, να δημιουργήσω μια χορογραφία στα πλαίσια των “ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 90”. Κύριο έμψυχο δυναμικό παιδιά της πόλης μας, του τμήματος Μπαλέτου του Πνευματικού Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Το θέμα δεν είναι απλά και μόνο μια αναπαράσταση του μύθου. Υπάρχουν βέβαια πολλές αναφορές σ’ αυτόν, αλλά μόνο για να φτάσουμε εξελικτικά και μέσα από μια προσέγγιση στη σημερινή ωμή πραγματικότητα. Γίνεται μια προσπάθεια μέσα από τη χορογραφία να συνδέσω τον άνθρωπο με τη φύση, αφού είναι μέρος αυτής με παράλληλη πορεία και διαδρομή. Η σπορά της γης είναι ταυτόσημη με τη σύλληψη του ανθρώπου και η βλάστηση με τη γέννηση. Η Δήμητρα στο πρώτο μέρος συμβολίζει όλα αυτά και επί πλέον τον άνθρωπο και τη φύση. Η Περσεφόνη -η κόρη -συμβολίζει τη χαρά και τη συνέχεια της ζωής, την ίδια τη ζωή. Στο πρώτο μέρος προσπαθώ να προσεγγίσω τη ζωή, όπως ίσως ήταν, ή όπως θα πρέπει να είναι και την ισορροπία της φύσης. Μετά την αρπαγή της Περσεφόνης, εμφανίζεται η Δήμητρα με τη δύναμη μιας θεάς, αλλά σαν μια οποιαδήποτε μητέρα με ανθρώπινα συν-αισθήματα πόνου και οργής για το χαμό του παιδιού της και χρησιμοποιεί τις δυνάμεις της για να καταστρέψει τα πάντα γύρω της. Στο δεύτερο μέρος προσπαθώ με μια προέκταση του μύθου να δείξω ότι καταστρέφοντας τη φύση και τη νεκρική ερημιά που ακολουθεί η δύναμη και η επίδειξή της δεν έχει κανένα νόημα. Στην τελευταία πράξη, την πράξη της λύτρωσης, η Περσεφόνη αντιπροσωπεύει τη φλόγα που μπορεί να υπάρχει μέσα μας ακόμα και όταν όλα δείχνουν πως έχουν τελειώσει. Αυτή η φλόγα αγωνίζεται να βγει στην επιφάνεια και να φωτίσει τα σκοτάδια του θανάτου. Ο μύθος και η πραγματικότητα που συνυπάρχουν σ’ όλο το έργο προσπαθούν να δείξουν ότι τα συναισθήματα που κυριαρχούν είναι κοινά και για τον άνθρωπο και για τα στοιχεία που τον περιβάλλουν. Ελπίζω ότι όλα αυτά θα είναι πολύ καθαρά για όλους που θα δουν την παράσταση.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
FLAUTO ΣΑΡΡΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ DAILY ROSS, RABABA-REBAR - TAMBYRA
4 ΒΙΟΛΙΑ ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
AFRICAN PERCUSSION DX KEYBOARD ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΡΟΥΛΑ ΚΟΡΜΑΛΗ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΠΑΤΡΑ ΓΑΛΑΝΟΥ
(ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ)
ΦΩΤΙΣΜΟΣ Art & Light
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΗΧΟΥ ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΙΩΤΗΣ

ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Σπορά - Γένεση
Νάρκισσος
Αναζήτηση
Καταστροφή
Ήχος - Φως
Νεκρή Πόλη
Τελευταία έκκληση της ζωής
Κάτω Κόσμος
Ερημιά - Θρήνος - Ελπίδα
ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ

ΦΥΤΑ:

Αγγελική Νικηφόρου
Νίκη Δούκα
Αντωνία Κουστουμπάρδη
Έφη Σταμουλοπούλου
Ειρήνη Ροδιτάκη
Μαρία Σάτλα
Μαρία Παπακωνσταντίνου
Χριστίνα Μιχαλάκη

ΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΖΩΗ ΚΕΣΚΙΝΗ

ΝΥΜΦΕΣ:

Ειρήνη Στάθη, Ελένη Χρυσικού, Σοφία Γ. Πίππου, Κατερίνα Ι. Πίππου,
Βασιλική Ματζούκα, Ολυμπία Συκοβάρη

ΧΟΡΟΣ:

Στέλλα Ανδρώνη, Βασιλική Στάθη, Μαρία Ζαχαρίου, Γεωργία Ζαχαρίου, Λιάννα Μαρή,
Νάντια Μουρίκη, Ιωάννα Κωνσταντινίδου, Όλγα Ρόκκα, Λίτσα Παπουτσόγλου,
Ευγενία Χρυσικού Ειρήνη, Στάθη, Ελένη Χρυσικού, Αντωνία Κουστουμπάρδη,
Νίκη Δούκα, Μαρία Σάτλα, Μαρία Παπακωνσταντίνου

Χορόδραμα Μητέρα-Γη
Δήμητρα, η Ζωή Κεσκίνη

Παπαδημητρίου Ρούλα, Περσεφόνη, Ζωή Κεσκίνη, Δήμητρα

Ρούλα Παπαδημητρίου

Η κατάρα της Δήμητρας

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΠΛΟΥΤΟΣ

Ο “ΠΛΟΥΤΟΣ” είναι το τελευταίο έργο του Αριστοφάνη. Απ’ αυτά τουλάχιστον που έφτασαν στις μέρες μας. Έργο γεννημένο σε μια εποχή με έντονα τα σημάδια της πνευματικής, πολιτικής και κοινωνικής μιζέριας. Ο χρυσός αιώνας της Αθηναϊκής πολιτείας έχει τελειώσει, οι τριάκοντα τύραννοι έχουν ανατραπεί, αλλά ο πόλεμος με τους Σπαρτιάτες έχει ξαναρχίσει. Η πείνα και η εξαθλίωση μαστίζουν το λαό.

Δεν είναι ο Αριστοφάνης που γνωρίσαμε στους “Όρνιθες”, δεν είναι ο Μένανδρος. Είναι ένα έργο χωρίς ουσιαστική πολιτική κριτική και η παρουσία του Χορού είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Μοιάζει με παραμύθι. Ιδιότυπο έργο. Έργο για δίσεκτους χρόνους. Πέρα από συστήματα και τείχη.

Η παράσταση αισθητικά, μουσικά, χορευτικά, γυρίζει λίγο πίσω. Στο τέλος του εμφυλίου και στην αρχή της ανοικοδόμησης. Όπου η ανεργία και η μετανάστευση πλήττουν το λαό της αναπτυσσόμενης χώρας. Την εποχή που θα γεννηθεί το όνειρο και που θα καταλήξει γι άλλη μια φορά ορφανό. Εφιάλτης. Επιδίωξή μας, λοιπόν, ήταν να διαβάσουμε αυτόν τον Εφιάλη. Αν το πετύχαμε, θα το δείξει η παράσταση.

Και κάτι ακόμα, ίσως, ότι μας απόμεινε σήμερα είναι η περηφάνια και το γινάτι μας. Τώρα που πληρώνουμε τα λάθη μας. Η παράσταση ευτύχησε να ‘χει μαζί της καλλιτέχνες που μέστωσαν μέσα στο όνειρο. Τον Σταύρο Παράβα, τον Σταύρο Ξαρχάκο, τον Βαγγέλη Σειληνό. Καλλιτέχνες που κουβαλούν την υπερηφάνια της εποχής τους. Και που είναι από εκείνους που μπορούν να μας δείξουν να περάσουμε απέναντι.

Ευχαριστώ όλους, όσους συνεργάστηκαν μαζί μου. Πάνω απ’ όλα τους ηθοποιούς, που με την συμπαράσταση και την αφοσίωσή τους η παράσταση έγινε πραγματικότητα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΠΛΟΥΤΟΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Μουσική
Σκηνικά - Κοστούμια
Χορογραφίες
Βοηθός Σκηνοθέτη

ΤΑΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΕΙΛΗΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

Στο ρόλο του ΧΡΕΜΥΛΟΥ
ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΒΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Καρίων (δούλος του Χρεμύλου)
Πλούτος
Βλεψίδημος
Πενία
Ακόλουθοι Πενίας

Γυναίκα του Χρεμύλου
Γιός του
Δίκαιος άνδρας
Γυναίκα του
Γιός του
Συκοφάντης
Συνοδός του
Γριά
Υπηρέτρια της
Νέος
Ερμής
Ιερέας του Δία
Γειτόνισσες

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΦΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΝΤΟΡΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΡΙΠΙΩΤΗΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΝΑ ΠΕΦΑΝΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΑΣ
ΧΑΡΗΣ ΛΟΓΓΑΡΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΛΑ ΚΡΟΥΣΚΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΡΙΠΙΩΤΗΣ
ΑΝΝΑ ΠΑΝΤΖΕΛΗ
ΑΛΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ
ΝΤΟΡΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΑΜΠΑΟΥΝΗΣ
ΜΑΝΟΣ ΣΤΑΛΑΚΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΑΣ
ΕΥΑ ΣΤΥΛΑΝΤΕΡ
ΑΝΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ
ΠΟΥΛΧΕΡΙΑ ΛΟΥΚΑ

ΧΟΡΟΣ

ΜΑΝΟΣ ΣΤΑΛΑΚΗΣ - ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΑΜΠΑΟΥΝΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΡΙΠΙΩΤΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΑΣ - ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ
ΣΙΜΟΣ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ
ΧΑΡΗΣ ΛΟΓΓΑΡΑΚΗΣ - ΕΥΑ ΣΤΥΛΑΝΤΕΡ
ΑΝΝΑ ΠΑΝΤΖΕΛΗ - ΣΤΕΛΛΑ ΚΡΟΥΣΚΑ
ΒΑΝΝΑ ΠΕΦΑΝΗ - ΠΟΥΛΧΕΡΙΑ ΛΟΥΚΑ

Φωτισμοί
Εμβόλιμοι Στίχοι
Τεχνικοί σκηνής

Ηλεκτρολόγος - Φωτιστής
Βοηθός ηλεκτρολόγου-
Χειριστής μαγνητοφώνου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΦΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΙΤΣΑΤΖΑΤΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΛΟΦΩΤΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΤΤΑΣ

Από την παράσταση ΠΛΟΥΤΟΣ του Αριστοφάνη
Χρεμύλος, ο Σταύρος Παράβας, Πλούτος, ο Σπύρος Κωνσταντινίδης

ΠΛΟΥΤΟΣ του Αριστοφάνη
Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνος

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος
Αριστοφάνη Πλούτος

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1991

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ:

Ευριπίδη “ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ” ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας
Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας έναρξη 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Συναυλία: Ανδρέας Μικρούτσικος - Σοφία Βόσσου - Μαργαρίτα Ζορμπαλά.

Συμμετάχουν η Λία Βίσση και ο Σπύρος Παπαναστασίου.

Πλατεία Ηρώων έναρξη 8.30 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Αριστοφάνη “ΟΡΝΙΘΕΣ” Μοντέρνο Θέατρο Γιώργου Μεσσάλα
Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας έναρξη 8.30 μ.μ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Παιδικό Θέατρο “Ευγένιος και Κυκνένια” από την παιδαγωγική
Σκηνή της Τζένης Φωτίου.

Πλατεία Νεολαίας - Άνω Ελευσίνα έναρξη 8 μ.μ.

10 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Αθλητικές Εκδηλώσεις

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

Λαογραφικό Φεστιβάλ. Συμμετέχουν οι Εθνικοτοπικοί Σύλλογοι
της Ελευσίνας.

Πλατεία Ηρώων έναρξη 8 μ.μ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά Κοστούμια
Μουσική
Χορογραφία

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ιφιγένεια
Ορέστης
Πυλάδης
Βοσκός
Θόας
Αγγελιοφόρος
Ακόλουθος
Αθηνά

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΝΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΟΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΓΩΝΗΣ
ΤΑΤΙΑΝΑ ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ

Α΄ Κορυφαία

ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ

Κορυφαίες

ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
ΚΑΙΤΗ ΜΑΝΩΛΙΔΑΚΗ
ΕΛΕΝΗ ΦΙΛΙΠΠΑ

Χορός Γυναικών

ΜΑΤΙΝΑ ΜΟΣΧΟΒΗ
ΝΤΙΝΑ ΑΒΑΓΙΑΝΟΥ
ΕΥΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ
ΠΟΠΗ ΠΕΛΤΕΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΛΟΥΚΙΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΠΕΛΑ

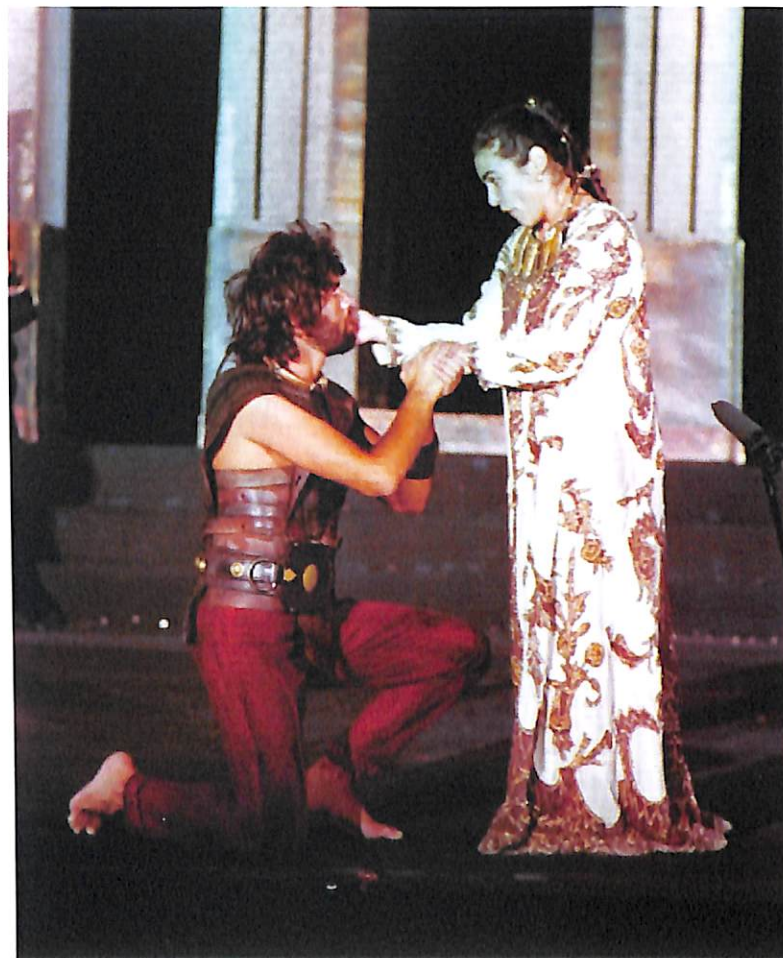
ΕΥΡΙΠΙΔΗ, Ιφιγένεια εν Ταύροις
Λυδία Κονιόρδου, Κωνσταντίνος Κωνσταντόπουλος

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ
Ο Χορός

ΘΟΑΣ, ο Παύλος Ορκόπουλος και ο Χορός

Λυδία Κονιόρδου, Κωνσταντίνος Κωνσταντόπουλος

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ "ΟΡΝΙΘΕΣ"

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΚΙΝΗΣΗ ΧΟΡΟΥ

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ

ΒΟΗΘΟΣ ΚΙΝΗΣΗΣ - ΧΟΡΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΝΕΝΗ ΖΑΠΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΤΝΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με σειρά εμφανίσεως)

ΠΕΙΣΘΑΙΤΕΡΟΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΔΟΥΛΑ

ΕΠΟΠΑΣ

ΑΗΔΟΝΑ

ΙΕΡΕΑΣ

ΠΟΙΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΩΝ

ΕΠΟΠΤΗΣ

Α' ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

Β' ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

ΙΡΙΣ

ΚΥΡΗΞ

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

ΤΡΙΒΑΛΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΦΑΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΟΥΝΑΡΗ

ΗΛΙΑΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΟΣΧΑΚΗ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΤΝΟΣ

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΛΛΕΡΓΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΕΛΑΣ

ΝΤΕΝΗ ΘΕΜΕΛΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΛΙΟΔΑΚΗΣ

ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΡΟΧΑΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΟΡΙΔΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΦΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΙΜΠΙΛΑΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΚΟΖΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΟΣΧΑΚΗ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ - ΧΟΡΟΣ

(με αλφαβητική σειρά)

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ-ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΟΥΝΑΡΗ - ΝΤΕΝΗ ΘΕΜΕΛΗ -
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΛΛΕΡΓΗ - ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΚΟΖΗΣ -
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΛΙΟΔΑΚΗΣ - ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ -
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΙΝΟΣ - ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΕΛΑΣ - ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΙΜΠΙΛΑΣ -
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΗΓΑΣ - ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΡΟΧΑΣ - ΣΠΥΡΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ -
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑΚΗΣ

Η παράσταση αφιερώνεται στη Μνήμη του ΑΛΕΞΗ ΜΙΝΩΤΗ

Αριστοφάνη, ΟΡΝΙΘΕΣ
 Έποπας Ηλίας Λογοθέτης, Ευελπίδης, ο Γιώργος Λέφας,
 Πεισθαίτερος, ο Γιώργος Μεσσάλας

Πεισθαίτερος, Συκοφάντης - ο Ζαχαρίας Ρόχας και ο Χορός

Ποιητής, ο Γιάννης Μέτνος και ο Πεισθαίτερος

Πεισθαίτερος, ο Χορός και ο Ηρακλής - Σπύρος Μπιμπύλας

Αισχύλεια 1992

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

Σάββατο 29 Αυγούστου:

Αριστοφάνη “ΙΠΠΕΙΣ” από το Εθνικό Θέατρο

Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου:

Αισχύλου “ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ”
από το Αμφιθέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου

Πέμπτη 10 Σεπτεμβρίου:

Παιδικό Θέατρο “Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ”
Ελεύθερη διασκευή από τους “Όρνιθες” του Αριστοφάνη
από την Παιδική αυλαία του Γιάννη Καλατζόπουλου

Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου:

Συναυλία με την Άλκηστη Πρωτοψάλτη

1-30 Σεπτεμβρίου:

Αθλητικές εκδηλώσεις

Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου:

Λαογραφικό Φεστιβάλ
Συμμετέχουν οι Εθνικοτοπικού Σύλλογοι,
Το Π.Π.Κ.Δ.Ε. και το Β΄ ΚΑΠΗ του Δήμου Ελευσίνας

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΙΠΠΕΙΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΗ

Οι “Ιππείς” του Αριστοφάνη είναι η πρώτη κωμωδία του μεγάλου Αθηναίου σατιρικού που παρουσιάστηκε το (424 π.Χ.) με το όνομά του και όπου υποκρίθηκε ο ίδιος το πρόσωπο του πρωταγωνιστή. Αλλά είναι ακόμη και το πρώτο έργο του ποιητή που έχει τόση πολιτική και σατιρική αιχμή, όση δεν συναντήσαμε σε κανένα άλλο έργο του. Τα σατιρικά βέλη του Αριστοφάνη στρέφονται στην συγκεκριμένη κωμωδία εναντίον των ανενδοίαστων πολιτικών δημαγωγών, που εξαπατούν με τις υποσχέσεις και τις κολακείες τους τον αφελή λαό. Η κωμωδία περιέχει κυρίως μια προσωπική, πικρόχολη και δριμύτατη επίθεση εναντίον του πανίσχυρου, τότε, και φοβερού δημαγωγού Κλέωνα τον οποίο και προηγουμένως είχε χλευάσει ο ποιητής στους “Βαβυλωνίους” και τους “Αχαρνείς” του. Αλλά ενώ εκεί είχε καυτηριάσει μόνο λίγες πράξεις του, στους “ΙΠΠΕΙΣ” τον εξευτελίζει, σκεπάζοντάς τον με αμέτρητα δηλητηριώδη βέλη, ως κύριο φορέα της δημαγωγίας και της πολιτικής διαφθοράς.

Η υπόθεση της κωμωδίας έχει ως εξής:

Δύο υπηρέτες του Δήμου (που προσωποποιεί τον Δήμο Αθηναίων), ο Νικίας και ο Δημοσθένης - προσωποποίηση και αυτοί των δύο Αθηναίων στρατηγών της Πύλου- παραπονούνται για όσα υποφέρουν από τον μόλις προσληφθέντα σύνδουλό τους Παφλαγόνα- τον Κλέωνα- που με τις κολακίες και τις δημαγωγικές υποσχέσεις του έχει γίνει ο ευνοούμενος του κυρίου των. Ή πρέπει λοιπόν να δραπετεύσουν από τον Δήμο, ή να βρουν άλλον να τον υπηρετεί. Καλούν τον περίφημο αλλαντοπώλη Αγοράκριτο και τον πείθουν να αναλάβει αυτός την κηδεμονία του εξαπατηθέντος από τον δημαγωγό Παφλαγόνα, Δήμου Αθηναίων. Διαβεβαιώνοντάς τον ότι θα έχει την υποστήριξη όλων των τιμίων ανθρώπων και βασικά των Ιππέων, της μεσαιάς δηλαδή τάξης των πολιτών που εστρατεύοντο ως ιππείς και μισούσαν κι αυτοί τον Κλέωνα, σαν φαύλο και δημεγέρτη. Τη συνωμοσία όμως αντιλαμβάνεται ο Παφλαγών και σπεύδει στη Βουλή, την οποία άγει και φέρει με την ρητορική του δεινότητα, να τους διαβάλει ως συνωμότες. Ακολουθείται από τον αλλαντοπώλη όμως που τον γελοιοποιεί και παρασύρει με το μέρος του την Βουλή. Αλλ’ ο Παφλαγών -Κλέων- δεν παραδέχεται ότι ηττήθηκε οριστικά και θέλει να φέρει την υπόθεση ενώπιον του Δήμου, για να κρίνει εκείνος ποιος είναι προτιμότερος. Οι δύο αντίπαλοι αγωνίζονται με έντεχνα επινοήματα, εκδηλώσεις αγάπης και δώρα αλλά και πάλι ο αλλαντοπώλης νικά τον Παφλαγόνα και αποκτά την εύνοια του Δήμου. Όταν ο Δήμος καταλαβαίνει επιτέλους ότι είχε εξαπατηθεί από τον λαοπλάνο Παφλαγόνα, του αφαιρεί την κηδεμονία και την αναθέτει στον αλλαντοπώλη - σωτήρα του. Στέλνει μάλιστα τον Παφλαγόνα για τιμωρία, να πωλεί αλλαντικά. Ο νικητής και φίλος αλλαντοπώλης εξάλλου, ανανεώνει το Δήμο, τον παντρεύει με την “τριακονταετή Συμφιλίωση” και τον οδηγεί στην εξοχή να χαρεί μια ζωή χωρίς φροντίδες.

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΙΠΠΕΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Μετάφραση	ΝΙΚΟΣ ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ
Σκηνοθεσία	ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ
Σκηνικά	ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Κοστούμια	ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μουσική	ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΟΝΤΗΣ
Μουσική διδασκαλία	ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗ
Χορογραφία	ΕΡΣΗ ΠΗΤΙΑ
Βοηθός Σκηνοθέτη	ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ

Δημοσθένης	ΔΙΑΝΟΜΗ
Νικίας	ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΜΙΔΗΣ
Αλλαντοπώλης	ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΓΩΝΗΣ
Παφλαγόνας	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δήμος	ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
	ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΝΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ - ΧΟΡΟΣ

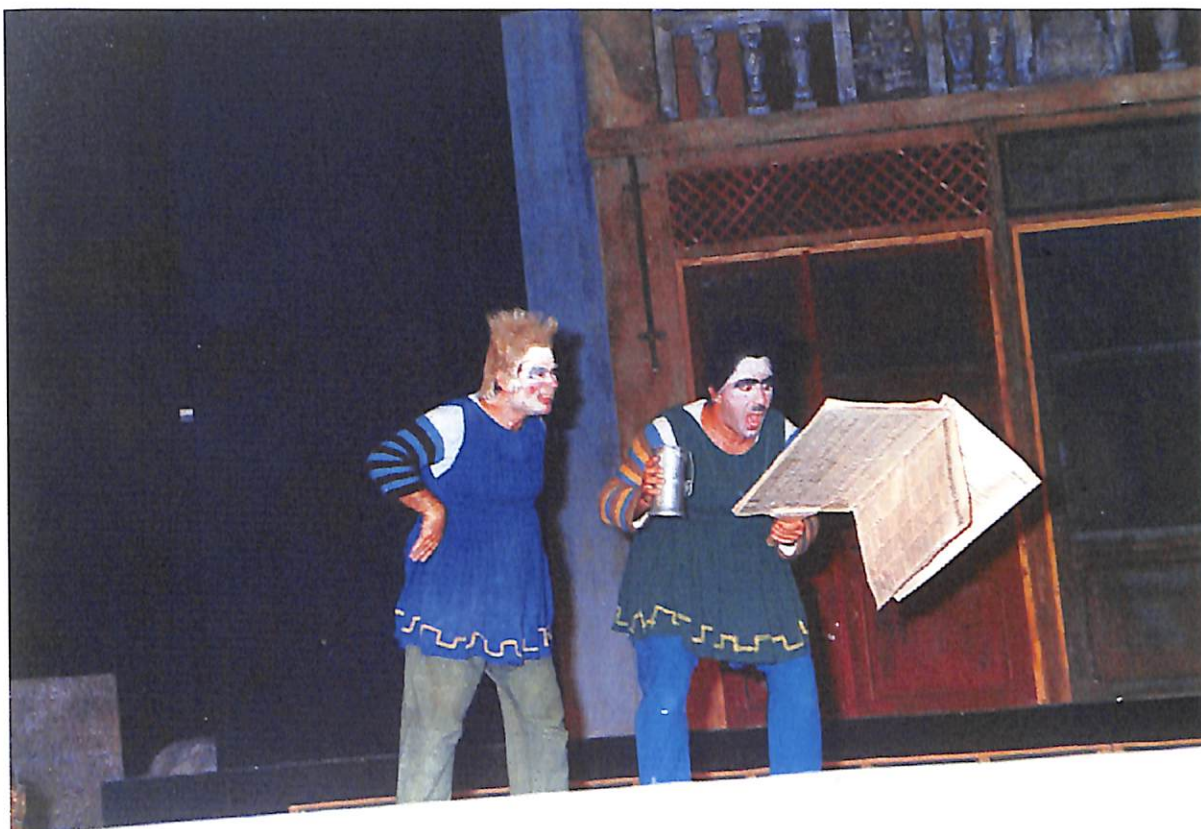
ΦΩΤΗΣ ΓΚΑΒΕΡΑΣ - ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ -
ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΚΑΨΗΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΟΥΛΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΥΡΙΚΙΔΗΣ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΥΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ - ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΤΣΑΡΗΣ - ΤΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΟΣΧΟΛΙΔΑΚΗΣ - ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΦΗ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΒΙΚΥ ΠΡΩΤΟΓΕΡΑΚΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, Αριστοφάνη, ΙΠΠΕΙΣ

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος
Αριστοφάνη ΙΠΠΕΙΣ

Αριστοφάνη ΙΠΠΕΙΣ

Ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος και ο Χορός των Ιππέων

ΑΜΘΙΦΕΑΤΡΟ ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία
Σκηνικά κοστούμια
Μουσική
Μουσική διεύθυνση
Μουσική διδασκαλία
Εκγύμναση Χορού

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ
ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ
ΜΠΗΛΙΑ ΜΩΡΑΪΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΑΝΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Με τη σειρά που εμφανίζονται

Κράτος
Βία
Ήφαιστος
Προμηθεύς
Ωκεανός
Ιώ
Ερμής

ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΡΗΓΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΟΥ
ΘΩΜΑΣ ΚΙΝΔΥΝΗΣ
ΛΗΔΑ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Α΄ ΚΟΡΥΦΑΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ - ΧΟΡΟΣ

ΚΑΚΙΑ ΙΓΕΡΙΝΟΥ - ΜΙΝΑ ΧΕΙΜΩΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΑΝΟΥ
ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΣΤΕΛΛΑ ΚΡΟΥΣΚΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΡΗΓΟΥ - ΦΛΩΡΑ ΦΛΕΒΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΤΣΑΝΟΥ - ΝΤΙΝΑ ΓΚΑΤΖΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΑ ΖΩΪΔΟΥ - ΑΡΙΕΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΜΑΤΘΙΛΔΗ ΜΑΓΓΙΡΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΨΩΜΑ

Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνος, Πλήθος κόσμου παρακολουθεί την παράσταση, Προμηθέας Δεσμώτης

Προμηθέας, ο Νικήτας Τσακίρογλου
και ο Χορός

Νικήτας Τσακίρογλου και ο
Θωμάς Κινδύνης στο ρόλο Ωκεανού

Προμηθέας και οι Ωκεανίδες

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

“Η Χώρα των πουλιών”
(ελεύθερη διασκευή από τους “ΟΡΝΙΘΕΣ” του Αριστοφάνη)

Σκηνοθεσία: Γιάννης Καλατζόπουλος

Μουσική: Δ. Λέκκας

Σκηνικά: Θ. Τζάτσος

Κοστούμια: Κ. Φυντανίδου

Χορογραφίες: Φ. Σκαρδή

Βοηθός Σκηνοθέτη: Α. Δαρλάση

Παίζουν

Γ. Καλατζόπουλος

Β. Κάϊλας

Κ. Δαρλάσης

Σ. Χαλκιά

Μ. Αρβανιτάκης

Μ. Θεοδώρου

Χ. Παπαδοπούλου

Θ. Μαντέλη

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Η Χώρα των πουλιών

Η Χώρα των πουλιών
Γιάννης Καλατζόπουλος, Κ. Δαυλάσης

Από την παράσταση της Ομάδας Σύγχρονης Τέχνης
Αριστοφάνη η χώρα των πουλιών

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1993

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου:

Αριστοφάνη “ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ”

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας 8.30 μ.μ.

Από την Νέα Ελληνική Σκηνή του Θύμιου Καρακατσάνη

Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου:

Γ. Χορτάζη “Ερωφίλη”

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας 8.30 μ.μ.

Από την Θεατρική Εταιρεία ΑΙΧΜΗ

Κυριακή 5 Σεπτεμβρίου:

Συναυλία Μίμη Πλέσσα

Παραλία Ελευσίνας 9.00 μ.μ.

Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου:

Συναυλία ερασιτεχνικού συγκροτήματος Νέων Ελευσίνας

Πλατεία Νεολαίας - Άνω Ελευσίνα 9.00 μ.μ.

Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου:

Ευριπίδη “ΒΑΚΧΕΣ”

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνας 8.30 μ.μ.

Από το Αμφιθέατρο του Σπύρου Ευαγγελάτου

Τετάρτη 15 Σεπτεμβρίου:

Παιδική Παράσταση

Πλατεία Νεολαίας - Άνω Ελευσίνα 8.00 μ.μ.

Από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Ελευσίνας

Σάββατο 18 Σεπτεμβρίου:

Λαογραφικό Φεστιβάλ

1 - 30 Σεπτεμβρίου:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΘΥΜΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ “ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ”

Λίγα λόγια για το έργο

Ανεβάζουμε τη Λυσιστράτη του Αριστοφάνη, διότι δυστυχώς, ο ιστορικός περίγυρος του έργου είναι όμοιος με την ταραγμένη εποχή μας.

Ο Αριστοφάνης κατηγορήθηκε σαν επικίνδυνος για τη χώρα, γιατί τόλμησε σε καιρό πολέμου και την ώρα που η αντιπροσωπεία των Λακεδαιμονίων ήταν στην Αθήνα (για ειρηνευτικές συνομιλίες πιθανόν) και κατηγορήσε τον Κλέωνα. Τόλμησε και τον κατηγορήσε για το ότι οικειοποιήθηκε το δημόσιο χρήμα. Κάτι που και σήμερα δυστυχώς συμβαίνει με τους διαχειριστές δημοσίων ταμείων και χρημάτων.

Ο Κλέων έσυρε στα δικαστήρια τον Αριστοφάνη σαν κοινό προδότη της πόλης του. Ο Αριστοφάνης αθωώθηκε, αντικρούοντας την κατηγορία, παρουσιάζοντας για νομικό του επιχείρημα ότι: δεν έβλαψα την πόλη μου αλλά αντιθέτως την ωφέλησα, γιατί οι Λακεδαιμόνες με την καταγγελία μου για τον ανώτατο άρχοντα, διαπίστωσαν πως η δημοκρατία των Αθηναίων “γερά κρατεί”, αφού ένας πολίτης μπορεί και καταγγέλει τον άρχοντα της πόλης του για σφετεριστή των δημοσίων αγαθών.

Από κει και πέρα όμως, ο Αριστοφάνης ήταν υποχρεωμένος να γράψει “ΟΥΤΟΠΙΕΣ”. Να ντύσει με ουτοπία τα θέματά του, να τα παρουσιάσει ως μη γενόμενα, για να μη συρθεί και πάλι σε δικαστικούς αγώνες με απρόβλεπτη έκβαση. Σε αυτό το κλίμα γράφτηκε και η Λυσιστράτη, δηλαδή σαν να μην έγινε, σαν να μη συνέβη.....

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Μετάφραση:

Σκηνοθεσία:

Μουσική:

Σκηνικά - Κοστούμια:

Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ (Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ)

ΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΤΤΑΣ

Διανομή

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΔΟΥΛΑ ΤΗΣ

ΚΛΕΟΝΙΚΗ

ΜΥΡΙΝΗ

ΛΑΜΠΙΤΩ

ΒΟΙΩΤΗ

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ

Α΄ ΓΥΝΑΙΚΑ

Β΄ ΓΥΝΑΙΚΑ

Γ΄ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ΠΑΙΔΙ ΚΙΝΗΣΙΑ

ΜΑΝΗΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΚΥΡΗΚΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΕΣΒΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΕΔΟΣΙ

ΠΑΝΟΣ ΣΚΟΥΡΟΥΛΙΑΚΟΣ

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΔΕΣΥΛΑΣ

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΙΑΚΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΚΙΩΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΡΟΥΧΑΣ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΧΕΙΛΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΠΑΝ. ΜΕΝΤΗΣ

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΠΑΝ. ΜΕΝΤΗΣ - ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΙΑΚΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΔΕΣΥΛΑΣ - ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΕΔΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ - ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΡΟΥΧΑΣ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΙΣΒΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΚΙΩΤΗΣ - ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΧΕΙΛΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΛΙΑΣ

Θύμιος Καρακατσάνης, Λυσιστράτη, Κώστας Μακέδος, Κλεονίκη

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
Αριστοφάνη, Λυσιστράτη

Αριστοφάνη, Λυσιστράτη
Τα μεγάλα μέσα

Αριστοφάνη, Λυσιστράτη
Η συμφιλίωση

ΕΡΩΦΙΛΗ

ΘΕΜΑΛΙΟ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΜΑΣ

Η ιστορία της νεότερης λογοτεχνίας μας, οπότε και της νεότερης γλώσσας μας, μετά το 1000 περίπου, όταν τη συρρίκνωση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας ακολουθεί προοδευτικά και η Ελληνικοποίηση (πολιτισμός, εθνική συνείδηση) του τμήματος της επικράτειας της που απομένει και παραμένει σταθερό, διαμορφώθηκε αποφασιστικά σε τρεις περιόδους.

Κατά την τρίτη περίοδο, που θα αρχίσει στις αρχές του 18ου αιώνα και θα κλείσει με την Επανάσταση του 1821, η λογοτεχνία μας και κυρίως η ποίηση θα περπατήσει με γρήγορα βήματα στα Επτάνησα και στην απέναντι στεριά: την Ήπειρο και τη Δυτική Ρούμελη. Και αν οι συγγραφείς της δυτικής ηπειρωτικής χώρας, θα αναβαφτιστούν μέσα στο δημοτικό τραγούδι του τόπου τους, οι επτανησιώτες θα γαλουχηθούν από τους ποιητές της Κρήτης την παράδοση των οποίων σε μεγάλο βαθμό θα συνεχίσουν.

Εδώ, ας πούμε κάτι που άλλοι διανοούμενοι δεν το λένε: αν ο Σολωμός, ο οποίος στο μεγαλύτερο μέρος του έργου του αντιγράφει και μιμείται, όχι πάντα με επιτυχία, τους στίχους της "Ερωφίλης" και του "Ερωτόκριτου", αλλά και παλαιότερων επτανησίων ποιητών, καθώς και του μεγάλου αγνοημένου ηπειρώτη Αθανασίου Χριστοπούλου, θεωρείται ή και είναι "εθνικός" μας ποιητής, τότε ο Χορτάτζης, ο Κορνάρος και άλλοι είναι δύο φορές εθνικοί μας ποιητές.

Και δύο λόγια για την "Ερωφίλη". Αυτή η τραγωδία ή καλύτερα αυτή η αντιπαράθεση του δραματικού και του λυρικού στοιχείου, σε δύο επίπεδα, αφού το σκηνικό έργο και τα χορικά λειτουργούν και μόνα τους, από καθαρά αισθητική άποψη, είναι το ανώτερο έργο της Κρητικής Σχολής. Λίγο θέατρο και πολλή ποίηση. Ποίηση, ρυθμός, μουσική... Και από τον σκηνοθέτη και από τον ηθοποιό, η "Ερωφίλη" για το ζωντάνεμα της πάνω στη σκηνή απαιτεί σκληρή δουλειά, αφοσίωση, δέος απέναντι στον ποιητικό λόγο. Και απαιτεί ένα τράνταγμα. Σε όλο το έργο υπάρχει ένα στοιχείο αποκάλυψης και ένα εκπληκτικό πάντρεμα πραγματικότητας και ονείρου, πιο σωστά μια συνεχής εναλλαγή αυτών των δύο. Και κάποιες σκηνές, κυρίως της Ερωφίλης με τη Νένα και ολόκληρα τα χορικά παραμένουν ό,τι πιο αγέραστο υπάρχει μέσα στην, αλοίμονο, φτωχή θεατρική παραγωγή της νεότερης Ελλάδας...

Θωμάς Γκόρπας

ΕΡΩΦΙΛΗ

Σκηνοθεσία:	Γιάννης Νικολαΐδης
Σκηνικά κοστούμια:	Περικλής Παντελεάκης
Μουσική:	Ανακρέων Παπαγεωργίου
Χορογραφίες:	Ντόρα Μητροπούλου
Φωτισμοί:	Σπύρος Κάρδαρης
Τεχνικός:	Νώντας Πόλκας
Ηλεκτρολόγοι:	Νίκος Γιώτης
Εκτέλεση σκηνικών:	Στέφανος Κομιανός

ΔΙΑΝΟΜΗ (με τη σειρά που εμφανίζονται)

Φωνή Χάρου:	Γιάννης Νικολαΐδης
Χάρος:	Λέανδρος Κοκκόρης
Πανάρετος:	Ισίδωρος Σταμούλης
Καρποφόρος:	Μπάμπης Πισιμίσης
Βασιλιάς:	Τάσος Παπαδάκης
Σύμβουλος:	Αλέκος Μάνδηλας
Κορυφαίες:	Νίκη Κρεούζη, Μαρία Δημητρούκα
Κορασίδες:	Έρικα Μακρή, Βίκυ Αδάμου, Έλενα Παπαδημητρίου
Ερωφίλη:	Φωτεινή Φιλοσόφου
Νένα:	Μαρία Ζαφειράκη
Στρατιώτης:	Λέανδρος Κοκκόρης

Τραγουδούν με τη σειρά που ακούγονται:
Μαρία Φιλοσόφου - Βάσια Ζήλου - Λάκης Χαλκιάς

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΙΧΜΗ" Ερωφίλη

ΕΡΩΦΙΑΗ

ΒΑΚΧΕΣ

Ο Σπύρος Ευαγγελάτος σκηνοθετεί και παρουσιάζει το έργο "Βάκχες"

Οι Βάκχες είναι η πιο τυπική ελληνική τραγωδία διονυσιακού περιεχομένου που έχουμε.

Χορός του δράματος είναι η ψυχή του, τα λυρικά τραγούδια του γεμάτα πάθος και μεγαλοπρέπεια. Η πιο καλοχτισμένη τραγωδία του Ευριπίδη, σε αυτή συνυπάρχουν όλες οι αρετές του ποιητή. Με εξαιρετική πληρότητα δίνεται η τραγική αντίθεση ανάμεσα στον άνθρωπο που θέλει να βαδίζει σύμφωνα με τους νόμους του λογικού και στον κόσμο του άλογου, εκστασιακού στοιχείου. Ποιες καθορίζουν την ανθρώπινη μοίρα; Οι λογικές ή οι εξωανθρώπινες, οι υπερβατικές; Δεν δίνει απάντηση στο πρόβλημα αυτό ο Ευριπίδης.

Η διονυσιακή μέθη αποτελεί το σταθερό πυρήνα του έργου, στο οποίο πνέει ένας άνεμος μουσικής, τραγουδιών, χορών, ξέφρενου κυνηγητού σκηνών τραγικών.

Είναι η τελευταία τραγωδία του Ευριπίδη, γραμμένη όταν αυτοεξόριστος πια ζούσε στην αυλή του Αρχέλαου της Μακεδονίας. Οι Βάκχες δραματοποιούν την αντίσταση του Πενθέα, βασιλιά της Θήβας, στη λατρεία του Διονύσου και την τελική του εξόντωση από το θεό. Είναι ένας αμείλικτος αγώνας, που αρχίζει με την αδιάλλακτη υπεροψία του πρώτου και τελειώνει με την αιματηρή επικράτηση του δεύτερου.

Πολλοί - κι ανάμεσα τους ο Νίτσε - είδαν τον Διόνυσο σαν τον πραγματικό ήρωα της τραγωδίας, γιατί αυτός τελικά θριαμβεύει. Η αντίθετη, όμως, άποψη - σύμφωνα με τον Αλέξη Σολωμό - είναι ίσως πιο σωστή, γιατί συνήθως στο τραγικό θέατρο ο ήρωας πληρώνει, πάσχοντας, μια πλάνη του - όπως εδώ, ο Πενθέας. Στο Διόνυσο των "Βακχών" πρέπει να δούμε όχι τόσο τον ανελέητο εκδικητή θεό, όσο τον άγνωστο δαίμονα του φυσικού κόσμου. Και στο σφάλμα του Πενθέα, όχι μια πράξη ασέβειας, μα την έλλειψη φαντασίας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΒΑΚΧΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία - Κίνηση Χορού
Σκηνικά-Κοστούμια
Μουσική
Μουσική Διδασκαλία
Εκγύμναση Χορού

Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΥΛΑ ΜΙΧΑΗΛ
ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΑΝΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά εμφανίσεως)

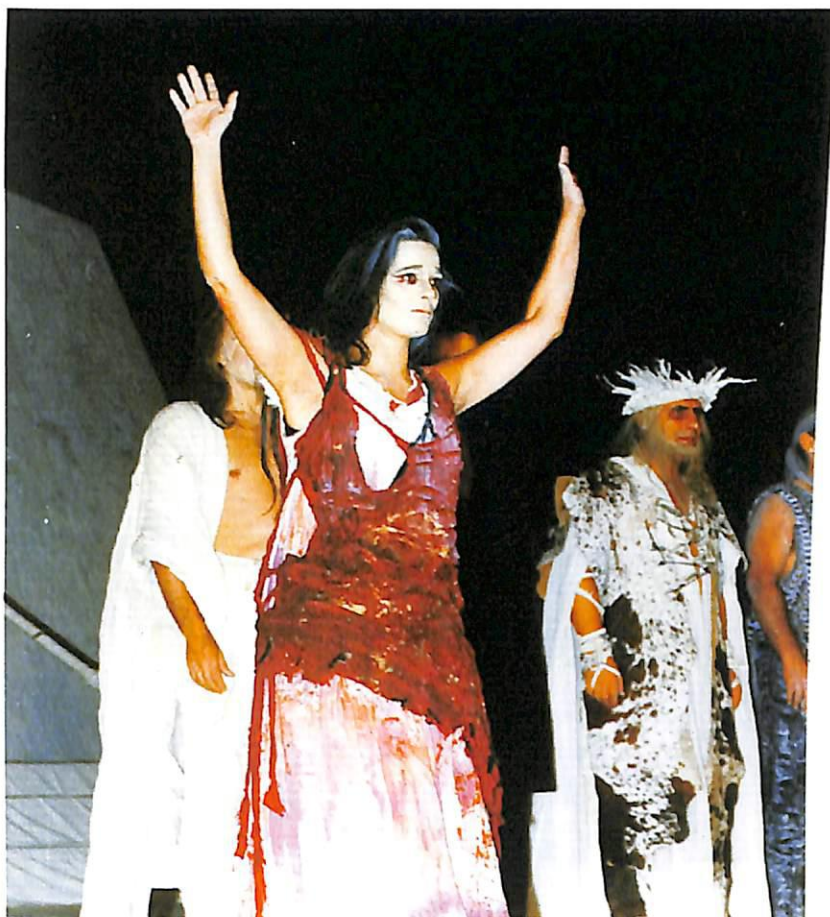
ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ
ΚΑΔΜΟΣ
ΠΕΝΘΕΥΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ
ΑΓΓΕΛΟΣ Α'
ΑΓΓΕΛΟΣ Β'
ΑΓΑΥΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΡΟΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΑΛΕΙΦΟΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
ΑΡΤΟ ΑΠΑΡΤΙΑΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΗΔΑ ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ -ΧΟΡΟΣ

Α' ΚΟΡΥΦΑΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΥ
ΚΑΚΙΑ ΙΓΕΡΙΝΟΥ,
ΜΙΝΑ ΧΕΙΜΩΝΑ
ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΑΝΟΥ,
ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΣΤΕΛΛΑ ΚΡΟΥΣΚΑ,
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΡΗΓΟΥ,
ΦΛΩΡΑ ΦΛΕΣΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΤΣΑΝΟΥ,
ΝΤΙΝΑ ΓΚΑΤΣΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΑ ΖΩΪΔΟΥ,
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΠΟΥΤΖΗ

Ευριπίδη “ΒΑΚΧΕΣ”
Αγαθή η Λήδα Τασσοπούλου

Από την παράσταση της τραγωδίας του Ευριπίδη ΒΑΚΧΕΣ,
στον Αρχαιολογικό χώρο Ελευσίνος

Λήδα Τασσοπούλου

Ο σκηνοθέτης Σπύρος Ευαγγελάτος και ο Θίασος

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1994

Κυριακή 28 Αυγούστου

Αριστοφάνη ΠΛΟΥΤΟΣ από το Εθνικό Θέατρο

Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου

Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ από το Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν

Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου

Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ από τη θεατρική Εταιρεία ΑΙΧΜΗ

Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου

Παιδική παράσταση “Μαγικός Αυλός”
από την παιδική σκηνή του θεάτρου ΑΘΗΝΑ

Σάββατο 17 Σεπτεμβρίου

Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ
από την ΕΣΤΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ Νέας Ιωνίας Μαγνησίας

Στα πλαίσια των Αισχυλείων

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου

Εργα Κλασικής Κιθάρας
Κιθάρα Γεωρ. Μουντάνος
Πιάνο Άννα Καραβασιλίδη

Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου

Συναυλία με την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου

Παιδική παράσταση ΜΑΓΙΚΟΣ ΑΥΛΟΣ

Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου

Λαογραφικό Φεστιβάλ

Εκθέσεις ζωγραφικής, Φωτογραφίας

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ "ΠΛΟΥΤΟΣ"

Μετάφραση:	ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
Σκηνοθεσία:	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΗΣ
Σκηνικά-Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μουσική:	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ
Χορογραφία:	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΕΙΛΗΝΟΣ
Στίχοι:	ΛΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΧΡΕΜΥΛΟΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ
ΚΑΡΙΩΝΑΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΥΤΣΗΣ
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ:	ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
ΠΕΝΙΑ:	ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ:	ΜΕΛΙΝΑ ΜΠΟΤΕΛΗ
ΔΙΚΑΙΟΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΤΣΙΟΣ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΩΝΗΣ
ΓΡΙΑ:	ΝΤΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑ
ΝΕΑΝΙΑΣ:	ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
ΕΡΜΗΣ:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΙΕΡΕΑΣ:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΕΦΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ - ΧΟΡΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΔΑΔΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΛΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ - ΜΠΑΜΠΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΚΟΓΚΟΣ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΖΑΚΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΟΝΤΗΡΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΓΙΩΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΥΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ - ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ - ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΟΣΧΟΛΙΔΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΙΣΜΠΙΚΗΣ - ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΒΑΝΙΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΗΓΑΣ - ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΑΝΤΙΔΑΣ - ΠΑΝΟΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟΛΛΑΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

ΧΟΡΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΟΥΡΛΟΥ - ΝΟΤΑ ΠΑΡΟΥΣΗ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΛΙΝΑΡΑΚΗ - ΣΙΒΥ ΣΙΔΕΡΗ - ΝΑΤΑΣΑ ΦΟΒΑΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΕΥΡΙΔΙΚΗ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ "ΠΛΟΥΤΟΣ"

Μετάφραση:	ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
Σκηνοθεσία:	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΗΣ
Σκηνικά-Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μουσική:	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ
Χορογραφία:	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΕΙΛΗΝΟΣ
Στίχοι:	ΛΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΧΡΕΜΥΛΟΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ
ΚΑΡΙΩΝΑΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΥΤΣΗΣ
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ:	ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
ΠΕΝΙΑ:	ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ:	ΜΕΛΙΝΑ ΜΠΟΤΕΛΗ
ΔΙΚΑΙΟΣ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΤΣΙΟΣ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΩΝΗΣ
ΓΡΙΑ:	ΝΤΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑ
ΝΕΑΝΙΑΣ:	ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
ΕΡΜΗΣ:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΙΕΡΕΑΣ:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΕΦΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ - ΧΟΡΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΔΑΔΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΛΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ - ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ - ΜΠΑΜΠΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΚΟΓΚΟΣ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΖΑΚΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΟΝΤΗΡΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΓΙΩΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΥΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ - ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ - ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΟΣΧΟΛΙΔΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΙΣΜΠΙΚΗΣ - ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΒΑΝΙΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΗΓΑΣ - ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΑΝΤΙΔΑΣ - ΠΑΝΟΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟΛΛΑΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

ΧΟΡΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΟΥΡΛΟΥ - ΝΟΤΑ ΠΑΡΟΥΣΗ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΛΙΝΑΡΑΚΗ - ΣΙΒΥ ΣΙΔΕΡΗ - ΝΑΤΑΣΑ ΦΟΒΑΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΕΥΡΙΔΙΚΗ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Αριστοφάνη, Πλούτος (από την πρόβα)
Γιώργος Αρμένης, Δημήτρης Τσούτσης, Γιώργος Κιμούλης

Μεγάλα προπύλαια Ελευσίνας
Πλούτος, ο Χορός

Αριστοφάνη Πλούτος (από την πρόβα)
 επάνω Γιώργος Κιμούλης, Ντίνα Κώνστα.
 Κάτω ο σκηνοθέτης Σταμάτης Φασουλής και ο θίασος

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ · ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ ΕΥΡΙΠΙΔΗ "ΤΡΩΑΔΙΤΙΣΣΕΣ"

Μετάφραση:	ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
Σκηνικά:	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ
Μουσική:	ΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΥΡΓΟΣ
Κοστούμια:	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ
	ΧΡΥΣΑ ΒΟΥΔΟΥΡΟΓΛΟΥ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Β' Βοηθός σκηνοθέτη-	
Φωτισμοί:	ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ
Επιμέλεια λόγου:	ΚΑΙΤΗ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική διδασκαλία:	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΑΧΟΥΡΗΣ
Επιμέλεια κίνησης:	ΕΛΕΝΑ ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ Με σειρά εμφάνισης

ΠΟΣΕΙΔΩΝ:	ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΠΕΛΩΝΗΣ
ΑΘΗΝΑ:	ΙΡΙΣ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΕΚΑΒΗ:	ΤΖΕΝΗ ΓΑΪΤΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ:	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ :	ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ:	ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
ΑΣΤΥ ΑΝΑΚΤΑΣ :	ΜΙΛΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ:	ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
ΕΛΕΝΗ:	ΜΑΡΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ

ΧΟΡΟΣ Κορυφαίες

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΝΤΟΥ - ΚΕΛΛΥ ΣΑΡΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΖΩΪΔΟΥ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΛΑΚΑΤΕ - ΣΤΕΛΛΑ ΝΙΚΟΛΟΘΑΝΑΣΗ
ΓΙΟΛΑ ΧΑΤΖΗ - ΙΡΙΣ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Χορός

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΗ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΙΚΟΛΙΑΔΗ
ΜΑΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΕΛΛΗ - ΓΙΩΤΑ ΘΕΟΛΟΓΙΔΟΥ - ΛΕΝΑ
ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΥ - ΔΙΩΝΗ
ΚΟΥΡΤΑΚΗ- ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΣΠΑΡΑΚΗ - ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΙΑΝΟΥ

Στρατιώτες

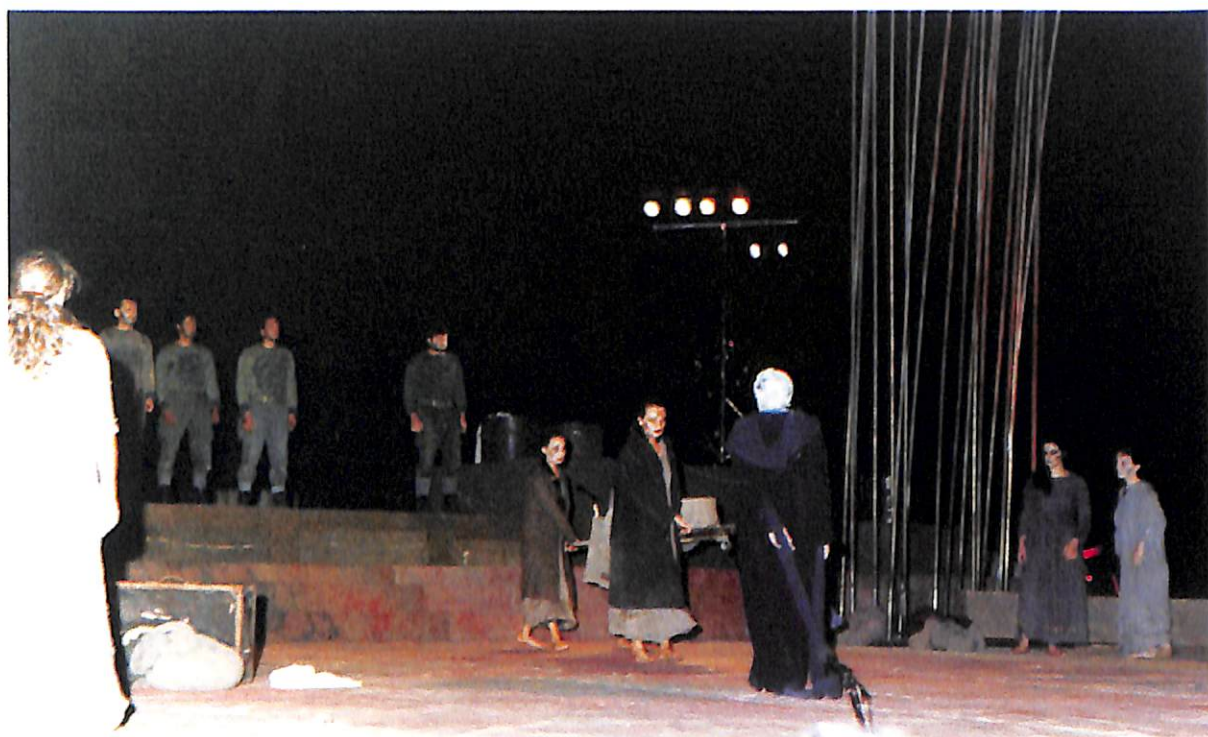
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ - ΦΩΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ - ΚΟΣΜΑΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ - ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΒΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΓΚΑΛΙΑΣ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΟΜΠΕΛΗΣ

Πλαγίαυλος

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΑΧΟΥΡΗΣ

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας
Από την παράσταση Τρωαδίτισσες του Ευριπίδη

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας
Από την παράσταση Τρωαδίτισσες του Εθριπίδη

ΑΙΣΧΥΛΟΥ "Π Ε Ρ Σ Ε Σ"

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με σειρά εμφάνισης)

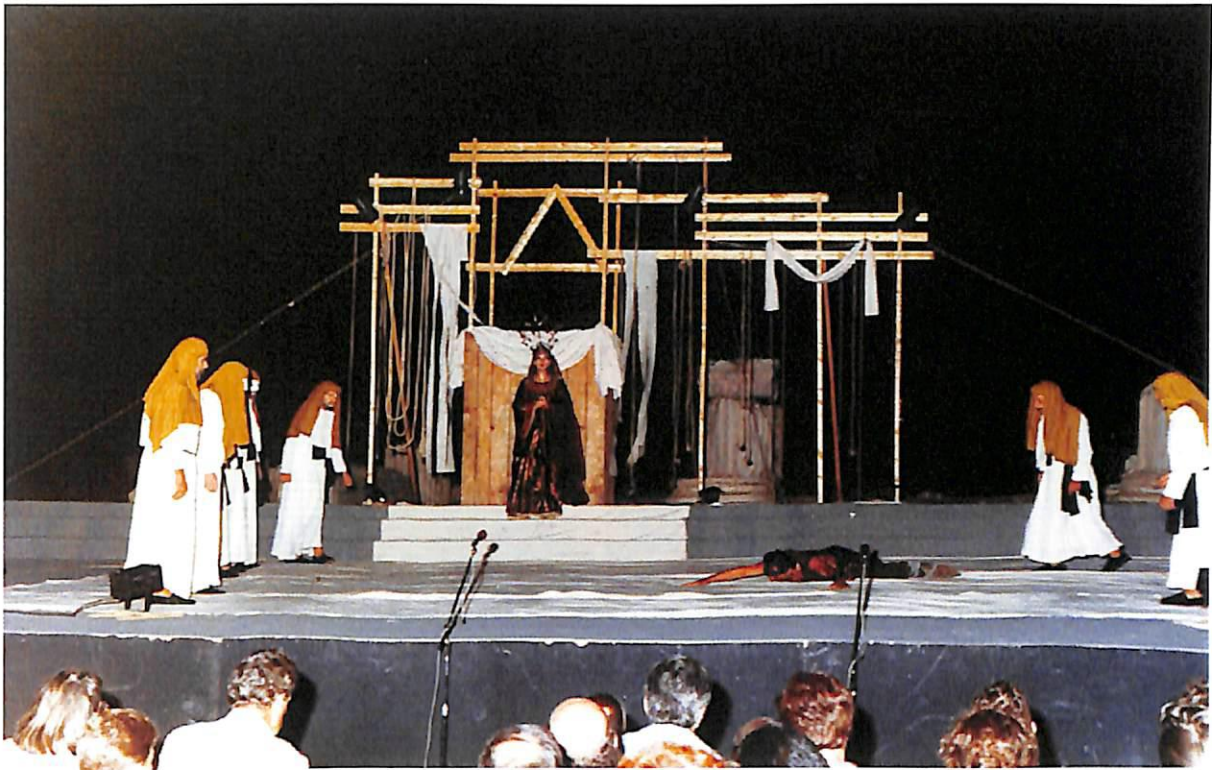
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΑΚΑΚΟΣ
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ:	ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΙΣΙΜΙΣΗΣ
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΙΚΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ:	ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΛΗΣ
ΧΟΡΟΣ:	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΩΤΕΙΝΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΑΝΤΗΛΑΣ, ΝΙΚΟΣ ΦΛΩΡΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΙΛΙΛΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΚΡΕΜΟΣ, ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ:	ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ:	ΝΙΚΟΣ ΛΥΚΟΜΗΤΡΟΣ
ΔΑΡΕΙΟΣ:	ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΞΕΡΞΗΣ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Μετάφραση:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΡΥΠΑΡΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Σκηνικά-κοστούμια:	ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Μουσική:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
Ηλεκτρολόγος:	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΜΙΑΝΟΣ
Μηχανικός:	ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΑΝΗΣ
Ηχητικός, Βοηθός:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΜΙΑΝΟΣ ΘΕΜΗΣ ΓΚΙΡΤΑΣ
Κατασκευή κοστούμιών -	ΝΙΚΟΣ ΣΠΕΝΤΖΟΣ
Ειδικές κατασκευές:	ΟΜΑΔΑ ΤΕΧΝΗΣ ΤΡΙΑ
Εκτέλεση σκηνικών:	ΣΠΥΡΟΣ ΛΕΜΠΕΓΙΩΤΗΣ
Φωτογραφίες:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
Επιμέλεια Προγράμματος:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΤΟΥΡΟΣ
Ηχογράφηση:	STUDIO ΚΟΣΜΑ
Αφίσσα:	ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ
Άτοσσα, η Φωτεινή Φιλοσόφου

Ξέρξης, ο Γιάννης Νικολαΐδης

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΙΧΜΗ" Ασχύλου, ΠΕΡΣΕΣ.
Κάτω η Φωτεινή Φιλοσόφου και ο Νίκος Λυκομήτρος

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ “ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΣΗ”

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ
“ΜΑΓΙΚΟΣ ΑΥΛΟΣ”

Ελεύθερη διασκευή βασισμένη στο λιμπρέτο του Εμάνουελ Σικανέντε

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Διασκευή	ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ
Σκηνικά-Κοστούμια	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική	ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΟΥΤΣΟΥΔΑΚΗ
Χορογραφίες-Κινησιολογία	ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΡΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
Διδασκαλία Ξιφασκίας	ΚΑΤΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ
Σκηνοθεσία	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Κατασκευές κοστούμιών	
σπαθιών, καπέλων	ΓΚΥ ΜΑΤΙΣ
Μάσκες & ειδικές κατασκευές	ΓΚΥ ΜΑΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙΣΑΡΗ
Κατασκευές σκηνικών	ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΟΥΡΤΑΣ
Ζωγραφική σκηνικών	ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΚΚΗΣ
Φωτογραφίες	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ
Ηλεκτρολόγος	ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΑΚΟΣ
Φροντιστές	ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΛΥΒΑΣ
	ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΥΒΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με σειρά εμφανίσεως)

ΠΑΠΑΓΚΕΝΟ - ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ-	
ΜΟΝΟΣΤΑΤΟΣ Β΄:	ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΝΟΥΡΙΟΣ
ΤΑΜΙΝΟ:	ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ
ΠΑΜΙΝΑ- 2Η ΚΟΡΗ:	ΤΟΥΛΑ ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ-	
ΑΝΤΡΑΣ ΜΕ ΤΣΕΚΟΥΡΙ-	
ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΣΤΑΜΝΙ-	
ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ-	
1η ΚΟΡΗ	ΚΑΙΤΗ ΡΟΒΗΡΟΥ
ΜΟΝΟΣΤΑΤΟΣ-	
ΣΑΡΑΣΤΡΟ:	ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΟΣ
3η ΚΟΡΗ-	
ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ:	ΠΟΛΑ ΘΕΟΧΑΡΗ

Από την παράσταση Μαγικός Αυλός

Από την παράσταση Μαγικός Αυλός

**ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ
"ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ"
ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ**

Μετρική	Ν. ΒΕΚΛΑΪΜ
Διδασκαλία - Μέλος - Ορχηση	ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΝΤΑΣ
Σκηνικά - Κοστούμια	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ
Ενδυματολογία	ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ
Μουσική Οργανική	ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Επιστημονικός Σύμβουλος	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΤΑΒΕΑΣ
Παραγωγή	ΔΗΜΟΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

**ΔΙΑΝΟΜΗ
(ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ)**

ΚΡΑΤΟΣ	ΕΛΕΝΑ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ
ΒΙΑ	ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΝΤΑΣ
ΩΚΕΑΝΟΣ	Γ. ΚΙΣΣΟΥΔΗΣ - ΜΑΡΚΟΣ ΠΟΥΛΗΣ
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΟΥΝΙΑ
ΕΡΜΗΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΚΑΛΙΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ

ΕΞΑΡΧΩΝ:	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΚΑΛΙΑΣ
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ:	ΕΡΙΦΥΛΗ ΛΕΒΕΝΤΗ ΑΛΙΕ ΕΦΕΝΤΗ ΑΡΛΕΤΑ ΜΑΚΑΤΣΩΡΗ ΓΩΓΟΥ ΜΑΡΙΑ ΔΕΣΜΕΣΙΩΤΗ ΧΡΥΣΑ ΜΟΥΜΙΑΚΜΑΣΙΔΟΥ ΒΑΛΙΑ ΠΑΠΑΖΗΣΗ ΟΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΕΝΑ ΜΑΧΑΙΡΑ ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΕΒΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΚΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΛΕΝΑ ΜΑΚΡΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΤΟΥΝΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΤΕΙΝΑΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΑΓΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΕΣΤΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ Εφινεός

Μεγάλα Προπύλαια
Αισχύλου, Προμηθέας Δεσμότης

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΟΤΗΣ

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1995

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 1995

ΑΙΣΧΥΛΟΥ “ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ”

Από το ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ του ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου 1995

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ “ΕΙΡΗΝΗ”

Από το ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 1995

ΕΥΡΙΠΙΔΗ “ΑΛΚΗΣΤΗ”

Από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΒΟΛΟΥ

Ήταν από τις στιγμές που μου προκάλεσαν ιδιαίτερο δέος η διοργάνωση των Αισχυλείων.

Είναι φορτίο η συντοπιότης με τον Αισχύλο, και η έλλειψη της “μύησης” στα ιερά των Ελευσινίων Μυστηρίων συνθλίβει κάθε συνειδητό πολίτη.

Ζούμε στην ιερότερη Ελληνική πόλη, πατούμε τα σεπτά της χώματα, αντικρύζουμε αγάλματα.

“Όχι, Σε κυνηγούν, πως δεν το βλέπεις;
Θέλω με τα σπασμένα μέλη τους με την αλλοτινή
μορφή τους που δεν γνώρισες κι όμως την ξέρεις”

Κίχλη Β΄ Σεφέρης

Μας κυνηγά το παρελθόν σαν την Ερινύα φορά ποδήρη χιτώνα και κρατά στάχυα
κραδαίνει εναντίον μας την κίστη με σύμβολα και μας επιρρίπτει ευθύνες
“Γιατί τ’αγάλματα δεν είναι πια συντρίμια, είμαστε εμείς.....

Κίχλη Β΄ Σεφέρης

Στην εποχή του χαμένου μέτρου, των προδομένων αξιών του ανύπαρκτου ήθους
πως να μιλήσουμε για τραγικούς ποιητές. Σκέπτομαι τον ορισμό της Τραγωδίας “της
σπουδαίας” και “τελείας” πράξεως που είχε σκοπο την παιδείωση των πολιτών και
τέλος την “κάθαρση” τότε που οι πολιτικοί ήσαν οι “παιδαγωγοί” του λαού και
συγκλονίζομαι στη σύγκριση με το σήμερα. Με πλήρη συναίσθηση των ευθυνών
αναλάβαμε το βάρος του Θεσμού και προσπαθήσαμε να ανταποκριθούμε.

Στο χώρο μας τον αρχαιολογικό περπάτησαν μύστες και ιεροφάντες με ιερό
σεβασμό, κρατώντας στάχυ “σιωπή τεθερεσμένω”. Σ’ αυτό το χώρο λατρεύτηκε η
Θεά και η Κόρη, η αγάπη για τη φύση, η ελπίδα για τη ζωή, η πίστη για την
αιωνιότητα. Και ενώ τα μυστικά της μύησης κρατήθηκαν κλειστά κι απρόδοτα, ο
.....πολιτισμός Κι η πρόοδος επρόδωσαν και εσύλησαν το φυσικό τοπίο και το χώρο.
Η Περσεφόνη κοιμήθηκε για πάντα στην αγκαλιά της γης και ο Χειμώνας έμεινε
ατελεύτητος.

Δεν έχουμε σωτηρία από τις ευθύνες μας. Πρέπει πολύ να μοχθήσουμε, πρέπει να
έχουμε πολλή αγωνία για να μπορέσουμε να πείσουμε την Περσεφόνη να ανέβει από
το Πλουτώνειο φέρνοντας την Άνοιξη της ελπίδας στον τόπο μας που χειμάζεται.
Είναι η ώρα της δικής μας γραφής και οι καιροί “ου μενετοί”.

Το σύνθημα που στέλνουμε είναι πανανθρώπινο, απαλλαγμένο από πάθη και
στεγανά. Ας προσπαθήσουμε να βρούμε τη χαμένη αλήθεια αγωνιώντας για τη
στιγμή της “μύησης” σε όσα μας πρόδωσαν.

“Εκάς οι βέβηλοι”

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Πρόεδρος της Επιτροπής “ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ”
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Μετάφραση:	Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
Μουσική:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ
Χορογραφία:	ΜΑΡΙΑ Μ. ΧΟΡΣ
Μουσική Διεύθυνση:	ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ
Μουσική Διδασκαλία:	ΠΟΥΛΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Ετεοκλής:	ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
Άγγελος Κατάσκοπος:	ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Κήρυκας:	ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

Κορυφαίες - Χορός

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΕΛΗΠΙΑΝΝΙΔΟΥ
ΦΛΩΡΑ ΦΛΕΒΑ - ΕΥΤΥΧΙΑ ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΤΣΑΝΟΥ - ΝΤΙΝΑ ΓΚΑΤΖΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΕΡΒΑ
ΜΙΧΑΕΛΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΝΙΝΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ
Οι φωτογραφίες προέρχονται από το Μουσείο Θεάτρου

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ: Νικήτας Τσακίρογλου, Ετεοκλής
Οι φωτογραφίες προέρχονται από το Μουσείο Θεάτρου

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΙΡΗΝΗ

Μετάφραση:	ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ
Μουσική:	ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Χορογραφίες:	ΔΟΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
Μουσική Διδασκαλία:	ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
Βοηθός Σκηνοθέτη:	ΗΛΙΑΣ ΣΚΟΥΦΗΣ
Βοηθοί Σκηνογράφου:	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΩΣΤΕΑ ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

	ΔΙΑΝΟΜΗ
1ος δούλος του Τρυγαίου:	ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΠΑΝΤΖΗΣ
2ος δούλος του Τρυγαίου:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τρυγαίος:	ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΓΓΟΣ
Κόρη (ή Κόρες) τον Τρυγαίο:	ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΑΚΕΛΛΗ
Ερμής:	ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ
Πόλεμος:	ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΛΕΛΑΚΗΣ
Κυδοιμός (ή και Βαβούρας):	ΧΑΡΗΣ ΝΑΖΟΣ
Ιεροκλής (πρακτικός)	
Χρησμολόγος:	ΜΗΝΑΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ
Δρεπανουργός:	ΜΑΚΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Οπλοβιομήχανοι:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΡΙΦΗΣ - ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΕΙΡΑΓΑΚΗΣ - ΧΑΡΗΣ ΝΑΖΟΣ
Ένα παιδί:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ
Άλλο παιδί:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΜΠΙΕΤΣΗΣ
Θεωρία η Φεστιβαλιώτισσα:	ΝΤΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
Οπώρα:	ΑΡΓΥΡΩ ΛΟΥΠΗ

ΧΟΡΟΣ ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Αριστοφάνη ΕΙΡΗΝΗ
Τρυγαίος, ο Θανάσης Βέγγος

Ερμής, ο Κώστας Φελελάκης, Ειρήνη Ωπώρα, η Αργυρώ Λούπη

Θανάσης Βέγγος

Ιεροκλής, ο Μηνάς Χατζησάββας

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΑΛΚΗΣΤΗ

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:
ΘΑΝΑΤΟΣ:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΥΝΤΟΥΚΗΣ

ΘΕΡΑΠΙΑΝΙΔΑ
ΑΛΚΗΣΤΗ
ΑΔΜΗΤΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΦΕΡΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ

ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΥΝΤΟΥΚΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ

Κορυφαίοι

ΧΑΡΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΔΕΑΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΥΝΤΟΥΚΗΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΗΛΕΚΤΡΑ ΓΕΝΝΑΙΑ

Χορός

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ - ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ - ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΥΡΤΑΡΙΩΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
ΝΙΟΒΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΛΛΙΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ

ΓΙΑΤΙ Η "ΑΛΚΗΣΤΗ" ΜΕ ΚΟΥΚΛΕΣ

Η "Αλκηστη" θεωρείται το πρώτο από τα σωζόμενα έργα του Ευριπίδη και διδάχθηκε στην Αθήνα το 438 π.Χ., ως τέταρτο έργο μιας τετραλογίας στη θέση ενός σατυρικού δράματος, κατά τα ειωθότα των δραματικών αγώνων. Με δεδομένη τη συγκεκριμένη θέση του έργου, ανιχνεύθηκαν από τους μελετητές, κατά την απόπειρα της ειδολογικής κατάταξης του, στοιχεία κωμωδίας ή φάρσας. Παράλληλα, το είδος της ιλαρότητας του έργου, η ψυχολογία της Άλκηστης, ο χαρακτήρας και η στάση του Αδμήτου, ο μεθυσμένος Ηρακλής που θυμοσοφεί, ένας κυνικός "αγώνας λόγων" και η διεξοδική παρουσίαση της διαδικασίας του θανάτου, πυροδότησαν συζητήσεις και προσέδωσαν στο έργο ένα γοητευτικό διφυή χαρακτήρα.

Ο Ευριπίδης συγχώνευσε δυο μοτίβα που συναντούμε συχνά στην αρχαία λογοτεχνία: το μοτίβο της αυτοθυσίας μιας γυναίκας από αγάπη για το σύζυγο της και το θρήνο που προκαλεί αυτή, με το μοτίβο της νικηφόρας μάχης ενός δυνατού άνδρα με το θάνατο. Πέτυχε έτσι την μετατόπιση παλιών θεμάτων του θρύλου στην περιοχή της τραγωδίας, μέσω της δραματικής πρόσληψης ενός παραμυθιού. Η εξισορρόπηση αυτών των αντιθέσεων και ανατροπών σε μία ενότητα προϋποθέτει την ανάγκη μιας σύγχρονης θεατρικής γλώσσας, που να μπορεί πειστικά να εκφράζει τόσο την τραγικότητα όσο και την ιλαρότητα. Η κούκλα στο φυσικό μέγεθος του ανθρώπου, πιστεύουμε ότι διαθέτει -εν δυνάμει- την αθωότητα και την ικανότητα να σημαίνει και τις δύο όψεις ταυτόχρονα (τραγική και ιλαρή) και να τις αποκαλύπτει εκεί, όπου, και όταν χρειάζεται. Ακόμα η χρήση της κούκλας, που στην παράσταση λειτουργεί σαν "ολόσωμη μάσκα" οδηγεί τον ηθοποιό να ψηλαφίσει μία άλλη θεατρική γλώσσα. Έτσι ο ηθοποιός, υπηρετώντας με το σώμα του τον ήχο και την ψυχή του μία κούκλα, που με τη σειρά της υπηρετεί το νόημα και την ουσία ενός ποιητικού έργου, οδηγείται στην υπέρβαση του εαυτού του, μία διαδικασία, πιστεύουμε, αναγκαία στην προσέγγιση του αρχαίου δράματος.

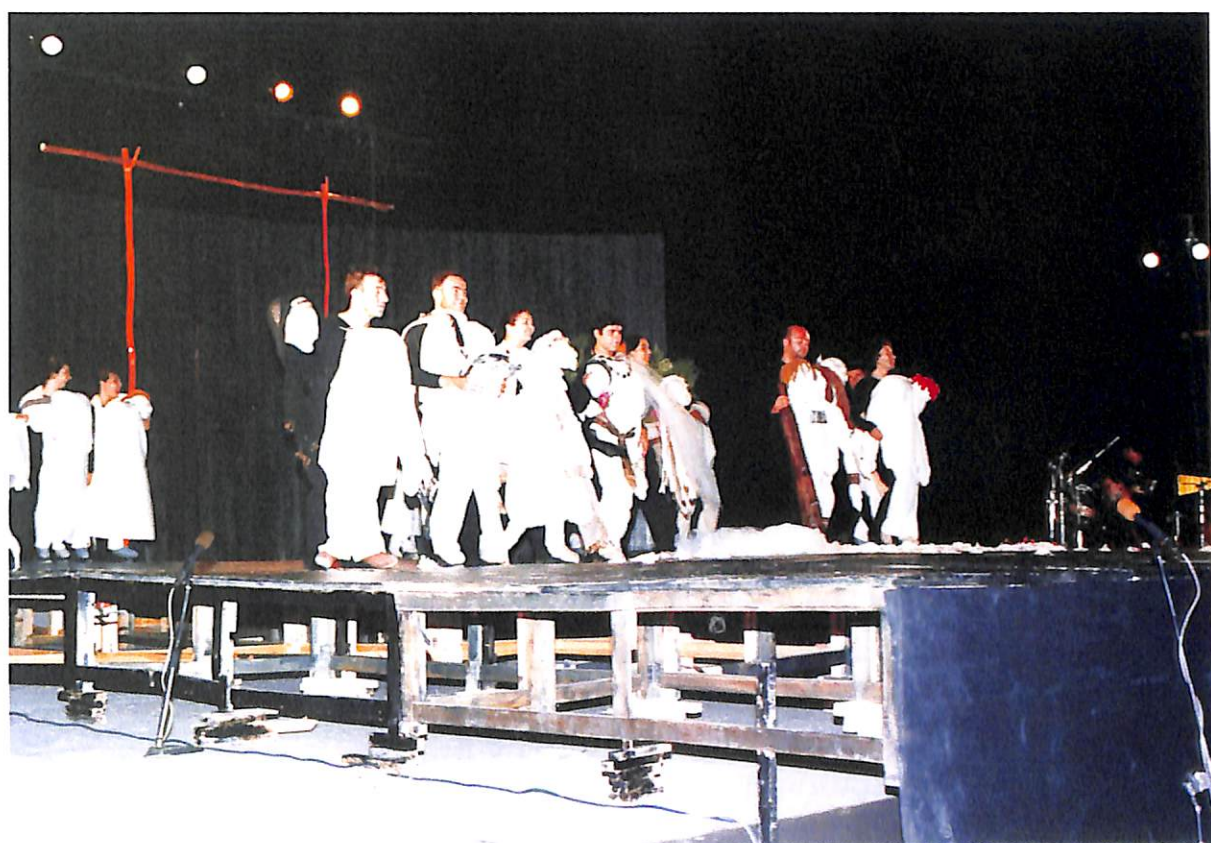
Ευριπίδη ΑΛΚΗΣΤΗ
Μεγάλα Προπύλαια, Ελευσίνας

Αλκηση, η Λυδία Κονιόρδου

Ευριπίδη Αλκίση

Αλκίση

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΒΑΚΧΕΣ

Μετάφραση - Σκηνοθεσία:	ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΟΙΚΟΣ
Κοστούμια - Μάσκες:	ANNA ΠΕΡΝΤΡΩ
Μουσική:	ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΣΤΕΝΟΣ
Χορογραφίες:	MARIA ΓΚΟΥΤΗ
Ογκοπλαστικά στοιχεία:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΟΥΒΑΤΟΣ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΘΩΜΑΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Διόνυσος:	ΙΩΣΗΦ ΛΙΖΑΡΔΗΣ
Ιέρειες	ΕΛΕΝΗ ΖΑΜΑΡΙΑ
	ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΑΚΟΥ
	ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΡΟΙΚΟΥ
Τειρεσίας:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κάδμος:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ
Πενθέας:	ΘΩΜΑΣ ΚΙΝΔΥΝΗΣ
Θεράπων:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Αγγελιαφόροι:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Αγαΐη:	MARINA ΓΑΖΕΤΤΑ

Χορός

ΧΡΥΣΑ ΚΟΥΛΟΥΦΑΚΟΥ, ΠΑΝΔΩΡΑ ΣΕΡΓΗ,
ΜΑΤΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΠΑΣΣΑ, ΒΛΑΣΙΑ ΒΕΡΒΕΡΗ,
ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΛΙΝΑΚΗ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΙΟΝΤΑΚΗ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΤΕΛΙΘΕΟΥ, ΕΥΑ ΜΑΪΣΤΡΕΛΗ,
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΥΛΙΕΛΜΙΝΟ, ΠΟΠΗ ΤΣΙΡΑΚΙΔΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΣΠΥΡΟΥ, ANNA ΓΙΑΝΝΑΚΗ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ANNA ΚΑΛΑΜΠΟΚΗ,
ΤΕΡΕΖΑ ΓΡΙΜΑΝΗ

Μουσικοί

ΓΙΑΝΝΑ ΣΤΕΝΟΥ, ΒΙΟΛΕΤΑ ΣΤΕΝΟΥ,
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΗΣ

Περιγραφή θεάματος

Υποδοχή θεατών

Άφιξη Πενθέα - αποκατάσταση της "τάξης"
Κάθοδος διονυσιακού θιάσου
Οι θεατές οδηγούνται στο κοίλο του θεάτρου
Θεατρικά δρώμενα με τις Βάκχες
Η αναπαράσταση του δράματος αρχίζει...
(συμμετέχουν οι γυναίκες θεατές)

Η τραγωδία "Βάκχες" είναι ένα από τα πιο πολυσυζητημένα κείμενα της αρχαίας δραματικής ποίησης και αποτελεί πάντα μία πρόκληση καλλιτεχνικής αναζήτησης και προβληματισμού. Το κείμενο των Βακχών είναι επίσης, το ευαγγέλιο της διονυσιακής θρησκείας. Και η τελευταία είναι η αστείρευτη πηγή που τροφοδοτεί τις μεταγενέστερες θρησκευτικές αντιλήψεις και την ευρύτερη λαϊκή παράδοση. Έτσι, ένα ανέβασμα των Βακχών δεν είναι δυνατόν να μη λάβει υπ' όψιν αυτά τα δεδομένα. Εμείς ύστερα από έρευνα και προβληματισμό 5 χρόνων, οδηγηθήκαμε στο συγκεκριμένο ανέβασμα. Με βασικό οδηγό το κείμενο του Ευριπίδη αξιοποιήσαμε τα στοιχεία της λαϊκής παράδοσης που με τη μορφή δρωμένων επιβιώνουν μέχρι σήμερα. Τις "Βάκχες" πρωτοπαρουσιάσαμε σε ολόκληρη παράσταση στις πλαγιές του Κιθαιρώνα, θέλοντας μ' αυτό τον τρόπο να

υπογραμμίσουμε το στίγμα της πορείας του θεατρικού μας προβληματισμού. Ήταν μία συνέχεια της θεατρικής αναζήτησης που κάνει η ΕΞΟΔΟΣ στο χώρο της ερμηνείας του αρχαίου δράματος. Μία προσπάθεια σύζευξης των αρχέτυπων μορφών της ελληνικής τραγωδίας με τα φυσικά στοιχεία και τα λαϊκά δρώμενα. Η φύση λειτουργεί σαν καταλυτικός παράγοντας, που σε συνδυασμό με τον τραγικό λόγο, δημιουργεί μία λυτρωτική δύναμη ανάταξης και περισυλλογής της καταπιεσμένης σκέψης του σύγχρονου θεατή. Η παρουσίαση των "Βακχών" στην Ελευσίνα παίρνει τη μορφή μίας, ολονύχτιας μυσταγωγίας και εναρμονίζεται με την παράδοση της ιερής πόλης των ελευσίνιων μυστηρίων. Εξ άλλου το έργο αναφέρεται στα πάθη ενός κατ' εξοχήν μυστηριακού θεού, του Διονύσου. Έτσι μέσα στη μέθη μιας διονυσιακής γιορτής - παράστασης, ο θεατής έχει την ευκαιρία να "μεθέξει" στα δρώμενα και να βιώσει την ιερή μανία των Βακχών και το δέος που δημιουργεί η τραγικότητα του έργου. Είναι βέβαιο ότι στο τέλος αυτής της ολονύχτιας θεατρικής μυσταγωγίας, ο θεατής θα υποστεί τη μυστηριακή και λυτρωτική διαδικασία της "κάθαρσης".

Νίκος Παροίκος

Οι φωτογραφίες του θιάσου για το πρόγραμμα των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1995

Αισχύλεια 1996

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

“ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ”

Μουσικό Δρώμενο, Ποίησης -
Χορικών & Πύρριχης του Ηλία Παπαδόπουλου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΗ “ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ”

Τραγωδία από το Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας.

ΠΑΛΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ - ΠΑΡΑΛΙΑ

(ΠΡΩΗΝ ΣΑΠΟΥΝΟΠΟΙΕΙΟ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ)

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ -15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

- 10+4=
ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ & ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ.
- “Η ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ” Έκθεση Γκραβούρας.
- ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
Λογοτεχνία - Ποίηση - Λαογραφία - Ιστορία.
- Έκθεση Ζωγραφικής της ΑΝΝΑΣ ΠΗΤΤΑ.

ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

“ΕΡΙΓΗΡΥΣ ΛΥΡΑ”

1. “Η Φωνή της Λύρας” Κελευσματικό φώνημα, δελφίνιος ειρμός, δακρυρροούσ
αμυγδαλιά.

2. Έωθινό”

Μέλος εαρινό - της ανθισμένης αμυγδαλιάς-

ΜΕΡΟΣ Β' - Γ

“ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ”

Δρώμενο ποίησης χορικών και πύρριχης.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ

ΧΟΡΩΔΟΙ “ΧΟΡΟΣ “ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ”

ΜΟΝΩΔΟΙ ΑΟΙΔΟΣ ΚΑΙ ΨΑΛΤΗΣ

ΧΟΡΕΥΤΕΣ ΧΟΡΟΣ ΠΥΡΡΙΧΙΣΤΩΝ

ΡΑΨΩΔΟΙ ΑΦΗΓΗΣΗ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΛΟΓΗ

ΙΛΑΡΩΔΟΣ Λύρα Πόντου

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΧΟΡΙΚΑ,

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ Ηλίας Παπαδόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ Μαίρη Κωνσταντινίδου

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Νίκος Φατούρος

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

“ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ”

Λύρα:	Ηλίας Παπαδόπουλος
Κανονάκι:	Τόλης Τσαρδάκας
Πολλίτικη Λύρα:	Σωκράτης Σινόπουλος
Βιολί:	Σωτήρης Κατσοῦρας
Κοντραμπάσο:	Αγαμέμνων Μάρδας
Κρουστά:	Κ. Παπαδοπούλου - Κ. Ζώης

Κορυφαίες

Ανασασία Ρουβολή, Αμαλία Σδρόλια, Βασιλική Νικολάου, Θεοδώρα Ζιούρα,
Έλσα Τορνικίδου

ΧΟΡΟΣ

Θ. Αντωνίου, Ζ. Καραβασίλη, Α. Μπουσουλέγκα, Α. Κίτσιου,
Α. Αγγελοπούλου, Α. Νικολαΐδου, Ν. Παπά, Κ. Κύπρου, Π. Δημητροπούλου, Π.
Τασιούλα, Χ. Μαραγγουδάκη, Ε. Μπράχου, Ν. Αντάρα, Μ. Καχριμανίδου, Μ.
Νταλαγεώργου, Μ. Σεκέρογλου, Μ. Λαδά, Κ. Κελαϊδή, Ε. Αλεξανδρίδου, Ε.
Στέργιου, Ε. Εξάρχου

Κορυφαίοι

Μιχάλης Ψύρρας, Μιχάλης Σαπουντζής

ΧΟΡΟΣ

Λ. Μοχωρίδης, Δ. Μπάρμπας, Π. Νικολαΐδης, Π. Παυλίδης, Δ. Μαυροφρύδης, Π.
Παπάς, Μ. Ζαχαρτζής, Β. Πετροδασκαλάκης, Ν. Τριγκίδης

ΜΟΝΩΔΟΙ

Αοιδός Πόντου

Αλέξης Παρχαρίδης

Ψάλτης

Γιώργος Φανάρας

ΧΟΡΟΣ ΠΥΡΡΙΧΗΣ

Κορυφαίοι

Δαμιανός Χαραλαμπίδης, Κώστας Παπουτσίδης

“ΠΥΡΡΙΧΙΣΤΕΣ”

Ι. Πανίδης, Δ. Αμπερίδης, Ι. Αμαραντίδης, Κ. Μουσίδης, Ι. Γκορόγιας,
Ν. Μανουσαρίδης, Χ. Στεφανίδης, Β. Παρασκευόπουλος, Π. Τσαραμπουλίδης,
Χ. Μόσχος

Μαίρη Κωνσταντινίδου

ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ Ηλίας Παπαδόπουλος

Χορός Πυρράχης

Ελλάσποντος

ΣΟΦΟΚΛΗ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

μετάφραση:	Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
σκηνοθεσία:	ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
σκηνικά - κοστούμια:	ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΗΜΟΥ
μουσική:	ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
φωτισμοί:	BEN ORMEKOD
διεύθυνση χορωδίας:	ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
ενορχήστρωση:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
βοηθός σκηνοθέτη:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
βοηθός σκηνογράφου:	ALBAN OLIVER
βοηθός ενδυματολόγου:	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΟΓΓΟΣ
διεύθυνση παραγωγής:	BARBARA ΜΕΡΤΥΡΗ

Οιδίπους:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ
Ιερέας:	ΘΟΔΩΡΗΣ ΣΚΟΥΡΤΑΣ
Στρατιώτης:	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΔΗΣ
Στρατιώτης:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
Κρέων:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΛΑΣ
Τειρεσίας:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
Παιδί Τειρεσία:	ΤΑΝΙΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
Ιοκάστη:	ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
Θεραπαινίς:	ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
Θεραπαινίς:	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΟΜΠΡΟΥ
Θεραπαινίς:	ΕΛΕΝΑ ΜΑΡΣΙΔΟΥ
Θεραπαινίς:	ΜΙΡΚΑ ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗ
Άγγελος:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
Θεράπων:	ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ
Εξάγγελος:	ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
Αντιγόνη:	ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
Ισμήνη:	ΡΟΖΑ ΚΑΛΟΥΔΗ

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, ΒΑΖΑΚΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ,
ΒΟΥΚΑΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, ΚΑΡΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ,
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, ΛΑΠΑΤΑΣ ΑΛΕΞΗΣ,
ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΜΑΤΘΑΙΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ,
ΜΙΣΥΡΛΗΣ ΤΑΣΟΣ, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ,
ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΠΕΤΡΟΣ,
ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ, ΠΡΩΙΟΣ ΝΙΚΟΣ,
ΡΑΣΙΔΑΚΗΣ ΚΩΣΤΗΣ, ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ,
ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ,
ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ, ΧΑΤΖΟΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ιοκάστη, η Άννα Συνοδινού
Οιδίπους, ο Γιώργος Κιμούλης
(Φωτογραφία του προγράμματος)

Ο Γιώργος Κιμούλης Οιδίπους, η Άννα Συνοδινού Ιοκάστη και ο
Χρήστος Πάρλας Κρέων
(Φωτογραφία προγράμματος)

Ο Μίκης Θεοδωράκης και η Άννα Συνοδινού
μετά την παράσταση

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Προμηθέας:	ΤΑΣΟΣ ΔΗΜΑΣ
Ιώ:	ΣΟΦΙΑ ΧΙΛΛ
Χορός:	ΣΟΦΙΑ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
Ήφαιστος / Ερμής:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Κράτος / Ωκεανός:	ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΑΛΕΤΣΑΝΟΣ
μετάφραση:	ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΛΑΣ
σκηνοθεσία:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
σκηνικά - κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
φωτισμοί:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
βοηθός σκηνοθέτη:	ΕΡΜΟΦΙΛΟΣ ΧΟΝΤΟΛΙΔΗΣ

Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος είναι πιστός στους κανόνες που παγιώθηκαν κατά τη σκηνοθεσία του στις ευριπίδειες Βάκχες, όμως προχωράει και πιο πέρα. Ο μύθος, άλλη μιά φορά, καθίσταται ορατός μέσω της χρήσεως του ανθρωπίνου σώματος. Εισέρχεται στα ενδότερα του ανθρώπου και αποκομίζει τις εσωτερικές αλήθειες, οι οποίες είναι αλήθειες αιώνιες, και καταλήγουμε να δούμε πως η τραγωδία της ανθρωπότητας είναι όντως μία συλλογική τραγωδία.

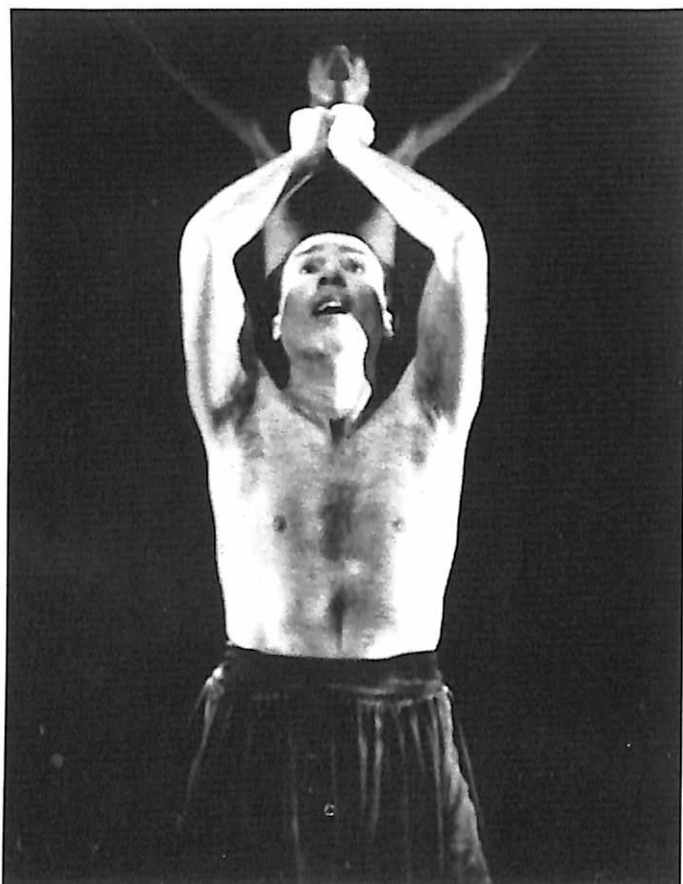
Η περσόνα μετατοπίζεται. Καταργείται πλέον η διάκριση άρρενος - θήλεως (κάτι που θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως απελευθέρωση), αλλά η φρίκη εγκαθίσταται. Δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές μεταξύ εχέφρονος και παράφρονος, μεταξύ ζωντανών ή νεκρών.

Μέσα από τις επαναλαμβανόμενες χειρονομίες είτε κινήσεις των προσώπων - φαινομενικά χωρίς νόημα ή σχέση προς όποιο κείμενο, εκτός από κάποιο εσωτερικό μη αποκρυπτογραφούμενο - ο άνθρωπος παρουσιάζεται ως θύμα των εξαναγκασμών που υφίσταται.

Παριστάμεθα σ' αυτές τις επαναλαμβανόμενες, κενές νοήματος κινήσεις του σ' έναν κόσμο που κι αυτός είναι κενός νοήματος. Εδώ έχουμε το υποδειγματικά αποδομημένο τοπίο: το σήμα αντιπροσωπεύει σήμα σε αέναη αναγωγή, ο άνθρωπος αντιπροσωπεύει τον νεκρό, και αντιστρόφως.

Marianne McDonald

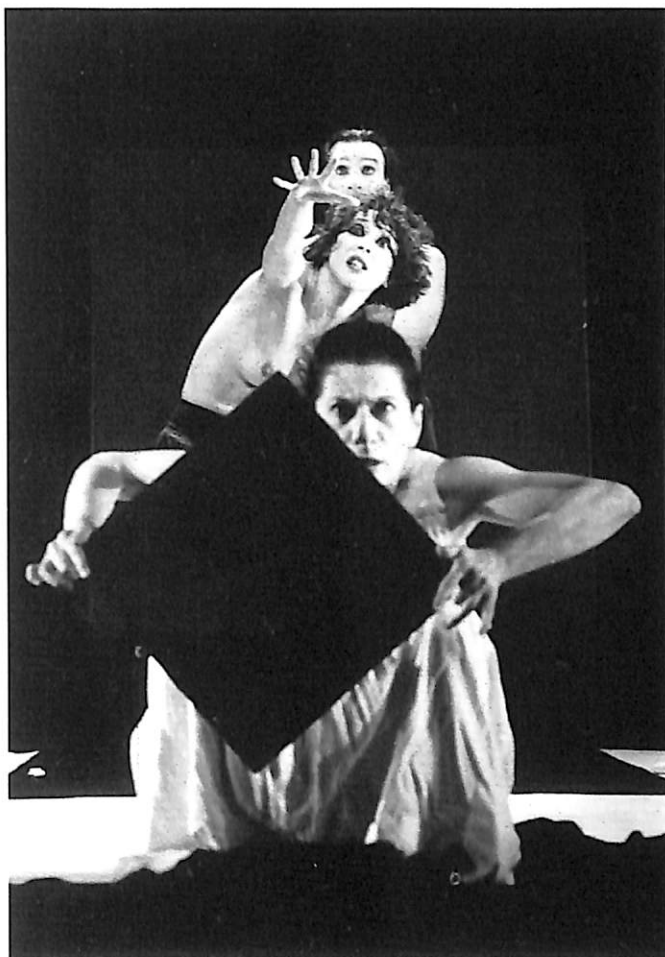
Από το βιβλίο Αρχαίος Ήλιος - Νέο Φως
Μετάφραση: Παύλος Μάτεσις

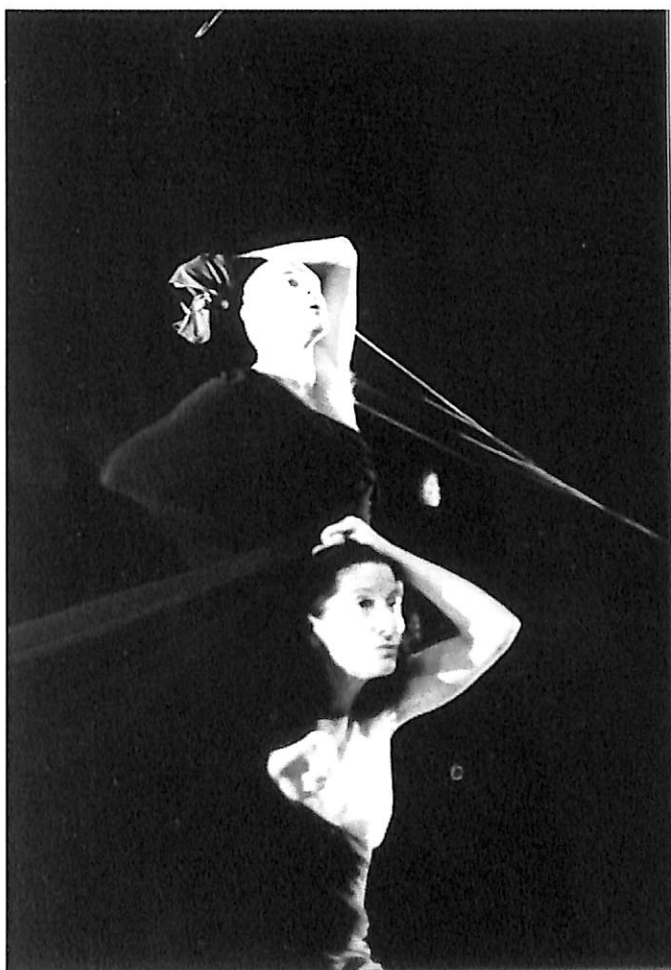
Θέατρο Άττις, Προμηθέας Δεσμώτης
Προμηθέας, ο Τάσος Δήμας

Σοφία Χάλλ, Τάσος Δήμας

Επάνω: Σοφία Μιχοπούλου, Ανέζα Παπαδοπούλου, Τάσος Δήμας
Κάτω: Ιερώνυμος Καλετσάνος, Σοφία Μιχοπούλου

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1997

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ "ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ" "ΟΡΝΙΘΕΣ" ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ - ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΠΟΥΜΤΖΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΒΕΡΟΙΑΣ - ΚΡΗΤΗΣ
"ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ"
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ “ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ”

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ “ΟΡΝΙΘΕΣ”

Μετάφραση - Διασκευή:
Σκηνοθεσία:
Σκηνικά -Κοστούμια:
Μουσική:
Χορογραφία:
Σκηνοθετική Επιμέλεια:

Επιμέλεια Σκηνικού -Κοστούμιών:
Επιμέλεια Μουσικής:
Μουσική Διδασκαλία:
Φωτισμοί:
Συντήρηση Κοστούμιών -
Σκηνογραφική Οργάνωση:
Βοηθοί Χορογράφου:

Βασίλης Ρώτας
Κάρολος Κουν
Γιάννης Τσαρούχης
Μάνος Χατζιδάκις
Ζουζού Νικολούδη
Γιώργος Λαζάνης,
Μίμης Κουγιουμτζής
Διονύσης Φωτόπουλος
Νίκος Κυπουργός
Φίλιππος Τσαλαχούρης
Βασίλης Κανελλόπουλος

Κατερίνα Σωτηρίου Βασίλης Ζηδιανάκης
Μάγδα Ρωμπά - Γεροσιδέρη,
Ελένη Τζάρου

ΔΙΑΝΟΜΗ

Πεισθέταιρος:
Ευελπίδης:
Τροχίλος:
Έποπας:
Ιερέας:
Ποιητής:
Χρησμολόγος:
Μέιων:
Επιτετραμένος:
Ψηφισματοπώλης:
Α' Αγγελιοφόρος:
Φύλακας:
Ίρις:
Κήρυκας:
Κινησίας:
Συκοφάντης:
Προμηθέας:
Ποσειδώνας:
Ηρακλής:
Τριβαλός:
Β' Αγγελιοφόρος:
Βασίλεια:
Υπηρέτης:
Τραγουδιστής:

Αηδόνα:

Θύμιος Καρακατσάνης
Παντελής Παπαδόπουλος
Θανάσης Φωκάς
Αλέξανδρος Μυλωνάς
Γιάννης Δεγαΐτης
Ευριπίδης Λασκαρίδης
Περικλής Καρακωνσταντόγλου
Νίκος Μόσχοβος
Γιάννης Δεγαΐτης
Διονύσης Ακτύπης
Λίνα Σακκά
Στάθης Κόκκορης
Άννα Κουτσαφτίκη
Ευριπίδης Αασκαρίδης
Σπύρος Φώτης
Περικλής Καρακωνσταντόγλου
Παντελής Παπαδόπουλος
Αλέξανδρος Μυλωνάς
Περικλής Καρακωνσταντόγλου
Διονύσης Ακτύπης
Δημήτρης Καλαντζής
Άννα Κουτσαφτίκη
Σταμάτης Πλυτάς
Μάριος Φραγκούλης,
Δώρος Δημοσθένους
Βανέσσα Ανδρικοπούλου,
Σάντρα Βούλγαρη

ΧΟΡΟΣ ΠΟΥΛΙΩΝ

Κορυφαίοι:

Δημήτρης Καλαντζής,
Δημήτρης Δεγαΐτης,
Διονύσης Ακτύπης,
Ευριπίδης Λασκαρίδης,
Στάθης Κόκκορης, Θανάσης Φωκάς,
Αλέξανδρος Μπουρδούμης
Φανή Γέμπτου, Ελισάβετ Μουταφτσή
Μέλανη Στέλιου

Κουκουβάγιες:

Πεισθέταιρος, ο Θύμιος Καρακατσάνης
Συκοφάντης, ο Περικλής Καρακωνσταντόγλου

Αριστοφάνη, ΟΡΝΙΘΕΣ με τον Θύμιο Καρακατσάνη

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ "ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ"
Αριστοφάνη Όρνιθες

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΟΜΗΡΟΥ "ΟΔΥΣΣΕΙΑ"

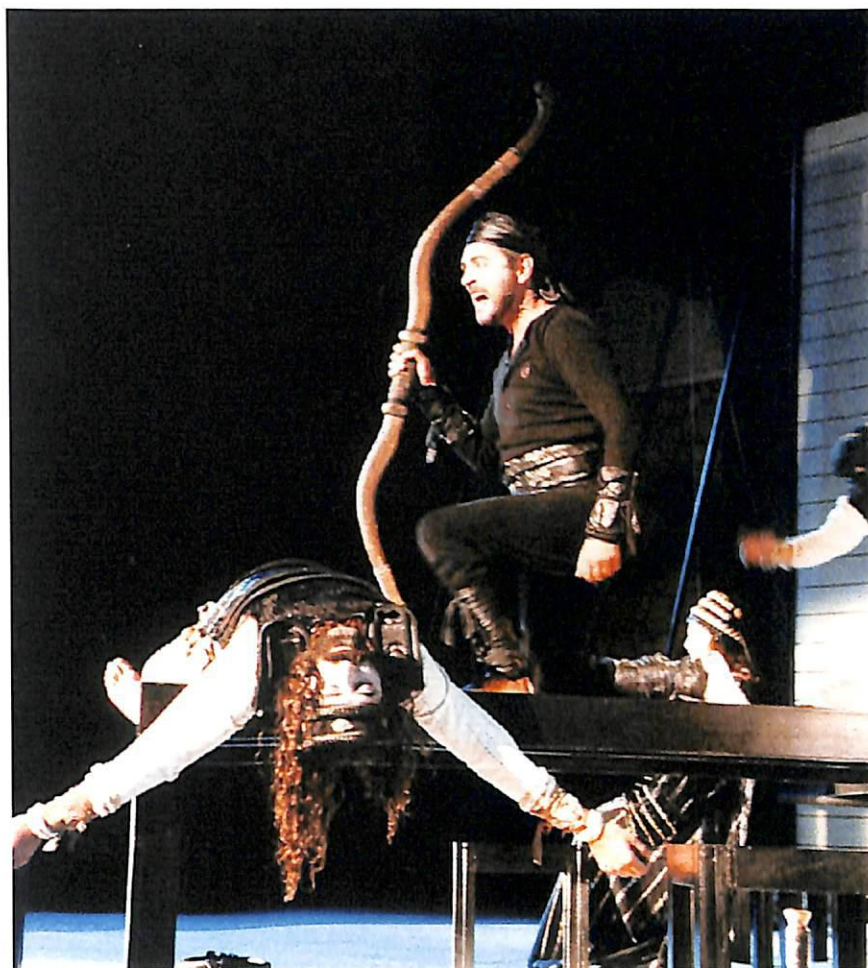
Μετάφραση:
Προσαρμογή για το Θέατρο:
Σκηνοθεσία:
Μουσική:
Σκηνικά:
Κοστούμια:
Κινησιολογία:
Βοηθοί Σκηνοθέτη:

Αργύρης Εφταλιώτης
Σπύρος Α. Ευαγγελάτος
Νίκος Χαραλάμπους
Μιχάλης Χριστοδουλίδης
Γιώργος Ζιάγκας
Αφροδίτη Κουτσουδάκη
Ινκε Ραντέκε
Δέσποινα Δρεπανιά,
Βάνα Ραμποτά

ΔΙΑΝΟΜΗ (αλφαβητικά)

Ευρίκλεια - Αντίκλεια:
Ποσειδών - Αντίνος:
Αλκίνοος - Τειρεσίης:
Ελπίνωρ - Σύντροφος:
Αθηνά:
Πηνελόπη:
2ος Οδυσσεύς:
Ερμής - Ευρύμαχος:
Ναυσικά:
Καλυψώ:
Κίρκη:
3ος Οδυσσεύς:
Δίας - Νέστωρ:
Ινώ - Μελανθώ - Δούλα:
Κύκλωπας - Εύμαιος:
Τηλέμαχος - Αχιλλεύς:
Ευρύλοχος - Μνηστήρας:
Αφηγητής - 1ος Οδυσσεύς:

Αλίκη Αλεξανδράκη
Χρήστος Αποσπόρης
Στάθης Βούτος
Γιώργος Βούτος
Ιφιγένεια Δεληγιαννίδου
Δέσποινα Δρεπανιά
Γιάννης Ζαβραδινός
Μανώλης Ιωνάς
Μαρία Μαλταμπέ
Ινώ Μενεγάκη
Μαρία Μίχα
Κώστας Μπάσης
Δημήτρης Παλαιοχωρίτης
Βάνα Ραμποτά
Σπύρος Σαραφιανός
Δημήτρης Σιακάρας
Γιώργος Τσαπόγας
Νίκος Χαραλάμπους

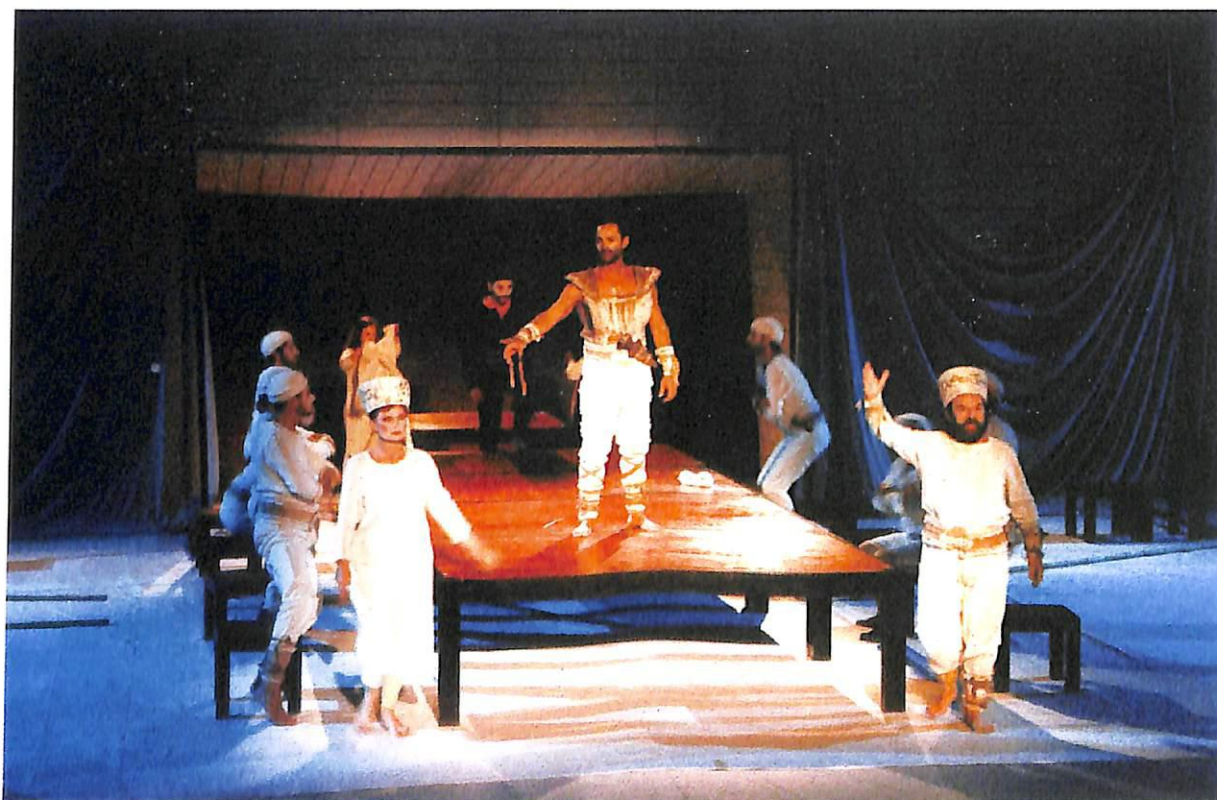

ΔΗ. ΠΕ. ΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, Ομήρου “ΟΔΥΣΣΕΙΑ”

ΔΗ. ΠΕ. ΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Ομήρου "ΟΔΥΣΣΕΙΑ"

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1998

Κυριακή 30 Αυγούστου

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος
Σοφοκλέους Οιδίπους επί Κολωνώ

Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος
Χάϊνερ Μύλλερ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

Μετάφραση:	Κ. Χ. Μύρης (Κώστας Γεωργουσόπουλος)
Σκηνοθεσία:	Σταύρος Τσακίρης
Σκηνικά - Κοστούμια:	Λαλούλα Χρυσικοπούλου
Μουσική :	Γιώργος Κουρουπός
Χορογραφία :	Μαίρη Τσούτη
Μουσική Διδασκαλία :	Νένη Ζάππα
Βοηθός Σκηνοθέτη :	Ελένη Ν. Δουνδουλάκη

ΔΙΑΝΟΜΗ

Οιδίπους:	Δημήτρης Παπαμιχαήλ
Αντιγόνη:	Δήμητρα Χατούπη - Μίνα Χειμώνα
Ξένος:	Γιάννης Θωμάς
Ισμήνη:	Ελισάβετ Γιαννόπουλου
Κρέων:	Γιώργος Κέντρος
Θησεύς:	Γιώργος Παρτσαλάκης
Πολυνείκης:	Τάσος Χαλκιάς
Αγγελος:	Παναγιώτης Σταματόπουλος
Α' Κορυφαίος:	Θάνος Δαδινόπουλος

Χορός:

Γιάννης Θωμάς
Παναγιώτης Σταματόπουλος
Θοδωρής Γκόγκος
Μάριος Παπαγεωργίου
Δημήτρης Μαύρος
Κώστας Αποστολάκης
Στέλιος Καλαθάς
Γεράσιμος Μαύρος
Δημήτρης Ήμερος
Δημήτρης Καραμπέτσης
Τάσος Πολιτόπουλος
Ανδρέας Μουρτζούκος - Μουσικός

Καλλιτεχνική Δ/ση:
Δ/ν ση Παράγωγης:

Κώστας Πολιτόπουλος
Κώστας Μπάλλας

Ο Οιδίπους, τυφλός και εξόριστος πρώην βασιλιάς της Θήβας, φτάνει, μετά από περιπλάνηση, στον Αθηναϊκό δρόμο του Ιππίου Κολωνού, σε χώρο ιερό των Ευμενίδων, οδηγούμενος από την κόρη του Αντιγόνη. Ένας ξένος τον πληροφορεί για τον τόπο που βρίσκεται και του ζητά να μη μολύνει τον ιερό χώρο. Μαθαίνει, όμως, ποιος είναι και συγκεντρώνει τους γέροντες του τόπου. Αυτοί λυπούνται τον αδύναμο γέροντα και την κόρη του, αλλά μόλις πληροφορούνται το όνομα του, τρομοκρατούνται και διατάζουν να φύγει.

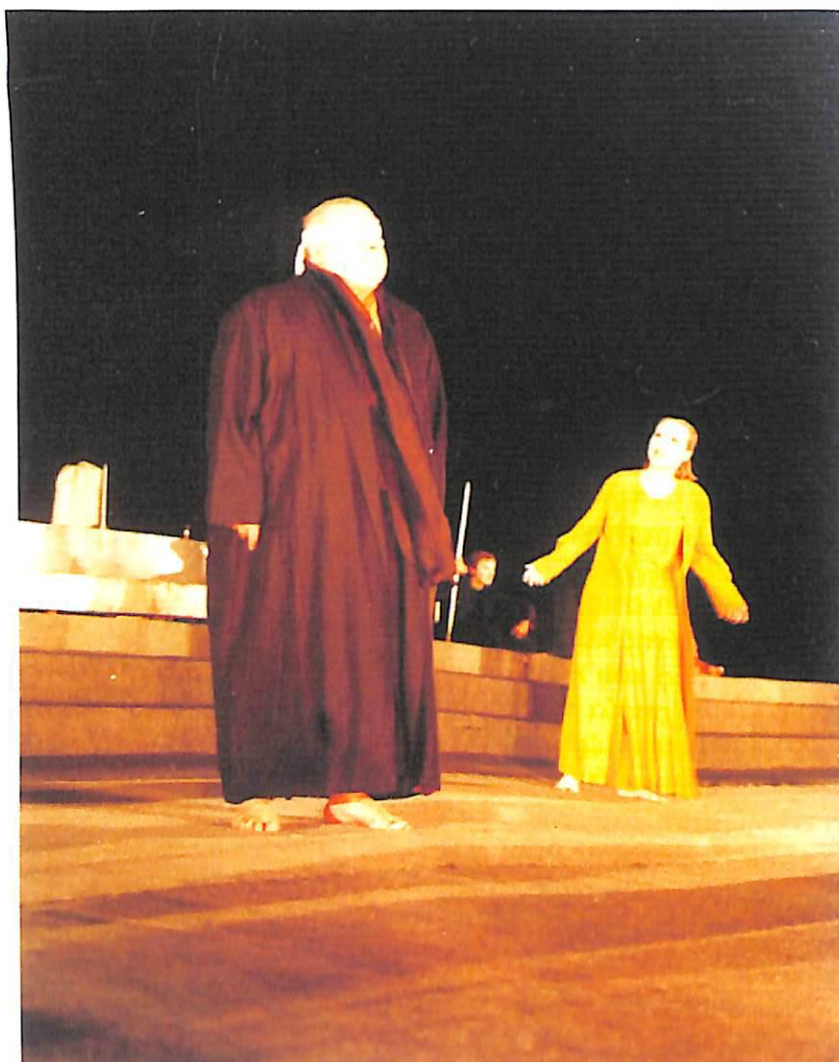
Στο μεταξύ, έρχεται εκεί και η άλλη κόρη του η Ισμήνη. Ο Οιδίποδας επικαλείται την περίφημη Αθηναϊκή φιλοξενία και ζητά να συναντήσει το βασιλιά της πόλης. Ο Θησέας φτάνει και ο Οιδίποδας του ζητά προστασία όσο ζει και ταφή όταν πεθάνει. Ο Θησέας του τα υπόσχεται.

Έρχεται ο Κρέων και μετά την αποτυχία του να πείσει τον Οιδίποδα να τον ακολουθήσει στη Θήβα, απαγάγει τις κόρες του και ετοιμάζεται να συλλάβει και τον Οιδίποδα. Τότε επεμβαίνει ο Θησέας, επικρίνει τις πράξεις του Κρέοντα και τον αναγκάζει να τον οδηγήσει στις θυγατέρες του Οιδίποδα.

Στην Αθήνα φτάνει ως ικέτης και ο γιος του Οιδίποδα, Πολυνείκης, ο οποίος επιθυμεί να δει τον πατέρα του και να του ζητήσει τη βοήθεια του στη φιλονικία με τον αδελφό του για την εξουσία του Βασιλείου των Θηβών. Ο Οιδίπους αρνείται και τον διώχνει ρίχνοντας του φοβερή κατάρα.

Τότε ακούγεται κεραυνός και ο Οιδίπους καταλαβαίνει πως το τέλος του πλησιάζει... Ξεκινά για εκεί όπου θα συναντήσει το θάνατο, ακολουθούμενος από το Θησέα και τις κόρες του. Αποχαιρετά τα παιδιά του και προχωρά μαζί με το Θησέα, που είναι ο μόνος που πρέπει να ξέρει τον τόπο ταφής του. Οι κόρες του θρηνούν το χαμό του πατέρα τους, αλλά ο βασιλιάς της Αθήνας τους υπόσχεται κάθε φροντίδα για το μέλλον.

Ο Οιδίπους δεν πεθαίνει, στην ουσία, ο θάνατος του είναι μετάβαση στον άλλο Κόσμο, ανάληψη...

Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνος
Θεατρική Διαδρομή: Σοφοκλέους Οιδίπους επί Κολωνώ.

Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνος
Θεατρική Διαδρομή: Σοφοκλέους Οιδίπους επί Κολωνώ.

ΧΑΪΝΕΡ ΜΥΛΛΕΡ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ 2 ή Η ΥΔΡΑ - ΗΡΑΚΛΗΣ 13

Μετάφραση:	Ελένη Βαροπούλου
Σκηνοθεσία - Διδασκαλία κίνησης:	Θεόδωρος Τερζόπουλος
Δραματουργική συνεργασία:	Hans Thies Lehmann
Σκηνικά - Κοστούμια:	Ερμόφιλος Χοντολίδης
Φωτισμοί:	Θεόδωρος Τερζόπουλος
	Παναγιώτης Μανούσης
	Γιώργος Παπαδόπουλος
Μουσική:	Αποσπάσματα από τον OTHELO του Livio Tragtenberg
Φωτογραφίες - έντυπα:	Johanna Weber
Υπεύθυνη παραγωγής:	Μαρία Τερζοπούλου
Τεχνικός υπεύθυνος:	Ερμόφιλος Χοντολίδης Κατασκευή
σκηνικού:	Σπύρος Ρεκασίνας
Ράψιμο κοστούμιών:	Χαρά Κόκκινου

ΔΙΑΝΟΜΗ: Τάσος Δήμας, Σοφία Μιχοπούλου, Δήμος Τσιγκάκος,
Ιερώνυμος Καλετσάνος, Σοφία Χιλλ

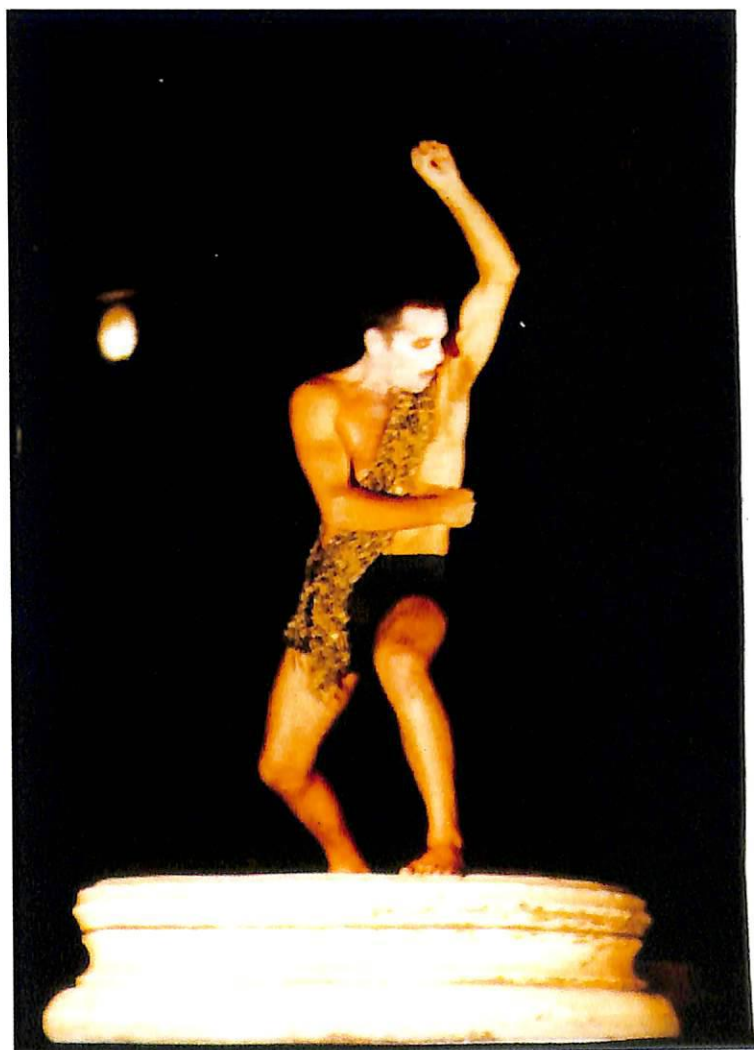
Στη νέα απόδοση της παράστασης του Ηρακλή της ομάδας ΑΤΤΙΣ, κεντρική θέση έχει η μανία του Ηρακλή, η καταστροφική και αυτοκαταστροφική μανία, ο φονικός αυτοματισμός, πέρα ακόμη και από τις σκοπιμότητες ενός αγώνα με σκοπό. Σ' αυτήν την παράσταση εκτίθεται η παράλογη λογική του άσκοπου φόνου - άθλου. Ο Ηρακλής καταλαμβάνεται από τη μανία του πολεμιστή, αλλά με τον μηχανισμό των έργων - φόνων, απόλυτα αυτονομημένο.

Θέλοντας να προλάβουμε την μανία ως κεντρικό ζήτημα χρησιμοποιούμε αυτή τη φορά, κομμάτια από τον ΗΡΑΚΛΗ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟ του Ευριπίδη και τα δένουμε, με τον ΗΡΑΚΛΗ 2 και 13 του Χάϊνερ Μύλλερ, δημιουργώντας διάφορες παραλλαγές πάνω στο θέμα της μανίας.

Ο χώρος λευκός, παγωμένο τράνζιτ και λευκό κελί. Στη μέση ο Ηρακλής, παλεύει με τ' αόρατα πλοκάμια της Ύδρας, που τον έχει περικυκλώσει απ' όλες τις μεριές. Προσπαθεί να διασχίσει ένα πυκνό "δάσος" από ανάσες, ματιές και νεύματα, που άλλοτε τον τρομάζουν και τον απωθούν και άλλοτε τον καλούν ερωτικά. Ταράζεται ο νους του Ηρακλή, αναδύεται το παραλήρημα και οι ψευδαισθήσεις. Προσπαθεί να δει πίσω από τον καθρέφτη και αντικρίζει στο πρόσωπο του το πρόσωπο της Ύδρας, στα πλοκάμια της τα χέρια του που έχουν διαπράξει τόσους άθλους..Αναζητά τις ρίζες της Ύδρας έξω από αυτόν αλλά τις βρίσκει βαθιά μέσα στον εαυτό του. Η σύγκρουση μαζί της αποτελεί και την αιτία των άθλων του. Το πρόσωπο της Ύδρας παίρνει τη μορφή μηχανής της εξουσίας, εξουσίας της μηχανής, μηχανής του φασισμού, φασισμού της μηχανής. Θριαμβεύει όταν διαπράττει τα μεγάλα του ανδραγαθήματα ως Ηρακλής - Ύδρα - Μηχανή, και μετά παγιδεύεται. Ο Ηρακλής είναι η Ύδρα. Είναι μηχανή πολέμου. Είναι η μηχανή και το προϊόν, θριαμβεύει η ταυτοπροσωπία Ηρακλής - Ύδρα -Μηχανή - Προϊόν, αυτή η διαχρονική εικόνα του ανθρώπου. Οι ηθοποιοί του ΑΤΤΙΣ ερμηνεύουν συλλογικά τον Ηρακλή - Ύδρα, με αίσθηση σαρκασμού και χιούμορ, θέτοντας σειρά ερωτημάτων για το πριν, το τώρα και το μέλλον. Ακροβατούν σ' ένα όριο στο οποίο χάνεται το σωματικό κέντρο βάρους και βρίσκονται σε μια διαρκή ειρωνική εγρήγορση, μέσα από την οποία περνάνε από τη σάτιρα στο δράμα και αντιστρόφως. Υπαινίσσονται ελάχιστες αισθήσεις του δικού μας σατυρικού δράματος.

Από την παράσταση του Θεάτρου ΑΤΤΙΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ του Χάϊνερ Μύλλερ
στα Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνας

Από την παράσταση του Θεάτρου ΑΤΤΙΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ του Χάινερ Μύλλερ
στα Μεγάλα Προπύλαια Ελευσίνας

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1999

Κυριακή 29 Αυγούστου:

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος

Θεατρική Εταιρεία “ΑΙΧΜΗ”

Σοφοκλή “ΑΝΤΙΓΟΝΗ”

Τετάρτη 8 Σεπτεμβρίου:

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος

Νέα Ποντιακή Σκηνή

Αριστοφάνη “ΕΙΡΗΝΗ”

(Στην Ποντιακή διάλεκτο)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΙΧΜΗ"

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΟΦΟΚΛΗ

ΚΙΝΗΣΗ- ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

ΣΚΗΝΙΚΑ:

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ:

ΜΟΥΣΙΚΗ:

ΦΩΤΙΣΜΟΙ:

ΔΙΑΝΟΜΗ

Γιάννης Νικολαΐδης

Μιχάλης Αγγελάκης

Όλγα Σχοινά

Σταμάτης Παπαδάκης

Στέφανος Κομιανός

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

ΙΣΜΗΝΗ:

ΚΡΕΩΝ:

ΦΥΛΑΚΑΣ:

ΑΙΜΩΝ:

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ:

ΑΓΓΕΛΟΣ:

ΕΥΡΥΔΙΚΗ:

Φωτεινή Φιλοσόφου

Μαρία Δημητρούκα

Γιάννης Νικολαΐδης

Μπάμπης Τιμοθέου

Μαρίνος Δεσύλλας

Σπύρος Σπέντζος

Μπάμπης Πισιμίσης

Κοραλία Ροδίτη

ΧΟΡΟΣ

Γιώργος Γεωργίου

Μπάμπης Πισιμίσης

Μπάμπης Τιμοθέου

Σπύρος Σπέντζος

Γιάννης Γιούλης

Ηλίας Λεβεντάκης

Γιάννης Πέτρακας

Δημήτρης Μάριος

Χρήστος Μακρής

Σάββας Μαβίδης

Στα Χορικά ο πρωτοψάλτης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΧΡΟΝΟΓΛΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:

ΑΦΙΣΑ:

ΚΑΤ. ΣΚΗΝΙΚΩΝ:

ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ:

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ:

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ:

Γιώργος Χρυσοστομίδης

Χρήστος Σαρφάτης

Μάριος Παναγιωτίδης ΚΑΤ.

Σοφία Συρογιάννη ΕΙΔ.

Ομάδα Τέχνης ΤΡΙΑ

Studio Melody

Αρχαιολογικός Χώρος Ελευσίνος
Αντιγόνη του Σοφοκλή

Γιάννης Νικολαΐδης, Κρέων, Μαρίνος Δεσύλλας, Αΐμων

Αντιγόνη, η Φωτεινή Φιλοσόφου

Σοφοκλή: Αντιγόνη

**Η Θεατρική Παράσταση
“ΕΙΡΗΝΗ” του Αριστοφάνη με την
Νέα Ποντιακή Σκηνή, στην Ποντιακή διάλεκτο δεν
πραγματοποιήθηκε λόγω Σεισμών, όπως και οι
Υπόλοιπες εκδηλώσεις των
Αισχυλείων 1999.**

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2000

Σάββατο 2 Σεπτεμβρίου

Αριστοφάνη “Εκκλησιάζουσες”.

Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου

Γεωργίου Χορτάτζη “Ο Κατζούρμπος”.

Σημείωση: Μετά από 25 χρόνια, από το έτος 2000 οι εκδηλώσεις των Αισχυλείων δεν πραγματοποιούνται στο φυσικό τους περιβάλλον, τον Αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Μετάφραση: Κ. Χ. Μύρης

Σκηνοθεσία:	Γιώργος Μιχαλακόπουλος
Σκηνικά - Κοστούμια:	Απόστολος Βέττας
Μουσική:	Βασίλης Δημητρίου
Ενορχήστρωση -	
Διεύθυνση Ορχήστρας:	Βασίλης Δημητρίου
Χορογραφία:	Δημήτρης Καμινάρης
Φωτισμοί:	Νίκος Καβουκίδης
Μουσική διδασκαλία:	Νανά Θρασυβουλίδου
Βοηθός Σκηνοθέτη:	Ιωάννα Μιχαλακοπούλου

Διανομή

(Κατά σειρά εμφάνισης)

Πραξαγόρα:	Μίρκα Παπακωνσταντίνου
Βλέπυρος:	Γιώργος Μιχαλακόπουλος
Χρέμης:	Γιάννης Μποστάντζόγλου
Α' Γείτονας:	Μάκης Αρβανιτάκης
Β' Γείτονας:	Γιάννης Θωμάς
Α' Γριά:	Γεωργία Καλλέργη
Νέα:	Θωμαΐς Ανδρούτσου
Νέος:	Χρήστος Ευθυμίου
Β' Γριά:	Μαρία Τσιμά
Γ Γριά:	Έλενα Λαριού
Ντελάλισσες:	Ντίνα Οικονόμου, Παναγιώτα Κότσιρα
Θεραπαινίδες:	Μάρα Μπαρόλα, Κωνσταντίνα Ψωμά
Παράβαση:	Ελένη Τζώρτζη

Χορός Εκκλησιαζουσών

Σαλαμίνα: Ελένη Τζώρτζη, Γλύκα: Ντίνα Οικονόμου,
Σωστράτη: Όλγα Αλεξανδροπούλου,
κα Χαριτάτου: Ελισάβετ Γιαννόπουλου,
κα Φιλοδώρου: Νικολέτα Βλαβιανού,
κα Πεοκράτους: Γεωργία Καλλέργη, Δ ράκη: Μαρία Τσιμά,
Κλειναρέτη: Παναγιώτα Κότσιρα,
Μελιγάλα: Κωνσταντίνα Ψωμά, Σαλιάρα: Μάρα Μπαρόλα,
Χαριτιμίδα: Θωμαΐς Ανδρούτσου, Ψιλαρέτη: Έλενα Χαίον,
Αουκία: Μάκης Αρβανίτης, Φτερού: Γιάννης Θωμάς

Ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος, Βλέπυρος και ο Γιάννης Μποσταντζόγλου, Χρέμης.
 Κάτω η Μίρκα Παπακωνσταντίνου και ο Χορός
 (Φωτογραφίες από το Μουσείο Θεάτρου)

Η Μίρκα Παπακωνσταντίνου Πραξαγόρα,
και ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος, Βλέπυρος
(Φωτογραφίες από το Μουσείο Θεάτρου)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΟΡΤΑΤΖΗ "Ο ΚΑΤΖΟΥΡΜΠΟΣ"

Λαϊκή Κωμωδία

Σκηνοθεσία:	Γιάννης Νικολαΐδης
Σκηνικά:	Γιάννης Παπαδόπουλος σε μια ιδέα τον Δημήτρη Γέρου
Κοστούμια:	Όλγα Σχοινά
Μουσική:	Λίνος Κόκοτος

Διανομή

(Κατά σειρά εμφάνισης)

Κατζάραμπος:	Τάσος Κωστής
Νικολός:	Χρήστος Φωτίδης
Πουλισένα:	Φωτεινή Φιλοσόφου
Ανούσα:	Ηρώ Μουκίου
Κασσάνδρα:	Έλενα Στάμου
Αρμένης:	Πέτρος Ξεκούκης
Μονστρονχος:	Βασίλης Γιαβρής
Κουστουλιέρης:	Γιάννης Νικολαΐδης
Κατζονρμπος:	Αλέκος Μάνδηλας
Δάσκαλος:	
Αρκολιά:	Μπάμπης Τιμοθέου
Ανίτσα:	Νίκος Παναγιωτούνης
Ανέζα:	Βασίλης Γιαβρής
Αρμένισσα:	Αλέκος Μάνδηλας
Γιάκουμος:	Μπάμπης Πισιμίσης

Παλαιές Αποθήκες Ελειτουργικής.
Θέτρο ΑΙΧΜΗ
Γεωργίου Χορτάτζη "Ο ΚΑΤΖΟΥΡΜΠΟΣ"

Παλαιές Αποθήκες Ελειτουργικής.
Θέτρο ΑΙΧΜΗ
Γεωργίου Χορτάτζη "Ο ΚΑΤΖΟΥΡΜΠΟΣ"

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2001

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αριστοφάνη “ΙΠΠΕΙΣ”

Από τη Θεατρική Διαδρομή

ΠΕΜΠΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ευριπίδη “ΤΡΩΑΔΕΣ”

Καλλιτεχνικός Οργανισμός “ΦΑΣΜΑ”

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αριστοφάνη “ΕΙΡΗΝΗ”

ΝΕΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κάρλο Γκολντόνι “ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ”

Θεατρική Εταιρεία “ΟΝΕΙΡΟ”

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΙΠΠΕΙΣ

Μετάφραση: Κ.Χ.ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία: ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ
Σκηνικά: ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
Κοστούμια: ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μουσική: ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Χορογραφία: ΧΑΡΗΣ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ
Φωτισμοί: ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ
Μουσική Διδασκαλία: ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
Βοηθός Σκηνοθέτη: ΙΩΑΝΝΑ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Α' Υπάλληλος (Δημοσθένης): ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ
Β' Υπάλληλος (Νικίας): ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΤΗΣ
Αλλαντοπώλης - (Αγοράκριτος): ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ
Παφλαγόνας (Κλέων): ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
Δήμος Αθηναίων: ΣΤΑΘΗΣ ΒΟΥΤΟΣ
Α' Κορυφαίος: ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ
Β' Κορυφαίος: ΜΑΚΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Γ' Κορυφαίος: ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ

Χορός

ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ,
ΚΟΝΤΑΞΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΜΑΡΚΑΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ,
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΠΑΛΕΚΑΝΟΣ ΑΠΟΠΟΛΗΣ,
ΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ, ΠΟΥΛΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ,
ΤΣΙΔΙΜΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΦΥΤΡΟΣ ΣΑΜΨΩΝ, ΧΑΒΡΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

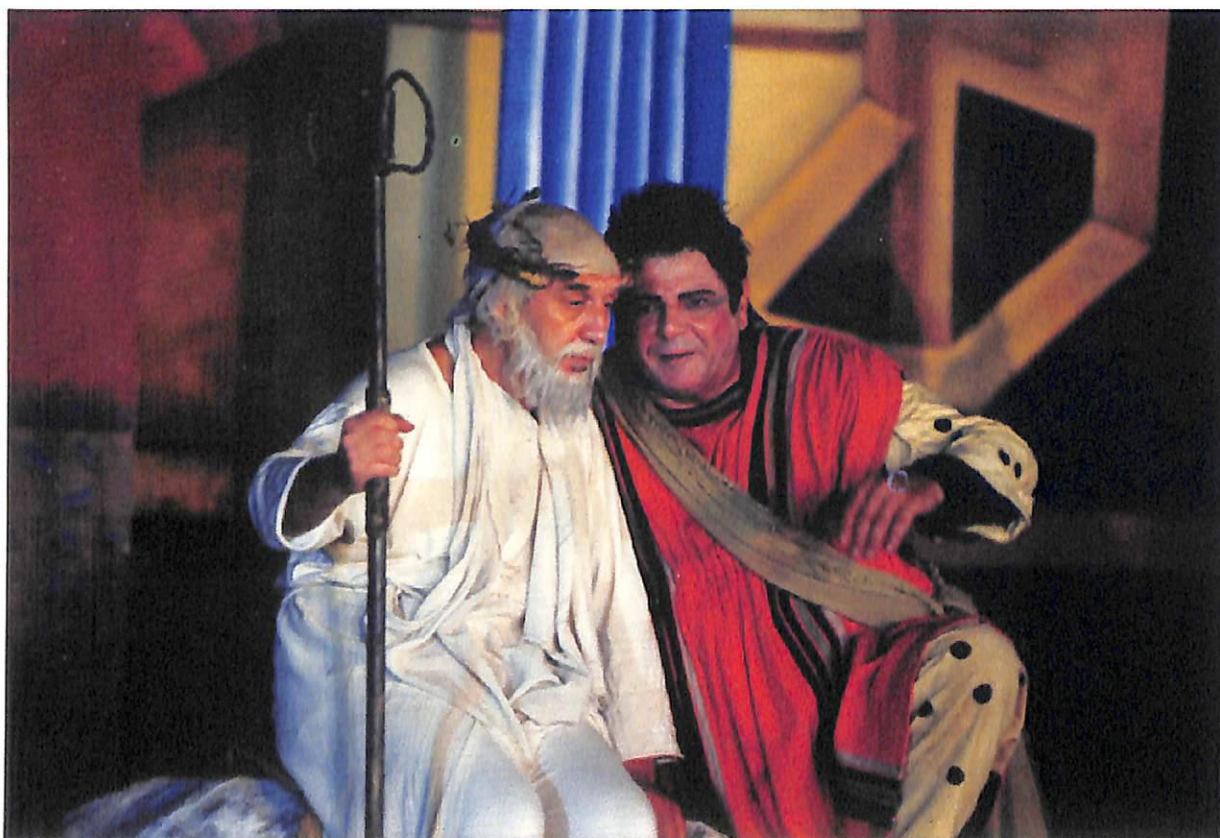

Θεατρική Διαδρομή. Αριστοφάνη “ΙΠΠΕΙΣ”
 Επάνω: Ο Χορός των Ιππέων
 Κάτω: Ο Στάθης Βούτος, Δήμος Αθηναίων

Επάνω: Ο Γιώργος Παρτσαλάκης,
Αγοράκριτος. Ο Τάσος Χαλκιάς, Παφλαγόνας
και ο Χορός των Ιππέων
Κάτω: Ο Γιώργος Παρτσαλάκης και
ο Στάθης Βούτος, Δήμος Αθηναίων

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ "ΦΑΣΜΑ"

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΤΡΩΑΔΕΣ

Μετάφραση:	Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΥΠΑΣ
Μουσική:	ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΥ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
Κίνηση:	ΠΕΡΣΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Φωνητική -	
Μουσική Διδασκαλία:	ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
Φωτισμοί:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΝΑΝΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ποσειδών:	ΑΡΗΣ ΛΕΜΠΕΣΟΠΟΥΛΟΣ
Αθηνά:	ΓΙΑΝΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
Εκάβη:	ΜΑΡΘΑ ΒΟΥΡΤΣΗ
Ταλθύβιος:	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ
Κασσάνδρα:	ΤΑΜΙΛΛΑ ΚΟΥΛΙΕΒΑ
Ανδρομάχη:	ΜΑΝΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Αστυάναξ:	ΣΤΕΦ. ΚΑΡΑΝΤΙΝΑΚΗΣ
Μενέλαος:	ΚΩΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ελένη:	ΜΠΕΣΣΥ ΜΑΛΦΑ
Κορυφαία Α':	ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ,
Κορυφαίες:	Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Μ. ΤΣΙΜΑ, Β. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Π. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, Μ. ΚΟΥΚΟΥΛΑ, Μ. ΣΥΡΙΑΝΟΥ, Α. ΑΒΔΕΛΟΠΟΥΛΟΥ,

Χορός:

Α. ΠΑΥΛΑΚΗ, ΕΥΑ ΚΑΡΥΑΤΗ, Κ. ΛΥΠΗΡΙΔΟΥ, Α. ΝΤΕΛΗΘΕΟΥ,
Α. ΒΑΛΒΗ, Σ. ΡΑΠΤΗ, Δ. ΤΖΕΡΟΥΝΙΑΝ

Οι φωτογραφίες είναι του Θεατρικού Οργανισμού ΦΑΣΜΑ και είχαν παραχωρηθεί για το πρόγραμμα των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 2001

Οι φωτογραφίες είναι του Θεατρικού Οργανισμού ΦΑΣΜΑ και
είχαν παραχωρηθεί για το πρόγραμμα των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 2001

ΝΕΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΙΡΗΝΗ

Σκηνοθεσία:	ΛΑΖΟΣ ΤΕΡΖΑΣ
Σκηνικά & Κοστούμια:	ΜΑΡΙΑΝΑ ΖΑΔΕ
Μουσική Επιμέλεια -	
Ενορχήστρωση:	ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΔΗΣ
Εκτέλεση Σκηνικών:	ΝΩΝΤΑΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Υπεύθυνος Χορευτικού:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΦΙΔΗΣ
Ποντιακή Λύρα:	ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
	ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΚΑΡΑΣΑΒΙΔΗΣ
Νταούλι:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Κορυφαίος - Τραγουδιστής:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΣΑΒΙΔΗΣ
Δούλος Α΄:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΟΛΙΔΗΣ
Δούλος Β΄:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Τρυγαίος:	ΛΑΖΟΣ ΤΕΡΖΑΣ
Πόλεμος:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ
Κόρη:	ΡΑΝΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΟΥ
Ερμής:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΑΝΙΔΗΣ
Βροντάρας:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Ιεροκλής:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Οπλων Κάπηλος:	ΜΩΨΗΣ ΑΡΑΒΟΠΟΥΛΟΣ
Πρωτοχορευτής:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΦΙΔΗΣ
Ειρήνη:	ΣΟΦΙΑ ΣΙΝΔΟΠΟΥΛΟΥ
Θεωρία:	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΙΛΛΗ
Οπώρα:	ΝΟΡΑΖΑΔΕ

Χορός γυναικών:

Παρθένα Γιαντομίδου, Κωνσταντίνο Σαρδέλη,
Λουσίντα Κωνσταντινίδου, Πηνελόπη Κατσαρίδου, Νατάσα Χρυσάφη,
Ολγα Παντικίδου, Αγαθή Καλαντίδου, Άννα Χοντολίδου,
Βούλα Σκορδαλού, Έλενα Στεφάνου, Μαρίνα Σεφερίδου,
Μαρία Κωστακίδου, Ράνια Χρυσοχοΐδου.

Χορός Ανδρών:

Γιώργος Σαραφίδης, Χρήστος Γιαντομίδης, Πόλιος Κωνσταντινίδης,
Βασίλης Αραμανίδης, Νικόλαος Νικολαΐδης, Τίμος Ιατρίδης,
Κωνσταντίνος Λαμπρόπουλος, Νικόλαος Καλαντζίδης,
Γρηγόρης Κερκίδης, Τάσος Κυριακόπουλος, Κώστας Φωτειάδης,
Χαράλαμπος Νικολαΐδης.

Τρυγαίος, ο Λάζος Τερζάς.
Κάτω ο Τρυγαίος, Λάζος Τερζάς και ο Χορός

Από την παράσταση Ειρήνη του Αριστοφάνη στη Ποντιακή διάλεκτο

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΟΝΕΙΡΟ"

ΚΑΡΛΟ ΓΚΟΛΑΝΤΟΝΙ ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

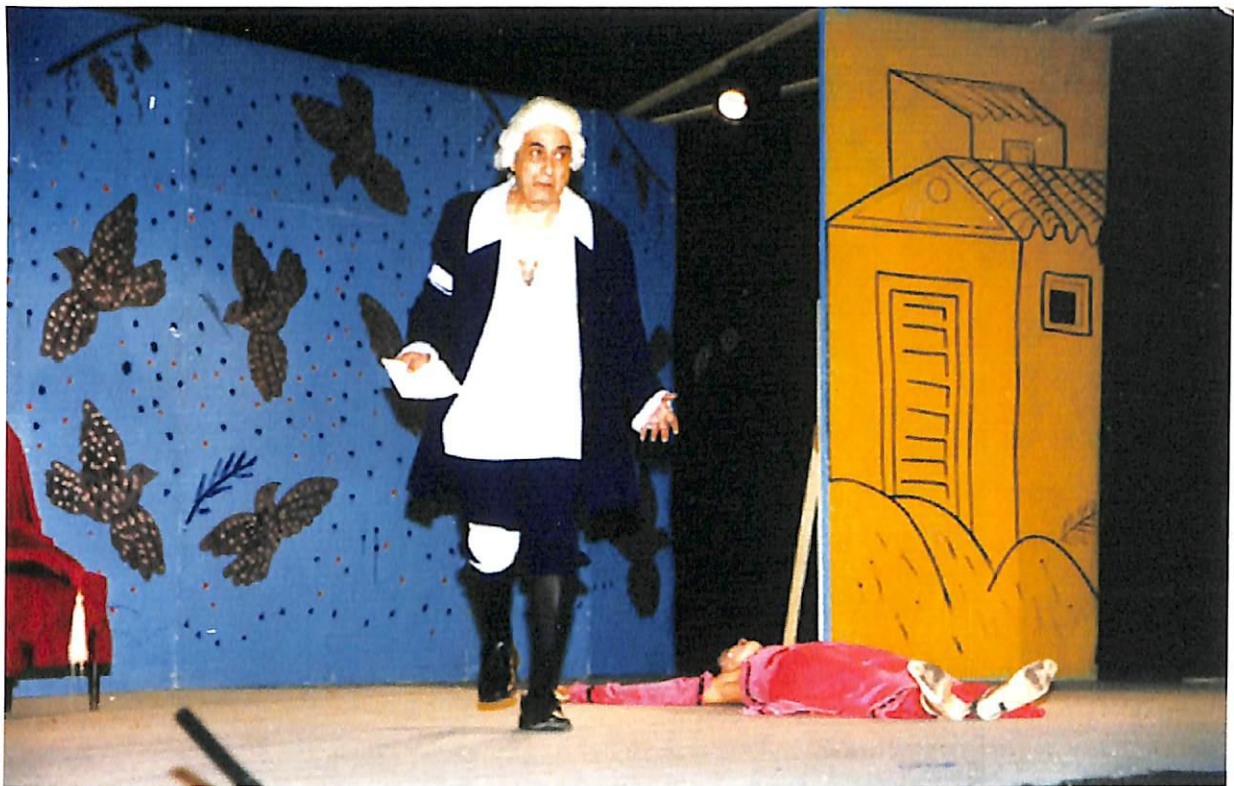
Σκηνικά:
Σκηνοθεσία:

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Μαρκήσιος:
Κόντε:
Φαμπρίτσιο:
Ιππότης:
Μιραντολίνα:
Υπηρέτης:
Ορτέντζια:
Ντιντζανέϊρα:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΙΔΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΞΕΚΟΥΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΒΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΖΟΓΛΟΥ
ΗΡΩ ΜΟΥΚΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ
ΜΑΙΡΗ ΜΑΡΚΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑ ΔΑΡΔΑΒΕΣΗ

Επάνω ο Κώστας Αρζόγλου, Ιππότης.
Κάτω ο Πέτρος Ξεκούκης, Κόντε
και η Ηρώ Μουκίου, Μιραντολίνα

Πέτρος Ξεκούκης, Κόντε
Κάτω Κώστας Αρζόγλου, Μαίρη Μάρκου και η Μανωλία Δαρδαβέση

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2002

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ “ΑΙΧΜΗ”
Φρεντερίκο Γκαρθία Λόγκα
Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΜΠΑΛΩΜΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
RACINE ΦΑΙΔΡΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΙΧΜΗ"

Η ΦΟΒΕΡΗ ΜΠΑΛΩΜΑΤΟΥ

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΕΡΙΚΟ ΓΚΑΡΘΙΑ ΛΟΡΚΑ

Σκηνοθεσία:

Σκηνικά:

Κοστούμια:

Μουσική:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΛΓΑ ΣΧΟΙΝΑ

ΛΙΝΟΣ ΚΟΚΟΤΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Συγγραφέας:

Μπαλωματού:

Κόκκινη Γειτόνισσα:

Κίτρινη Γειτόνισσα:

Μενεξεδένια Γειτόνισσα:

Παιδί:

Μπαλωματής:

Δήμαρχος:

Κότσιφας:

Νέος:

ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΙΣΙΜΙΣΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΤΖΕΝΗ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

ΜΑΙΡΗ ΜΑΡΚΟΥ

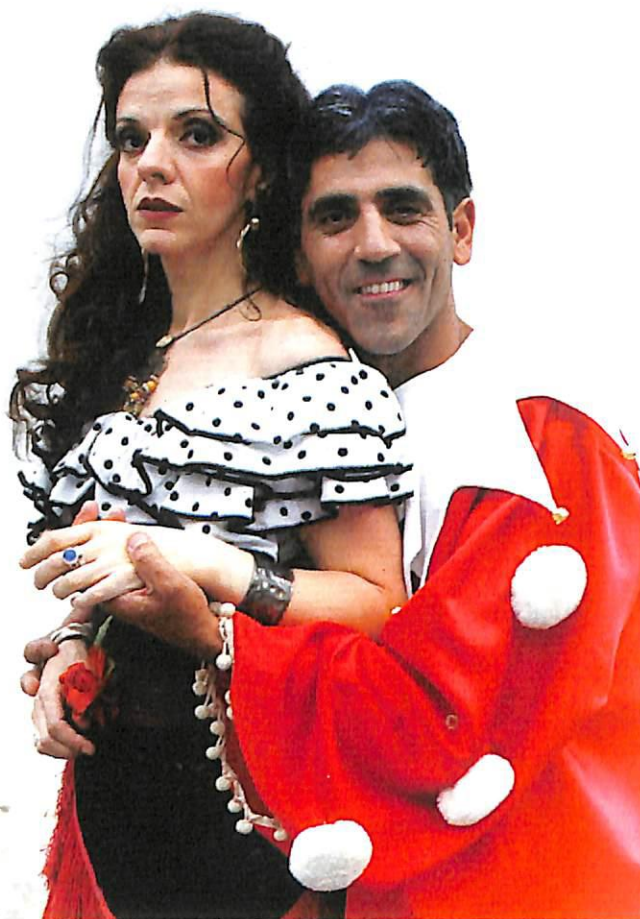
ΘΩΜΑΪΣ ΔΕΣΥΛΛΑ

ΠΕΤΡΟΣ ΞΕΚΟΥΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΑΚΑΚΟΣ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΙΣΙΜΙΣΗΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΩΤΕΙΝΑΣ

Ο Πέτρος Ξεκούκης και η Φωτεινή Φιλοσόφου: Μπαλωματής και μπαλωματού αντίστοιχα

Η Τζένη Ζαχαροπούλου, ο Πέτρος Ξεκούκης και η Φωτεινή Φιλοσόφου

Η Θαυμαστή Μπαλωματού, όλος ο Θίασος.

Οι φωτογραφίες είναι από τη Θεατρική Εταιρεία "ΑΙΧΜΗ"
και παραχωρήθηκαν για το πρόγραμμα των "ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 2002"

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

Απόδοση - Σκηνοθεσία:	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΩΦ
Μουσική:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Χορογραφία:	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
Φωτισμοί:	ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΔΑΡΗΣ
Διδασκαλία Μουσικής:	ΜΕΛΙΝΑ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΚΑΡΑΚΗΣ
Βοηθός χορογράφου:	ΜΑΡΘΑ ΦΡΙΝΤΖΗΛΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με σειρά εμφάνισης)

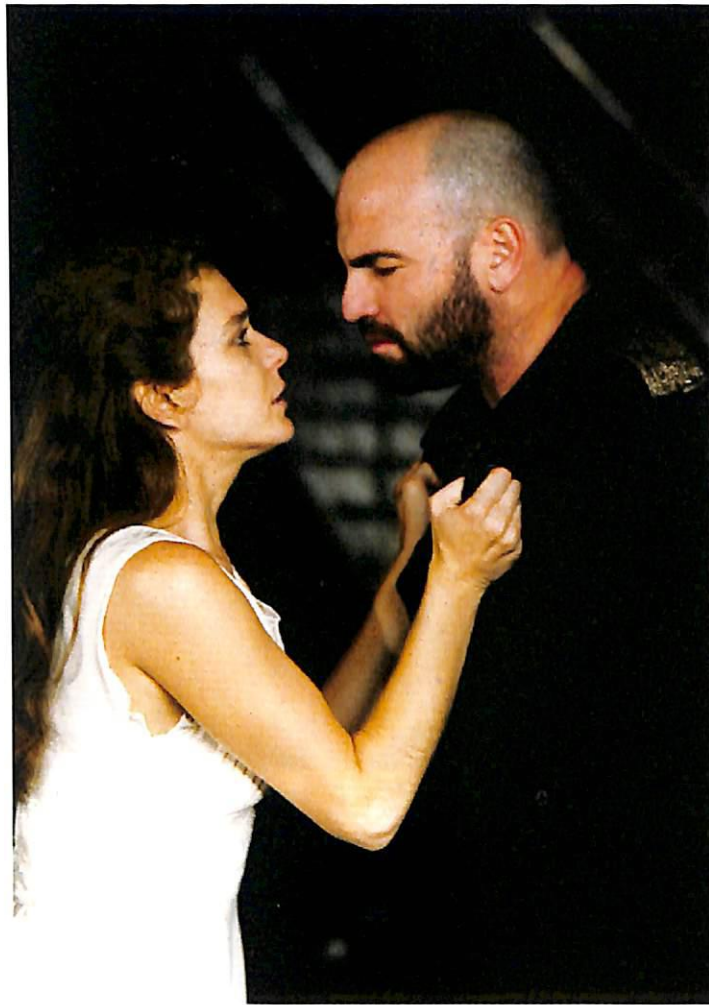
Αγαμέμνων:	ΑΚΥΛΛΑΣ ΚΑΡΑΖΗΣΗΣ
Πρεσβύτες:	ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Μενέλαος:	ΦΑΝΗΣ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ
Κλυταιμνήστρα:	ΜΑΡΙΑ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ
Ιφιγένεια:	ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΛΑ
Αχιλλέας:	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΧΕΙΛΑΚΗΣ

ΧΟΡΟΣ:

Κατερίνα Αλεξάκη, Φανή Γέμτου, Γεωργία Γεωργόνη,
Δέσποινα Γκάτζιου, Εβίτα Ζημάλη, Βάσω Ιατροπούλου,
Χαρά Κεφάλα, Εμίλυ Κολιανδρή, Βαλέρια Κουρούπη,
Μαρία Λιαπίκου, Κλαίρη Μανιάτη, Φωτεινή Μπάνου,
Ελεάνα Παπαδοπούλου, Κλημεντία Πιερράκου, Πέρσα Σούκα,
Δήμητρα Στογιάννη, Ρένα Σφηνιά, Μάρθα Φριντζήλα, Μαϋ Χάννα,
Ανδρομάχη Χρυσομάλη.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ:

Τάσος Αλατζάς, Θανάσης Βλαβιανός, Κώστας Γιάννακόπουλος,
Μπάμπης Γούσιας, Τόνυ Δημητρίου, Λαέρτης Μαλκότσης,
Μιχάλης Μαρίνος, Θοδωρής Μπουζικάκος, Στρατής

Επάνω: Μαρία Σκουλά, Ιφιγένεια και ο Ακύλλας Καραζήσης, Αγαμέμνων.
 Κάτω: Μαρία Κεχαγιόγλου, Κλυταιμνήστρα και ο Χορός.
 (Φωτογραφίες του Εθνικού Θεάτρου για το πρόγραμμα των Αισχυλείων)

Επάνω: Από την παράσταση του Εθνικού Θεάτρου “Ιφιγένεια εν Αυλίδι”
 Κάτω: Μαρία Σκουλά, Μαρία Κεχαγιόγλου και ο Ακύλλας Καραζήσης

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

RACINE ΦΑΙΔΡΑ

Σκηνικά:

Σκηνοθεσία:

Μουσική:

Μετάφραση:

Κοστούμια:

ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΙΤΟΒΑ

ΚΩΣΤΑ ΑΡΖΟΓΛΟΥ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΜΑΙΡΗΣ ΒΙΔΑΛΗ

ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΘΕΝΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ:

Θηραμένης (παιδαγωγός):

Ιππόλυτος:

Οινώνη (τροφός):

Φαίδρα:

Ακόλουθος (Ισμήνη - Πανόπη):

Αρικήα:

Θησέας:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΙΔΗΣ

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ

ΜΑΙΡΗ ΒΙΔΑΛΗ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΕΡΖΑΚΗ

ΕΥΑ - ΜΑΡΙΑ ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΖΟΓΛΟΥ

Πρόσωπο σκηνοθετικής παρέμβασης:
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

RACINE ΦΑΙΔΡΑ: Κώστας Αρζόγλου, Μαίρη Βιδάλη, Χρήστος Φωτίδης, Ελένη Μαυρομάτη, Ευτυχία Τερζάκη, Εύα-Μαρία Λεονάρδου, Ασημάκης Αλεξίου και η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου.

Φαίδρα, η Μαίρη Βιδάλη - Θηραμένης, ο Χρήστος Φωτίδης

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ: ΦΑΙΔΡΑ

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2003

Εργοστάσιο ΚΡΟΝΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κυριακή 31 Αυγούστου
Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου
Ευριπίδη ΗΛΕΚΤΡΑ από το
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΠΑΤΡΑΣ

Παρασκευή 12 Σεπτεμβρίου
Αισχύλου ΧΟΗΦΟΡΟΙ
Ιαπωνικό Θέατρο
ROOM ROUDENCE

Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου
Θεατρική Ομάδα ΟΝΕΙΡΟΠΟΡΟΙ
Παρουσιάζει το έργο του Γιώργου Σεβαστίκογλου
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Σας είναι γνωστό ότι η Ελευσίνα υπήρξε μια από τις 5 ιερές πόλεις των αρχαίων Ελλήνων μαζί με την Αθήνα, την Ολυμπία, τους Δελφούς και τη Δήλο.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια αποτέλεσαν επί 2000 χρόνια περιλαμπρή τελετή στον αρχαίο κόσμο, ο οποίος κράτησε πιστά το μυστικό τους που ετάφη με τον τελευταίο ιεροφάντη της Θεάς.

Η Ελευσίνα υπήρξε επίσης πατρίδα του μεγάλου τραγικού ποιητή Αισχύλου.

Η σημερινή εικόνα της Ελευσίνας, μετά από έναν αιώνα βάρβαρης κακοποίησης στο όνομα της δήθεν ανάπτυξης, δε θυμίζει σχεδόν τίποτε από το ένδοξο παρελθόν της.

Πολιτικές επιλογές και ποικιλώνυμα συμφέροντα θέλησαν

επί πολλά χρόνια, ακόμα και σήμερα, ο ιερός αρχαιολογικός χώρος να παραμένει υποβαθμισμένος σκοτεινός και χορταριασμένος.

Οι δημοτικές αρχές της Ελευσίνας με την καθιέρωση των Αισχυλείων και τη διοργάνωση συνεδρίων προσπάθησαν να προβάλουν την περιλαμπρή και ιερή παρακαταθήκη μας.

Η νέα δημοτική αρχή είναι αποφασισμένη να αναβαθμίσει τα Αισχύλεια και να ξεκινήσει σταυροφορία για την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου.

Θα αγωνιστούμε ώστε:

Το πρόγραμμα "στα Βήματα του Πausανία" να ολοκληρωθεί.

Να γίνουν οι αναγκαίες απαλλοτριώσεις 40 στρεμμάτων ώστε ο αρχαιολογικός χώρος να καταλήξει στη θάλασσα, όπως και στο παρελθόν, σε συνδυασμό με την κατασκευή νέου μουσείου.

Ο λόφος των αρχαιοτήτων να είναι φωτισμένος και να προβάλλεται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Μας είναι αδιανόητο η Ολυμπιακή φλόγα να ξεκινήσει από την Ολυμπία, να καταλήξει στην Αθήνα, αλλά να μην σταματήσει στην ιερή πόλη της Ελευσίνας.

Μετά την απαγόρευση τέλεσης των Αισχυλείων στο χώρο των αρχαιοτήτων στραφήκαμε σε αναζήτηση κατάλληλου χώρου.

Χάρη στην ευγενή δωρεά της εταιρείας Αρμονία τα ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2003 θα πραγματοποιηθούν στις αργούσες βιομηχανικές εγκαταστάσεις του ΚΡΟΝΟΥ, ενμέσω διατηρητέων βιομηχανικών κτισμάτων, τα οποία κατασκευάστηκαν το 1922 και αποτελούν μοναδικό, ανυπολόγιστης αξίας, βιομηχανικό Μουσείο.

Τα μικρά χρονικά περιθώρια διοργάνωσης δεν επέτρεψαν την διοργάνωση της πομπής των Μυστηρίων από την Αθήνα μέχρι την Ελευσίνα.

Ελπίζουμε ότι στα πλαίσια των Ολυμπιακών Αγώνων η Οργανωτική Επιτροπή και το Υπουργείο Πολιτισμού θα αξιολογήσουν τις τεράστιες πολιτιστικές δυνατότητες που προσφέρουν οι αρχαιότητες της Ελευσίνας και τα Αισχύλεια και θα ενσωματώσουν τις προτεινόμενες δράσεις στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων που προγραμματίζουν.

Έχω την τιμή ως πρόεδρος της Επιτροπής Αισχυλείων ... να σας παρουσιάσω το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Οι εκδηλώσεις θα αρχίσουν με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στην πρώτη εκτός Αθηνών εκδήλωση της.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει υψηλού επιπέδου θεατρικές παραστάσεις, μουσικές εκδηλώσεις, εκθέσεις εικαστικών, κινηματογραφικές προβολές.

Το πρόγραμμα απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες, στον λαό της Ελευσίνας αλλά και στο λαό των Αθηνών.

Επιθυμώ να ευχαριστήσω όλους όσους εργάστηκαν για τη διαμόρφωση του προγράμματος αυτού, να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους εκλεκτούς προσκεκλημένους αλλά και φίλους που συνέδραμαν ξεχωριστά για την επίτευξη συμφωνίας με τους φορείς των διαφόρων εκδηλώσεων.

Γιώργος Αμπατζόγλου
Δήμαρχος Ελευσίνας

Η ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ

Η Ελευσίνα υπήρξε κατά την αρχαιότητα τόπος ιερός και έδρα μεγάλης μυστικής θρησκείας. Η λατρεία του στάχυος, “δηλαδή” του δυναμικού σπόρου που θάβεται ως νεκρός και φυτρώνει αναστάσιμος την Άνοιξη και το Θέρος έδωσε διάσταση Μυστηρίου στο μύθο για την απαγωγή της Περσεφόνης, της θυγατρός της Δήμητρας, από τον Πλούτωνα. Η ες Άδου κάθοδος και η ανάσταση της Κόρης, μύθος και συμβολισμός ανάλογος με τον θάνατο και την ανάσταση του Διονύσου αλλά και των

Ορφικών Μυστηρίων με την κάθοδο ες Άδου και την άνοδο στη ζωή της Ευριδίκης είναι προσπάθειες της υπαρξιακής αγωνίας του ανθρώπου να κατανοήσει την αξία της ζωής και το μυστήριο του θανάτου.

Η Ιερά Οδός που ένωνε το Άστυ με το Ελευσίνιο Τελεστήριο ήταν ο ομφάλιος λώρος που ένωνε την Άνω Πόλιν με τον Κάτω Κόσμο και αυτή η Οδός κατά τον Ηρόκλειτο είναι “Μία και η ίδια είτε την ανεβαίνεις είτε την κατεβαίνεις”.

Η Ελευσίνα σήμερα είναι ένα “Βιομηχανικό Κέντρο” και υφίσταται τις συνέπειες, ρύπανση, ανεργία, πολιτιστική πενία.

Είναι λοιπόν παρήγορο που η Νέα Δημοτική Αρχή αποφάσισε να αναβιώσει και να αναβαθμίσει τα “Αισχύλεια”, θεσμό πολιτισμού και αντίπαλο δέος στην επερχόμενη ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση.

Ο Αισχύλος υπήρξε πρώτα πολίτης και ύστερα Μέγας ποιητής του θεάτρου, ο παππούς της θεατρικής τέχνης. Πολέμησε στην πρώτη γραμμή κατά βαρβάρων και στα έργα του έθεσε τα μεγάλα ερωτήματα της υπάρξεως και της πολιτικής. Ερωτήματα αιώνια και αναπάντητα έως τις ημέρες μας.

Τα “Αισχύλεια” λοιπόν ας έρθουν στην Ελευσίνα να ανανεώσουν μέσω της τέχνης και της δημιουργίας τον αξεδίψαστο στοχασμό, το μόνο τρόπο για να παρηγορηθεί η ύπαρξη που άγχεται ενώπιον του μυστηρίου του Αγνώστου και του Αναπόφευκτου. Όσο η τέχνη και η επιστήμη θα μας παρηγορούν θεσμοί όπως τα Αισχύλεια θα είναι η νέα Ιερά Οδός που θα μας οδηγεί στη Μύηση, στη Λύτρωση και στην πνευματική Ανάσταση.

Κώστας Γεωργουσόπουλος
Ιούλιος 2003

Το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας παρουσιάζει την ΗΛΕΚΤΡΑ του Ευριπίδη

Συντελεστές

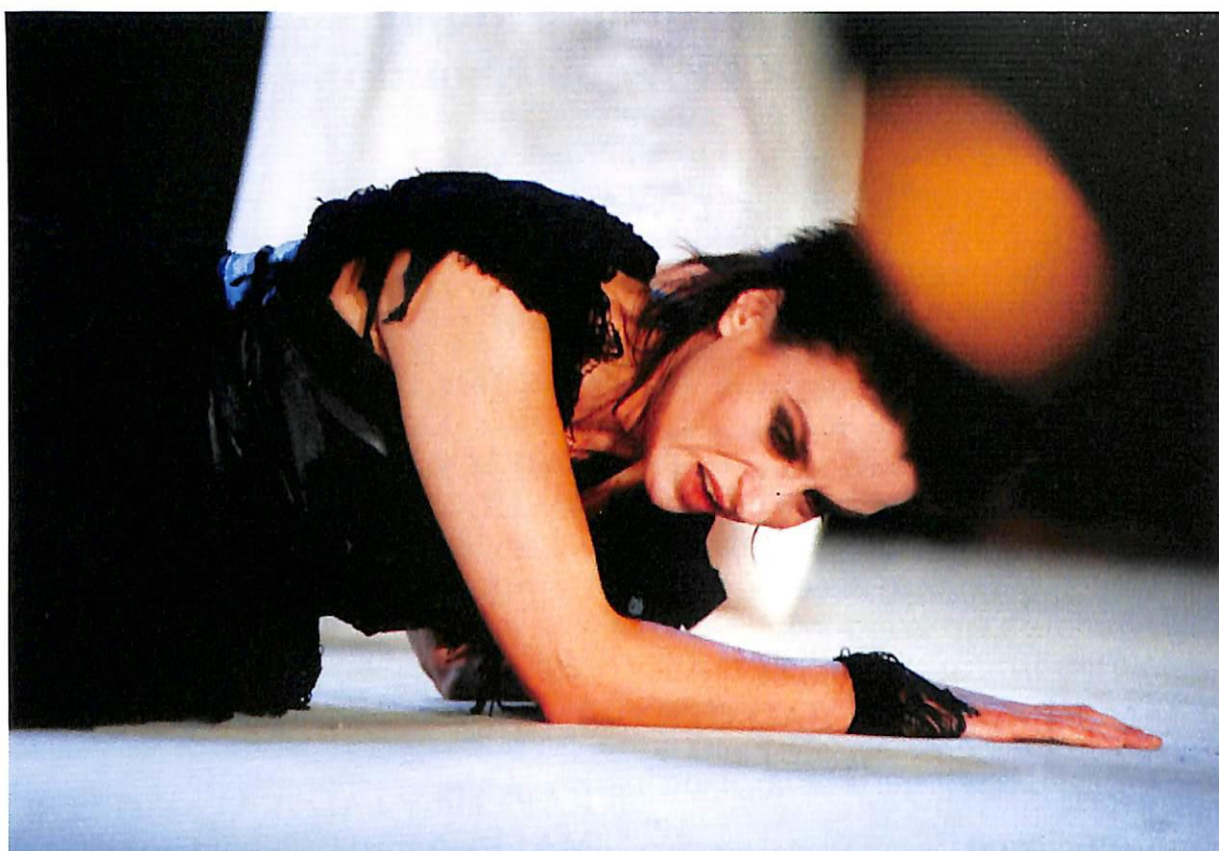
Μετάφραση:	Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΘΕΜΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
Μουσική:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ
Επιμέλεια κίνησης:	ΑΛΙΚΗ ΚΑΖΟΥΡΗ
Φωτισμοί:	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΥΤΣΑΦΤΗΣ
Μουσική Διδασκαλία:	ΝΕΝΥ ΖΑΠΠΑ
Βοηθός Σκηνοθέτης:	ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

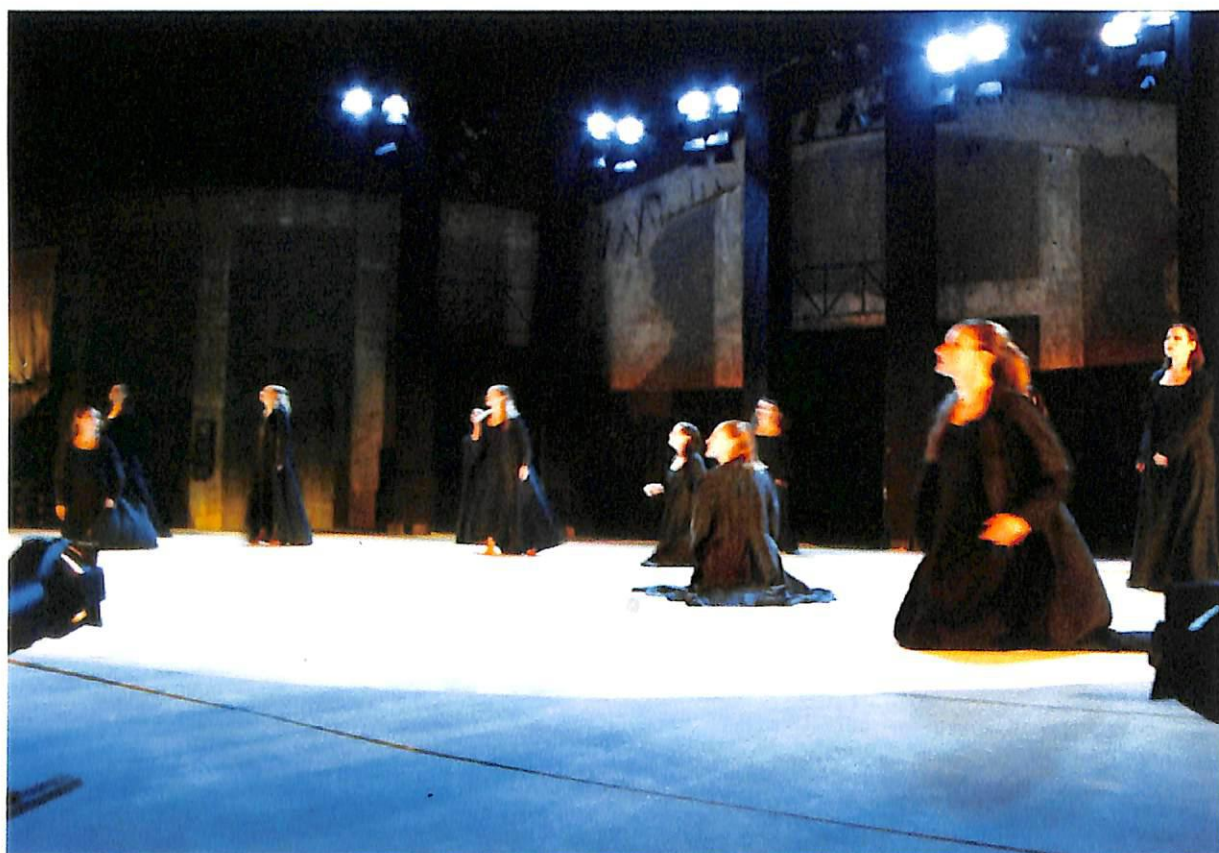
Ηλέκτρα:	ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΙΑ ΚΑΡΑΜΠΕΤΗ
Κλυταιμνήστρα:	ΜΑΓΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ορέστης:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Γεωργός:	ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ
Γέρος:	ΑΡΤΟ ΑΠΑΡΤΙΑΝ
Αγγελιαφόρος:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ
Πυλάδης:	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΕΒΑΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΜΥΚΗΝΑΣ

ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ, ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΔΟΥ,
ΓΙΑΝΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΝΙΟΒΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ,
ΜΑΓΔΑ ΠΕΝΣΟΥ, ΕΥΑ ΚΟΤΑΝΙΔΗ, ΝΤΟΡΙΝΑ ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ,
ΕΙΡΗΝΗ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ, ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΦΩΤΑΚΗ,
ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΥΡΙΟΥ, ΓΙΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ,
ΑΝΤΩΝΙΑ ΒΑΛΛΙΑΝΑΤΟΥ

Ηλέκτρα, η Καρουφυλλιά Καραμπέτη

Ηλέκτρα, ο Χορός

Επάνω: Γεωργός, ο Χάρης Σώζος.
Κάτω: η Ηλέκτρα, ο Χορός και ο Ορέστης, Δημήτρης Αλεξανδρός

Το διάσημο Θέατρο
"ROOM RUDEENCE"
από την Ιαπωνία παρουσιάζει:
ΧΟΗΦΟΡΟΙ του Αισχύλου.

Σκηνοθέτης:
Υπεύθυνος:
Φωτισμός:
Ήχος:

HISAYA TANABE
AKIO IGATASCI
AKINO TAKAHASHI
AKANE SHINOZUKA

Το θέατρο "ROOM RUDEENCE" καθιερώθηκε το 1995 με σκηνοθέτη τον HISAYA TANABE.

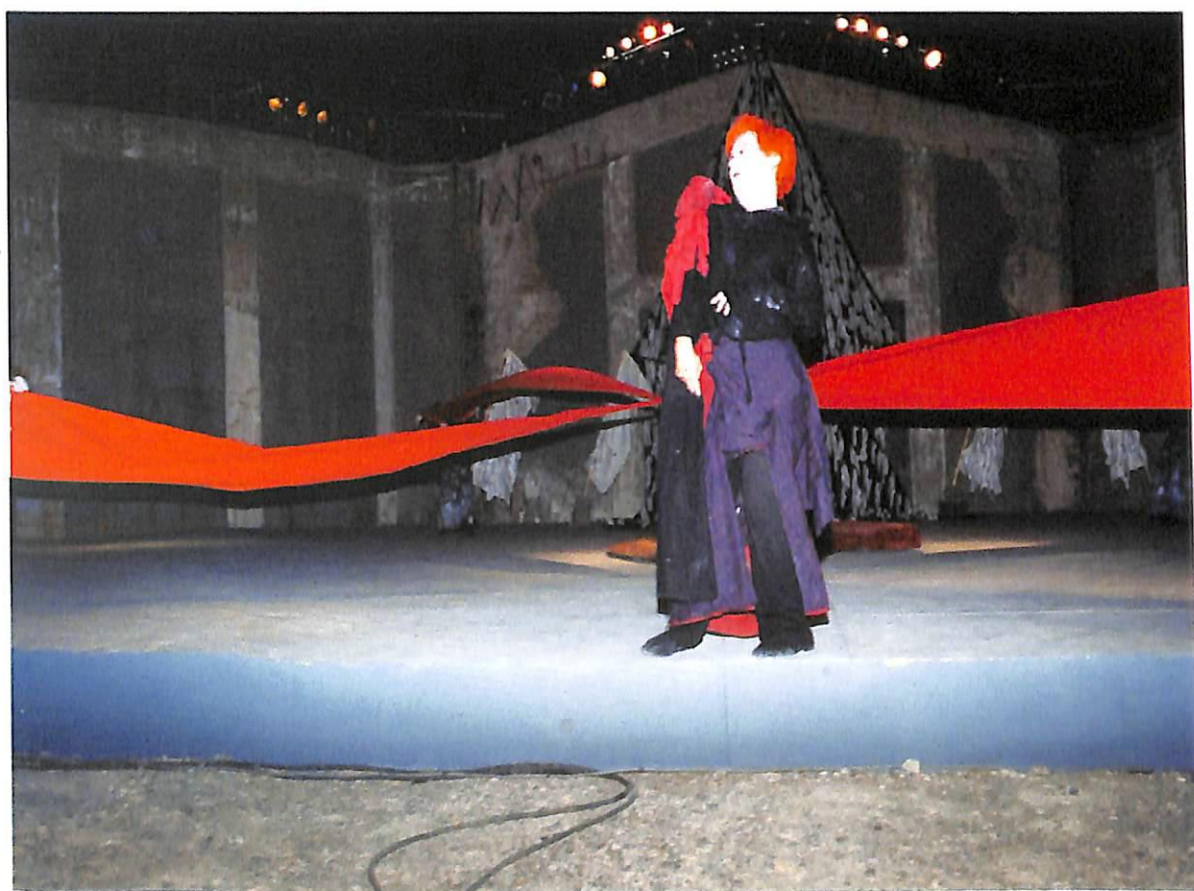
Σκοπός ήταν να δημιουργηθεί μια θεατρική φόρμα η οποία θα συνδύαζε την φυσική μεθοδολογία, που είναι βαθιά ριζωμένη στην Ιαπωνική παραδοσιακή κουλτούρα και τις τέχνες, με τη δυτική μοντέρνα θεατρική φόρμα .

Η δημιουργία μιας πραγματικής Ιαπωνικής θεατρικής φόρμας όπου θα μπορούσε να μοιραστεί και να κατανοηθεί σε παγκόσμια κλίμακα.

Η επένδυση για την ανάπτυξη της παραγωγής είχε διάρκεια πάνω από δύο έτη ώστε πραγματικά να πετύχει τις καλλιτεχνικές της δυνατότητες. Τελικός στόχος η παραγωγή να κάνει περιοδεία όχι μόνο στην Ιαπωνία αλλά σε όλο τον κόσμο.

Θέατρο "ROOM RUDENCE" Αισχύλου ΧΟΗΦΟΡΟΙ

Θέατρο "ROOM RUDENCE" Αισχύλου ΧΟΗΦΟΡΟΙ

Η θεατρική ομάδα "ΟΝΕΙΡΟΠΟΡΟΙ"
παρουσιάζει την παράσταση
“ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ”
του Γιώργου Σεβαστίκογλου
σε σκηνοθεσία Μαρίας Σπάτουλα

Σκηνικά:

Φοίβος Καλλίτσης Κοστούμια:

Μουσική Επιμέλεια:

Μαργαρίτα Νικολοπούλου

Μαργαρίτα Νικολοπούλου

Δημήτρης Λιωνής

Παίζουν με σειρά εμφάνισης

ΤΡΕΛΛΟΓΙΩΡΓΗΣ

ΕΛΕΝΗ

ΚΩΤΣΟΣ

ΖΩΗ

ΡΑΝΙΑ

ΡΑΛΛΟΥ

ΦΑΙΔΩΝ

ΛΙΑΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΟΣ

ΡΩΜΥΛΟΣ

ΑΜΑΛΙΑ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Φωνή Ανδρέα.

Γιώργος Πυρουνάκης

Αθηνά Αντωνίου

Πασχάλης Ποδάρας

Τζένη Παπαζιού

Σοφία Ηλία

Ελπίδα Γαζή

Φοίβος Καλλίτσης

Αγγελική Καλλίτση

Δημήτρης Λύρας

Δημήτρης Αντωνίου

Φαίδων Γραμματικός

Αντώνης Κωνσταντακόπουλος

Σπυριδούλα Τζουρά

Δημήτρης Λιωνής

Σπήλιος Πέτζας

Αίας Χίντα

Στο ανέβασμα του έργου βοήθησαν σημαντικά και οι:
Πέτρος Καλλίτσης, Σπήλιος Πέτζας, Κώστας Μπούτσης,
Δήμητρα Κατσιάνου, Χρήστος Παπαζιός, Αγγελική Γαβαλά,
Αντώνης Πυρουνάκης, Πέπη Βατικιώτη, Δημήτρης Τζήμας.

Θεατρική Ομάδα "ΟΝΕΙΡΟΠΟΡΟΙ"
Γιώργου Σεβαστίκογλου: Κωνσταντίνου και Ελένης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ “ΚΡΟΝΟΣ”
 Θεατρική Ομάδα “ΟΝΕΙΡΟΠΟΡΟΙ”
 Γιώργου Σεβαστίκογλου: Κωνσταντίνου και Ελένης

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2004

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ Άννα Συνοδινού

Αισχύλου ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου

Εθνικό Θέατρο

Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Τετάρτη 15 Σεπτεμβρίου

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης

Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Παρασκευή 17 Σεπτεμβρίου

Ομάδα Σύγχρονου Χορού SINEQUANON

Δεν με χωρά ο Τόπος

Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου

Θέατρο ΑΡΓΩ Το Κόκκινο Σκουφί

1-3 Οκτωβρίου

Διεθνές Συνέδριο

Το σώμα στο αρχαίο δράμα

Θέατρο ΑΤΤΙΣ Θ. Τερζόπουλος

Αισχύλου Επίγονοι

Η "Ελληνική Σκηνή"

με την Άννα Συνοδινού παρουσιάζει
τις "Ευμενίδες" του Αισχύλου.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ Β ΟΨΕΩΣ

Επιστημονικός Σύμβουλος -	
Δραματουργική Ανάλυση Κειμένου:	Γεωργουσόπουλος Κώστας
Μετάφραση:	Κ.Χ. Μύρης
Σκηνική Διδασκαλία:	Συνοδινού Άννα
Σκηνογραφία - Ενδυμασίες:	Χρυσικοπούλου Λαλούλα
Μουσική Σύνθεση:	Ξανθούλης Νίκος
Χορογραφική Σύνθεση -	
Διδασκαλία Χορού:	Μανταφούνης Χάρης
Μουσική Διδασκαλία:	Συνοδινός Νίκος
Συντονιστής Παραστάσεως:	Φράγκος Χρίστος
Επιμελήτρια Παραστάσεως:	Ματζουράνη Χριστιάννα
Βοηθός Σκηνογράφου-	
Ενδυματολόγου:	Δανδουλάκη Ελένη
Βοηθός Χορογράφου:	Καββαδία Ευρυδίκη
Διεύθυνση Σκηνής:	Ματαράγκας Περικλής

ΔΙΑΝΟΜΗ Β' ΟΨΕΩΣ (Κατά σειράν εμφάνισης)

Πυθία Προφήτισσα:	Μεταλλείδου Πέπη
Ορέστης:	Αθανασόπουλος Κώστας
Απόλλων:	Κωνσταντόπουλος Κωνσταντίνος
Φάντασμα Κλυταιμνήστρας:	Τεχρετζόγλου Μάνια
Αθηνά:	Συνοδινού Άννα

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ

Κορυφαίες:

Κουκούλα Μόρα - Ηλιοπούλου Βερόνικα - Καλλέργη Γεωργία

ΧΟΡΟΣ

(κατά αλφαβητική σειρά)

Κυριαζή Ρηνιώ - Μάντζιου Κατερίνα - Ματζουράνη Χριστιάννα -
Μαργαριτοπούλου Κατερίνα - Παπαγεωργίου Παναγιώτα - Παπαϊωάννου
Μαριαννίτα - Σφηνιά Ρένα - Τζανουκάκη Μαρία - Φυτούση Ζωή

Άλλα πρόσωπα: 11 Αρεοπαγίτες Δικαστές - Κήρυκας-Σαλπικτής -
10 Προπομποί - Ιέρεια

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Τεχνικός Σύμβουλος-	
Συνεργάτης Παραγωγής:	Συνοδινός Νίκος Οργάνωση
Παραγωγής:	Μανιουδάκης Κώστας

Αισχύλου “ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ” η Άννα Συνοδινού, Αθηνά
Κάτω: ο Χορός των Ευμενίδων.

Επάνω: Τεχριτζόγλου Μάνια, φάντασμα Κλυταιμνήστρας
Κάτω: Άννα Συνοδινού, Θεά Αθηνά και ο Χορός

Το Εθνικό Θέατρο παρουσιάζει
τη **“Λυσιστράτη”** του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία
Κώστα Τσιάνου με τη Λυδία Κονιόρδου

Σκηνοθεσία - Απόδοση:	Κώστας Τσιάνος
Σκηνικά - Κοστούμια:	Ρένα Γεωργιάδου
Μουσική:	Χρήστος Λεοντής
Χορογραφία:	Φωκίας Ευαγγελινός
Μουσική Διδασκαλία:	Ολυμπία Κυριακάκη
Φωτισμοί:	Σπύρος Κάρδαρης
Βοηθός Σκηνοθέτη:	Λίλλυ Μελεμέ
Βοηθός Χορογράφου:	Έλενα Γεροδήμου

Παίζουν οι ηθοποιοί

Λυσιστράτη:	Λυδία Κονιόρδου
Κλεονίκη:	Ελένη Καστάνη
Μυρρίνη:	Βάσω Ιατροπούλου
Ααμπιτώ:	Μαρία Καντιφέ
Βοιωτή:	Ελένη Τζώρτζη
Κορίνθια:	Έλενα Γεροδήμου
Γέρος:	Γιάννης Δεγαΐτης
Γριά:	Αλεξάνδρα Παντελάκη
Πρόβουλος:	Αντώνης Λουδάρος
Α' Γυναίκα:	Νικολέττα Βλαβιανού
Β' Γυναίκα:	Σοφία Καλεμκερίδου
Γ Γυναίκα:	Μαρία Λιαπίκου
Δ' Γυναίκα:	Τζίνα Θλιβερή
Κινησίας:	Νίκος Καραθάνος
Μωρό:	Χρήστος Παππας
Μανής:	Λουκάς Ζήκος
Κήρυκας (Σπαρτιάτης):	Χρήστος Νίνης
Πρύτανης (Αθηναίος):	Θεμιστοκλής Πάνου
Πρέσβης Σπαρτιατών:	Νίκος Μπουσδούκος
Πρέσβης Αθηναίων:	Περικλής Καρακωνσταντόγλου
Συμφιλίωση:	Ελεάνα Παπαδοπούλου
Τραγουδιστής:	Γιάννης Στόλλας

Χορός Ανδρών

Δημήτρης Γεωργαλάς, Γιώργος Γκάτζιος, Γιάννης Δεγαΐτης,
Λουκάς Ζήκος, Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Δημήτρης Καραβιώτης,
Νίκος Καραθάνος, Περικλής Καρακωνσταντόγλου, Στέφανος Κοσμίδης,
Αντώνης Λουδάρος, Λευτέρης Λουκάδης, Θοδωρής Μπουζικάκος,
Νίκος Μπουσδούκος, Χρήστος Νίνης, Θεμιστοκλής Πάνου,
Χρήστος Παππας, Χρόνης Παυλίδης, Γιάννης Στόλλας.

Χορός Γυναικών

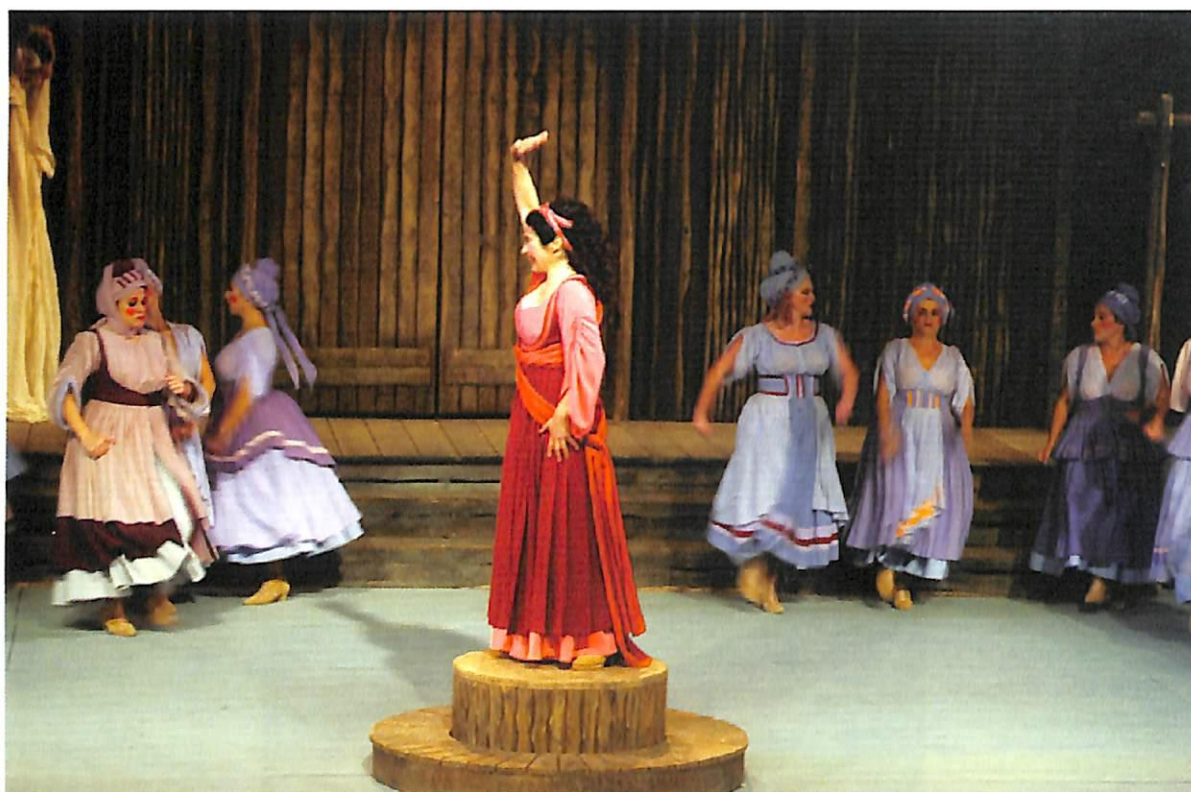
Νικολέττα Βλαβιανού, Έλενα Γεροδήμου, Γιωργία Γεωργόνη, Στέλλα Γκίκα,
Τζίνα Θλιβερή, Βάσω Ιατροπούλου, Σοφία Καλεμκερίδου, Μαρία Καντιφέ,
Αγρόμπελη Κινή, Ελένη Κούστα, Έλενα Λαρίου, Μαρία Λαπίκου,
Κλαίρη Μανιάτη, Ελένη Μιχαηλίδου, Αλεξάνδρα Παντελάκη,
Έλενα Παπαδοπούλου, Τάνια Παπαδοπούλου, Δήμητρα Στογιάννη,
Ελένη Τζώρτζη.

Ελένη Καστάνη, Κλεονίκη- Λυδία Κονιόρδου, Λυσιστράτη και ο Νίκος Καραθάνος, Κινησίας.

Λυσιστράτη, η Λυδία Κονιόρδου, και ο Χορός

Λυσιστράτη, η Λυδία Κονιόρδου, και ο Χορός.
Κάτω: Ο Κινησίας και ο Χορός

Το ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης "Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη

Μετάφραση:	Μίνως Βολανάκης
Σκηνοθεσία:	Νανά Νικολάου, Βασίλης Μυριανθόπουλος
Σκηνικά:	Χριστίνα Κωστέα
Κοστούμια:	Άννα Μαχαιριανάκη
Μουσική και Τραγούδια:	Από τα παραδοσιακά "ΧΑΛΚΙΝΑ" της Μακεδονίας και των Βαλκανίων Νανά Νικολάου
Στίχοι:	
Ενορχήστρωση - Διασκευές	
Διδασκαλία:	Κώστας Χαριτάτος
Χορογραφίες:	Βασίλης Μυριανθόπουλος
Φωτισμοί:	Παναγιώτης Μανούσης

Πρωταγωνιστούν: (με σειρά εμφάνισης)

Πραξαγόρα:	Μάρθα Καραγιάννη
Βλέπυρος:	Τάσος Χαλκιάς
Γείτονας, δούλος Χρέμη	Γιώργος Κοντορίκος
Χρέμης:	Δημήτρης Μαυρόπουλος
Άνδρας:	Μιχάλης Έλληνας
Κηρύκαινα:	Θεοδώρα Σιάρκου
Δύο Γυναίκες Ακόλουθες:	Βασιλική Αμοιρίδου
Μαρία Γιαννακισίδου Γριά:	Ελένη Γερασιμίδου
Νέα:	Μαρίνα Καλογήρου
Νέος:	Γιώργος Χρανιώτης
Γριά Β':	Πελαγία Αγγελίδου
Γριά Γ':	Αλίκη Αβδελοπούλου
Α' Δούλα:	Μαργαρίτα Βαρλάμου
Β' Δούλα:	Κατερίνα Νικολοπούλου

Χορός Εκκλησιαζουσών (Με σειρά εμφάνισης)

Χαιρετιάδη:	Θεοδώρα Σιάρκου
Γλύκη:	Πελαγία Αγγελίδου
Κλειναρέτη:	Μαργαρίτα Βαρλάμου
Σωστράτη:	Μαρίνα Καλογήρου
Φιλαινέτη:	Αλίκη Αβδελοπούλου
Μελιστιχη:	Βάσω Αμοιρίδου
Γευσιστράτη:	Μαρία Γιαννακισίδου
Φιλοδώρη:	Κατερίνα Νικολοπούλου

Η Μάρθα Καραγιάννη, Πραξαγόρα

Ο Τάσος Χαλκιάς, Βλέπυρος και ο Δημήτρης Μαυρόπουλος, Χρέμης

Η εφαρμογή του νόμου.
Κάτω η γριά, Ελένη Γερασιμίδου, διεκδικεί την εφαρμογή του.

**Το θέατρο "ΑΡΓΩ" της Αιμιλίας Υψηλάντη
παρουσιάζει την παιδική παράσταση
"Το Κόκκινο Σκουφί".**

Έχουν περάσει χρόνια πολλά από την πρώτη γνωστή έκδοση της Κοκκινοσκουφίτσας, αυτή του Σαρλ Περό το 1729. Σήμερα, στην εποχή των κομπιούτερς και του Internet το κορίτσι με το κόκκινο σκουφί κλέβει ακόμη τις καρδιές των μικρών και των μεγάλων της φίλων. Επιλέξαμε ένα κλασικό αγαπημένο παραμύθι και το προσεγγίσαμε με σύγχρονη ματιά, μην ξεχνώντας ότι η μικρή μας ηρωίδα είναι ένα παιδί που ζει ανάμεσα μας. Η περιπέτεια της στο δάσος, μακριά από την προστασία του σπιτιού, με όλα τα μικρά και τα μεγάλα εμπόδια, με τη χαρά της ελευθερίας την αθωότητα αλλά και την αφέλεια της, την οδηγεί στη γνώση και τη φέρνει λυτρωτικά στην αγκαλιά της αγάπης, κινητήρια δύναμη της ζωής. Λόγος, κίνηση, χορός, τραγούδι και πολύ χρώμα συνθέτουν το μωσαϊκό της παράστασης που φτιάξαμε για σας.

Κείμενο:

Σκηνοθεσία:

Μουσική:

Σκηνικά:

Κοστούμια:

Επιμέλεια κίνησης:

Φωτισμοί:

Μαριάννα Κάλμπαρη

Δέσποινα Σιδηροπούλου

Μιχάλης Δέλτα

Κατερίνα Καλφόγλου

Μάνος Ανδρέου

Φώτης Νικολάου

Παναγιώτης Μανούσης

Σκίουρος:

Λύκος:

Κοκκινοσκουφίτσα:

Καρακάξα - Μαμά - Γιαγιά:

Κυνηγός - Πρίγκιπας - Δένδρο - Φίδι:

Βίκη Λέκκα

Λάμπρος Παπαγεωργίου

Φωτεινή Μπάνου

Μαρία Κάτσενου

Γιώργος Ντούσης

Παραγωγή: Θέατρο Αργώ

Αιμιλία Υψηλάντη

Παλιό Εργοστάσιο ΚΡΟΝΟΣ “Το Κόκκινο σκουφί”

Θέατρο "ΑΡΓΩ"
Παλαιό Εργοστάσιο ΚΡΟΝΟΣ "Το Κόκκινο σκουφί"

**Σώμα και Αρχαίο Δράμα
Διεθνές Συμπόσιο υπό την αιγίδα του
Προέδρου της Δημοκρατίας.
Διοργάνωση: Δήμος Ελευσίνας σε συνεργασία
με το Κέντρο Έρευνας και Πρακτικών Εφαρμογών
του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος "ΔΕΣΜΟΙ".**

**Προσεγγίζοντας την ειδική σχέση που διέπει τη
σωματικότητα και το αρχαίο ελληνικό δράμα ως ιδιαίτερο
θεατρικό είδος, στο επίπεδο της παράστασης και του
Κειμένου εισηγούνται οι:**

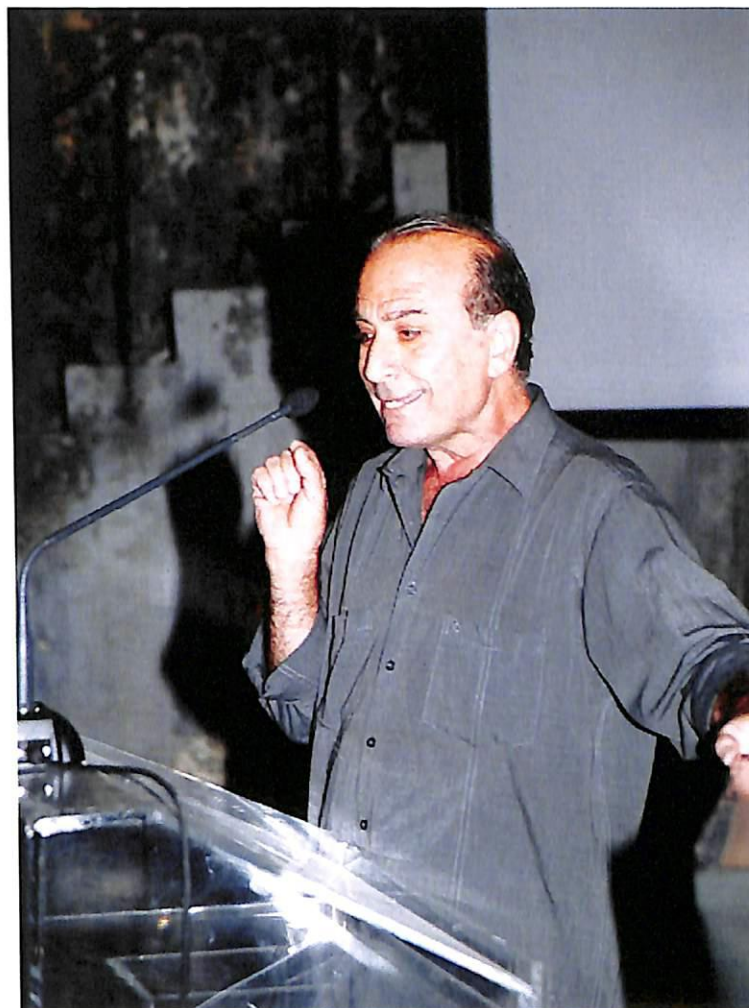
**Anton Bierl, Jonathan Bollen, Sue-EllenCase,
Lesley K. Ferris, Erika Fisher-Lichte,
John C. Green, Hilde Haider-Pregler,
Markus Janka, HajoKurzenberger,
Hans-Thies Lehmann,
Graham Keneth Huhg Ley,
Ozdemir Nutku, Martin Revermann,
TadashiUchino, J Michael Walton, David Wiles,
Nancy Worman, Nurit Yaari,
Άντζι Βαράκη, Ελένη Βαροπούλου, Μαίρη Ι. Γιόση,
Έλενα Πατρικίου, Σάββας Πατσαλίδης, Γιάννα Ροϊλού,
Γιώργος Σαμπατακάκης, Δημήτρης Τσατσούλης.**

Επάνω ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Γεώργιος Αμπατζόγλου με τον κ. Κώστα Γεωργουσόπουλο, πρόεδρο του Κέντρου Ερευνας και Πρακτικών Εφαρμογών Αρχαίου.Ελληνικού.Δράματος “ΔΕΣΜΟΙ”.

Διεθνές Συνέδριο με θέμα “Το Σώμα στο Αρχαίο Δράμα”.
Το Προεδρείο του Συνεδρίου

Ο Σκηνοθέτης κ. Θεόδωρος Τερζόπουλος στο βήμα του Συνεδρίου

Πλήθος κόσμου παρακολουθεί τις εργασίες του Συνεδρίου.

3 Οκτωβρίου 2004
Θέατρο ΑΤΤΙΣ Θ. Τερζόπουλος
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΕΠΙΓΟΝΟΙ

Οι ΕΠΙΓΟΝΟΙ είναι μια σκηνική σύνθεση με αποσπάσματα χαμένων τραγωδιών του Αισχύλου.

Ο τίτλος της παράστασης προέρχεται από τη χαμένη τραγωδία του Αισχύλου ΕΠΙΓΟΝΟΙ, από την οποία διασώθηκαν ελάχιστες γραμμές που χρησιμοποιούνται στην έναρξη της παράστασης. Ύβρις, Φόβος και Δίκη είναι τα θέματα που απασχολούν την ομάδα Άττις σ' αυτή τη σκηνική σύνθεση. Τα πρόσωπα κυνηγημένα από τους θεούς, που μεταξύ τους είναι η Ευρώπη, ο Ηρακλής, ο Αχιλλέας, ο Προμηθέας, ο Φιλοκτήτης, ο Αίας, ο Ακταίων, γεννιούνται από τον χορό και φέρνουνε τη μνήμη της ήττας από τους θεούς, θέτοντας το αιώνιο οντολογικό ερώτημα "Περί τίνος πρόκειται;"

Η παράσταση των ΕΠΙΓΟΝΩΝ πραγματοποιήθηκε με την οικονομική υποστήριξη του Φεστιβάλ της Ρηνανίας, επειδή ο Θεόδωρος Τερζόπουλος ήταν ο ευρωπαϊκός εταίρος για το 2003 και σημείωσε μεγάλη επιτυχία όταν παρουσιάστηκε στο 13^ο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ, στο Ρεκλινγκχάουζεν της Ρηνανίας για πέντε παραστάσεις τον Ιούνιο του 2003. Με παρατεταμένο χειροκρότημα και εκδηλώσεις θαυμασμού αντιδρούσε το κοινό στο τέλος των παραστάσεων ενώ η Φρανκφούρτερ Ρουντσόου έγραψε "αυτό το εκθαμβωτικό θέατρο που αναζητά την ουσία του ανθρώπου".

Η παράσταση παρουσιάστηκε και στους Δελφούς τον Ιούλιο του 2003 με μεγάλη επιτυχία, επίσης στα Φεστιβάλ του Πεκίνου, του Σάο Πάολο, της Μπογκοτά.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση
Σκηνοθεσία

Ελένη Βαροπούλου,
Θεόδωρος Τερζόπουλος

Παίζουν οι ηθοποιοί

Σοφία Χίλλ, Τάσος Δήμας, Θανάσης Αλευράς, Μελέτης Ηλίας,
Σάββας Στρούμπος, Γιάννης Χαρμπατζης.

ΠΑΛΑΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΡΟΝΟΣ
 Θέατρο ΑΤΤΙΣ Θ. Τερζόπουλος
 ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΙΓΟΝΟΙ

ΠΑΛΑΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΡΟΝΟΣ
 Θέατρο ΑΤΤΙΣ Θ. Τερζόπουλος
 ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΙΓΟΝΟΙ

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 2005

Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου

Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας

Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου

Αριστοφάνη ΑΧΑΡΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου

Χοροθέατρο ΚΗΡΑ ΙΘΑΣΙΜΙΓΗ

Τα άνθη του Ουρανού

Παρασκευή 16 Σεπτεμβρίου

Ο Μεγάλος Βασιλέας

Θέατρο Τεχνης ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου

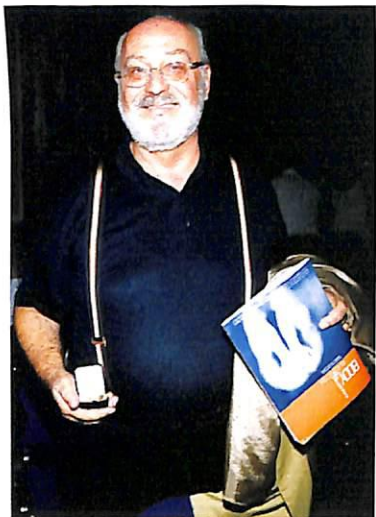
Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ

Θέατρο ΟΨ Κατερίνα Παπαϊακώβου

Τετάρτη 28 Σεπτεμβρίου

Σοφοκλή ΑΙΑΣ η Τρέλλα

Θέατρο ΑΤΤΙΣ Θ. Τερζόπουλος

Ο ΙΕΡΟΣ ΣΤΑΧΥΣ ΦΥΤΡΩΝΕΙ Ξ ΑΝΑ

Το κύρος ενός θεσμού δεν οφείλεται στην διάρκεια. Υπάρχουν θεσμοί, κυρίως που σέρνονται για χρόνια από συνήθεια και συνεχώς φθίνουν. Το κύρος ενός θεσμού είναι η εμμονή του στην ποιότητα και η συνέπεια του στους κεντρικούς άξονες της θεματικής του συνάρτησης των συντελεστών που τον υπηρετούν. Τα "Αισχύλεια" έδειξαν, μετά την αναγέννηση τους, πως είναι θεσμός στέρεος, με έξοχους θεματικούς πυρήνες, υψηλή ποιότητα και ποικιλία ενδιαφερόντων. Χωρίς να είναι κλειστός, αριστοκρατικός για "ολίγους", δεν υπέκυψε ποτέ σε φτηνά λαϊκιστικά αιτήματα και γούστα, απευθύνεται

σε όλους όσοι αισθάνονται την ανάγκη σε μίζερους καιρούς, όπως την εποχή μας, σε περιόδους, όπου δεσπάζει η τηλεοπτική τύφλωση, να επικοινωνήσουν με μορφές τέχνης και στοχασμού που τιμούν την ιστορία του ανθρώπινου πνεύματος αναδεικνύουν τις αμετακίνητες αξίες του ανθρωπισμού και ενισχύσουν την πίστη μας στον άνθρωπο δημιουργό.

Ως Πρόεδρος του "Κέντρου Ερευνών και Πρακτικών Εφαρμογών του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος Δεσμοί" που από την πρώτη αναβίωση των "Αισχυλείων" συμβάλαμε με τις δυνάμεις μας στο πρόγραμμα του, χαίρομαι να χαιρετίζω την επιτυχή συνέχεια του θεσμού που τονώνει τις πνευματικές ζυμώσεις μιας περιοχής όπως η Ελευσίνα, αφού η Πεερσεφόνη πλέον δεν διστάζει να βγαίνει στο μπαλκόνι του κόσμου και να απολαμβάνει τα επιτεύγματα σημαντικών σύγχρονων Ελλήνων Δημιουργών.

Δεν μένει πλέον αθέριστος ο ιερός Στάχυς.

Κώστας Γεωργουσόπουλος

Στον σύγχρονο κόσμο, που οι πολιτικές και οι οικονομικές

συνθήκες όχι μόνο έχουν ελαχιστοποιήσει και παραμορφώσει σημαντικές αξίες ζωής και τέχνης, αλλά έχουν καταστήσει

ιδιαίτερα δύσκολη την συνάντηση δημιουργών και θεατών η πόλη της Ελευσίνας με τα Αισχύλεια συνεχίζει ν' αντιστέκεται

σ' αυτή την πραγματικότητα με δυναμισμό και φαντασία. Το Φεστιβάλ Ελευσίνας προσπαθεί μέσα στα όρια της ανοχής της σημερινής πραγματικότητας να δημιουργήσει έναν χώρο διαλόγου, να ενθαρρύνει την άρθρωση μιας ελεύθερης φωνής και να υπερασπιστεί την αξία της

παράδοσης και του πειραματισμού μέσα στα πλαίσια της σύγχρονης πολιτιστικής δυναμικής. Το θέατρο Άττις κι εγώ με χαρά συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις του πετυχημένου θεσμού των Αισχυλείων.

Θεόδωρος Τερζόπουλος

ΠΕΡΑΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝ

Την πολιτιστική σημασία ενός θεσμού που επαναπροσδιορίζει μετά από μια μακρά θητεία, τριάντα περίπου χρόνων, την πορεία του, μέσα από μία θεμελιακή πρόταση αναδημιουργίας του έργου του, αντανακλά σήμερα η Ελευσίνα με τα "Αισχύλεια". Έκφραση Δήμου και Δημοτών ο θεσμός αυτός αναγεννάται μέσα σε πολύ σύντομο χρόνο χάρη στους εμπνευστές του και καθιερώνεται ως πολυσήμαντο πολιτιστικό γεγονός.

Μια σημαίνουσα προβληματική στο πεδίο των πολύμορφων καλλιτεχνικών δράσεων, μετουσιώνει έργο το νόημα του θεσμού και τα "Αισχύλεια" πολιτισμική αναγκαιότητα της πνευματικής τους καταγωγής, αναγνωρίζονται "πολιτεία τεχνών".

Μέσα από ένα τέτοιο θεσμό όπως δημιουργείται από την αξιοσύνη των οραματιστών του σήμερα, Δημοτική Αρχή και Επιτροπή Διοργάνωσης Αισχυλείων, η διακοινώνηση του έργου καλλιτεχνών, πρωτοπόρων ερευνητών, θεωρητικών, διανοητών προβάλλει από κάθε γωνιά της τέχνης εκπληρώνοντας ένα ταυτόσημο νόημα - το γίνεσθαι τέχνη - αξιώνεται.

Με την παράσταση έργου σύγχρονης σκηνικής έρευνας για το Αρχαίο Δράμα "ΙΛΙΑΔΕΣ" και το θεατρικό σεμινάριο -"Εργαστηριακή έρευνα και εκπαίδευση" το ΘΕΑΤΡΟ ΟΨ χαιρετίζει τα Αισχύλεια στο πέρασμα προς ένα "Σύγχρονο Πολιτισμό" συνοδοιπόρος στη μετοχή προς την Έλευσιν.

Κατερίνα Παπαϊακώβου, Καλλιτεχνική Διευθύντρια του Θεάτρου "ΟΨ"

Αισχύλου
Προμηθέας Δεσμώτης
ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας

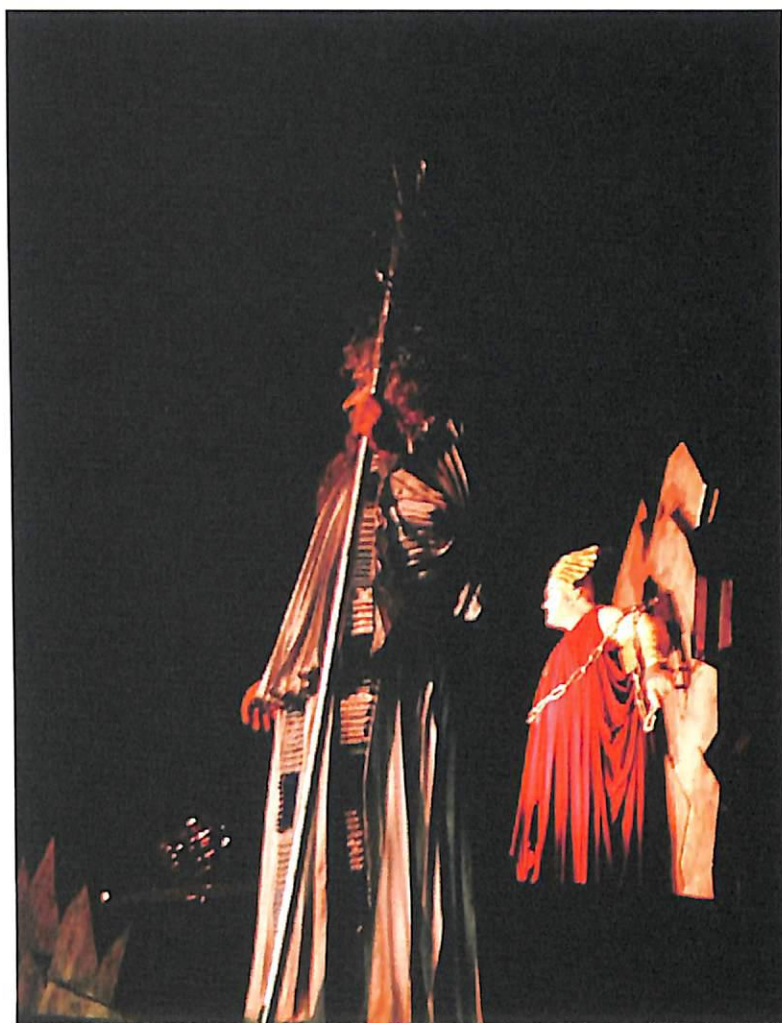
Μετάφραση:	Οδυσσέας Νικάκης
Σκηνοθεσία:	Κώστας Καζάκος
Β. Σκηνοθέτης:	Σοφοκλής Πέππας
Σκηνικά - Κοστούμια:	Φαίδων Πατρικαλάκης
Χορογραφία:	Αγγελική Στελλάτου
Βοηθός Χορογράφου:	Ρούλα Κουτρομπέλη
Μουσική:	Γιούρι Στούπελ
Φωτισμοί:	Νίκος Γεωργάκης
	Μάκης Παπατριανταφύλλου

Διανομή
(με σειρά εμφάνισης)

Κράτος:	Χρήστος Κάλλου
Βία:	Κατερίνα Φωτιάδη
Ήφαιστος:	Δημήτρης Ναζίρης
Προμηθέας:	Κώστας Καζάκος
Ωκεανός:	Βασίλης Κολοβός
Ιώ:	Φιλαρέτη Κομνηνού
Ερμής:	Κωνσταντίνος Καζάκος

Χορός:

Ειρήνη Καζάκου, Ελένη Κούστα, Δέσποινα Μακρή,
Χριστιάννα Μαντζουράνη, Μάμιλη Μπαλακλή, Γιολάντα Μπαλαούρα,
Θεοδώρα Μουκούλη, Χρύσα Παπά, Ελένη Παπαδοπούλου,
Δανάη Σδούγκου, Μαρία Συριανού, Ειρήνη Τζανετουλάκου,
Κατερίνα Φωτιάδη

Παλαιό Εργοστάσιο “Κρόνος”
Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης, Προμηθέας ο Κώστας Καζάκος

Παλαιό Εργοστάσιο “Κρόνος”
Προμηθέας ο Κώστας Καζάκος και ο χορός των Ωκεανίδων

Παλαιό Εργοστάσιο “Κρόνος”
Αισχύλου Προμηθέας Δεσμότης

Το ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

"Αχαρνείς" του Αριστοφάνη

Μετάφραση:	Παντελής Μπουκάλας
Σκηνοθεσία:	Βαγγέλης θεοδωρόπουλος
Μουσική:	Θάνος Μικρούτσικος
Σκηνικά:	Αντώνης Δαγκλίδης
Κοστούμια:	Αγγελος Μέντης
Χορογραφία:	Αγγελική Στελλάτου
Φωτισμοί:	Ανδρέας Μπέλλης
Μουσική Διδασκαλία:	Μελίνα Παιονίδου
Βοηθός Σκηνοθέτη:	Μαρία Βαρδάκα

Διανομή (με σειρά εμφάνισης)

Δικαιοπόλης:	Λάκης Λαζόπουλος
Κήρυκας:	Δημήτρης Πακτσόγλου
Αμφίθεος:	Παντελής Δεντάκης
Πρέσβεις:	Γιώργος Γιαννακάκος, Γιώργος Σμπυράκης
Ψευδαρτάβας:	Χρήστος Σαμπουντζής
Θέωρος:	Μανώλης Δραγάτης
Ευριπίδης:	Κώστας Γαλανάκης
Κτησιφώντας (υπηρέτης Ευριπίδη):	Θύμιος Κούκιος
Λάμαχος:	Λαέρτης Μαλκότσης
Μεγαρίτης:	Δημήτρης Πιατάς
Κόρες Μεγαρίτη:	Θύμιος Κούκιος, Παναγιώτης Λάρκου
Συκοφάντης:	Γιώργος Μελισσάρης
Θηβαίος:	Σωτήρης Τζεβελέκος
Χέλι:	Βασίλης Μαυρογεωργίου
Νίκαραχος:	Στράτος Χρήστου
Αγγελιοφόρος Λάμαχου:	Παντελής Δεντάκης
Κήρυκας γλεντιού:	Παναγιώτης Λάρκου
Γεωργός:	Γιώργος Γάλλος
Κουμπάρος:	Χρήστος Μαλακής
Κουμπάρα:	Κωνσταντίνος Γ. Γιαννακόπουλος
Β Αγγελιοφόρος:	Παναγιώτης Λάρκου

Χορός:

Γιώργος Γάλλος, Γιώργος Γιαννακάκος,
Κωνσταντίνος Αθ. Γιαννακόπουλος, Κωνσταντίνος Γ. Γιαννακόπουλος,
Κωνσταντίνος Δέδες, Παντελής Δεντάκης, Μανώλης Δραγάτης,
Θύμιος Κούκιος, Παναγιώτης Λάρκου, Γιώργος Μακρής,
Χρήστος Μαλακής, Βασίλης Μαυρογεωργίου, Δημήτρης Ντάσκας,
Δημήτρης Πακτσόγλου, Γιάννος Περλέγκας,
Χρήστος Σαμπουντζής, Γιώργος Σμπυράκης, Θανάσης Χαλκιάς

Επάνω: Ο Λάκης Λαζόπουλος, Δικαιοπόλις.
Κάτω: Ο Λάκης Λαζόπουλος και ο Χορός

Παλαιό Εργοστάσιο ΚΡΟΝΟΣ
Εθνικό Θέατρο
Αχαρνείς του Αριστοφάνη

Χοροθέατρο Κήρα Ιθασιμιγή

Τα άνθη του ουρανού

Σκηνοθεσία - χορογραφία

Αλεξάνδρας Δανιήλ

Συντελεστές παράστασης

Χορογραφία - σκηνοθεσία:

Χορεύουν:

Video:

Κουστούμια:

Μουσική:

Φωτογραφία:

Αλεξάνδρα Δανιήλ

Γεωργία Ράπτη, Ιωάννα Ντάλλα,

Νέλλυ Σούρλα,

Ροδούλα Κρανιωτάκη

Μαρία Τσαρτσανίδου

Αυγή Σκουλίδου

Loreena McKennitt,

Cristina Branco,

Liia Downs, Night ark,

Θάνος Κωσταντινίδης

"Τα άνθη της Γης και του Ουρανού". Μια παράσταση γεμάτη χρώματα και ήχους που παραπέμπουν σε εικόνες που υπάρχουν μέσα μας και έξω από εμάς.

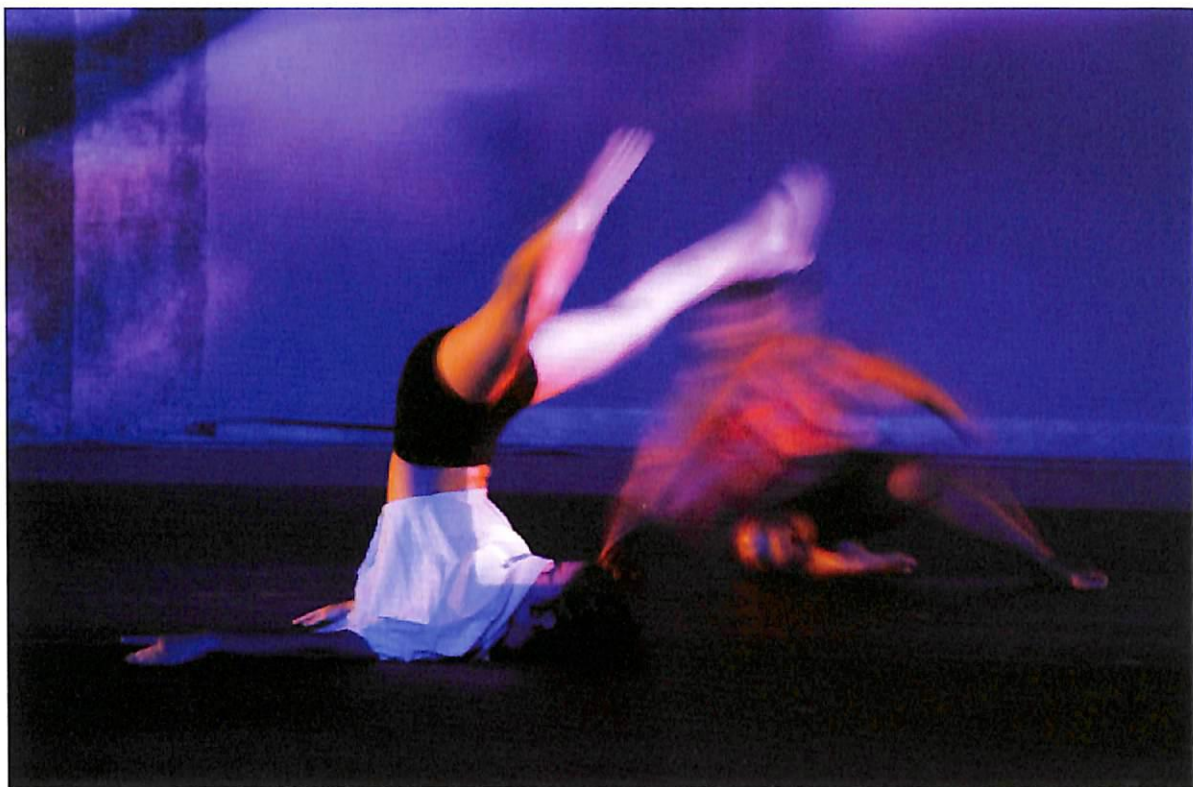
Μια μαργαρίτα μέσα σε ένα απόλυτο μπλε του ουρανού. Ένας κρίνος δίπλα σε έναν κάκτο. Ένας κρίνος στο πρώτο φως της μέρας. Ένα λιβάδι από παπαρούνες, ένα απέραντο κόκκινο στο πρώτο φως της μέρας. Το ξύπνημα ενός ζουμπουλίου μέσα στη νύχτα. Το άνθισμα ενός τριαντάφυλλου και η φωνή ενός μωρού που γεννιέται. Εικόνες που θα μπορούσαν να ταιριαξουν δίπλα σε πρόσωπα και χαρακτηριστές ανθρώπινους, σε συναισθήματα και αισθήσεις ανάλογα χρωματισμένες. "Τέτοια σαν μια πορτοκαλιά είναι η βούληση του Θεού και τέτοιοι οι καρποί της, φλόγα και μέλι! Τι ευτυχία ήταν εκείνη, τι μυρωδιά, τι γαλήνη! Κι η Θάλασσα που στραφτάλιζε έρημη, γαλαζοπράσινη ανάμεσα από τις καρπισμένες πορτοκαλιές". (Καζαντζάκης)

Σε όλη την διάρκεια της παράστασης, το βίντεο συνυπάρχει με τους χορευτές χτίζοντας παράλληλα με την χορογραφία, εικόνες που ισορροπούν ανάμεσα "τη γη και τον ουρανό".

Η χορογραφία της παράστασης είναι δομημένη κυρίως σε σχηματισμούς, ένα μείγμα σύγχρονου χορού αλλά και άλλων τεχνικών.

Στόχος είναι η ανάδειξη του προσωπικού βιώματος του κάθε χορευτή και η κατάθεση της προσωπικής του αλήθειας, εμπειρίας εικόνων.

Στο τέλος της παράστασης "Τα άνθη της γης και του ουρανού", ευχόμαστε ο θεατής να έχει την ανακούφιση και τη χαρά που θα ένιωθε, ατενίζοντας ένα όμορφο τοπίο.

Χοροθέατρο Κήρα Ιθασιμγή
Τα άνθη του Ουρανού

Χοροθέατρο Κήρα Ιθασιμγή
Τα άνθη του Ουρανού

Το ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
“ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ”
παρουσιάζει τη θεατρική παράσταση για παιδιά
“Ο Μεγάλος Βασιλέας”.

θεατρική προσαρμογή:	Κωστής Καπελώνης
Σταύρος Σιόλας	
Σκηνοθεσία:	Κωστής Καπελώνης
Μουσική και στίχοι τραγουδιών:	Σταύρος Σιόλας
Σκηνικά:	Γιώργης Σηφακάκης
Φωτισμοί:	Βασίλης Κανελλόπουλος

Παίζουν και τραγουδούν:	Φώτης Μακρής
	Κώστας Βελέντζας
	Δημήτρης Δεγαϊτής
	Σταύρος Σιόλας
	Κατερίνα Μηλιώτη
	Σπύρος Αλειφερόπουλος
	Ηλιάννα Γαϊτάνη
	Θεοδώρα Σαμσώνα

“Ο Μεγάλος Βασιλέας” είναι μια διασκευή από το ομώνυμο λαϊκό παραμύθι, που έρχεται από τα βάθη του χρόνου. Το κείμενο καταγράφηκε στα Δωδεκάνησα γύρω στο 1900 και δίδεται με θεατρικό τρόπο, απλό και θεαματικό, με λιτά σκηνογραφικά μέσα, που συναντάμε στα παιδικά παιχνίδια, στο κουκλοθέατρο και στο θέατρο Σκιών.

Ο Κωστής Καπελώνης χρησιμοποιεί και σε αυτήν την παράσταση λιτά σκηνικά που με τη μετατροπή όμως και με τη χρήση τους μαζί με το φωτισμό, δημιουργούν πολύ εντυπωσιακές και μαγευτικές εικόνες, που γοητεύουν μικρούς και μεγάλους θεατές. Ένας βασιλιάς δίκαιος και φρόνιμος, ο Μεγάλος Βασιλέας, εγύριζε μέρα νύχτα τα βασίλεια του για να βλέπει πώς ενδιαφέροντο και πώς εκυβερνούσαν. Σ’ αυτά τα ταξίδια συναντά τους απλούς ανθρώπους, ζει μαζί τους τις χαρές και τις λύπες τους και γνωρίζει τις αδυναμίες, αλλά και τις δεξιότητες τους. Τιμωρεί τους άδικους και τους κακούς, επιβραβεύει τους δίκαιους και τους ενάρετους. Προστατεύει τον τόπο του από τους εχθρούς και τους επίορκους.

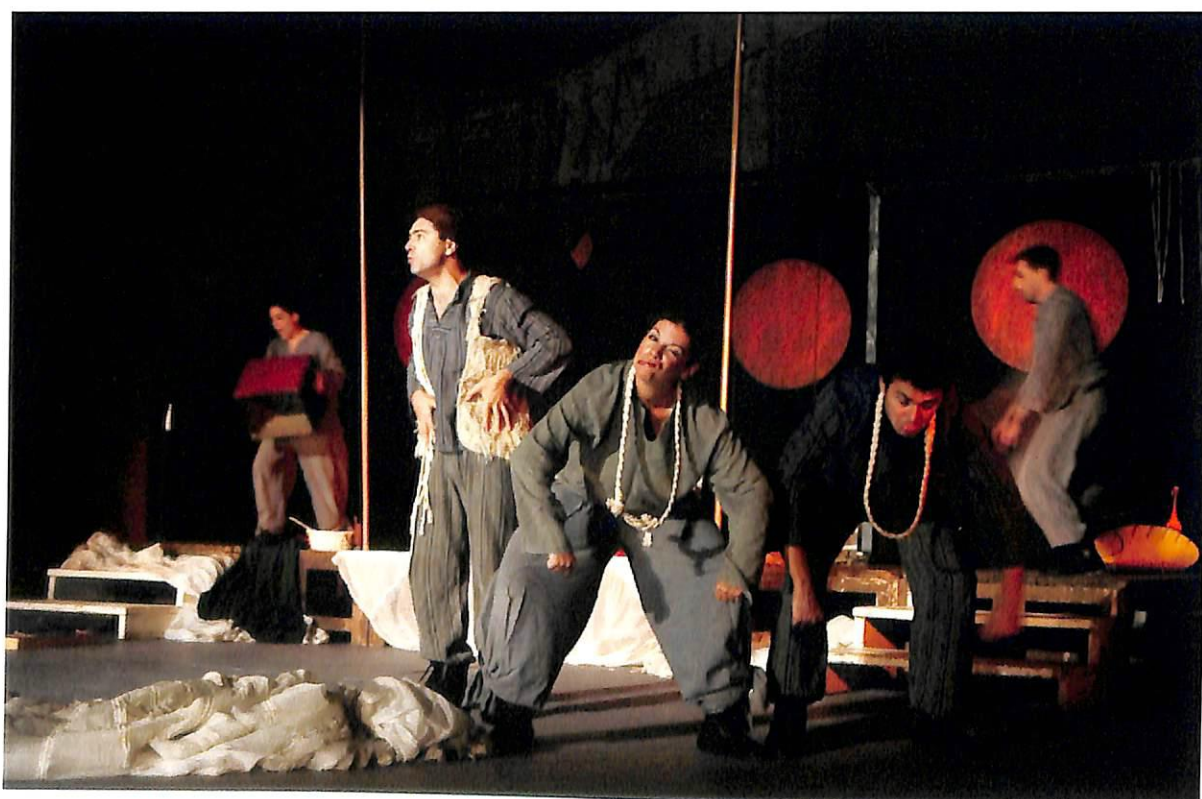
Όπως σ’ όλα τα παραμύθια, έτσι κι εδώ, παρακολουθούμε παράλληλες ιστορίες πολλών ανθρώπων και τόπων, με σκοπό την ψυχαγωγία και την ευχαρίστηση, αλλά κυρίως την απόκτηση γνώσης και πείρας για να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη, απλούστερη και ομορφότερη.

Ιδιαίτερο στοιχείο της παράστασης είναι η μουσική και τα τραγούδια, που στηρίζονται σε μουσικά μοτίβα όλης της Ελλάδας και των γειτονικών μας χωρών, ένα μουσικό ταξίδι στη βυζαντινή και λαϊκή μουσική παράδοση, με συνοδεία ήχων και μουσικών οργάνων που παίζουν ηθοποιοί-τραγουδιστές.

Είναι μια παραμυθένια παράσταση με πολύ χιούμορ και πολλά στοιχεία από την παλιά λαϊκή παράδοση μας που μιλάει για την δικαιοσύνη, την σοφία, την αγάπη για την φύση, την φιλαλήθεια, αλλά και την φιλομάθεια. Ένα ταξίδι σε λαϊκές μουσικές στην ανατολική Μεσόγειο. Ανακαλύπτουμε στο παλιό λαϊκό παραμύθι ακόμη και αρχαία ελληνικά στοιχεία από την μυθολογία και από το αρχαίο ελληνικό θέατρο, που ισχύουν χιλιάδες χρόνια. Η γλώσσα περιέχει και την περιπέτεια της ελληνικής γλώσσας από το απώτερο παρελθόν μέχρι σήμερα.

Από την παράσταση του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ
Ο Μεγάλος Βασιλέας

Από την παράσταση του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ
Ο Μεγάλος Βασιλέας

ΤΡΑΓΩΔΙΑΚΟ ΦΩΝΟΡΑΜΑ

ΙΛΙΑΔΕΣ

Παράσταση της τραγωδίας του Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ

Διδασκαλία: Κατερίνα Παπαϊακώβου

Σκηνοθεσία - Σκηνογραφία:	Κατερίνα Παπαϊακώβου
Σκηνικά - Κατασκευές:	Τέρρη Ζήκου
Σύμβουλος Κινησιολογίας:	Υβόννη Ριμπάρ
Φωτισμοί:	Κώστας Μπεθάνης
Επιμέλεια Ενδυματολογίας:	Μαργαρίτα Μπαβέλλα
Κοστούμια - Κατασκευή:	Δήμητρα Παγώνη

Υποκριτές:

Παπαϊακώβου Αικατερίνη, Προδρομίδου Νίκη, Δαυίδ Δάφνη,
Μπαλιώτη Γεωργία, Ζαχοπούλου Ελένη, Μπουρίτη Μυρτώ.
ΙΛΙΑΔΕΣ Σύνθεση έργου - Διδασκαλία: Κατερίνα Παπαϊακώβου

ΤΟ ΕΡΓΟ

Η τραγωδία των αιχμαλωτισμένων Τρωάδων γυναικών, διαχρονική και οικουμενική με κεντρικό θέμα τα δεινά του πολέμου μέσα από την αντιπαράθεση νικητών και ηττημένων αποτελεί έργο κατεξοχήν αντιπολεμικό.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η παράσταση ερμηνεύει την τραγωδία του Ευριπίδη συνθετικά, μέσα από ένα πολυδρώμενο του παραλογισμού, της φρίκης και των συμφορών του πολέμου ως ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΑΛΓΟΥΣ με τον τίτλο ΙΛΙΑΔΕΣ - ΤΡΑΓΩΔΙΑΚΟ ΦΩΝΟΡΑΜΑ αποτελώντας ένα πολύπτυχο σκηνικών δράσεων που μεταφέρουν την Αρχαία Ελληνική Τραγωδία ως όψιν ήχου και εικόνας με άξονα κινησιακές μορφές εκφραστικής, της φωνής και του σώματος, ανιχνεύοντας μία σύγχρονη σκηνή του Αρχαίου θεάτρου.

Θέατρο Ο
“ΙΛΙΑΔΕΣ”
Τραγωδιακό φωνόγραμμα.

Θέατρο ΟΨ
 “ΙΛΙΑΔΕΣ”
 Τραγωδιακό φωνόγραμμα.

ΘΕΑΤΡΟ ΑΤΤΙΣ

Θ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙΑΣ “η τρέλλα”

Ελεύθερη διασκευή αποσπασμάτων από τη μετάφραση του Γ. Γρυπάρη

Διασκευή - Σκηνοθεσία - Χώρος:
Δραματουργική Συνεργασία:

Θεόδωρος Τερζόπουλος

Νίκος Νομικός,

Κώστας Αρβανιτάκης

Φωτισμοί:

Θεόδωρος Τερζόπουλος,

Κων/νος Μπεθάνης

Κατασκευή αντικειμένων:

Χαράλαμπος Τερζόπουλος,

Σωκράτης Παπαδόπουλος

Τεχνικός υπεύθυνος:

Κων/νος Μπεθάνης

Φωτογραφίες:

Γιοχάννα Βέμπερ

Παίζουν οι ηθοποιοί:

Τάσος Δήμας,

Μελέτης Ηλίας,

Σάββας Στρούμπος

Θέατρο "ΑΤΤΙΣ"
ΑΙΑΣ η τρέλλα

Θέατρο "ΑΤΤΙΣ"
ΑΙΑΣ η τρέλλα

ISBN

978-960-85764-6-9